

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICA

AD COD. MS. LAURENTIANUM

REGENSUIT

R. MERKEL.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXII.

Apollonii διόρθωσιν dare volui, quales scimus a veteribus grammaticis adcurari solitas eorum poetarum, quos deinde enarraturi et emendaturi essent: vel potius eam ipsam recensionem, quam illi grammatici huius carminis reliquerunt, paulum quidem usibus nostris adcommodatam. Cuius rei novitas et difficultas non dubito, quin errorum benignum numerum prosemnaverit, qui laborem quamvis pervicacem effugerint, in novorum exemplarium munditie mox sint emersuri. Itaque tantisper reliquis grammatici officiis, quae διόρθωσιν subsequuntur, supersedendum putavi, dum de hac re certius constiterit. Deinde repetetur editio maiore cultu: adicietur unus an alter prolegomenon liber de insigni huius poetae ad quaestiones Homericas, qui minus adhuc apparuit, usu. Interim si forte eius legendi non maior erit ardor eruditorum, quam usque adhuc fuit, libellus tamen Teubnerianus inspicere et versari aliquo cum fructu poterit. Certe earum rerum, quae ad διορθωτικὸν et ἀναγνωστικὸν veterum pertinent, adeo ante oculos exposita summa nondum fuit: quotiens spes facta expositum iri, singulari aliquo casu ad irritum cecidit. Arcadii περὶ τόνων undeviginti aut viginti libri editi sunt, vicesimus primus, qui secundum πίνακα praefixum eam doctrinam continebat, reperiri non potuit. Villoisonius eum Iliadem codicis Veneti Marc. 454 per Jo. Antonium Coleti edendum curaret, passus est omitti accentus eum maximo horum studiorum incommodo ac detrimento, quod resarciri iam pridem oportuit.

Codex bibliothecae Florentinae Laurent. plut. 32, 9 is est, qui ab eadem manu Sophoclem, Aeschylum, Apollonium continet cuiusque per Elmsleium maxime praestantia innotuit. Apollonii collatio ab Ang. Mar. Bandinio olim confecta per Wellauerum edita est, quae pro illa aetate non fuit indiligens. Sed plenior transmissam habui a Franc. del Furia, viro illustri, de nostratum studiis identidem egregie merito: postremo Henricus Keilius in itinere Italico librum eximium magna cura et intelligentia semel iterumque perlustratum excussit mihi que suum exemplar ultro non pretio, sed, ut aiebat, amicitiae iure uten-

dum obtulit. Haec igitur collatio cum plurima alia plane incognita ex eo libro, tum illam accentuum novitatem protulit, quae in hoc volumine primam, posthac fortasse in aliis conspicietur. Scilicet, quantum ex libris accuratius iam collatis apparere videtur, Harleiano Odysseae, Palatino Anthologiae, tragicis Laurentiani libri, vestigia eius etiam alibi extant satis luculenta. Verendum tamen est, ut praeter epicos usquam firmiori vestigio insisti possit. In ipsis epicis, atque adeo in ipso Apollonio saeculo decimo diversa seculi sunt grammatici. Huius altera fuit recensio, cuius discrimina plus quinquaginta locis in Laurentiano 9 a prima manu adnotantur; tota extat in codice Laurentiano 32, 16 et in Guelferbytano. Differt in his, quod liquidae non geminantur, *ν ἐφελκ.* nisi ad hiatum vitandum non admittitur, iota subscr. omittitur, *οὐδέ* et *μηδέ* ubique coniunctim, *περί* pro *περισσῶς* cum anastrophe scribitur, oxytona in extremis versibus acciuntur, subtiliora de anastrophe et enclisi praecepta fere negliguntur. Horum pleraque in codice Veneto Villoisonii, qui eiusdem cum Laurent. 9 aetatis est, deprehendi videntur: de liquidis testatur Villoisonius praef. p. IV; littera paragoga ita fere expressa est; iota si in ordine adscriberetur, ut in Laurentiano fit, credo a Villoisonio alicubi adnotatum esset, subscriptum ubique, ut in exemplari Coletiano legitur, certe non fuit. Reliquorum si forte eadem sit convenientia, illam rationem putaverim noviciorum Aristarcheorum: codicis Laurentiani origo indidem repetenda erit, unde scholia.

Ut est, faciam quod Villoisonius praetermisit, ut earum maxime rerum, quarum ratio et vetustas vel aliunde comperta est, vel ex ipso codice evineatur, conspectum exhibeam.

De prosodia grammaticorum Alexandrinorum, quae pars potior est τοῦ ἀναγνωστικοῦ, doctas dissertationes habemus K. Lehrsii viri perillustris: quibus quae explicita sunt, clara et perspicua eadem prodierunt ex codice Laurentiano, poteruntque hoc loco recognosci. Quae reliqua sunt, pleraque delitescent et extenuantur, ut adeo de gravissimis quibusdam in praesens sit ampliandum.

Ποθὸν δέ, κρήνην δέ et similia extant in cod. Laur. vicies quinques eo, quo edidi, modo et quo grammatici praecipiant:

undecies ita ut commemorat Apollonius de adv. p. 592, 30, quae ἀχώριστος σύνταξις appellatur An. Bekk. 702, 13, coniunctim cum duplici accentu; ita etiam ἀλαδέ, quod probat Apoll. de adv. p. 589, 27: quater fere vulgatum in modum, ποταμόνδε, qui gliscere coepit iam Herodiani aetate, siquidem scriptum invenit Il. II 445 ὄνδε. Archetypum cod. Laur. ad vetera illa τοικὰ παραγγέλματα exactum fuisse videtur, de quibus Apoll. 593, 19, quae cuiuscumque fuerunt, sine dubio separandas voces et duas esse partes orationis monebant. neque improbabile est, maxime alia quaedam reputanti, Apollonium poetam ipsum inter primos de ea particula rationem inisse; qui locos Homericos singulos nullo omisso imitatus sit; qui B 192 λευκανίην δέ dixerit ad exemplum correctionis Aristophanis Byzantii Od. E 349 aut suae ipsius Il. A 97. Incertus sum, habeatne cod. Laur. Γ 53 τὸ δ' ἰκάνετον, quod ex Apoll. de adv. 591, 3 a diorthota inferri potuit: poetam fecisse a Zenodoto inductum Il. Σ 385 non credo.

In ἡ θεμῖς librarium cod. Laur. Apollonii et Herodiani praeceptis usum esse apparet. noviens cum invenitur, quater emendate, reliquis locis levi cum discrimine extat, nusquam adscripto ἷ. Scribitur tamen etiam praeter illam formulam ἡ pro ᾧς Γ 189, 1406, ceterum ἡ τοικὸν saepissime. noviciorum grammaticorum hunc conatum Lehrsus existimat. Apollonius poeta quid statuerit, vix satis liquet. Scripsit ἡ θεμῖς, ὡς ἐπέοικεν et τὼς γὰρ θεμῖς: praeterea vero anxie reddidit Homericis, Od. Ω 286 B 802 et A 692 itidem A 692, devitavit ἡτε θεμῖς Od. I 268, quod Apollonius Dysc. de adv. 559, 6 pro ᾶτε, et Herodianus Il. O 365 pro ἡτε acceperunt.

De ἡ — ἡ dubitativo quae a veteribus technicis praecipiantur, minus quam expectes disertim exhibentur. Leguntur emendate in enunciatio non suspensa Γ 12, 14, leviter corrupta Γ 676, sq., 1073, sq. A 4. In sententia pendente bis inveniuntur, sed utrobique alterum vitiose, B 77, Γ 399. Quod genus Lehrsus p. 62 med. commemoravit, uno loco B 246 recte traditum est, octo aliis restituendum fuit. Memorabilis praeterea usus particulae ἡ pro εἰ, quem exhibui A 491 Γ 730, posthabui Γ 402, 815. Ἡρα, cuius a Lehrsio p. 58 mentio facta est, extat distincte in cod. Laur. Γ 558.

Ἐπει ἦ recte servatum est in Laur.: τί ἦ duobus locis vulgare in modum in Laur. et Guelf. corruptum; tertio in Laur. τί ἦ in Guelf. τί ἦ legitur; quarto, B 624, in Laur. ἦ omissum propter sequens μ, unde deinde interpolatae scripturae τί μοι τοι, τί δὴ μοι profluxerunt: at in Guelf. tantumnon recte τί ἦ μοι.

Ἐῆος quo uno loco extat, ad veterem normam exaratum est.

Praepositionum vulgaris anastrophe post substantivum, pronomen, verbum raro neglecta in codice. quae corrigenda putavi, eorum bona pars in disceptationem de tmesi aut enallage venire possit. Numquam gravatur διὰ, numquam τολήρονος, ἄπαί, ἀγορί, παρῆξ (quod fortasse cum reliquis eiusdem modi non recte coniunctim dedi). Numquam, quae apostrophum habent sine interpunctione, praeterquam bis aut ter vitio. Numquam, quae a casu verbove suo interiecta voce distant, nisi sequatur interductus ut B 636 A 1355, et praeter A 492 et duo illa quae apostrophum habere dixi. Numquam, quae abundant, velut forlassis B 301 Γ 1016, 1247 A 1134, 1415, quandoquidem licentiam, non adverbialem usum veteres intellexisse videntur. Sed nec quae pro adverbis sunt anastrophen admittunt praeter quidem ἔπο pro ἄποθεν et περι pro περισῶς, quorum illud praepositum nihil mutat in codice, ne B 253 quidem, postpositum mutat Γ 907, 912: περί deprehenditur tantum Γ 74 A 1381. Monosyllaborum accentus plane leges Herodianeas sequuntur, et absunt in media oratione, ἐν A 1212 B 50, 1153, 1167 A 708, ὡς A 240, 546 Γ 1322 A 1143, ἐν A 13, 316, ἐς A 521, οὐ A 8 alibi. acutus ponitur in fine versus B 267, 1025, contra atque in reliquis fit oxytonis, et ante interpunctionem A 1336, non Γ 141: excidit etiam B 568 Γ 181. Gravis semel reperitur ante hypodistolen A 770 ἔν, ποτέ et praetera A 1297 B 910 Γ 1123 A 1614. In praepositionibus medio inter substantivum et adiectivum loco positus possit Ptolemaei Ascalonitae ratio observata videri, cum post substantivum persaepe omittitur accentus, post pronomen et adiectivum haud raro retrahitur. verumtamen illud negligentia librarii factum, hoc ex inferioris aetatis doctrina fluxisse puto: sunt enim plerique loci eiusmodi, ut A 427, 986, 1093, 1137, 1142, ubi hyperbato intereedente propius ab adiectivo aut pronomine abest praepositio quam a substantivo, quod adeo ad metricam artem ali-

quid conferre infra demonstrabitur. Ratio vero metrica docet Apollonium Aristarchi de hac anastrophe legem secutum esse. Namque si reliquorum normam adhibeas A 70, 329, 1207 B 168, 646, 707, 860, 1059 Γ 57, 327, 389, 689 A 704, 1009, nascitur incisio intolerabilis, quam A 94 rectissime expunxerunt Gerhardus et Wellauerus. Contra nisi Γ 851, 1127 A 954 anastrophe utaris, aut si utaris A 782, perditur lex una metrica peculiaris Apollonio; altera vero, si Γ 411, 549, 703, 914 A 922, 944 ab Aristarcho discedas.

In enclisi ad Herodiani praecepta quaedam aequae arguta et subtilia accedunt, nihil autem eorum, quae recentioris aetatis esse constat, velut inclinatum δέ, accentus alter in properispomeno omissus, alia, quae in cod. Guelf. deprehenduntur. Observatur igitur primum illud, quod ab Aristarcho repetitur, ut paroxytonon quod trochaica est mensura, accentum accipiat in ultima; negligitur in ὄρα quater, in οὔτε ter, in ἐνθα bis et praetera A 357 bis, 381, 432, 677, 703 B 873 Γ 836 A 805, 1570: aliis locis, A 80, 135, 432, 1083 B 523, 1143 A 1570, spondeorum qui θέσει sunt rationem habitam paene crediderim, contra Herodiani exemplum ἄλλός τις apud Arcad. 146, 5; nec nisi bis, si memini, scribitur ἄλλός τι, ἄργός τε. Illud etiam contra diserta Herodiani verba, An. Bekk. 1143, 18, fit, cum quae per geminationem metricam trochaica facta sunt, ὅτι, ὄσσα, ὄρα, alterum accentum respuunt ubique praeter A 84 et, quod me invito mutatum est, B 185 ὄσα ὄ; scripsit ita Aristarchus II. Z 289. Contra quod tribus locis occurrit ἦντέ τις, sicut reddidi, factum puto προλήψει τοῦ διηρησθαι, secundum disputationem Apoll. de adv. 559, 33 et 560, 6. Excipiuntur a veteribus (Lehrs. p. 104, 106) ab illa regula verbum ἐστί, quod non memini extare apud Apollonium post trochaicam vocem, et pronomina a σφ̄ incipientia, quae in pyrrhichium inclinantur, A 60 A 554, 1448; nolui obtemperare A 343 εὐδαίη σφ̄εας. — Encliticam quae locum suum mutavit placuit non inclinari; pertinent huc fortasse A 705, 714 ὄρα τί οἱ, 871 τις ἐλὼν θεός, quae mutavi, Γ 918 quod reddidi: minime in his sibi constat codex. Post praepositionem ne umquam inclinatur, diligenter cautum, etiam in iis, quae a σφ̄ incipiunt, et ἐπι οἱ A 740 B 92, 1038; recte tamen A 1025 et A 1669 errori de

reflexivo consultum. Illud, quod Lehrsius in annotatione p. 109 aliquot locis Homericis docte adstruxit, saepissime apud Apollonium usu venit, *A* 111, 131, 455, 754, 1231, 1327 *B* 122, 305, 705, 1191 *Γ* 869, 1042, 1238 *Δ* 169, 223, 547, 1064, 1541: erratum in eod. tantum erat *Δ* 1191 propter ea quae sequuntur. Tertia causa intermissae inclinationis est emphasis, relatio ad subiectum, cetera. pronomem antecedens epitagmaticon *αὐτός* accentum habet *Γ* 331, vel ex sententia Ascalonitae, vel quia *σέθεν* ita scribi solet, neque aliter apud Apollonium extat, uti nec *σέο*, nisi quidem fallor. At *μοι αὐτῷ* est *Γ* 171, *οἱ αὐτῷ* *Γ* 626; *σφᾶς αὐτούς* *B* 961, vid. Lehrs. p. 124 ann. In antidiastole post *μέν* legitur enclitica *Γ* 32. Quod est *A* 980 *ὁ μὲν σφέων* non adversatur Buttmanno Lexil. I, p. 61. *B* 798 fortassis rectius se haberet *οὐδέ ἐ*. In relatione ad subiectum vix erratum in codice praeter *Δ* 181 *ὄφρα ἐ* et, quod controversum, *B* 31 *τό ῥα οἱ τις*. — Ad ea, quae Lehrsius a p. 122 recensuit, pertinent haec: *τοι* enclitica *Δ* 30: *ὑμῖν* clare extat *Γ* 314, alias semper *ὑμῖν*: *ἡμῖν* perperam *Γ* 1110, alias ubique *ἡμῖν* aut *ἡμῖν*. — Denique Herodiana illa de concursu encliticarum, Lehrs. p. 128, diligenter observantur *B* 1030 *Γ* 603, 918 *Δ* 1455. Accedit vero alterum hoc in codice, ut si duas encliticas antecedit proclitica, ea accentum non sustineat; quod ne dubium aut fortuitum putemus, facit primum constantia librarii, *A* 171 *αἰ*, 204, 770, 1208, 1339 *B* 230, 333 *Γ* 485, 693, 755, 1025, 1166, 1231, 1322 *Δ* 389, 1365, 1562, 1751, 1774; accedit plerumque codex Guelferbytanus, qui cum ipso Laurentiano utique negligit eam rem *A* 689, 807, 1333 *Γ* 493 *Δ* 417, 1680, solus autem tuetur *A* 875 *Γ* 895 *Δ* 1333, 1340, 1457. Deinde admodum consentaneum hoc dixeris legi illi de pronomibus post praepositiones, quae et ipsae sunt procliticae, non inclinandis nisi intercedat particula: neque enim recte ita dici puto, praepositiones efficere *ὀρθοτόνησιν*, Ap. de pron. 52 c. Procliticam, quae numquam desinit esse oxytonon, sustinere accentum encliticae rursusque sese applicare ad vocabulum plenissimo accentu instructum ex aequo convenit. Quamobrem eum in cod. Laur. ubique *οὐτέ τι*, *εἴτε μιν* legatur, putavi particulam *τε* a pronomibus et particulis monosyllabis non esse separandam. — Particulae *νῦν*, *νῦν* in codice sequuntur Hero-

diani legem praeter unum locum. *τάρ* semel scriptum perperam *B* 671, scribendum fortassis fuit *B* 1092. Accentus qui eduntur *Γ* 1060 *Δ* 319 sunt in codice; *B* 1060 in cod. Laur., *Δ* 1377 in Guelf.

Quod Lehrsius p. 133 commemoravit, veteres scripsisse *τοῦσδε*, *οἷδε*, schol. ll. I, 167, egregie confirmatur per codicem Laur., cuius cum librarius interdum ad vulgarem consuetudinem aberraverit, extat tamen frequentissime *περισπασμός* ille omnibusque in casibus et personis praeter quidem *τᾶσδε*. occurrit etiam *ἦδε δέ τις* *Δ* 1442, de quo Lehrs. p. 134. Aliquanto rariora neque tamen infrequentia sunt *ἦγε*, *τῆγγε*, *ταῖγε*, *τοῦσγε*, quae et ipsa vetusta esse constat.

Ad caput quartum Lehrsii p. 135 faciunt haec. Adverbia in *εἰς* Apollonius novit plurima, *παλιμπετές*, *παλινοπέτες*, *συνεχές*, *ἀτρεκέες*, *πανατρεκέες*, *ἠνεκέες*, quemadmodum in cod. Laur. scribitur *B* 1264 *εὐρὸν ἔχοντα* cum Apoll. de adv. p. 614, 20: neque tamen secundum eundem cod. abstulit a syncope illa Callimachea, de qua Lehr. p. 138: scriptum est *Δ* 1189 *νεοζυγές*, hoc accentu, estque notius adiectivum *νεοζυγής* quam *νεοζυγῆς*. Extat *ἀκηδέες* utrobique, *A* 556 et *Γ* 597, et *προσκηδέος* *Γ* 588, vid. Lehrs. p. 155. In *εὐήκης* semel exhibetur Herodianus *B* 101, semel Ascalonita *Δ* 1055, cuius modi discrimina servare institueram, si per operas licuisset. *Ζαχρηεῖς* ubique, *ζαχρηέσιν* a manu priore. De *ἀπηγής* *A* 888 nihil in codice superest praeter accentum, vid. Lehrs. p. 157. *Προβαθής* scripsi cum codice *Δ* 283 pro *προβαθῆς*, ut a *βροθῆς* est *ἐμβροθῆς*. *Αίγεια* recte est *Δ* 890.

Quae in Museo Rhen. 1843, p. 340—343 Lehrsius adiecit, insunt et ipsa in codice, sed singulis locis. *τῶ* extat *A* 827, fuitque sine dubio recipiendum: quod ubique dedi *τῶ* nititur sane aliqua auctoritate, vix tamen cod. Laurentiani, qui *τ* subscriptum semper, si memini, habet, de qua re dubitare non debui: codex Villosionii plerumque id omittit. *Ἄσσον*, de quo etiam Lobeck. Paral. p. 401, Lehrs. ad Herod. p. 129, deprehenditur *B* 107, alibi *ἄσσον* et ubique *παράσσον*. *Ἐῦ* est *A* 1199 et sine accentu *ἐῦ* *A* 356.

Aequae et proba et vetusta sunt, quae ex codice deprompsi, *ἄσθμα*, vid. Herod. *περὶ διχρ.* 297, 10, Lobeck Paral. p. 75

ann. Lehrs. ad Her. p. 331: *άνται*, cuius vocalis nusquam apud Apollonium corripitur, postquam *A 1216* emendavimus: *τάλλα*, vid. Mehlhorn. gr. gr. p. 98 ann.: *νηλίπος* magis dubium.

Vetusta sunt et magna constantia in cod. L. tradita *ώλλοι*, vid. sch. II. *K 1*, l. 17; semel in L. *ώλλοι*, in Guelf. ubique *ώλλοι*: discrimen factum inter *άντως*, *άντως*, *όμως*, *όμως*, fortassis adeo inter *άνθις* et *άντις*, in quibus rarissime codicem deserui: nec me movit Choerobosci aut schol. B II. *A 306* auctoritas, quominus *άργέσταο*, *άργεστάο* cum cod. L. contrario atque vulgo praecipitur modo ederem, quae res notabilis etiam visa Lobeckio Paral. p. 273: cod. Guelf. sequitur et adscriptum habet illud scholion. *πετρύγος*, non *πέτρυγος* scriptum *A 931*; vid. Lehrsii Aristarchum p. 312.

In reliquis valde fluctuatur inter Herodiana et ea quae Herodianum improbasse et correxisse scimus. *πλημμυρίς*, cuius consonantes ad cod. fidem edidi, *πελανός*, *κολρός*, *άπορράξ*, *έριώλαι*, *ληίς*, *έννις*, alia cum Herodiani examussim sint, non sunt *Σινδοί*, *Ωρικός*, *Σαλαγγόν*, *φύλακος*, vid. schol. *A 322*, Arcad. p. 48, 9; *περί μου*. 20, 21; schol. II. *Φ 141*, Arc. p. 10, 20; schol. II. *Ω 566*, quorum quaedam ex ipso Apollonio petivisse credibile est: de *πλατάγη* dubium, vid. schol. B 1057, Lob. Path. p. 15; de *δίψα* magis etiam. *χαμάζε* Herodianus in II. pros. probavit, *χαμάζε*, quod edidi, in usu fuisse testatur anecd. Cram. Ox. 3, 279, 18, Arcad. 183, 14. *έπιζαφελόν* convenit certe cum *έπιζαφελός*, II. pros. I 516. Spiritus conveniunt fere cum Herodiano, *ίστωρ*, *έτροση*, *άροστετε*; aut ubi differunt in *άδην*, *άδιός*, *άμυδις*, *είαμενή* coarguuntur ex tenuis aut aspiratae usu in elisionibus: id cum in *άρμενος* me fugisset, edidissetque plerisque locis uti extat in codice, contra Herodiani auctoritatem, sustinui semel, quod factum nollem, tenuem aspirata mutare. *άραιός* tamen eodem argumento edidi ex cod. contra Herodianum. *ίμαι*, quod *περί μου*. l. 33, 26 est, extat in codice, rarius quidem. — Interaspirationem, quae saepissime in codice expressa est, omisi, quia manifesto a librario profecta, qui compositorum omnium impatiens fuisse videtur. *ήή* in mediis vocabulis ut plurimum adest et agnoscitur ab Arcadio et Porphyrio; extat tamen etiam *ηη* satis frequenter. crasi in diphthongo *ου* deest fere semper coronis.

Haecenus de prosodia. De ipsa orthographia singillatim dicendi finis nullus foret. generalim quaedam moneri satis est. Adsimilationem praepositionum et particularum praeterquam in apocope expunxi: extabant multa eiusmodi ut *έμ ποσόν*, *συμ πασι*, *αι κέμ πως*. — *Αρ* ubique ante vocales scriptum est, non *άρ*, praeterquam septies, si memini. idem tuetur cod. Marcianus Villosionii. Videntur probavisse Apoll. Dysc. de coni. 490, 8, qui cum *έπι τοῦ τοιούτου* dicit, videtur in *άρ* apocopen concedere, Herodianus ad II. *A 65*, ubi *άπόστροφόν* non *άποστρόφους* prohibet, et Anecd. Cram. Oxon. 3, 280, 8, Dionys. Thrax p. 643, 13, Göllingius p. 359. — Iota mutum longis vocalibus in codice adscriptum delevi, ubicumque alia auctoritas deerat, in *κώιας*, *κάλωιας*, *θρωίσκα*, *θρωισμός*, vid. Franz. Aesch. Or. p. 370: admissi in *κολωίος* propter disertum Arcadii testimonium. poteram admittere *πρωίρης* et *A 372* *πρωίριαν έσω*, Bergkii coniecturam. *Έπήςρος*, *τιμήρος*, *κατήρος*, *μετήρος*, *παρηρότη* in ipso codice alternabant: *κείνιος* constabat, ubique quidem sine coronide, ut a librario profectum esse possit, qui invenerit *και κείνος*, ut in Marciano Iliadis codice scribitur ubique. In *ήώιος*, quod semel est *ήοίος*, *πατρώιην*, *έπηώιος*, *Αργώιος*, *κλήμισουσι* et reliquis id genus nihil erat dubitationis: *δήιος* cur scribendum nobis sit etiam ubi diaeresis locum non habet, cum scribatur *δηούντες*, in thesi posita syllaba, nihil video gravioris causae: accentus in libris, *δηίαν*, tantum non valebit; occurrit ita *Αργώιης*. Anyle sane corripuit primam vocalem: at Zenodotus alteram pro muta habuit, vid. schol. II. I 594. Eandem litteram subtraxi bonae parti adverbiorum in *η* et *ω*, quibus omnibus in codice additur, *προτέροι*, *προτέρωσε*, *έκαστέροι*, *άφρω*, quo in loco ad grammaticos exigendo operam huc usque lusi. Deest iota in codice infinitivis *άντιάν*, *περάαν*, non secundis personis, *έπιμειδιάς*: vid. Lobeck. Rhem. p. 188.

In geminandis liquidis quatenuscumque potui codicem secutus sum, aliquotiens remotis librarii additamentis, ut fuit *έπιρρήσσειν*, nusquam a me addita littera praeter *νέικεσσειν*, *άολίσσας*, *σπασσάμενος*, *ώλεσσα*. Est hoc ex iis, in quibus cum Aristophane Byzantio Apollonio convenit. De *συννεγές* adhuc dubitatio erat. schol. II. *M 26*: *συννεγές*] *Αρίσταρχος και Αριστοφάνης δια τοῦ έτέρου ν*: quod apud alios simplicem litteram

significat, vid. schol. Apoll. A 769 coll. Γ 37, apud alios duplicem, Apoll. de adv. p. 565, 14. Codex igitur Laurentianus, qui talem geminationem numquam neglexit, ex tribus locis uno tantum, et a sec. manu, alterum $\bar{\nu}$ adiectum habet. *Νείσομαι* et *λεύσω* scripsi quia vulgata singulis tantum aut binis locis in cod. deprehenduntur: *νίσομαι* et ipsum minus est frequens: alterum vetustius est corruptela loci Γ 430. Adversantur haec Herodiano Anecd. Paris. 4, 237, 29: *οὐ δύναται ἐν σ χαρακτηριστικὸν εἶναι βαρυτόνου ἐνεστώτος*, suntque cum reliquis verborum formationibus alio loco diiudicanda. In augmentis nihil, ne in quinto quidem pede, mutavi. Declinationis primae dativos reddidi quales inveni.

Dixi quantum hic locus sinebat de iis, quae veterum technicorum auctoritate nituntur. Sunt quaedam alia, in quibus librariorum priscorum, qui codicem Laur. eiusque archetypum scripserunt, exemplum sequendum et a consuetudine posteriorum saeculorum, quae ad typographos nostros tradita est, discedendum idoneas ob causas putavi.

Godofredi Hermanni, immortalis gloriae viri, fuit sententia, voculas decem, quae sine accentu scribi consueverunt, tum praepositiones et coniunctiones quotiens vocalem ultimam elidunt (de em. r. p. 98), esse procliticas et accentum deponere in proximo vocabulo. Subsistendum in his putavit, quibus usus receptus patrocinaretur: vidit sine dubio aliquid causae, cur ne apocopen quidem praepositionum et adsimilationem ad proclisin referret: noluit Theodori Gazae quosdam locos, velut p. 338 de articulo, *αἱ μέντοι γε εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προταπικῶν οὐκ ὀξύνονται ὡς τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται ὡς αἱ προθέσεις καὶ τινες τῶν συνδέσμων*, p. 345 *πᾶσα πρόθεσις βαρύνεται*, p. 350 *εἰ μὴ ἴσως το ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τις ὡς καὶ τινες τῶν ἄλλων συνδέσμων*, pro testimoniis de scriptura codicum admittere. Multa tamen sunt, quae dubitationem de tantulo numero procliticarum et suspicionem de aliquo Byzantinorum interventu moveant, quorum sola auctoritate is numerus traditus foret. Quaeri poterit, cur illae voces, *ὁ ἢ οἱ αἰ εἰς ἐξ ἐν οὐ ὡς εἰ* et secundum cod. Laur. *αἰ*, accentu destituantur, aliae prorsus adfines, *τὸν τήν σὺν πρός*,

eo instruantur. Veteres grammaticos constat et facile demonstratum est oxytonis ἐν τῇ συνεπέει nullum accentum addidisse, quod βαρύνειν et ἐγκλίνειν dicunt, nihil igitur in scriptura diferebat inclinatio procliticae aliusve oxytoni: quod cognoscitur vel ex illo Apollonii loco, quem Hermannus p. 99 adhibuit, vel ex ipsis primis paginis libri quarti de synt., vel undecumque. Oxytona ut gravi notarentur, homo Byzantinus apud Bekk. An. p. 714, 30 ait, *ἔδοξε τοῖς νεωτέροις τῶν γραμματικῶν*, ac repelit eum morem ex altero, qui olim obtinuerit, quem ipse l. 5—13 et alter p. 674, 31 ita exponunt, ut in extrema parte cuiusvis vocabuli non habentis in ultima acutum, ut puto in fine enunciati, gravis poni consueverit. Cram Anecd. Ox. 3, 264, 8. Habet hoc aliquam veri speciem, si putes hominem quiddam inaudivisse de artificio, quo in scholis pueri vocabulis dirimendis adsuefacti sunt. Atque hunc usum potissimum in scriptura continua graves appictos habuisse non est improbabile; poterant alioquin certe in tritissimis vocabulis compendii fieri. Ea intempestiva scribarum diligentia procliticas etiam subinde obrui neque solum ab antecedente, sed etiam a subsequente verbo dirimi necessarium erat; exceptis quidem illis supra dictis, quos spiritus salis visus est separare, quemadmodum pro diastole usurpatum legimus Bekk. An. 719, 30: *ἀρκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ φωνήεντος εἰς διάγνωσιν τοῦ ἔστιν ἄξιος*. Atqui interdum aliarum etiam curam habitam Gazae testimonia videntur indicare, idque factum esse in antiquioribus libris exemplo sunt Venetus Villoisonii liber et nostri duo. Quod Villoisonius scripsit Anecd. p. 130, praef. ad II. p. II, videri praepositiones in tmesi potissimum accentu carere, de eo alii viderint. In cod. Laur. ex dimidia fere parte aut paulo plures praepositionum accentus absunt, et totidem, non iidem, in cod. Guelf., qui Eustathii fere aetate ex antiquiori transcriptus est, in utroque qui adsunt, suppletos esse a libraribus; argumento est, quod interdum deleti qui calamo exciderant, quod etiam synthesis vocabulorum compositorum plus centum locis accentu in praepositione posito in parathesi distracta, rursusque pro *κατα στίβον, ἀνα στίβον* scriptum *καταστειβον, ἀναστειβον*. Praeterea ex illo numero bona pars pro adverbis ponuntur et suo iure, quia proclinari desierunt, accentum habent: adfirmari

id potest de iis omnibus, quae in indice Wellaueri eo nomine notantur, excepta ἀμφί, tum de compositis velut παρῆξ B 272, Γ 195, 237, 1050, 1233. Quamquam eum usum aliquantum sane amplificavi. Namque tmesis in hoc poeta, adsit neene, profecto vix umquam dubium est. In illa vero et in hyperbato, quamquam vel tunc desinunt proclinari, accentum amittere praepositiones, id ex legibus veteris artis fit. Apollonius de adverb. p. 52 τὰ γὰρ ἐν ὑπερβάτω κείμενα, inquit, ὀφείλει τὸν λόγον ἀνεδέχεσθαι τῆς κατὰ φύσιν ἀκολουθίας. Haec igitur exhibenda putavi primum quia in veteribus libris haud dubie reperta sunt, quia per se probabilia et ad indicandam tmesin in quovis alio etiam poeta utilia: deinde quo alios commoverem ad interrogandos de Hermanniana doctrina veteres libros aut qualescumque testes: postremo quia, si vel maxime Apollonii propria sint, faciunt tam bene ad artem eius metricam illustrandam, ut vel eo nomine admitti potuerint. Si de pronuntiatione procliticarum graecarum nullum inveniri possit utile testimonium, testis erit Apollonius. Hexametri Apolloniani insigni arte sunt elaborati, quam nescio numquis umquam imitari in animum induxerit praeter Catullum in epithalamio Pelei. Uniuscuiusque versus tres sunt ordines binis caesuris distincti: ordines sunt senorum, octonorum aut denorum temporum: quorum quivis aut dactylico aut anapaestico numero usu venit. Haec summa est artificii: exempla sunt A 8 et 12. Utraque caesura, quae antecedit quaeque sequitur principalem pedis tertii (quae nec ipsa deest nisi raro, velut A 1687), potest migrari ita, si hemistichium duobus vocabulis conficiatur, quod apud Catullum per elisiones fit, v. 5, 25, 41—44. Non est huius loci reliqua definire. Sufficit ad demonstrandum procliticarum usum, si vel minima versus descriptio spectetur. Pars ea versus, quae ab hepthemimeri ad quartum usque pedem decurrit, senorum aut, post trochaeum, quinorum temporum, expletur legitime uno vocabulo, nisi interpunctio subsit, A 111, 193, quam plerumque hyphen antecedit, A 103, 169, aut hyperbaton, de quo supra indicavi, B 355, 456, 608, aut hyphen solum, saepe cum liquida in arsi, μάλα μόλις, τρίποδα μέγαν. Sed plerumque unum vocabulum invenias quaeve pro uno vocabulo haberi possunt, encliticas, πατέρων ἔθεν, κό-

ρην τέ οἱ, in quibus occurrit γε μὲν A 135, 163, 203, Γ 487, 1048, 1092 A 766, 1385, 1422, 1464 — atque huc pertinere videtur accentus ille Γ 1060 A 319 — et procliticas, h. e. praepositiones, vel suo loco, παρα ῥόον, ὑπερὸ ἄλα, etiam ante adiectivum, A 429, 849, sed plerumque ita, ut hyperbatum adstringat, A 631, 1007 B 824, vel postposita cum anastrophe, sive quae accentu notatur, χορῶ ἔνι, Σικίνον ἄπο, ἐμέθεν πέρι, λιποῦσ' ἄπο, βαλὼν ὑπερ, sive quae non notatur, δόμων ἔξ, νέφος ὡς, χειρῶν τ' ἄπο, ἔδν δ' ἄπο, accedente hic quoque hyperbato, de quo dixi, A 443, 554 B 166, 454, 833 Γ 63, 167, alibi. Ac quemadmodum in hac versus parte, ita etiam in reliquis praepositiones maxime ordines metricos firmant. Sunt etiam alia plurima, quae idem praestare videantur, καί, πρὶν, πάρος, ἐπεὶ, ἦ, articuli, ex quibus certum procliticarum numerum iam nunc colligere velle vanum foret.

Venio ad alteram eiusdem modi controversiam, de distinguendis accentu pronomibus ὅ, ἦ, οἷ, αἷ ab articulo praepositivo. In ea quoque re sententiam Hermanni, de em. r. p. 110, adstruam certis librorum veterum testimoniis, quibus solis confirmari potest. A grammaticis veteribus nihil debuit argumenti peti propter ea, quae supra indicavi. Spitznerus ad II. A 9 provocat ad Apollonium lex. Hom., credo p. 118, 1 Bekk.; potuisset etiam ad Apoll. de adv. p. 591, 25. Verum eodem modo, quo illic ὅ pronomem acui videtur, acuitur articulus apud Apoll. synt. p. 51, 24, Ap. lex. Hom. p. 82, 3. et tamen illud quoque verum, schol. B ad II. A 125, πᾶν ἄρθρον ἀντὶ ἀντωνυμίας λαμβανόμενον βαρύνεται. Loci duo Eustathii, quos Reizii diligentia protulit, quibus ista ἄρθρα ἀντωνυμικά dicuntur σφοδρότερον ἐκφωνεῖσθαι κατὰ τοὺς τό- τους, μετὰ σφοδρᾶς τονικῆς κρούσεως, ipse intellexit, de acc. incl. p. 24, non esse accipienda de accentu acuto, qui scribitur: pertinere enim idem dicitur ad τοῦ pro τούτου et τόν pro τούτον. Potuit hoc moneri vel ea aetate, qua nullum oxytonon accentum habuit adscriptum, vel ea, qua τό, τοί, τόν, τοὺς, τὰς iam pridem procliticarum habitum deposuerant. Neque enim in cod. Laur. accentu carent: idque cur in his maturius placuerit, quam in praepositionibus, inde factum putaverim, quod illae voculae accentu destitutae prioribus suis

litteris in scriptura continua post unumquodque paroxytonon aut perispomenon difficultatem legentibus facessere poterant. Iam vero certum est, in cod. Laur. et Guelf. casus nominativos quotiens pronominis sunt, hoc, de quo quaeritur, accentu ubique instrui praeterquam quidem sequente *μέν* aut *δέ*, quod idem in vetustis Homeri editionibus fieri mirabatur Reizius p. 23. Explicare hoc studuit Buttmannus gr. ampl. I. p. 299 ann. 5. Ac de cod. Laur. nihil praeter hoc compertum habeo. In Guelf. autem plenissima inest huius doctrinae de discernendo pronomine et articulo illustratio et eius modi, quae etiam illam difficultatem tollat, quam Buttmannus p. 300 causatur, non posse discrimen notari in formis quae consonantem habeant. In his enim omnibus, sive per se positum est pronomen, sive *ἐκαστος* sequitur aut substantivum aliquod, ubique diastole ponitur, quae proclisin impediatur, scribiturque *τά, μέν, τὰ, ἐκαστα, τό, γάρ, τῶ, καί, τῶν, ἦτοι*, etiam *τῶς, ἰδέειν, τήν, ὄδον* *Γ* 473, *συν τῶ, ἐφεξομένη π. λ. τήν, δέ καί* *Γ* 1000, *τό, κάλεσκέ μιν* *Α* 1512, *ἀνδρα τόν, ὅς, ἤματι τῷ, εἴ μοι*, quod idem signum saepe occurrit post anastrophe praepositionis, maxime ubi ex regula Herodiani, quam negligit is codex, non notatur, *Α* 86 *τῶ δ' ἄρ' ἐπι*, 95 *τοῖς δ' ἐπι*, 133 *τῶ δ' ἐπι*. Ubi vero *μέν* et *δέ* nominativum aliumve casum sequuntur, in his particulis ponitur signum singulare, duplex gravis, de quo Devarium monuisse scribit Reizius p. 43: adest idem in *τόν ἐμὸν νόον* *Α* 764, *πρὸς δέ* *Α* 1046, *καὶ φίλος* *Α* 1071, *οὐκ ἄν* *Α* 334. Triplex haec ratio unde originem ducat, aut quae pars vetustior esse possit, ignoro. Satis mihi fuit ad Reizii et Hermanni rationem postliminio redire atque id ipsum periclitari, quod cum Buttmannus arbitrarium et difficile dixerit in Homero, apud Apollonium aliquanto sane si non difficilius, at molestius fit, ut distinguatur pronomen Homericum et articulus vulgaris sermonis, maxime in hyperbato *Α* 887, 1222 *Β* 1122, quod frequens etiam apud Aratum.

In his rebus cum egregia codd. sit evidentia, sperari poterat etiam de *ὄς, ὅς, ὡς* non nihil bonae admonitionis, quorum similis videtur condicio: quorum tamen in meis libris quae extat ratio adeo mihi inexplicabilis fuit, ut praeterquam in *ὄς*, quod semel aut bis reddidi, in vulgari consuetudine acquieverim, quae recentissima esse videtur. Libri nullum demonstra-

tivae aut relativae particulae discrimen faciunt, sed ut puto maioris aut minoris in pronunciando elationis. Ante *δέ* rarissime *ὄς* accentu notatur.

Tertium autem in cod. Laur. notatu dignum est, quod discernit *οὐδέ*, *οὐ δέ*: de qua itidem re veterum grammaticorum sententiam frustra quaesivi: nisi levibus indicis utendum sit, qualia apud Apoll. de adv. p. 594, 19, schol. Il. Z 360, cod. Harl. Od. *Α* 166. Singularis tamen libri constantia referenda videtur ad accuratissimum aliquem diorthotam, habetque fortassis apud Apollonium, quo se tueatur. *Οὐδέ* coniunctim scribitur duodetriginta locis, quibus omnibus est *ne* — quidem, *οὐδ' εἰ, οὐδ' ὡς, οὐδ' ὅσον, ὀπίσον, ἠβαῖον, ἐπι τυθόν, μινυνθα*: non nisi quattuor huius modi locis dirimitur, *Γ* 584, 1092 *Α* 395, 461. *Μηδέ* ter, si memini, eo modo occurrit, *Β* 260, 331 *Γ* 680, nusquam divisum, cum accentu tamen, *μηδ', μηδεπερ*. Haec igitur fuerit illa particula, quae in *οὐδεμία οὐδὲ εἰς* superest. Reliquis locis rarissime coniungitur utraque particula, cum vis copulativa inest. Habet hoc Apollonius, ut particulam *δέ* pro *καί* usurpet: *Α* 618 *Γ* 381, 1247 *Α* 571, 783, 1244 et quae ex libris revocavi *Β* 532, *Γ* 375: atque id ipsum *δέ* quantumvis in magna locutionum varietate in *οὐ δέ, μη δέ* intelligi ubique licet, interdum necesse est. Licet in *οὐ δέ τι, οὐ δέ περ, πο, ποτε*, velut *Γ* 84, 621, in *οὐ* — *οὐ δέ, οὐ δέ* — *οὐ δέ* *Α* 1267 *Γ* 338, in *οὐ μέν* — *οὐ δέ* *Α* 91. Necessarium est in *οὐ δέ* — *οὐ* *Β* 409, *Γ* 748, in *οὐ δέ δίκαιαι* *Β* 1183, *οὐ δέ δίκη* *Γ* 130. Aliquot locis admisi *οὔτε* — *οὐ δέ, μήτε* — *μη δέ, Α* 1190 *Α* 320, 617; *Γ* 679, quod seimus Ptolemaeum Ascalonitam probasse Il. *Α* 93. Nimium fortassis tribui codici *Γ* 935 *Α* 429.

His potissimum rebus disponendis utilem hanc editionem putavi. in poeta ipso emendando operam insumptam, nisi forte res ipsa prodet, licebit dissimulare. Satisfacere volui legentibus, non vim facere. Cod. Laur. scripturas quas intelligi posse putarem, reddidi ubique: corruptis, ne ad obelum aut coniecturas confugerem, haud raro suffeci alius codicis quae per se suspecta non esset, auctoritatem. Velut *Α* 1272 *φαίνοιεν*, singularem numerum, videbatur tueri Herod. ad Il. *Ε* 241: contra *Β* 923 *μέγαν*

unius vulgaris libri longe praefendum alteri, quod ex reliquis Brunckius et Wellauerus ediderunt. Sed vereor ne interdum nimium codici Laur. confisus videar. *Ποταμητίδες* Γ 1218 et *αυλείτης* Α 1485 debentur fortasse typographis; correxit Buttmanus 2 p. 431, 432. *Διέτμαγον* significatu intransitivo bis ex cod. L. edidi propter scholion Aristonici II. Π 354 et analogon *ἐτραφον* aequae a grammaticis proscriptum: nec sententiam mutaverim. *Ἀθήσεων* Α 1171 mihi explicui ex placito celeberrimo grammaticorum, *μέλλων εἰς ἐνεστῶτα μεταβαίνει*, schol. II. Α 120, 496 © 505, 545 Η 41, Od. Α 1, 701. Extat apud Nicandrum Ther. 409 eiusque schol. 115, alibi. Ipse Apollonius secundum cod. L. Γ 644 *σβέσει*, Β 1064 *ἄρσετε*, 1069 *ὄρσετε*, Α 817 *πρήσοντα*: at Β 473 *μογήσαι* a ma. pr., *μογήση* ab eadem supra ser. Verum egregia est correctio Ziegleri, *ἀθήτων*. *Συνευφράσασθαι* Γ 917 lubricum dixit corrigere Lobeckius Par. ad Phr. p. 624: verissimum tamen est Apollonium affectare tmesin praep. *σύν* secundum II. Κ 19, vid. Γ 700, 295, 707 Β 563 Α 1275.

Num fieri poterit, ut in aliorum coniecturis recipiendis lentior fuerim, quam in meis, aliorum esto iudicium. Videbar mihi earum, quas olim proposui, severam censuram instituisse: quarum triginta fere admisi, interdum novis argumentis, velut Α 1216 ex Opp. Hal. Β 493. Accessit deinde novarum decuria, quarum causae breviter indicabuntur. Β 391 *ἀρητόν* idem volui significare, quod 1094 *ἐελδομένοισιν*. vulgato repugnare visus v. 393. Γ 294 emendavi ex Odys. X 195 et Ap. Α 606. Γ 891 nimis absurde ferebatur: *μετά* cum dativo est Α 340, Β 757. Γ 1383 *ᾠμων* inconcinnum: *κῶλα* apud Alexandrinos sunt pedes, Nic. Ther. 202 Lycophr. 616. Α 145 cod. Laur. *κατόματον* εἶσέτο, Guelf. *κατ' ὀματόν* εἶσέτο, quae fortassis olim diastole librarii fuit, ut in L. *δάκρυνέουσα* occurrit. *κατ' ὀφθαλμούς λέγειν*, *κατηγορεῖν* est Atticorum. *νίσσεσθαι* eodem quo hic sensu non est infrequens. Α 269 libri *ἐύρορος*, ex compendio eius, quod restitui ex Aesch. apud Athen. II, 87. Α 502 idem schema effeci, ut Β 225. Α 666 satis audacter secundum II. Σ 206 Φ 349. Α 1198 ut Γ 647, *Πηλείωνα* δέ II. Ω 338. Α 1372 *ἡμέας* libri. alterum Nic. Alex. 517, Arat. 445, coll. sch. II. Φ 444. Α 1701: hiatus idem Α 369. 408, 480, 586, 1202. Ser. Dec. MDCCCLI.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
Α Ρ Γ Ο Ν Α Υ Τ Ι Κ Ω Ν ᾨ ᾶ .

- Ἄρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἷ Πόντοιο κατα στόμα καὶ δια πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελλία
χρῦσειον μετα κῶας εὐζυγον ἤλασαν Ἄργῳ.
- 5 τοῖον γὰρ Πελλῆς φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὄντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίησι δαμῆναι.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτ' ἐτέην κατα βᾶξιν Ἰήσων
χειμερίοιο ῥέεθρα κίων δια ποσσὶν ἀνάγρου
- 10 ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἐνερθεν
κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῆσιν·
ἔκετο δ' ἐς Πελλῆν αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέξε θεοῖς· Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγριζεν.
- 15 αἶψα δὲ τόνγ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καὶ οἱ ἄεθλον
ἔντυε ναυτιλῆς πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνι πόντῳ
ἦε καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσση.
νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἔτι κλείουσιν αἰοῖδοι
Ἄργον Ἀθηναίης καμείν ὑποθημοσύνησιν.
- 20 νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὖνομα μυθησαίμην
ἠρώων, δολιχῆς τε πόρους ἁλός, ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰοιδῆς.
πρωτὰ νῦν Ὀρφῆος μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ' αὐτῇ
Καλλιόπη Ἐορῆκι φατίζεται εὐνηθεῖσα

- 25 Οἰάργω σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τόνγ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι αἰοιδάων ἐνοπῆ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
φηγοὶ δ' ἀργιάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηκίης Ζώνης ἐπι τηλεθόσσαι
- 30 ἐξείης στιχόσων ἐπήτριμοι, ἃς ὄγ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἑὼν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
δέξατο, Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
- 35 ἦλυθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδόν, ὃν ἴα Κομήτης
γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασι ν' Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσίας ὄρεος Φυλληίου ἀγχόθι ναίων,
ἐνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δίος Ἐπιπεύς
ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.
- 40 Ἀρίσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπῶν Πολύφημος Ἰκανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
ὀπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύνθεσκέ οἱ ἦδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ἃς τὸ πάρος περ.
- 45 οὐ δὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκη ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο,
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν
Αἰσῶν Ἀλκιμέδην Φυλακῆίδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
οὐ δὲ Φεραῖς Ἄδμητος ἐυρρήνεσιν ἀνάσσειν
- 50 μίμνεν ὑπο σκοπιῆν ὄρεος Χαλκωδονίου.
οὐ δ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήιοι Ἐρμείαιο
νίεες εὐ δεδαῶτε δόλους, Ἔρως καὶ Ἐχίων.
τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτατος γνωτὸς κίε νεισομένοισιν
Αἰθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρύσσοιο ῥοῆσιν
- 55 Μυρμιδόνοσ κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·
τῷ δ' αὐτ' ἐκγεγάτην Μενετήιδος Ἀντιανείρης.

- ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπῶν Γυρτώνα Κόρωνος
Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, εἰσὶ δ' οὐ πατὴρ ἀμείνων.
Καινέα γὰρ ζῶον περ ἔτι κλείουσιν αἰοῖδοι
- 60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφραγίστος ἀπ' ἄλλων
ἦλασ' ἀριστήων· οὐ δ' ἐμπαλιν ὀρηθέντες
οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαῖξαι·
ἀλλ' ἄρρηκτος ἄκαμptos ἐδύσετο νειόθι γαίης,
θεινόμενος στιβαρῆσι καταγρῆν ἐλάτρησιν.
- 65 ἦλυθε δ' αὖ Μῶψος Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
Ἀητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηίδα ναιετάασκειν.
καὶ μὴν Ἄκτωρ νῆα Μενότιον ἐξ Ὀπόμεντος
- 70 ὤρσεν, ἀριστήεσσι συν ἀνδράσιν ἄφρα νέοιτο.
εἶπετο δ' Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκίεις Ἐριβώτης,
νῆες δὲ μὲν Τελέοντος, ὃ δ' Ἴρου Ἄκτορίδαο·
ἦτοι δὲ μὲν Τελέοντος ἐυκλειῆς Ἐριβώτης,
Ἴρου δ' Εὐρυτίων· σὺν καὶ τρίτος ἦεν Οἰλεύς,
- 75 ἔξοχος ἠνορέην καὶ ἐπαῖξαι μετόπισθεν
εὐ δεδαῶς δήοισιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης Κάνθος κίε, τὸν ἴα Κάνθητος
πέμπεν Ἀβαντιάδης λελημένον· οὐ μὲν ἐμελλεν
νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος· αἶσα γὰρ ἦεν
- 80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμεονα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι.
ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακῶν μήκιστον ἐπαυρεῖν·
ὀπότε κἀκείνους Λιβύη ἐνὶ ταρχύσαντο,
τόσσον ἐκάς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἠελίοιο
- 85 μεσσηγὺς θύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.
τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ Κλυτίος τε καὶ Ἴφίτος ἠγερέθοντο,
Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου νῆες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἐκηβόλος· οὐ δ' ἀπόνητο

- δοτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.
 90 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
 οὐ δ' ὁμόθεν· νόσφιν γὰρ ἀλενάμενοι κατένασθεν
 Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
 ἀφραδίη. Τελαμών μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσφ·
 Πηλεὺς δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματα ναῖε λιασθεῖς.
 95 τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἤλυθε Βούτης,
 παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος, ἐνμμελής τε Φάληρος.
 Ἄλκων μιν προέηκε πατὴρ ἐός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 γήραος νῆας ἔχεν βιότιοι τε κηδεμονῆας.
 ἀλλὰ ἐτηλύετόν περ ὁμῶς καὶ μοῦνον ἔοντα
 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἠρώεσσιν.
 Θησέα δ' ὅς περὶ πάντας Ἐρεχθεΐδας ἐκέκαστο,
 Ταιναρίην ἀίδηλος ὑπο χθόνα δεσμὸς ἔρκεεν,
 Πεiriθῶ ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν· ἢ τέ κεν ἄμφω
 δηῖτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
 105 Τίφους δ' Ἀργυιάδης Σιφαεῖα κάλλιπε δῆμον
 Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῆναι
 κῦμ' ἄλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
 καὶ πλόον ἠέλῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
 αὐτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὕμιλον
 110 ὤρσεν Ἀθηναίη, μετα δ' ἤλυθεν ἔλδομένοισιν.
 αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· συν δέ οἱ Ἄργος
 τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποδημοσύνησιν.
 τῷ καὶ πασάων προφερεστάτη ἔπλετο νηῶν,
 ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίησιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
 115 Φλίας δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέηθεν ἵκανεν,
 ἐνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκητι,
 πατρὸς ἐοῦ, πηγῆσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
 Ἀργόθεν αὖ Τελαμὸς καὶ Ἀρήϊος, νῆε Βίαντος,
 ἤλυθον ἰφθιμὸς τε Λεώδοκος, οὓς τέκε Πηρῶ
 120 Νηληΐς· τῆς δ' ἄμφι δύνη ἐμόγησε βαρεῖαν

- Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
 οὐ δὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος
 πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθεοῖζαι.
 ἀλλ' ἐπεὶ αἶε βάξιν ἀγειρομένων ἠρώων,
 125 νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυρακίον Ἄργος ἀμείψας
 τὴν ὁδόν, ἢ ξῶν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης
 φέρεβeto Λαμπεῖης, Ἐρρυμάνθιον ἄμ' μέγα τίφος,
 τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορήσιν
 δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νῶτων,
 130 αὐτὸς δ' ἢ ἰότητι παρεκ νόον Εὐρυσεθῆος
 ὠρηθήθη· συν καὶ οἱ Ἰλας κίεν ἐσθλὸς ὀπάων,
 πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.
 τῷ δ' ἐπὶ δὴ θεῖοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
 Ναύπλιος· ἢ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
 135 Ναύβολος αὖ Λέρονος· Λέρονός γε μὲν ἴδμεν ἔοντα
 Προῖτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
 πρὶν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναῖς τέκεν εὐνηθεῖσα
 Ναύπλιον, ὅς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλίησιν.
 Ἴδμων δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον
 140 Ἄργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἐὸν μόρον οἰωνοῖσιν
 ἦμε, μὴ οἱ δῆμος ἐνκλείης ἀγάσαιο.
 οὐ μὲν ὄγ' ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὐτὸς
 γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον Αἰολίδησιν
 Αἰγυοῖδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν
 145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν ἢ δ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
 καὶ μὴν Αἰτωλὶς κρατερὸν Πολυδεύκεα Λήδη
 Κάστορά τ' ἀκνυόδων ὤρσεν δεδαημένον ἵππων
 Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἦγε δόμοις ἐνὶ Τυνδαρείοιο
 τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐ δ' ἀπίθησεν
 150 νεῖσομένοισι· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων.
 οἱ τ' Ἀφαρητιάδαο Ἀνγκεὺς καὶ ὑπέρβιος Ἴδας
 Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιθαρσέες ἀλκῇ

ἀμφοτέροιο· *Αυγκεύς* δὲ καὶ ὄξυτάοις ἐκέκαστο
 ὄμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κείνον
 155 ὀρηδίας καὶ νέφθε κατα χθονὸς αὐγάξεσθαι.
 σὺν δὲ Περικλύμενος *Νηληϊός* ὄρω νέεσθαι,
 πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι *Πύλω* ἐξεγένοντο
Νηληϊός θείοιο· *Ποσειδάων* δὲ οἱ ἀλκήν
 δῶκεν ἀπειρεσίην ἢ δ' ὅ τι κεν ἀρήσαιο
 160 μαρναμένος, τὸ πέλεσθαι ἐνι ξυνοχῇ πολέμοιο.
 καὶ μὴν *Αμφιδάμας* *Κηφεύς* τ' ἴσαν *Ἀρκαδίηθεν*,
 οἱ *Τεγέην* καὶ κλήρον *Ἀφειδάντειον* ἐναιον,
 νῆε δύω *Ἀλεοῦ*· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ' *Ιουσίην*
Ἀρκαίος, τὸν μὲν ἴα πατὴρ *Λυκόοργος* ἔπεμπεν.
 165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη
 γηράσκοντ' *Ἀλεὼν* λίπετ' ἀμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
 παῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσεν.
 βῆ δ' ὄγε *Μαιναλίας* ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
 δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαυ. ἔντεα γάρ οἱ
 170 πατροπάτωρ *Ἀλεὸς* μυχάτη ἐνέκρυψε καλιῆ,
 αἰ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
 βῆ δὲ καὶ *Αὐγείης*, ὃν δὴ φάτις *Ἥελίοιο*
 ἔμμεναι· *Ἥλείοισι* δ' ὄγ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
 ὄλβω κυδιῶν· μέγα δ' ἔτεο *Κολχίδα* γαίαν
 175 αὐτόν τ' *Αἰήτην* ἰδέειν σημάντορα *Κόλχων*.
Ἀστέρειος δὲ καὶ *Ἀμφίων* *Ἰπερασίου* νῆες
Πελλήνης ἀφίκανον *Ἀχαιῶδες*, ἦν ποτε *Πέλλης*
 πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὄφρυσιν αἰγιαλοῖο.
Ταίναρον αὐτ' ἐπι τοῖσι λιπῶν *Εὐφρημος* ἴκανευ,
 180 τὸν ἴα *Ποσειδάωνι* ποδωκηέστατον ἄλλων
Εὐρώπῃ *Τιτυοῖο* μεγασθενέος τέκε κόρυθ.
 κείνος ἀνήρ καὶ πόντου ἐπι γλαυκοῖο θέεσκεν
 οἰδματος, οὐ δὲ θοοὺς βάπτειν πόδας· ἀλλ' ὅσον
 ἄκροισ

Ἰχνεσι τεγγόμενος διεορῆ πεφόρητο κελεύθω.
 185 καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε *Ποσειδάωνος* ἴκοντο·
 ἦτοι ὁ μὲν πτολλέθρου ἀγανοῦ *Μιλήτιο*
 νοσφισθῆις *Ἐοργίνος*, ὁ δ' *Ἰμβρασίης* ἔδος *Ἥρης*,
Παρθενίην, *Ἀρκαίος* ὑπέφθιος· ἴστορ δ' ἄμφω
 ἡμὲν ναυτιλίας ἢ δ' ἄρεος εὐχετόαντο.
 190 *Οἰνείδης* δ' ἐπι τοῖσιν ἀφορμηθεῖς *Καλυδῶνος*
 ἀλκήεις *Μελέαργος* ἀνήλυθε *Λαοκόων* τε,
Λαοκόων *Οἰνήος* ἀδελφεός· οὐ μὲν ἴης γε
 μητέρος· ἀλλὰ εἰ θῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ *Οἰ-*
 νεύς
 ἦδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἵαλλεν·
 195 ὦδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δύνεν ὄμιλον
 ἠρώων. τοῦ δ' οὔτιν' ὑπέρτερον ἄλλον οἶω,
 νόσφιν γ' *Ἡρακλῆος*, ἐπελθέμεν, εἰ κ' ἔτι μούνον
 αὐθι μένων *λυκάβαντα* μετετρέφῃ *Αἰτωλοῖσιν*.
 καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτῆν ὁδόν, εὐ μὲν ἄκοντι,
 200 εὐ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης *Ἰφικλος* ἐφωμάρτησε κίοντι.
 σὺν δὲ *Παλαιμόνιος* *Λέρονος* πάϊς *Ῥαλενίοιο*,
Λέρονος ἐπίκλησιν, γενεῆν γε μὲν *Ἡφαιστοῖο*
 τούνεκ' ἔην πόδα σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
 205 ἠνορέην τ' ὀνόσασθαι· ὁ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
 πᾶσιν ἀριστήεσσιν, *Ἰήσωνι* κῦδος ἀέξων.
 ἐκ δ' ἄρα *Φωκίων* κίεν *Ἰφίτος* *Ὀρνυτίδαο*
Ναυβόλου ἐκγεγαῶς· ξείνος δὲ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
 ἦμος ἔβη *Πυθῶ* δὲ θεοπροπίας ἐρεείνων
 210 ναυτιλίας· τόθι γάρ μιν εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν.
Ζήτης αὖ *Κάλαις* τε *Βορήιοι* νῆες ἴκοντο,
 οὓς ποτ' *Ἐρεχθίδης* *Βορέῃ* τέκεν *Ῥοεΐθνια*
 ἔσχατιῇ *Θορήκης* δυσχειμέρον· ἐνθ' ἄρα τήνγε
Θορήμιος *Βορέης* ἀνερεΐφατο *Κεκροπίηθεν*

- 215 Ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἐν δινεύουσαν.
καί μιν ἄγων ἕκαθεν, Σαρπηδονίην ὄθι πέτρην
κλείουσιν, ποταμοῖο παρα ῥόον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περι νεφέεσσι καλύψας.
τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρυμνάς
220 σείον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νῶτοις
κράατος ἕξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κνάνει δονέοντο μετα πνοιῆσιν ἔθειραι.
οὐ δὲ μὲν οὐδ' αὐτοῦ παῖς μενέαινευ Ἄκαστος
225 ἰφθίμου Πελῖαο δόμοις ἐνι πατρὸς ἐῆος
μιμνάζειν, Ἄργός τε θεῆς ὑποεργός Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλω.
τόσσοι ἄρ' Αἰσουλῆ συμμήστορες ἠγερέθοντο,
τοὺς μὲν ἀριστήας Μινύας περιναϊετῶντες
230 κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσωνα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδη, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δμῳέεσσιν ἐπαρτέα πάντ' ἐτέτυκτο,
235 ὅσσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἐνδοθι νῆες,
εὐτ' ἂν ἄγῃ χροῆς ἄνδρας ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἔνθα περ ἀκαὶ
κλείονται Παργασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς σπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ φαινοὶ
240 ἀστέρες ὡς νεφέεσσι μετέπρεπον· ὠδε δ' ἕκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν αἰσσοντας
„Ζεῦ ἄνα, τίς Πελῖαο νόος; πόθι τόσσον ὅμιλον
ἠρώων γαίης Παναχαΐδος ἔκτοθι βάλλει;
αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηώσειαν
245 Αἰήτεω, ὅτε μὴ σφιν ἐκῶν δέρος ἔγγυαλίξῃ.
ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, πόνοσ δ' ἄπρηκτος ἰούσιν.“

- ὡς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατα πτόλιν· αἱ δὲ γυ-
ναῖκες
πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
250 ἄλλη δ' εἰς ἑτέραν ὀλοφύρετο δάκρυ χέουσα
„δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν ὄψε περ ἔμπης
ἤλυθεν· οὐ δ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαίῃ βιότοιο.
Αἰσῶν αὐτὴ μέγα δὴ τι δυσάμμορος· ἢ τέ οἱ ἦεν
βέλτερον, εἰ τὸ πάροιθεν ἐνι κτερέεσσιν ἔλυσθαίς
255 νεῖόθι γαίης κείτο, κακῶν ἔτι νῆς ἀέθλων.
ὡς ὄφελεν καὶ Φοῖβον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλή,
κῦμα μέλαν κριῶ ἄμ' ἐπικλύσαι. ἀλλὰ καὶ αὐθὴν
ἀνδρομένην προσέηκε κακὸν τέρας, ὡς κεν ἀνίας
Ἀλκιμέδη μετόπισθε καὶ ἄλγεια μυρία θείῃ.“
260 αἱ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῆσι κίοντων.
ἦδη δὲ δμῳές τε πολεῖς δμῳαὶ τ' ἀγέροντο,
μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη. ὄξυ δ' ἐκάστην
δύνεν ἄχος· σὺν δὲ σφι πατήρ ὀλοῶ ὑπο γῆρα
ἐντυπᾶς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάσκειν.
265 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνυεν ἀνίας
θαροσύναν, δμῳέεσσι δ' ἀρήια τεύχε' ἀείρειν
πέφραδεν· οἱ δ' αὐτὸν σῖγα κατηφές ἠείροντο.
μήτηρ δ' ὡς τὰ πρῶτ' ἐπεχεύατο πῆχες παιδί,
ὡς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον, ἠύτε κούρη
270 οἰόθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
μύρεται, ἢ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
ἀλλ' ὑπο μητρυνῆ βιότον βαρὺν ἠγῆλάξει,
καὶ ἔνεον πολέεσσιν ὀνειδέσιν ἐστυφέλιξεν·
τῇ δὲ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἐνδοθεν ἄτη.
275 οὐ δ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόον, ὅσσον ὄρεχθεῖ·
ὡς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὸν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα
Ἀλκιμέδη. καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνησιν

„αἶθ' ὄφελον κείν' ἤμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
 δειλὴ ἐγὼ Πελλῆο κακὴν βασιλῆος ἐφετιμῆν,
 280 αὐτίκ' ἀπο ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
 ὄφρ' αὐτός με τήσσι φίλαις ταρχύσαιο χερσίν,
 τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἐτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλοι θρεπτήρια πέσσω.
 νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀγαυάδεσσιν ἀγνήτη
 285 δμῶς ὅπως κενεοῖσι λελείφομαι ἐν μεγάροισιν,
 σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἐπι πολλῆν
 ἀγλαίην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἐπι μούμφῳ
 μίτρην πρῶτον ἔλυσαι καὶ ὕστατον. Ἔξοχα γὰρ μοι
 Εἰλείθνια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
 290 ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης. τὸ μὲν οὐδ' ὄσον, οὐδ' ἐν ὄνειρῳ
 ἀσάμην, εἰ Φοῖβος ἐμοὶ κακὸν ἔσσει' ἀλύξας.“
 ὣς ἦγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἀμφιπόλοιο γοάσκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὃ τήνγε
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν
 295 „μῆ μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο, μῆτερ, ἀνίας
 ὦδε λήν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 δάκρυσιν, ἀλλ' ἐτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
 πῆματα γὰρ τ' αἰδήλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν.
 τῶν μοῖραν κατα θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἔμπης
 300 τλήθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 ἠδὲ θεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγή.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκηλος
 μίμνε δόμοις, μῆ δ' ὄρουσ ἀεικελίη πέλε νηί·
 305 κείσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κίοντι.“
 ἦ, καὶ ὃ μὲν προτέρωσσε δόμων ἐξ ὦρτο νέεσθαι.
 οἶος δ' ἐκ νηοῦ θυάδεος εἰσιν Ἀπόλλων
 Δῆλον ἄν' ἠγαθέην, ἠὲ Κλάρον, ἠὲ ὄγε Πυθῶ,
 ἠὲ Λυκίην εὐρέϊαν ἐπι Ξάνθοιο ῥοῆσιν,

310 τοῖος ἀνα πληθὺν δῆμον κίεν· ὦρτο δ' αὐτῆ
 κεκλωμένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραῖῃ
 Ἴφριάς Ἀρτέμιδος πολιόχον ἀρήτειρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσειν, οὐ δέ τι φάσθαι
 ἔμπης ἰεμένη δύνατο, προθέοντος ὀμίλου·
 315 ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὐθι παρακλιδόν, οἷα γεραῖῃ
 ὀπλοτέρων, ὃ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς ἐλιάσθη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόληος ἐνδυμήτους λίπ' ἀγυιάς,
 ἀκτὴν δ' ἴκανεν Παρασηίδα, τῇ μιν ἑταῖροι
 δειδέχατ' Ἀργώῃ ἄμυδις παρα νηὶ μένοντες.
 320 στῆ δ' ἄρ' ἐπι προμολῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.
 ἐς δ' ἐνόησαν Ἀκαστον ὁμῶς Ἀργον τε πόληος
 νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
 πασσυδίῃ Πελλῆο παρεκ νόον ἰθύνοντας.
 δέσμα δ' ὃ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὦμους
 325 Ἀργος Ἀρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὃ καλήν
 δίπλακα, τὴν οἱ ὄσασσε κασιγνήτη Πελοπεία.
 ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
 ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορῆν δὲ συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
 αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπι λαίφεσιν ἠδὲ καὶ ἰστῷ
 330 κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριόωντο.
 τοῖσιν δ' Αἰσονος υἱὸς ἐυφρονέων μετέειπεν
 „ἄλλα μὲν ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίσασθαι ἔοικεν, —
 πάντα γὰρ εὖ κατα κόσμον — ἐπαρτέα κείται ἰοῦσιν.
 τῷ οὐκ ἂν δηναῖον ἐχοίμεθα τοιο ἔκητι
 335 ναυτιλίας, ὅτε μούνον ἐπιπνεύσουσιν ἀῆται.
 ἀλλὰ, φίλοι, — ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
 ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταιο κέλευθοι —
 τούνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 340 νείκεια συνθεσίας τε μετα ξείνοισι βαλέσθαι.
 ὦς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα

ἤμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δέ ἐ πάντες αὐτῇ
σημαίνειν ἐπέτελλον· ὃ δ' αὐτόθεν, ἐνθα περ ἦστο,
δεξιτερὴν ἀνα χεῖρα τανύσσατο φώνησέν τε
345 „μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαξέτω. οὐ γὰρ ἔργω γε
πέισομαι· ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσεισθαι ἐρύξω.
αὐτός, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχενοὶ ὀμάδοιο.“
ἦ ῥα μέγα φρονέων· ἐπι δ' ἦνεον, ὥς ἐκέλευεν
Ἡρακλῆς. ἀνα δ' αὐτὸς ἀρήμιος ὤρνυτ' Ἰήσων
350 γρηθόσυνος, καὶ τοια ἰλιαιόμενοις ἀγόρευεν
„εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιρωπάτε μέλεσθαι,
μηκέτ' ἐπειθ', ὥς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
νῦν γε μὲν ἦδη Φοῖβον ἀρессάμενοι θυέεσσι
δαῖτ' ἐντυνώμεσθαι παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴασι
355 δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἵσι μέμληεν
δεῦρο βόας ἀγέληθεν ἐν κρῖναντας ἐλάσσαι,
τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἀλός, ὅπλ' αὖ τε πάντα
ἐνθήμενοι πεπάλαχθε κατα κληῖδας ἐρετμὰ.
τείως δ' αὖ καὶ βωμόν ἐπάκτιον Ἐμβασιόιο
360 θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρεῖων ὑπέδεκτο
σημανέειν δεῖξειν τε πόρου ἀλός, εἰ κε θυηλαῖς
οὐ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆι.“
ἦ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρώτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανέσταν
πειθόμενοι· ἀπο δ' εἶματ' ἐπήτριμα νηῖσαντο
365 λείψ' ἐπι πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερὶν δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμη.
νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
ἔζωσαν πάμπρωτον ἐστρεφεῖ ἐνδοθεν ὄπλ' αὖ
τεινόμενοι ἐκότερθεν, ἵν' εὖ ἀραροῖατο γόμοις
370 δούρατα καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιώσαν.
σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὐρος ὅσον περιβάλλετο χῶρος
ἦδὲ κατα πρώραν εἴσω ἀλός ὀσάτιόν περ
ἐλκομένη χειρεσσιν ἐπιδραμέσθαι ἔμελλεν.

αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
375 στείρης, ἐν δ' ὀλκῶ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπι πρώτῃσι φάλαγγιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
ὑψι δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
πήγχιον προύχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
380 τῶν δ' ἐναμοιβὰς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφους
βῆσαθ', ἵν' ὀτρύνει νεούς κατα καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἦυσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παράσσον
ᾧ κράτει βροίσαντε μὴ στυφέλιξαν ἐρωῆ
385 νειώτην ἐξ ἔδρης, ἐπι δ' ἐρρώσαντο πόδεσσι
προπροβιαζόμενοι· ἦ δ' ἔσπετο Πηλιῶς Ἄργῳ
ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκότερθεν ἐπίαχον αἰσσοῦντες.
αἰ δ' ἄρ' ὑπο τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδνὴ κήμιε λιγνύς
390 βροθούνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἀλός· οἱ δὲ μιν αὐθι
ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἴστων
λαίφρα τ' εὐποίητα καὶ ἀρμαλιῆν ἐβάλοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγνυαν,
395 κληῖδας μὲν πρώτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιῶ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
ἦρεον Ἡρακλῆι καὶ ἠρώων ἄτερο ἄλλων
Ἄρκαιῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολιέθρον ἔναιεν.
τοῖς μέσσην οἰοῖσιν ἀπο κληῖδα λίποντο
400 αὐτως, οὔτι πάλῳ· ἐπι δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
Τίφυν ἐστειρῆς οἰῆια νηὸς ἔρυσθαι.
ἐνθεν δ' αὖ λάιγγας ἀλός σχεδὸν ὀχλίζοντες
νηεον αὐτόθι βωμόν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
Ἄκτιον Ἐμβασιόιο τ' ἐπάνυμον· ὧκα δὲ τοίγε
405 φιτροῦς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης

ταίως δ' αὐτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
 βονόλοιο Αἰσονίδαο δῦο βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἴησων
 410 εὔχετο κεκλόμενος πατρώιον Ἀπόλλωνα
 „κλυθι, ἄναξ Παργασίας τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης
 Πυθοὶ χροιομένω ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
 σημανέειν. αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλεν ἄεθλων.
 415 αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα συν ἄρτεμέεσσιν ἐταίροις
 κείσῃ τε καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἂν ὀπίσσω
 τόσσων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
 ἱρὰ πάλιν βωμῶ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοὶ,
 ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 420 νῦν δ' ἴθι, καὶ τῆνδ' ἡμῖν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλήν,
 ἦν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 πείσματα σῆν δια μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
 μέλιχος, ᾧ κ' ἐπι πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.“
 425 ἦ καὶ ἄμ' εὐχολῆ προχύτας βάλε. τῷ δ' ἐπι βουσίῃ
 ζωσάσθην, Ἀργαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλῆς τε.
 ἦτοι ὁ μὲν ἄσπασσεν μέσσον κάρη ἄμφι μέτωπα
 πληῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὐθι πεσὼν ἐνερείδατο γαίῃ·
 Ἀργαῖος δ' ἐτέροιο κατα πλατὺν ἀνχένα κόψας
 430 χαλκίῳ πελέκει κρατεροῦς διέκερσε τένοντας·
 ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιορηδῆς κεράεσσιν.
 τοὺς δ' ἔταροι σφάξάν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας,
 κόπτον, δαίτρενόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καδ δ' ἄμυδις τάγε πάντα καλύψαντες πύκα δημῶ
 435 καίον ἐπι σχίζησιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέε λοιβὰς
 Αἰσονίδης, γῆθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων
 πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο τοιοῦ τε λιγνὺν

πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναΐσιμον ἀίσσουσαν·
 αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Αἰητοῖδαο
 440 „ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖά τε περῆσαι
 ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνι μέσσοι
 κείσῃ τε δευρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῆ ὑπο δαίμονος αἴση
 τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.
 445 ὣδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἰανοῖσιν
 πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήμιον, ὄφρ' ἐπιβαίην
 νηὸς, ἐνκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.“
 ὣς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης ἀλόντες
 νόστῳ μὲν γῆθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἴδμωνος αἴση.
 450 ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἡμᾶρ,
 αἰ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
 δειελινὸν κλίνοντος ὑπο ζόφον ἠέλιοιο,
 τῆμος ἄρ' ἦδη πάντες ἐπι ψαμάθοισι βαθεῖαν
 φυλλάδα χενάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 455 κέκλινθ' ἐξείης· παρα δὲ σφισι μυρὶ ἔκειτο
 εἶδατα καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόησιν
 οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβᾶδς ἀλλήλοισιν
 μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρα δαιτὶ καὶ οἴνω
 τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπειῆ.
 460 ἐνθ' αὐτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἶν εἰο αὐτῷ
 πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι εἰκώς.
 τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλη ὀπί νείκεσεν Ἴδας
 „Αἰσονίδη, τίνα τῆνδε μετα φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
 αὐδα ἐνι μέσσοισι τεὸν νόον. ἦέ σε δαμνᾶ
 465 τάρβος ἐπιπλόμενον, τό, τ' ἀνάκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
 ἴστω νῦν δέρου θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
 κῦδος ἐνι πτολέμοισιν αἰέρομαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
 Ζεὺς τόσον, ὅσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μῆ νύ τι πῆμα
 λοίγιον ἔσσεσθαι, μὴ δ' ἀκράαντον ἄεθλου

470 Ἴδεω ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόρωτο.
 τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀσσητῆρα κομίζεις.
 ἦ, καὶ ἐπισχόμενος πλείον δέπας ἀμφοτέρησιν
 πινε χαλκίρητον λαρὸν μέθυ· δεύετο δ' οἴνω
 χεῖλα κύνεαι τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδησαν
 475 πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμπαδίην ἀγόρευσεν
 „δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφάια καὶ πάρος αὐτῶ.
 ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίξιν;
 ἄλλοι μῦθοι ἕασι παρήγοροι, οἷσι περ ἀνήρ
 480 θαρσύνοι ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
 τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπίφλυειν μακάρεσσιν
 νῆας Ἀλωιάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
 ἡγορέην· ἔμπης δὲ θεοῖς ἐδάμησαν ὀστοῖς
 ἄμφω Ἀητοῖδαο, καὶ Ἰφθιμοὶ περ εἰόντες.“
 485 ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐρέλασεν ἄδην Ἀφαρήϊος Ἴδας,
 καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμείβετο κερτομίοισιν
 „ἄργρει νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἐνίσπες,
 εἰ καὶ ἔμοι τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
 οἶον Ἀλωιάδησι πατήρ τεὸς ἐγγυάλιξεν.
 490 φράζω δ', ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
 χρεῖά θεσπίζων μεταμῶνιον ἢ κεν ἀλφῆς.“
 χῶετ' ἐνιπτάζων· προτέρω δὲ κε νεῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι
 αὐτός τ' Αἰσονίδης κατερόητυεν· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 495 λαίῃ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραξεν ἀοιδῆς.
 ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
 νεῖκος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
 ἦδ' ὡς ἔμπεδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
 500 ἄστρα σεληναίῃ τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι·
 οὐρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελιάδοντες

αὐτῆσιν νύμφησι, καὶ ἔρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
 ἦειδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
 Ὠκεανὶς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
 505 ὡς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἵκαθε τιμῆς,
 ἦ δὲ Πέη, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν ὠκεανοῖο·
 οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον,
 ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς
 Δικταῖον ναῖσκεν ὑπο σπέος, οἱ δέ μιν οὐπω
 510 Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραιῶν
 βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Αἰὼ κῦδος ὀπάξει.
 ἦ καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα συν ἀμβροσίῃ σκέθην αὐδῆ·
 τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προύχοντο κάρηνα
 πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐάσιν ἡρεμέοντες
 515 κηληθμῶ· τοῖόν σφιν ἐνέλλιπε θέλκτρον ἀοιδῆς.
 οὐ δ' ἐπι δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι Αἰὼ λοιβάς,
 ἦ θέμις, εὐαγέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
 αἰθομέναις, ὕπνου δὲ δια κνέφας ἐμνώοντο.
 αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαινοῖς ὄμμασιν Ἥως
 520 Πηλίου ἀπεινὰς ἰδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
 εὐθιοὶ ἐκλύζοντο τινασσομένης ἄλδς ἄκραι,
 δὴ τότε ἀνέγρετο Τίφης· ἄφαρ δ' ὀρόθυνην ἑταίρους
 βαινέμεναι τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
 σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασῆϊος ἠδὲ καὶ αὐτῇ
 525 Πηλιάς ἰαχεν Ἀργῶ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
 ἐν γὰρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ρο' ἀνα μέσσην
 στεῖραυ Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἠρομοσε φηγοῦ.
 οἱ δ' ἀνα σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
 ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
 530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδροῖοντο.
 μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
 ἔξανον ἄγχι δὲ οἱ ῥόπαλον θέτο, καὶ οἱ ἐνερθεν
 ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τροπίς. εἴλκετο δ' ἦδη
 APOLLON. 2

πείσματα, καὶ μέθ' ὑπερθ' ἄλός· αὐτὰρ Ἴησαν
 535 δακρυνοῖς γαίης ἀπο πατρίδος ὕματ' ἐνεικεν.
 οἱ δ', ὥστ' ἠΐθεοι Φοῖβη χορὸν ἢ ἐνι Πυθοῖ
 ἢ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἴσμηνοῖο
 στησάμενοι φόρμιγγος ὑπαι περὶ βωμόν ὀμαρτῆ
 ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
 540 ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κισθάρη πέπληγον ἐρετμοῖς
 πόντου λάβρον ὕδαρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
 ἀφοῦ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κελαινὴ κήμιεν ἄλμη
 δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 στράπτε δ' ὑπ' ἠέλιω φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰούσης
 545 τεύχεα· μακροὶ δ' αἰὲν ἔλευκαίνοντο κέλευθοι,
 ἀτραπὸς ὡς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.
 πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
 νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἱ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀροτᾶτῆσι δὲ νύμφαι
 550 Πηλιάδες κορυφῆσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἴωνίδος ἠδὲ καὶ αὐτοῦς
 ἦρωας χεῖρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλλυρίδης, πολὺ δ' ἐπὶ κῦματος ἀγῆ
 555 τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖη χεῖρὶ κελεύων
 νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νεισομένοισιν.
 σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
 Πηλείδην Ἀχιλλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτῆν
 560 φραδομοσύνη μῆτι τε δαΐφρονος Ἀργυιάδαι
 Τύφνος, ὅς ῥ' ἐνι χερσὶν ἐύξοα τεχνήντως
 πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὄφρ' ἐμπεδον ἐξιθύνοι,
 δὴ ῥα τότε μέγαν ἰστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδη,
 δῆσαν δὲ προτόνοισι, τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
 565 καδ' δ' αὐτοῦ λῖνα χεῦαν, ἐπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες.

ἐν δὲ λιγὺς πέσειν οὖρος· ἐπ' ἰκρίωφιν δὲ κάλωας
 ξεστῆσιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβρόντες
 Τισαίην εὐκῆλοι ὑπερ δολιχὴν θεὸν ἄκρη.
 τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμουι μέλπευ αἰοιδῆ
 570 Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον εὐπατέρειαν
 Ἄρτεμιν, ἢ κείνας σκοπιάς ἄλός ἀμφιέπεσκεν
 ὄνομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
 ἰχθύες αἴσσοντες ὑπερθ' ἄλός, ἄμμιγα παύροις
 ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.
 575 ὡς δ' ὀπὸτ' ἀγραύλοιο κατ' ἰχθυα σημαντῆρος
 μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄθην κεκορημένα ποίης
 εἰς αὐλιν, ὃ δέ τ' εἶσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
 καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὡς ἄρα τοίγε
 ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὖρος.
 580 αὐτίκα δ' ἠερίη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
 δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας
 αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
 φαίνετο δ' εἰναλίη Σκιάθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
 Πειρεσιαὶ Μάγνησά δ' ὑπεύδιος ἠπειροιο
 585 ἀκτῆ καὶ τύμβος Δολοπήϊος· ἐνθ' ἄρα τοίγε
 ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίησιν ἐκελσαν,
 καὶ μιν κυθαίνοντες ὑπο κνέφας ἔντομα μῆλων
 κείαν ὀρινομένης ἄλός οἰδματι· διπλόα δ' ἀκταῖς
 ἤματ' ἐλινύεσκον, ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
 590 νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.
 τὴν δ' ἀκτῆν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
 ἐνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοιαν
 ἀκτῆν τ' αἰγιαλόν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.
 — ἠῶθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 595 πόντῳ κεκλιμένην παρεμέτρουν· οὐ δ' ἔτι δηρὸν
 μέλλον ὑπεκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
 κείθεν δ' Εὐρυμενάς τε πολυκλύστους τε φάραγγας
 2*

Ὅσσης Οὐλύμποιο τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
 κλίττα Παλλήναια, Καναστραίην ὑπερ ἄκρην,
 600 ἤνυσαν ἐννύχιοι πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
 ἦρι δὲ νεισομένοισιν Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
 Θρηκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Ἀἴημον εἰούσαν,
 ὄσσον ἐς ἐνδιόν κεν εὐστολος ὀλκᾶς ἀνύσαι,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρῃ Μυρίνης.
 605 τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος
 πάγχυ μάλ' ἀκραῆς, τετάνυστο δὲ λαίφρα νηός.
 αὐτὰρ ἄμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηίδα Ἀἴημον ἵκοντο.
 ἔνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
 610 νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
 δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναικᾶς
 ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληιάδεσσιν
 τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
 Θρηκίην δηροῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαξεν
 615 Κύπριδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
 ᾧ μέλαι, ζήλοιο τ' ἐπισμυγεῶς ἀκόρητοι.
 οὐκ οἶον σὺν τῆσιν εὐδὸς ἐρραῖσαν ἀκοίτας
 ἀμφ' εὐνή, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
 μήτινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρὸς
 Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατα δῆμον ἀνασθεν·
 λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὑπερθ' ἀλὸς ἦκε φέρεσθαι,
 αἶ κε φύρη. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
 πρόσθεν, αὐτὰρ Σίκιόν γε μεθ' ὕστερον αὐδηθεῖσαν
 625 νῆσον, ἐπακτῆρες, Σίκιόν ἄπο, τὸν δὲ Θόαντι
 νηϊᾶς Οἰνοίῃ νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
 ταῖσι δὲ βουκολαῖα τε βοῶν χάλκειά τε δύνειν
 τεύχεα, πυροφόρους τε διατμηξασθαι ἀρούρας
 ῥήτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,

630 οἷς αἰεὶ τὸ πάροιθεν ὁμίλειον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
 ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντου
 δεύματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρηκίης ἴασιν.
 τῷ καὶ ὄτ' ἐγγύθι νῆσον ἐρεσσομένην ἴδου Ἀργῶ,
 αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρίνης
 635 δῆια τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
 θυιάσιν ὠμοβόροις ἱκελαί· φᾶν γὰρ πού ἱκάνειν
 Θρηκίης· ἣ δ' ἄμα τῆσι Θεοαντίας Ὑψιπύλεια
 δύν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμηχανίῃ δ' ἐχέοντο
 ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἦωρεῖτο.
 640 τείως δ' αὐτ' ἐκ νηὸς ἀριστήης προέημαν
 Αἰθαλίδην κήρυκα θοόν, τῷπέρ τε μέλεσθαι
 ἀγγελίας καὶ σιγήπτρον ἐπέτρεπον Ἐρμείαιο,
 — σφραιτέροιο τοκῆος, ὅς οἱ μνήστειν πόρε πάντων
 ἄφθιτον· οὐ δ' ἔτι νῦν περ ἐποικομένου Ἀχέροντος
 645 δίνας ἀπροφάτους ψυχῆν ἐπεδέδρομε λήθη·
 ἀλλ' ἦγ' ἔμπεδον αἶεν ἀμειβομένη μεμόρηται,
 ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
 ἠελίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
 Αἰθαλίδεω χρεῖῳ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
 650 ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξασθαι δέχθαι ἰόντας
 ἤματος ἀνομένοιο δια κνέφας· οὐ δὲ μὲν ἦοι
 πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ βορέας.
 Ἀημιιάδες δὲ γυναικῆς ἀνα πτόλιν ἴζον ἰούσαι
 εἰς ἀγορὴν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
 655 καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
 αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἐνὶ τῆσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν
 „ᾧ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
 ἀνδράσιν, οἷά τ' εἰοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
 ἦια καὶ μέθῃ λαρόν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
 660 μίμνοιεν, μὴ δ' ἄμμε κατα χρεῖῳ μεθέποντες
 ἀτρεκέως γνώωσι, κακῇ δ' ἐπὶ πολλὸν ἴκηται

βάξιος· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
 θυμηδὲς καὶ τοῖσι τόγ' ἔσεται, εἴ κε δαείεν.
 ἡμετέρη μὲν νῦν τοίη παρενήνοθε μῆτις.
 665 ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μῆτιςεται ἄλλη,
 ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.“
 ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίξανε πατρὸς ἑοῖο
 λάινον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξῶ,
 γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσιν,
 670 βάνκρω ἐρειδομένη· περὶ δέ μενείαιν' ἀγορευῆσαι.
 τῆ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἐδριόωντο
 ἀδμητρες λευκῆσιν ἐπιχνοαούσῃ ἐθείραις.
 στῆ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνα δ' ἔσχεθε δειρῆν
 ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου, ὧδέ τ' ἔειπεν
 675 „δῶρα μὲν, ὡς αὐτῆ περ ἐφανδάνει Ὑψιπυλεῖη,
 πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
 ὑμῶν γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
 αἴ κεν ἐπιβρίσῃ Θρηϊξ στρατός, ἢ τίς ἄλλος
 δυσμενέων, ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται;
 680 ὡς καὶ νῦν ὄδ' ὄμιλος ἀνωίστως ἐφικάνει.
 εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 μυρία δημοτῆτος ὑπέρτερα πῆματα μίμνει,
 εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναικες,
 κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτι γῆρας ἴκησθε.
 685 πῶς τῆμος βώσσεσθε δυσάμμοροι; ἢε βαθείαις
 αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
 γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
 καὶ πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται;
 ἢ μὲν ἐγών, εἰ καὶ μετὰ τὰ νῦν ἐτι πεφρίκασιν
 690 Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὀλομαι εἰς ἔτος ἥδη
 γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἄπο μοῖραν ἐλοῦσαν
 αὐτῶς, ἢ θέμις ἐστί, πάρος κακότητα πελάσσαι.
 ὀπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.

νῦν γὰρ δὴ παρα ποσσὶν ἐπήβολός ἐστ' ἄλεωρή,
 695 εἴ κεν ἐπιτρέψῃτε δόμους καὶ ληίδα πᾶσαν
 ἡμετέρην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστν μέλεσθαι.“
 ὣς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλήτο θρόνον. εὐάδε γὰρ σφιν
 μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήνγε παρασχεδὸν αὐτῆς ἀνώρτο
 Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ἠῦδα
 700 „εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἦδε μενοιρή,
 ἥδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.“
 ἢ ῥα καὶ Ἴφινόην μεταφρώνειν ἄσσον ἐοῦσαν
 „ὄρσός μοι, Ἴφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιώσσα,
 ἡμέτερον δὲ μολεῖν, ὅστις στόλον ἡγεμονεύει,
 705 ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
 καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλωσιν,
 κέκλειο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“
 ἢ, καὶ ἔλυσ' ἀγορῆν· μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὦρτο νέεσθαι.
 ὡς δὲ καὶ Ἴφινόη Μινύας ἴκεθ'· οἳ δ' ἐρέεινον,
 710 χρεῖος ὅ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τούσγε
 πασσυδίη μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας
 „κούρη τοί μ' ἐφείκε Θεαντιάς ἐνθάδ' ἰοῦσαν,
 Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
 ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπη·
 715 καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλητε,
 κέκλειται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἦνδανε μῦθος.
 Ὑψιπύλην δ' εἶσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
 τηλυγέτην γεραυῖαν ἀνασσέμεν· ὦκα δὲ τόνγε
 720 πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὤμοισι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,
 δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσεν
 Παλλάς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
 Ἀργούσ, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρῆσασθαι.
 725 τῆς μὲν δηϊτερόν κεν ἐς ἠέλιον ἀνιόντα

ὄσσε βάλοις, ἢ κείνο μεταβλέφειας ἔρευθος.
 δὴ γὰρ τοι μέσση μὲν ἐρευθῆσσα τέτυκτο,
 ἄκρα δὲ πορφυρή πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
 τέματι δαίδαλα πολλὰ διακριθὼν εὖ ἐκέκαστο.
 730 ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἡμενοι ἔργῳ,
 Ζηρὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι· ὅς τόσον ἤδη
 παμφαίνων ἐτέτυκτο, μιῆς δ' ἔτι δεύετο μούνου
 ἀκτίνοσ, τὴν οἶγε σιθηρείης ἐλάσσκον
 σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀντιμῆν.
 735 ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος νιέε δοιῶ,
 Ἀμφίων καὶ Ζήθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη
 κείτο πέλασ, τῆσ οἶγε νέον βάλλοντο δομαίους
 ἰέμενοι. Ζήθος μὲν ἐπαμαδὸν ἠέρταξεν
 οὐρεὸσ ἠλιβάτιο κάρη, μογέοντι εἰοικῶσ·
 740 Ἀμφίων δ' ἐπι οἶ χροσῆ φόρμιγγι λιγαίνων
 ἦιε, δισ τόσση δὲ μετ' ἰχθια νείσσετο πέτρη.
 ἔξείησ δ' ἠσκητο βαθυπλόκαμοσ Κυθήρεια
 Ἄρεοσ ὀχμάζουσα θεοὸν σάκοσ· ἐκ δὲ οἶ ὤμου
 πῆχυν ἐπι σκαίον ξυνοχῆ κεχάλαστο χιτῶνοσ
 745 νέρθεν ὑπεκ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκέσ αὐτῶσ
 χαλκείη δεικῆλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέσθαι.
 ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιοσ νομόσ· ἀμφι δὲ βουσὶν
 Τηλεβόαι μάραντο καὶ νιέεσ Ἥλεκτρώνοσ·
 οἶ μὲν ἀμννόμενοι, ἀτὰρ οἶγ' ἐθέλοντεσ ἀμέρσαι,
 750 ληισταὶ Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμῶν
 ἐρσήεισ, πολέεισ δ' ὀλίγοσ βιόωντο νομῆσ.
 ἐν δὲ δῦω δίφροι πεπονῆατο δηριόωντεσ·
 καὶ τὸν μὲν προπάροιδε Πέλοψ ἰθυνε, τινάσσων
 ἠρία, συν δὲ οἶ ἔσκε παραιβάτισ Ἰπποδάμεια·
 755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπι Μυρτίλοσ ἤλασεν ἵπποσ,
 συν τῷ δ' Οἰνόμαοσ προτενέσ δόρου χειρὶ μεμαρπῶσ
 ἄξονοσ ἐν πλήμνησι παρακλιθὼν ἀγνυμένοιο

πίπτειν, ἐπεσσύμενοσ Πελοπῆια νῶτα δαίξαι.
 ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβοσ οἶστευων ἐτέτυκτο,
 760 βούπαισ οὐπῶ πολλόσ, ἐὴν ἐρύοντα καλύπτροσ
 μητέρα θαρσαλέωσ Τιτυὸν μέγαν, ὅν ῥ' ἔτεκεν γε
 δι' Ἐλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ ἐλοχεύσατο Γαῖα.
 ἐν καὶ Φοῖξοσ ἔην Μινυῆιοσ ὡσ ἐτεόν περ
 εἰσαῖων κριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι εἰοικῶσ.
 765 κείνοσ κ' εἰσορόων ἀκείοσ, ψεύδοιό τε θυμόν,
 ἐλπόμενοσ πυκινῆν τιν' ἀπο σφείων ἐσακνοῦσαι
 βάζιν· ὃ καὶ θερόν περ ἐπ' ἐλπιδι δηήσαιο.
 τοῖ' ἄρα δῶρα θεῶσ Τριτωνίδοσ ἦεν Ἀθήνησ.
 δεξιτερῆ δ' ἔλεν ἔργχοσ ἐκηβόλοσ, ὃ ρρ' Ἀταλάντη
 770 Μαινάλω ἐν ποτέ οἶ ξεινήιοσ ἐγγυάλιξεν,
 πρόφροσ ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινεσ ἐπεσθαι
 τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτόσ ἐκῶν ἀπερήτυε κούρην,
 δεῖσεν δ' ἀργαλέωσ ἔριδασ φιλόττοσ ἐκητι.
 βῆ δ' ἵμεναι προτι ἄστυ φαεινῷ ἀστέρι ἴσοσ,
 775 ὅν ῥά τε νηγατέησιν ἐεργόμεναι καλύβησιν
 νύμφαι δηήσαντο δόμων ὑπερ ἀντέλλοντα,
 καὶ σφισι κνανέοιο δι' ἠέροσ ὄμματα θέλγει
 καλὸν ἐρευθόμενοσ, γάνυται δὲ τε ἠιδέοιο
 παρθένοσ ἱμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντοσ
 780 ἀνδράσιν, ῥ' καὶ μιν μνηστῆν κομέουσι τοκῆεσ·
 τῷ ἱκελοσ προ πόληοσ ἀνα στίβον ἦιεν ἦρωσ.
 καὶ ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεοσ ἐντόσ ἐβησαν,
 δημόττοραι μὲν ὕπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκεσ,
 γηθόσυνναι ξείνω· ὃ δ' ἐπι χθονόσ ὄμματ' ἐρείσασ
 785 νείσσετ' ἀπηλεγέωσ, ὄφρ' ἀγλαὰ δάμαθ' ἵκανεν
 Ἰψιπύλησ· ἄνεσαν δὲ πύλασ προφανέντι θεράπναι
 δικλίδασ, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένασ σανίδεσσιν.
 ἐνθά μιν Ἰφινὸη κλισμῷ ἐνι παμφανόωντι
 ἐσσυμένωσ καλῆσ δια παστάδοσ εἶσεν ἄρουσα

- 790 ἀντία δεσποίνης· ἢ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηίδας· ἔμπα δὲ τόνγε
 αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.
 „ξεῖνε, τί ἢ μίμνοντες ἐπι χρόνον ἔκτοθι πύργων
 ἦσθ' αὐτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναιεται ἄστν,
 795 ἀλλὰ Θρηκίης ἐπιναστίοι ἠπίεροιο
 πυροφόρους ἄρόωσι γύας. κακότητα δὲ πᾶσαν
 ἐξερέω νημερτές, ἴν' εὐ γνοίητε καὶ αὐτοί.
 εὔτε Θόας ἀστοῖσι πατήρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 τηνίκα Θρηκίαν, οἷτ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 δῆμον ἀπορνύμενοι λαοὶ πέφθεσκον ἐπαύλους
 ἐκ νηῶν, αὐτῆσι δ' ἀπείρονα ληίδα κούραις
 δεῦρ' ἄγον. οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μήτις
 Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἐμβαλεν ἄτην.
 δῆ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστνρον, ἐκ δὲ μελάθρων,
 805 ἢ ματήρ εἴξαντες, ἀπεσσεύοντο γυναικίας·
 αὐτὰρ ληιάδεσσι δορικτήταις παρίανον,
 σχέτλιοι. ἢ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἰ κέ ποτ' αὐτίς
 ὀψὲ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
 πῆμα κακὸν προύβαινε. ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 γνήσι ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
 αὐτὼς δ' ἀδμητές τε κόραι χῆραί τ' ἐπι τῆσιν
 μητέρες ἀμ πτολίεθρον ἀτημελέως ἀλάληντο·
 οὐ δὲ πατήρ ὀλίγον περ εἴης ἀλέγιζε θυγατρὸς,
 εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαίξομένην ὀρόωτο
 815 μητρονίης ὑπο χερσὶν ἀτασθάλου· οὐ δ' ἀπο μητρὸς
 λάβην, ὡς τὸ πάροιθεν, αἰκία παῖδες ἄμνον·
 οὐ δὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
 ἀλλ' οἶαι κούραι ληίτιδες ἐν τε δόμοισιν
 ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο·
 820 εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέροβιον ἐμβαλε θάρσος,
 ἄψ ἀνερχομένους Θρηκῶν ἀπο μηκέτι πύργοις

- δέχθαι, ἴν' ἢ φρουέοιεν ἄπερ θέμις, ἢ ἐπὶ ἄλλῃ
 αὐταῖς ληιάδεσσι ἀφορμηθέντες ἴκοιντο.
 οὐ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο
 825 ἄρσεν ἀνα πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 Θρηκίης ἄροσιν χιουώδεα ναιετάουσιν.
 τῶ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δὲ κεν αὐθι
 ναιετάειν ἐθέλοις, καὶ τοι ἄδοι, ἢ τ' ἂν ἐπειτα
 πατρὸς ἐμοῦ Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐ δὲ τί σ' οἶω
 830 γαῖαν ὀνόσσεσθαι· περὶ γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
 νήσων, Αἰγαίη ὅσαι εἰν ἄλι ναιετάουσιν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπι νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπες
 μύθους ἡμετέρους, μὴ δ' ἔκτοθι μίμνε πόληος.“
 ἴσκειν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἶον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παραβλήθην προσέειπεν
 „Τψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
 χρησιμοσύνης, ἢν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάξεις.
 εἶμι δ' ὑπότροπος αὐτίς ἀνα πόλιν, εὐτ' ἂν ἕκαστα
 ἐξείπω κατα κόσμον. ἀνακτορὴ δὲ μελέσθω
 840 σοί τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἐγώ γε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.“
 ἢ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγην· αἴψα δ' ὀπίσσω
 βῆ ῥ' ἴμεν. ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαὶ εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
 845 ἐξέμολεν. μετέπειτα δ' ἐντροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήια πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον ὅτ' ἦδη πάντα δεηνεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Τψιπύλεια.
 καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπι σφέα δώματ' ἄγεσκον
 850 ῥηιδίως. Κύπρις γὰρ ἐπι γλυκὴν ἴμερον ἄρσεν
 Ἡφαίστιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὐτίς
 ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
 ἐνθ' ὁ μὲν Τψιπύλης βασιλήϊον ἐς δόμον ὤρωτο

Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὄπη καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος,
 855 Ἡρακλῆος ἀνευθεν· ὃ γὰρ παρα νηὶ λείλιπτο
 αὐτὸς ἕκων παῦροί τε διακρινθέντες ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' ἄστν χοροῖσι καὶ εἰλαπίνησι γεγῆθει
 καπνῷ κνισήεντι περιπλεον· ἕξοχα δ' ἄλλων
 ἀθανάτων Ἥρης νῖα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν
 860 Κύπριν αἰοιδῆσιν θυέεσσι τε μειλίσσοντο.
 ἀμβολίη δ' εἰς ἡμαρ ἀεὶ ἕξ ἡματος ἦεν
 ναυτιλίης· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὐθι μένοντες,
 εἰ μὴ ἀολλίσσας ἑτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
 Ἡρακλῆς τοίοισιν ἐπιπάζων μετέειπεν
 865 „δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
 ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιθευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
 κεῖθεν, ὄνοσσάμενοι πολιήτιδας; αὐθι δ' ἔαθεν
 ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν Αἴημοιο ταμέσθαι;
 οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε συν ὀθνεῖησι γυναιξίν
 870 ἔσσομεθ' ὦδ' ἐπι δηρὸν ἐελεμένοι· οὐδέ τι κῶας
 αὐτόματον δῶσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοιισιν.
 ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπι σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 Ὑψιπύλης εἶατε πανήμερον, εἰσόκε Αἴημον
 παισὶν ἐσανδρώσῃ, μεγάλη τέ εἰ βάξις ἴκηται.“
 875 ὣς νεῖκεσεν ὄμιλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι·
 ἀλλ' αὐτως ἀγορήθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 σπερχόμενοι. ταὶ δὲ σφιν ἐπέδραμον, εὐτ' ἐδάησαν.
 ὣς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
 880 πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐρσηεὶς γάννται, καὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
 καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὣς ἄρα ταίγε
 ἐνδυκῆς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
 χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,
 885 εὐχόμεναι μακάρεσβιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.

ὣς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
 Αἰσονίδεω, τὰ δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος
 „νεῖσεο, καὶ σε θεοὶ συν ἀπηρέσειν αὐτίς ἑταίροις
 χρύσειον βασιλῆι δέρος κομίσειαν ἄγοντα
 890 αὐτως, ὡς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον. ἦδε δὲ νῆσος
 σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμοῖο παρέσσεται, ἦν καὶ ὀπίσσω
 δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἀφορρον ἰκέσθαι·
 ρηιδίως δ' ἂν εἴοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
 ἄλλων ἐκ πολίων. ἀλλ' οὐ σύγε τῆνδε μενοινῆν
 895 σχήσεις, οὔτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὦδε τελεῖσθαι·
 μνώεο μὴν ἀπεῶν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
 Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
 πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ με θεοὶ δῶωσι τεκέσθαι.“
 τὴν δ' αὐτ' Αἰσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν
 900 „Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
 ἐκ μακάρων. τύνη δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
 ἴσχαν'· ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλις Πελλίω ἔκητι
 ναιετάειν· μούνον με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 εἰ δ' οὐ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 905 τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκῃαι,
 πέμπέ μιν ἠβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἴωλοῦ
 πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἦν ἄρα τοῖσγε
 τέτμη' ἐτι ζώοντας, ἴν' ἀνδιχα τοῖο ἀνακτος
 σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.“
 910 ἦ, καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
 βαῖνον ἀριστήες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
 ἐνσχερῶ ἐξόμενοι· προμνήσια δὲ σφισιν Ἄργος
 λῦσεν ὑπεκ πέτρης ἀλιμυρέος. ἐνθ' ἄρα τοίγε
 κόπτων ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.
 915 ἔσπέριοι δ' Ὀρφέης ἐφημοσύνησιν ἔκελσαν
 νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
 ἀρορήτους ἀγανῆσι τελεσφορήσι θέμιστας

σωότεροι κρυόεσσαν ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλοιντο.
 τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 920 νῆσος ὁμῶς κεχάροιο καὶ οἱ λάχον ὄργια κείνα
 δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν αἰεΐδειν.
 κείθεν δ' εἰρεσίη Μέλανος δια βένθεα πόντου
 ἴεμενοι τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίνην
 Ἴμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠέλιοιο
 930 δυομένου Χερώνησον ἐπι προύχουσαν ἴοντο.
 ἐνθά σφιν λαιψηρὸς ἄη νότος· ἰστία δ' οὐρῶ
 στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
 εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
 ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ῥοιτειάδος ἐνδοθεν ἀκτῆς
 930 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπι δεξιὰ καίαν ἔχοντες.
 Λαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδω,
 Περικώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρινίδος ἡμαθόεσσαν
 ἠίονα ζαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
 καὶ δὴ τῆγ' ἐπι νυκτὶ διάνδιχα νηὸς ἰούσης
 935 δίνη πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
 ἔστι δὲ τις αἰπέα Προποντίδος ἐνδοθι νῆσος
 τυτθὸν ἀπο Φρυγίης πολυληθίου ἠπείροιο
 εἰς ἄλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηγῆς καταειμένος. ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ
 940 ἀμφίδυμοι, κείνται δ' ὑπερ ὕδατος Αἰσῆποιο·
 Ἄρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες.
 καὶ τὸ μὲν ὑβρισταὶ τε καὶ ἄγριοι αἰὲν ἔχουσιν
 Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι·
 ἕξ γὰρ ἐκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται,
 945 αἱ μὲν ἀπο στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπι πλευρῆς ἀραρυταί.
 ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνας ἀμφενέμοντο
 ἀνέρες· ἐν δ' ἦρωσ Αἰνήιος υἱὸς ἀνασεν
 Κύξικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο

950 Αἰνήτη. τοὺς δ' οὔτι καὶ ἔκπαυλοί περ εἶοντες
 Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν τὰ πρῶτα Δολιόνας ἐκγεγαῶτες.
 ἐνθ' Ἀργῶ προύτνυσεν ἐπειρομένη ἀνέμοισιν
 Θρηκίοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θεούσαν.
 955 κείσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίφρος ἐννεσίησιν ὑπο κοήνῃ ἐλίποντο,
 κοήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
 βριθύν· ἀτὰρ κείνόν γε θεοπροπίαις Ἐκάτοιο
 Νηλεῖδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρῶσαντο
 960 ἱερόν, ἠὲ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
 τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃ Δολιόνας ἠδὲ καὶ αὐτὸς
 Κύξικος ἀντήσαντες ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
 ἔκλυον, οὔτινες εἶεν, ἐνξείως ἀρέσαντο,
 καὶ σφραγ εἰρεσίη πέπιθον προτέρωσσε κίοντας
 965 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
 ἐνθ' οἴγ' Ἐκβάσιω βωμόν θέσαν Ἀπόλλωνι
 εἰσάμενοι παρα θῖνα, θυηπολῆς τ' ἐμέλοντο.
 δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρόν μεθ' ὀνομαίοισιν
 μῆλ' ἀθ' ὁμοῦ· δὴ γὰρ οἱ ἔην φάτις, εὐτ' ἂν ἴκωνται
 970 ἀνδρῶν ἠρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόγγε
 μείλιχον ἀντιάαν, μῆ δὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
 ἰσὸν που κἀκείνῳ ἐπισταχέσκον ἰουλοι,
 οὐ δὲ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
 ἀλλ' ἔτι οἱ κατα δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἀκοίτις
 975 ὠδίνων, Μέροπος Περικασίου ἐκγεγαυία,
 Κλείτη ἐνπλόκαμος, τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρός
 θεσπεσίους ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
 ἀλλὰ καὶ ὡς θάλαμόν τε λιπῶν καὶ δέμνια νύμφης
 τοῖς μετὰ δαῖτ' ἀλέγνυε, βάλεν δ' ἀπο δαίματα θυμοῦ.
 980 ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδῖς. ἦτοι ὁ μὲν σφραγ
 πεύθετο ναυτιλῆς ἀνυσιν Πελλάο τ' ἐφετμάς·

οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
 εὐρείης πύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
 ἠεῖδες καταλέξει ἐελδομένοισι δαῖναι.
 985 ἦοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
 θηήσαιντο πόρους κείνης ἄλως· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
 νῆα Χυτοῦ λιμένος πρότερον ἐξήλασαν ὄρου·
 ἦδε δ' Ἰησονίη πέφαιται ὁδός, ἦν περ ἔβησαν.
 Γηγευέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεος ἀίξαντες
 990 φράξαν ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
 πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχῶμενοι ἔνδον ἔοντα.
 ἀλλὰ γὰρ αὐθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτέροισιν
 Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσασα
 τόξου, ἐπασσυντέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
 995 πέτρας ἀμφοροῶγας ἀεργάζοντες ἔβαλλον.
 δὴ γὰρ που κάκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
 Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆι.
 σὺν δὲ καὶ ἄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
 ποῖν περ ἀνελθέμεναι σκοπιήν, ἦπτοντο φόνιοιο
 1000 Γηγευέων ἦρωες ἀρήιοι, ἡμῖν οἴστοις
 ἦδὲ καὶ ἐργχείησι δεδερμένοι, εἰσόκε πάντας
 ἀντιβίην ἀσπερχῆς ὀρινομένους ἑδάϊξαν.
 ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέεσσι τυπέντα
 ὑλοτόμοι στοιχηθὸν ἐπι ῥηγμῖνι βάλωσιν,
 1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοῖατο γόμφους·
 ὥς οὐ ἐνι ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
 ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρον ἀθρόοι ὕδαρ
 δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὑπερθεῖν
 χέροσφ τεινόμενοι· τοὶ δ' ἐμπαλιν, αἰγιαλοῖο
 1010 κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
 ἄμφω ἄμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
 ἦρωες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἐπλετ' ἄεθλος,
 δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπι πνοιῆς ἀνέμοιο

λυσάμενοι προτέρωσσε διεξ ἄλως οἶδμα νέοντο.
 1015 ἦ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
 νυκτὸς ἔτι διπῆ μένεν ἐμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
 ἀντῖαι ἀρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
 αὐθις ἐυξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
 αὐτονοχί· Ἰερῆ δὲ φατίζεται ἦδ' ἔτι πέτρῃ,
 1020 ἦ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλοντο.
 οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
 ἔμμεναι· οὐδ' ὑπο νυκτὶ Δολίονες ἀψ ἀνιόντας
 ἦρωας νημερτὲς ἐπήσαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
 Μακροίων εἶδαντο Πελασγικὸν ἄρα κέλσαι.
 1025 τῶ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφισι χείρας ἄειραν.
 σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
 ὀξείῃ ἱκελοὶ ῥιπῇ πυρός, ἦτ' ἐνι θάμνοισι
 ἀναλείοισι πεσοῦσα κορούσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
 δεινός τε ζαμενῆς τε Δολιουίῳ πέσε δῆμῳ.
 1030 οὐδ' ὄγε δημοτῆτος ὑπερ μόρον αὐτῖς ἐμελλεν
 οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἰκέσθαι.
 ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἔοτο
 πληξεν ἐπαῖξας στήθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 ὀστέον ἐροαίσθη· ὃ δ' ἐνι ψαμάθοισιν ἐλυσθεῖς
 1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὔ ποτ' ἀλύξαι
 θνητοῖσιν· πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος.
 ὥς τὸν οἰόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
 εἶναι ἀριστήων αὐτῇ ὑπο νυκτὶ πέδησεν
 μαρνάμενον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
 1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
 ἦδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδρον δ' ἐνάριξεν Ἀκαστος·
 Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν ἀρηίδοόν τε Γέφυρον.
 αὐτὰρ ἐυμελῆς Τελαμῶν Βασιλῆα κατέκτα.
 Ἴδας δ' αὐ Προμέα, Κλυτίος δ' Ὑάκινθον ἐπεφρην,
 1045 Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσάκεια Φλοργίον τε.

- Οινείδης δ' ἐπι τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα
 ἠδὲ καὶ Ἀρτακία, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
 ἐνναέται τιμαῖς ἠρώσι κυδαίνουσιν.
 οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἠύτε κίρκους
 1050 ἀκνέπτας ἀγεληθὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι·
 ἐς δὲ πύλας ἠμάδω πέσον ἀθρόοι· αἴψα δ' αὐτῆς
 πλήτο πόλις στονόεντος ὑποτροπήι πολέμοιο.
 ἠῶθεν δ' ὀλοήν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
 ἀμπλακίην ἀμφω· στυγερόν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 1055 ἤρωας Μινύας Αἰνήιον νῆα πάροιδεν
 Κύζικον ἐν κονίησι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
 ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιόνας. αὐτὰρ ἔπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκείοις συντεύχεσι δινηθέντες
 1060 τύμβω ἐνεκτερέϊξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 ἢ θέμις, ἀμ πεδίον λειμώνιον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ἀγκέχεται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλεῖτη φθιμένοιο λέλειπτο
 οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῶ δ' ἐπι κύντερον ἄλλο
 1065 ἦνυσεν, ἀψαμένη βροχὸν αὐχένη. τὴν δὲ καὶ αὐτὰ
 νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηίδες ᾠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπο βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραξε,
 πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεαί, ἦν καλέουσιν
 Κλεῖτην, δυστήνοιο περικλεῆς οὔνομα νύμφης.
 1070 αἰνότατον δὴ κείνο Δολιονίησι γυναιξίν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἤμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσσασθαι ἔδητύος, οὐδ' ἐπι δηρὸν
 ἐξ ἀχέων ἔργοιο μυληφάτου ἐμνώοντο·
 ἀλλ' αὐτως ἀφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.
 1075 ἐνθ' ἔτι νῦν, εὐτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
 Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
 πανθήμοιο μύλης πελανοῦς ἐπαλετρεῖουσιν.

- ἐκ δὲ τότεν τροχέια ἀνηέρθησαν ἄελλαι
 ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυῶδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὐθι
 1080 ναυτίλλεσθαι ἔρουν. ἐπιπλομένη δ' ἐνι νυκτὶ
 ὄλλοι μὲν ἄρα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
 ὑπὸ φάριστι πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἄναστος
 Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
 ἦ δ' ἄρ' ὑπερξανθοῖο καρῆατος Αἰσουίδαο
 1085 πωτῶν ἄλκωνοῖς λιγυρῇ ὄπλ' θεσπίζουσα
 λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος
 ἀκαΐης ὄρουτος ἐναΐσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
 καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτραπεν, ἴξε δ' ὑπερθεν
 νηῖου ἀφλάστοιο μετήρορος ἀίξασα·
 1090 τὸν δ' ὄγε κεκλιμένον μαλακοῦς ἐνι κῶεσιν οἴων
 κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδόν, ᾧδὲ τ' ἔειπεν
 „Αἰσουίδη, χρεῖά σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
 Διυδύμου ὀκριόεντος ἐύθρονον ἰλάξασθαι
 μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι
 1095 ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα
 ἀλκυνόνοσ ἀλήης, ἦτε κνώσσοντας ὑπερθεν
 σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφασκομένη πεπότηται.
 ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε θάλασσά τε νειόθι τε χθῶν
 πᾶσα πεπείρηται νιφόενθ' ἔδος Οὐλύμποιο·
 1100 καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνη,
 Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὥς δὲ καὶ ὄλλοι
 ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.“
 ὥς φάτο· τῶ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαῖοντι.
 ᾠρυντο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος, ᾧρσε δ' ἑταίρους
 1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τέ σφισιν ἐγρομένοισιν
 Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 αἴψα δὲ κουργότεροι μὲν ἀπο σταθμῶν ἐλάσαντες
 ἐνθεν ἐς ἀλπεινὴν ἄναγον βόας οὔρεος ἄκρην.
 οὐδ' ἄρα λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 3*

- 1110 ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηάκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαῖνον, παυροτέρους ἐτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
τοῖσι δὲ Μακριαῶδες σκοπιαὶ καὶ πᾶσα περαιή
Θρηάκιος ἐνὶ χερσὶν εἰς προφανίη· ἰδέσθαι·
φαίνεται δ' ἠερόεν στόμα Βοσπόρου ἠδὲ κολῶναι
- 1115 Μυσία· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσθήσιο
ἄστύ τε καὶ πεδίον Νηπήσιον Ἀδρηστειῆς.
ἔσκε δὲ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἐντροφον ὕλη,
πρόχυν γεράνδρου· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
- 1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκροῖεντι κολωνῶ
ἴδρυσαν φηγοῖσιν ἐπηρεφῆς ἀροτῆταισιν,
αἱ ῥά τε πασῶν πανυπέροταται ἐρρίζωνται.
βωμὸν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
στεψάμενοι θρυτίοισι θνηπολῆς ἐμέλοντο
- 1125 Μητέρα Δινδυμῆν πολυπότιαν ἀγκαλέοντες,
ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτῆν δ' ἅμα Κύλληρόν τε,
οἳ μούνοι πολέων μοιογρέται ἠδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήγεται, ὅσοι ἔασιν
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κοηταιέες, οὓς ποτε νύμφη
- 1130 Ἀρχιάλη Δικταῖον ἀνα σπέος ἀμφοτέρησιν
δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν.
πολλὰ δὲ τήνγε λιτῆσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
Αἰσονίδης γουνάζει· ἐπιλείβων ἱεροῖσιν
αἰθομένοις· ἀμυδις δὲ νέοι Ὀρφήος ἀνωγῆ
- 1135 σκαίροντες βηταρομὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωῆ
δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἦν ἔτι λαοὶ
κηδείη βασιλῆος ἀνέστηνον. ἐνθεν ἐς αἰεὶ
ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Πείην Φρύγες ἰλάσκονται.
- 1140 ἠ' δέ που εὐαγέεσσιν ἐπι φρένα θῆκε θνηλαῖς
ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' εἰκότα σήματ' ἔρεντο.

- δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
αὐτομάτη φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
θῆρες δ' εἰλουὺς τε κατα ξυλόχους τε λιπόντες
- 1145 οὐρήσιν σαίνοντες ἐπήλυθον· ἠ' δὲ καὶ ἄλλο
θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔτι παροίτερον ὕδατι ναῖεν
Δίνδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτάς
ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησουῆν δ' ἐνέπουσιν
κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
- 1150 καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὐρεσὶν Ἄρκτων,
μέλποντες Πείην πολυπότιαν· αὐτὰρ ἐς ἠῶ
ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.
ἐνθ' ἔρις ἄνδρα ἕναστον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθήρ
- 1155 νήνεμος ἐστόρεσεν δῖνας, κατα δ' εὐνάσε πόντον.
οἳ δὲ γαληναίη πίσυνοι ἐλάασκον ἐπιπρὸ
νῆα βίη· τήν δ' οὐ κε διεξ ἄλῳς αἰσσοῦσαν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
ἔμπης δ' ἐρρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὐραῖς,
- 1160 αἱ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπο δετέλον ἠερέθονται,
τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφρον· αὐτὰρ ὃ τούγχε
πασσυνδίη μογέοντας ἐφέλλετο κάρτεϊ χειρῶν
Ἡρακλῆς, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
ἄλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λελημημένοι ἠπείροιο
- 1165 Πυνθακίδας προχοᾶς μέγα τ' ἠρίον Αἰγαίωτος
τυτθὸν ὑπεκ Φρυγίης παρεμέτροεν εἰσορόωντες,
δὴ τότε ἀνοχλίζων τετροηχότος οἰδματος ὀλοκὺς
μεσσοθέν ἄξεν ἐρετμόν. αὐτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
- 1170 κλύζε παλιροδοίοισι φέρων. ἀνα δ' ἔζητο σιγῆ
παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσον ἠρεμέουσαι.
ἦμος δ' ἀρρόθεν εἰσι φυτοσκάφος ἠ' τις ἀροτρεὺς
ἀσπασίως εἰς αὐλιν ἐήν, δόροιο χατίζων,

- αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετραμμένα γούνατ' ἔκαμψεν
 1175 αὐσταλέος κοινήσι, περιτριβίας δέ τε χεῖρας
 εἰσορόων κακὰ πολλὰ ἔῃ ἠρήσατο γαστρί·
 τῆμος ἄρ' οἴγ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἦθεα γαίης
 ἀμφ' Ἀργανθάνειον ὄρος προχοάς τε Κίοιο.
 τοὺς μὲν ἐυξείνως Μυσοὶ φιλότῃ κιόντας
 1180 δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονός, ἥιά τε σφιν
 μῆλά τε δευομένοις μέθῃ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
 ἐνθα δ' ἔπειθ' οἷ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
 φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
 στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφι πυρήια δινεύεσκον·
 1185 οἷ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
 Ἐκβασίω ἤξαντες ὑπο κνέφας Ἀπόλλωνι.
 αὐτὰρ ὃ δαῖτα πένεσθαι ἐταίροις εὖ ἐπιτείλας
 βῆ ὃ ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διός, ὡς κεν ἐρετμὸν
 οἷ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.
 1190 εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος οὔτε τι πολλοῖς
 ἀχθομένην ὄξοις, οὐ δὲ μέγα τηλεθώσων·
 ἀλλ' οἶον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο,
 τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ιδέσθαι.
 δίμψα δ' οἰστοδόκην μὲν ἐπι χθουὶ θῆκε φαρέτρον
 1195 αὐτοῖσιν τόχοισιν, ἔδν δ' ἀπο δέρμα λέοντος.
 τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περι στύπος ἔλλαβε χερσίν,
 ἠνορήη πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὤμου ἔρεισεν
 εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ βαθύροζόν περ' εἰσῆεν
 1200 προςφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀπροφάτως ἰστὸν νεός, εὖτε μάλιστα
 χιμερὴ ὄλοοτο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
 ὑπόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰξ
 αὐτοῖσιν σφήνεσσιν ὑπεκ προτόνων ἐρύσθηται·
 1205 ὡς ὄγε τὴν ἦειρεν. ὁμοῦ δ' ἄνα τόξα καὶ ἰοὺς

- δέρμα δ' ἔλων ῥοπάλόν τε παλίσσυντος ὦρτο νέεσθαι.
 τόφρα δ' ἴλας χαλκῆ σὺν κάλιδι νόσφιν ὁμίλου
 δέξητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὡς κέ οἱ ὕδωρ
 φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἀλλὰ τε πάντα
 1210 ὄτραλέως κατα κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
 δὴ γὰρ μιν τοίοισιν ἐν ἦθεσιν αὐτὸς ἔφερβεν
 νηπίαχον τὰ πρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἐπεφνεν
 νηλειῶς, βοὸς ἀμφι γεωμόρου ἀντιώοντα.
 1215 ἦτοι ὃ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρον
 Θειοδάμας, ἀτῆ βεβολημένος· αὐτὰρ ὃ τόγγε
 βοῦν ἀρότην ἠνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 ἴτο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
 λευγαλέην, ἐπεὶ οὔτι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
 1220 ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.
 αἶψα δ' ὄγε κρήνην μετεκίαθεν, ἦν καλέουσιν
 Πηγὰς ἀγγίγνοι περιναίεται. οἱ δὲ που ἄρτι
 νυμφῶων ἴσταντο χοροί· μέλε γὰρ σφισι πάσαις
 ὄσσαι κείσ' ἐρατὸν νύμφαι ῥίου ἀμφενέμουτο,
 1225 Ἄρτεμιν ἐννυχίησιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
 αἷ μὲν, ὄσαι σκοπιάς ὄρέων λάχον ἢ καὶ ἐναύλους,
 αἷ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο·
 ἦ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλιναίοιο
 νύμφη ἐφουδατῆ· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
 1230 κάλλει καὶ γλυκερῆσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
 προς γὰρ οἱ διχόμενης ἀπ' αἰθέρος ἀγάζουσα
 βάλλε σεληναίη. τῆς δὲ φρένας ἐπτοίησεν
 Κύπρις, ἀμηχανίη δὲ μόγισ συναγείρατο θυμόν.
 αὐτὰρ ὄγ' ὡς τὰ πρῶτα ῥόω ἐνι κάλιπιν ἔρεισεν
 1235 λέχρις ἐπιχρῖμφθίς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
 χαλκον ἐς ἠχῆντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἦγε
 λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' ἀύχενος ἀνθετο πῆχυν

- κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν ἔσπασε χεῖρά, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνη.
1240 τοῦ δ' ἤρωσ ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσσε κελεύθου.
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππὸθ' ἴκοιτο.
βῆ δὲ μεταΐξας Πηγέων σχεδὸν ἠντέ τις θῆρ
ἄγριος, ὃν ἴα τε γῆρως ἀπόπροθεν ἴκετο μήλων,
1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανεύσεται, οὐ δ' ἐπέκλυσε
ποῖμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐν σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὃ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμησιν·
ὡς τότε ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενευ, ἀμφι δὲ χῶρον
φοῖτα κεκληγῶς· μελέη δὲ οἱ ἔπλετο φωνῆ.
1250 αἰψα δ' ἐρουσάμενος μέγα φάσγανον ὤρτο νέεσθαι,
μήπως ἢ θῆρεσσιν ἔλωρ πέλοι, ἠέ μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληίδ' ἐτοίμην.
ἐνθ' αὐτῶ ξύμβλητο κατα στίβον Ἡρακλῆι
γυμνὸν ἐπαῖσσω παλάμη ξίφος· εὐ δὲ μιν ἔγνω
1255 σπερχόμενον μετα νῆα δια κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν
„δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
οὐ γὰρ Ἔλας κρήνην δὲ κῶν σόος αὐτίς ἰκάνει·
ἀλλὰ ἔ ληιστῆρες ἐνιχρόιμψαντες ἄγουσιν,
1260 ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.“
ὡς φάτο· τῷ δ' αἰόντι κατα κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
κῆμιεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπο σπλάγγχοις ζέεν αἷμα.
χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθου
τῆν θέεν, ἢ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσσοῦντα.
1265 ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος
πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐ δὲ νομῆων,
οὐ δ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὀδόν, ἄλλοτ' ἄ-
παυστος,
ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνα πλατὺν ἀχέν' αἰέρω

- ἴησιν μύκημα, κακῶ βεβολημένος οἴστρον·
1270 ὡς ὄγε μαιμῶων ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἐπαλλεν
συνχεῶς, ὅτε δ' αὐτε μεταλλήγων καμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἀκριας ἀστήρ
ἠῶος, πνοιᾶ δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τίφους
1275 ἐσβαίνειν ὀρόθυενεν ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο.
οἷ δ' εἰσβαῖνον ἄφαρ λελιημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.
κυρωάθη δ' ἀνέμῳ λῖνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
γηθόσυννοι φορέοντο παραι Ποσιδήιον ἄκρην.
1280 ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠώς
ἐκ περάτης ἀνιούσα, διαγλαύσσοισι δ' ἀταρτοί,
καὶ πεδία θροσόνετα φαεινῇ λάμπεται αἰγλή,
τῆμος τοῦσγ' ἐνόησαν ἀιδρεῖησι λιπόντες.
ἐν δὲ σφιν κρατερόν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολφὸς
1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωιτέρων ἐτάρων. ὃ δ' ἀμηχανίησιν ἀτυχθεῖς
οὔτε τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὔτε τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦστο βαρεῖη νεϊόθεν ἄτη
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὃδέ τ' ἔειπεν
1290 „ἦσ' αὐτῶς εὐκηλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν
Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ,
αἰ κε θεοὶ δάωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἑταίρων
1295 εἶμι τέων, οἱ τόνγε δόλον συντεκτῆναντο.“
ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάθην Τίφυν θόρε· τὰ δὲ οἱ ὄσσε
ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὡς ἰνδάλλοντο.
καὶ νύ κεν ἄψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπι γαῖαν ἴκοντο
λαῖτμα βησιάμενοι ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
1300 εἰ μὴ Θρηκικόιο δῦα νῆες Βορέαιο

- Δίακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἐπεσσειν,
 σχέτλιοι· ἢ τέ σφιν στυγερῆ τίσις ἐπλετ' ὀπίσσω
 χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν διζέσθαι ἔρourke.
 ἀθλων γὰρ Πελλίαο δεδουπότος ἀψ ἀνιόντας
 1305 Τήνῳ ἐν ἀμφιρύντῃ πέφνευ, καὶ ἀμῆσατο γαῖαν
 ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθευ ἔτευξεν,
 ᾧν ἐτέρῃ, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσειν,
 κίνυται ἠχήμεντος ὑπο πνοιῇ βορέαο.
 καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε μετα χρόνον ἐκτελέεσθαι.
 1310 τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἀλὸς ἐξεφαίνθη,
 Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
 ὕψι δὲ λαχνηέν τε κάρη καὶ στήθε' αἰείρας
 νειόθεν ἐκ λαγόνων στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
 νηίου ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν
 1315 „τίπτε παρεκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλήν
 Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
 Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθέτῃ
 ἐκπλήσαι μογέοντα δυνάδεα πάντας ἀέθλους,
 ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἰ κ' ἔτι παύρους
 1320 ἐξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποθῆ κείνοιο πελέεσθαι.
 αὐτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπι προχοῆσι Κίοιο
 πέπρωται Μυσοῖσι περιλεῆς ἄστν καμόντα
 μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρουι γαίῃ.
 αὐτὰρ Ἴλαν φιλότῃ θεὰ ποιήσατο νύμφῃ
 1325 ὄν πόσιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.“
 ἢ, καὶ κῦμ' ἀλίαστον ἐφέσσατο νειόθι δύψας·
 ἀμφι δέ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφραεν ὕδωρ
 πορφύρεον, κοίλῃν δὲ διεξ ἀλὸς ἐκλυσε νῆα.
 γῆθησαν δ' ἦρωες· ὃ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει
 1330 Δίακίδης Τελαμών ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
 ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε
 „Αἰσονίδη, μὴ μοί τι χολώσεται, ἀφραδίῃσιν

- εἰ τί περ ἀσάμην· περὶ γὰρ μ' ἄχος ἦκεν ἐνισπεῖν
 μῦθον ὑπερφιάλόν τε καὶ ἄσχετον. ἀλλ' ἀνέμοισιν
 1335 δώομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.“
 τὸν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
 „ὦ πέπον, ἢ μάλα δὴ με κακῷ ἐκνδάσσαο μῦθῳ,
 φὰς ἐνι τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
 ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θῆν τοι ἀδευκία μῆνιν ἀέξω
 1340 πρὶν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πάεσι μῆλων,
 οὐ δὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηννας,
 ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
 ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιούδε πέλοι ποτέ, δηρίσασθαι.“
 ἢ ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὄπη πάρος, ἐδριόωντο.
 1345 τῷ δὲ Διὸς βουλῆσιν, ὃ μὲν Μυσοῖσι βαλέεσθαι
 μέλλεν ἐπάννυμον ἄστν πολισσάμενος ποταμοῖο
 Εἰλατίδης Πολύφημος, ὃ δ' Εὐρυσθέτης ἀέθλους
 αὐτίς ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
 Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅπποτε μὴ οἱ
 1350 ἢ ζωοῦ εὐροῖεν Ἴλα μόρον, ἢ ἐθανόντος.
 τοῖο δὲ ρύσι ὄπασσαν ἀποκρίναντες ἀρίστους
 νείας ἐκ δήμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
 μήποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
 τούνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ἴλαν ἐρέουσι Κιανοί,
 1355 κούρον Θειοδάμαντος, ἐνκτιμένης τε μέλονται
 Τρηχίνος. δὴ γὰρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
 οὓς οἱ ρύσια κείθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
 νῆν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπι τυτθὸν ἄητο
 1360 ἠοῦς ταλλομένης. οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
 ἀκτῆν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν ἐσιδέεσθαι
 φρασσάμενοι, κῶπησιν ἄμ' ἠελίῳ ἐπέκειλσαν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΩΔΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ Β.

Ἔνθα δ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν αὐλὶς τ' Ἀμύκιοι,
 Βεβρόκων βασιλῆος ἀγήρορος, ὃν ποτε νύμφη
 τίκτε Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα
 Βιδυλῆς Μελίη, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν·
 5 ὅσ' ἐπὶ καὶ ξεινοῖσιν ἀεικέα θεσμὸν ἔθηκεν,
 μῆτιν' ἀποστείχειν, πρὶν χειρῆσασθαι ἔοτο
 πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάϊξεν.
 καὶ δὲ τότε προτι νῆα κιών, χρεῖά μιν ἐρέσθαι
 ναυτιλίης, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίησιν ἄτισσεν,
 10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκρατο μῦθον
 „κέκλυθ', ἀλίπλαγκτοι, τάπερ ἰδυμεναὶ ὕμιν ἔοικεν.
 οὔτινα θεσμιὸν ἔστιν ἀφορηθέντα νέεσθαι
 ἀνδρῶν ὀθνεῖων, ὅς κεν Βέβρουξι πελάσση,
 πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῆσιν εἰς ἀνα χεῖρας ἀείρωι.
 15 τῷ καὶ μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου
 πυγμαχίη στήσασθε κατανόθι δηρινθῆναι.
 εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θεμίστας,
 ἧ κέν τις στυγερῶς κρατερῇ ἐπιέψετ' ἀνάγκη.“
 ἧ ῥα μέγα φρονέων. τοὺς δ' ἄργιος εἰσαΐοντας
 20 εἶλε χόλος. περὶ δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.
 αἶψα δ' ἑῶν ἐτάρων πρόμος ἴστατο φώνησέν τε
 „ἴσχεο νῦν, μὴ δ' ἄμμι κακῆν, ὅτις εὐχεται εἶναι,
 φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπεῖξομεν, ὡς ἀγορευεῖς.
 αὐτὸς ἐκῶν ἦδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάσθαι.“
 25 ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὃ δ' ἐσέδρακεν ὄμμαθ' ἑλίξας,
 ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν ὄρεσιν
 ἀνέρες ἀμφιπέπονται· ὃ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλω

τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσεται οἰόθεν οἶος
 ἄνδρα τόν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐ δ' ἐδάμασσεν.
 30 ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐύστιπτον θέτο φᾶρος
 λεπταλέον, τό ῥά οἱ τις ἐὼν ξεινήιον εἶναι
 ὥπασε Λημνιάδων· ὃ δ' ἔρεμνῆν δίπτυχα λῶπην
 αὐτῆσιν περόνησι καλαύροπά τε τρηχεῖαν
 κἀββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὄριτρεφέος κοτίνιοι.
 35 αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα παπτήναντες
 ἴξον ἐοὺς δόξα πάντας ἐνι ψαμάθοισιν ἐταίρους,
 οὐ δέμας, οὐ δὲ φνὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράσθαι.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἦ ὀλοοῖτο Τυφωέος, ἧὲ καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι ἔκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθεν
 40 χωομένη Διὶ τίκτεν· ὃ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
 ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὐπερ κάλλισται ἔασιν
 ἐσπερίην δια νύκτα φαινομένου ἀμαρυγαί.
 τοῖος ἔην Διὸς υἱός, ἔτι χροάοντας ἰούλους
 ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλὰ οἱ ἀλκή
 45 καὶ μένος ἠύτε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας
 πειράζων, εἶθ' ὡς πρὶν ἐντροχάλοι φορέονται,
 μὴ δ' ἄμυδις καμάτω τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύνθωιεν.
 οὐ μὰν αὐτ' Ἄμυκος πειρήσατο· σίγα δ' ἄπωθεν
 ἐστηῶς εἰς αὐτὸν ἐχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθει
 50 θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἶμα κεδάσσαι.
 τοῖσι δὲ μεσηγνὺς θεράπων Ἀμύκιοι Ἀνκωρεὺς
 θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἐκάτερθεν ἱμάντας
 ὤμους, ἀζαλέους, περὶ δ' οἷγ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
 αὐτὰρ ὃ τόνγ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
 55 „τῶνδέ τοι ὄν κ' ἐθέλησθα, πάλου ἄτερ ἐγγυαλίξω
 αὐτὸς ἐκῶν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν.
 ἀλλὰ βάλεν περι χειρὶ· δαεὶς δὲ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις,
 ὅσσον ἐγὼ ὀίνους τε βοῶν περὶ τ' εἰμὶ ταμείσθαι
 ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηίδας αἵματι φῦρσαι.“

- 60 ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ὄγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν
 ἦκα δὲ μειδήσας, οἳ οἱ παρα ποσσὶν ἔκειντο,
 τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἦλυθε Κάστωρ
 ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας, ὧκα δ' ἱμάντας
 ἀμφέθειον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλήην·
 65 τῷ δ' αὐτ' Ἄρητος τε καὶ Ὀρνυτος, οὐ δέ τι ἦδειν
 νῆπιοι ὕστατα κείνα κακῇ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμάσι διασταδὸν ἠρτύναντο,
 αὐτὶκ' ἀνασχόμενοι ρεθέων προπάροιντε βαρείας
 χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
 70 ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἀναξ, ἅτε κῦμα θαλάσσης
 τροχῷ θοῆν ἐπι νῆα κορύσσεται, ἣ δ' ὑπο τυτθὸν
 ἰδρεῖη πυκνιοῦο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος,
 ὡς ὄγε Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐ δέ μιν εἶα
 75 δηθύνειν. ὃ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν δια μῆτιν
 ἀίσσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἴψα νοήσας
 πυγμαχίην, ἣ κάρτος ἀάατος, ἣ τε χερσίων,
 στήρ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
 ὡς δ' ὅτε νῆα δοῦρα θοοῖς ἀντίζοα γόμοις
 80 ἀνέρες ὑληουργοὶ ἐπιβλήδην ἐλάοντες
 θείνωσιν σφύρησιν, ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὡς τοῖσι παρηγὰ τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γένυες κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλει ὀδόντων
 ἄσπετος, οὐ δ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἔστέ περ οὐλοῦν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσαν.
 στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπαμώρξαντο μετώπων
 ἰδρῶ ἄλις, καματηρὸν ἀντμένα φυσίοντες.
 αἶψ' δ' αὖθις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἥτε ταύρω
 φορβάδος ἀμφι βοὸς κευοτήοτε δηριάασθον.
 90 ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἄμυκος μὲν ἐπ' ἀροτάτοισιν ἀερεθείς,
 βουτύπος οἶα, πόδεσσι τανύσσατο, καθ δὲ βαρεῖαν

- χεῖρ' ἐπι οἳ πελέμιξεν· ὃ δ' αἶξαντος ὑπέστη,
 κράτα παρακλίνας, ὦμφ' δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
 τυτθόν· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρεκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
 95 κόψε μεταίγδην ὑπερ οὐατος, ὅστέα δ' εἶσω
 ῥῆξεν· ὃ δ' ἀμφ' ὀδύνη γνυξ ἦριπεν· οἳ δ' ἰάχρσαν
 ἦρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἐκχυτο θυμός.
 οὐ δ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
 ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνουος
 100 ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάσκον.
 τοῦ δὲ πάρος κολῶν εὐήμεα φάσγαν' ἐταῖροι
 ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
 ἦλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὑπερ· ἣ δ' ἐκάτερθεν
 ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι καέσθη.
 105 αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα πελώριον ἠδὲ Μίμαντα,
 τὸν μὲν ὑπο στέρνοιο θοῶ ποδὶ λάξ ἐπορούσας
 πλῆξε, καὶ ἐν κοίησι βάλεν· τοῦ δ' ἄσπον ἰόντος
 δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπερ ὀφρύος ἦλασε χεῖρ',
 δρῦψε δὲ οἳ βλέφαρον, γυμνῇ δ' ὑπελείπετ' ὀπαπή.
 110 Ὠρειδης δ' Ἄμυκοιο βίην ὑπέροπλος ὀπάων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατα λαπάρην Ταλαοῖο,
 ἀλλά μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπι δέρματι μούνου
 νηδυῖων ἄψαυτος ὑπο ζώνην θόρε χαλκός.
 αὐτὸς δ' Ἄρητος μενεδήιον Εὐρύτου νῆα
 115 Ἴφριτον ἀζαλέη κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
 οὐπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἣ τάχ' ἐμελλεν
 αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπο ξίφει Κλυτίοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόροιο θρασὺς υἱὸς
 αἶψα μάλ' ἀντεταγὼν πέλεκυν μέγαν ἠδὲ κελαινὸν
 120 ἄρκτου προσχόμενος σκαιῇ δέρος ἔνθορε μέσση
 ἐμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δὲ οἳ ἐσσεύοντο
 Αἰακίδαὶ συν δέ σφιν ἀρήιος ὤρνυτ' Ἰήσων.
 ὡς δ' ὅτ' ἐνι σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν

ἤματι χειμερία πολλοὶ λύκοι ὀρηθέντες
 125 λάθρη ἐυροίνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομήων,
 μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἔλωσιν,
 πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτῶς
 στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγε
 λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
 130 ὥς δὲ μελισσῶν σμήνος μέγα μηλοβοτῆρας
 ἤδ' ἐμελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιώσιν,
 αἰ δ' ἦτοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλω
 βομβηθδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνύοντι
 καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἐκάς ἀίσσουσιν·
 135 ὥς οἴγ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
 εἴσω Βεβρυκίης, Ἀμύνου μόνον ἀγγελέοντες·
 νήπιοι, οὐ δ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφίσι ἐγγύθεν ἄλλο
 μῆμ' αἰδηλον ἔην· πέρθοντο γὰρ ἡμὲν ἀλωαὶ
 ἦδ' οἶαι τῆμος δῆω ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
 140 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἀνακτος.
 αἰεὶ γὰρ μάραντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
 οἱ δ' ἤδη σταθμούς τε καὶ αὐλία δηϊάσκον,
 ἦδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
 ἦρωες. καὶ δὴ τις ἔπος μετα τοῖσιν ἔειπεν
 145 „φράζεσθ' ὅ τι κεν ἦσιν ἀνακλείησιν ἐρεξαν,
 εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ κείνον παρεόντος ἔολπα
 οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμούς
 ἦλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 150 θεσμοῖσιν ῥοπάλω μιν ἀγνηροίης λελαθέσθαι.
 καὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντες
 πότιον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
 εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἔοντος.“
 ὥς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῆσι τέτυκτο.
 155 καὶ τότε μὲν μένον αὐτὶ δια κνέφας, ἔλκεά τ' ἀνδρῶν

οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς
 φέξαντες μέγα δόρυπον ἐφώπλισαν· οὐ δέ τιν' ὕπνος
 εἶλε παρα κρητῆρι καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσιν.
 ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα
 160 ἀγχιάλω, τῇ καὶ τε περὶ προμνήσι' ἀνήπτο,
 Ὀρφεὴ φόρυγγι συνοίμιον ὕμνον ἄειδον
 ἐμμελέως· περὶ δὲ σφιν λαίνετο νήνεμος ἀκτὴ
 μελπομένοις· κλεῖον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά.
 ἦμος δ' ἥλιος δροσερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
 165 ἐκ περάτων ἀνιῶν, ἦγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
 δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
 ληίδα τ' εἰσβῆσαντες ὄσσην χρεῶ ἦεν ἀγεσθαι,
 πνοιῇ δινήεντ' ἀνα Βόσπορον ἰθύοντο.
 ἐνθα μὲν ἠλιβάτω ἐναλίγκιον οὔρει κῦμα
 170 ἀμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι εἰοικός,
 αἰὲν ὑπερ νεφέων ἠερέμενον, οὐ δὲ κε φαίης
 φεύξεσθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσοῦδι νηὸς
 λάβρον ἐπικρέμαται ὑπερηφερές· ἀλλὰ τόγ' ἔμπης
 στόρννται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη.
 175 τῷ καὶ Τίφνος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο
 ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι· ἤματι δ' ἄλλω
 ἀντιπέσσην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνήψαν.
 ἐνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγνηροίδης ἔχε Φινεύς,
 ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη
 180 εἵνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν
 Λητοίδης· οὐ δ' ὄσσον ὀπίξετο καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῖων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισιν.
 τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπι δηναῖον ἱαλλεν,
 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐ δὲ γάνυσθαι
 185 εἶα ἀπειρεσίοισιν ὄνειασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περυναίεται οἴκαδ' ἄγειρον.
 ἀλλὰ δια νεφέων ἄφρω πέλας ἀίσσουσαι

Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπο γαμφηλῆσιν
 συνεχέως ἤρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 190 οὐδ' ὄσον, ἄλλοτε τυτθόν, ἵνα ζῶων ἀκάρχοιτο.
 καὶ δ' ἐπι μυδαλέην ὄδυμν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ καὶ λευκανίην δὲ φορευόμενος, ἀλλ' ἀπο τηλοῦ
 ἔστηώς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 αὐτίκα δ' εἰσαίων ἐνοπήν καὶ δοῦπον ὀμίλου
 195 τοῦσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήσειν, ἃν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἕης ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 ὀρθαθεὶς δ' εὐνήθεν, ἀκήριον ἠὺτ' ὄνειρον,
 βῆκτρον σκηπτόμενος ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφαιφύων· τρέμε δ' ἄψα νεισομένοιοι
 200 ἀδρανὴ γῆρα τε· πίνω τέ οἱ αὐσταλέος χροῦς
 ἐσκήλημαι, ῥινοὶ δὲ συν ὀστέα μοῦνον ἔεργον.
 ἐκ δ' ἔλθῶν μεγάροιο καθέζετο γούνα βαρυνθεὶς
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρως δέ μιν ἀμφεκάλυπεν
 πορφυρέος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
 205 νειόθεν, ἀβληχρῶ δ' ἐπι κώματι κέκλιτ' ἀνανδός.
 οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο
 καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
 στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησιν
 „κλυτε, Πανελλήμων προφερέστατοι, εἰ ἔτεον δὴ
 210 οἶδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
 Ἄργώης ἐπι νηὸς ἄγει μετα κῶας Ἰήσων.
 ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
 ἦσι θεοπροπίησι. χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Αἰητοῦς
 νιέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
 215 Ἰεσίου πρὸς Ζηνός, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
 ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἀμφι καὶ αὐτῆς εἴνεκεν Ἥρης
 λίσσομαι, ἣ περιάλλα θεῶν μέμβλεσθε κιόντες,
 χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
 μὴ δέ μ' ἀκηδείησιν ἀφορμηθῆτε λιπόντες

220 αὐτῶς. οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἔρινος
 λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρουν ἐς τέλος ἔλκω·
 πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέματα κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
 Ἄρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἐδωδῆν
 ἐκ ποθέν ἀφράστοιο καταῖσσουσαι ὀλέθρου.
 225 ἴσχω δ' οὔτινα μῆτιν ἐπίρροθον. ἀλλὰ κε ρεῖα
 αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον δόροιο μεμηλώς,
 ἢ κελύας· ὦδ' αἴψα διηέριαι ποτέονται.
 τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δῆποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσιν,
 πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὄδυμν.
 230 οὐδέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἀνσχοιτο πελάσσας,
 οὐδ' εἰ οἱ ἀδάμαντος ἐηλάμενον κέαρ εἴη.
 ἀλλὰ με πικρῇ δῆτα καὶ ἄατος ἴσχει ἀνάγκη
 μίμνειν καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαιο
 235 υἱέας. οὐ δ' ὀδυνεῖοι ἀλακλήσουσιν ἰόντες,
 εἰ δὴ ἐγῶν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
 ὄλβω μαντοσύνη τε, πατήρ δέ με γαίνατ' Ἀγῆνωρ·
 τῶν δὲ κασιγνήτην, ὅτ' ἐνι Θορήκεσιν ἀνασσοῦ,
 Κλειοπάτρην ἐδνοῖσιν ἐμὸν δόμον ἦγον ἄκοιτιν.“
 240 ἴσκεν Ἀρηνορόδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστου
 ἠρώων, περὶ δ' αὐτὲ δύο νίας Βορέαιο.
 δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὦδέ τ' εἶπεν
 Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἑλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος
 „ἀ δειλ', οὔτινά φημι σέθεν συμγερωτέρον ἄλλων
 245 ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κῆδε' ἀνήπται;
 ἦρα θεοὺς ὀλοῆσι παρήλιτες ἀφραδίησιν
 μαντοσύνας δεδαώς; τῶ τοι μέγα μνησιώσιν;
 ἄμμι γε μὴν νόος ἐνδον ἀτύζεται ἱεμένοισιν
 χροαισμεῖν, εἰ δὴ πρόχην γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
 250 κῶιν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
 ἀθανάτων. οὐ δ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας

Ἄρπυϊας, μάλα περ λελιημένοι, ἔστ' ἂν ὁμοσσης,
 μὴ μιν τοῖό γ' ἔκητι θεοῖς ἀπο θυμοῦ ἔσεσθαι.“
 ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραῖος ἀνέσχευ
 255 γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσι
 „σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόσφ' ἐνὶ βάλλῃο, τέκνον.
 ἴστω Ἀητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξεν
 μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσώνυμος, ἣ μ' ἔλαχεν, κῆρ
 καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφος, οἷ δ' ὑπένερθεν
 260 δαίμονες, οὐ μῆδ' ὦδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,
 ὡς οὐ τις θεόθεν χόλος ἔσεται εἴνεκ' ἀρωγῆς.“
 τὰ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενέαινον.
 αἴψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι,
 λοῖσθιου Ἄρπυϊῶν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
 265 στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένους ἐλάσειαν.
 καὶ δὴ τὰ πρῶτισθ' ὁ γέρον ἐψανεν ἐδωδῆς,
 αἰ δ' ἄφαρ ἠύτ' ἄελλαι ἀδευκέες, ἣ στεροπαὶ ὡς
 ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἔσσεύοντο
 κλαγγὴ μαιμώσασαι ἐδητύος· οἳ δ' ἐσιδόντες
 270 ἦρωες μεσσηγυῖ ἀνίαχον· αἰ δ' ἄμ' ἀντὶ
 πάντα καταβροῦξασαι ὑπερ πόντοιο φέροντο
 τῆλε παρῆξ· ὁδμῆ δὲ δυσάσχετος αὐθι λέλειπτο.
 τάων δ' αὖ κατόπισθε δύνω νῆες Βορέας
 φάσαν· ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον. ἐν γὰρ ἔηκεν
 275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
 νόσφιν, ἐπεὶ ξεφύροιο παραῖσσεσκον ἀέλλας
 αἰέν, ὅτ' ἐς Φινῆα καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
 ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης
 ἢ αἰγας κεραοὺς ἢ ἐπρόκας ἰχνεύοντες
 280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
 ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
 ὡς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰσσοντες
 τάων ἀκροτάτησιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσίν.

καὶ νῦ κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο
 285 πολλὸν ἐκάς νήσοισιν ἐπι Πλωτῆσι κηχόντες,
 εἰ μὴ ἄρ ὠκέα Ἴρις ἴδεν, κατα δ' αἰθέρος ἄλλο
 οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κετέρυκεν
 „οὐ θέμις, ὦ νῆες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
 Ἄρπυϊας, μέγαλοιο Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῆ
 290 δάσω ἐγών, ὡς οὐ οἳ ἔτι χροίμψουσιν ἰούσαι.“
 ὡς φασμένη λουιβῆν Στυγρὸς ὤμοσεν, ἦτε θεοῖσιν
 διγίστη πάντεσσιν ὀπιδυοτάτη τε τέτυκται,
 μὴ μὲν Ἀγηγορίδαο δόμοις ἔτι τᾶσδε πελάσσαι
 εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
 295 οἳ δ' ὄρκω εἴξαντες ὑπέστρεφον ἄψ' ἐπι νῆα
 σέυεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἀνθρώποι
 νήσους τοῖό γ' ἔκητι, πάρος Πλωτᾶς καλέοντες.
 Ἄρπυϊαί τ' Ἴρις τε διέτμαγον. αἰ μὲν ἔδυσαν
 κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἣ δ' ἀνόρουσεν
 300 οὐλύμπου δὲ, θοῆσι μεταχθονίη πτερογέσσι.
 τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέσμα γέροντος
 πάντη φοιβήσαντες ἐπικριδὸν ἱερεύσαντο
 μῆλα, τὰτ' ἐξ Ἀμύκιοιο ληλαστίης ἐκόμισσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
 305 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· σὺν δὲ σφισι δαίνυτο Φινεύς
 ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν λαίνων.
 ἐνθα δ' ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
 παννύχιοι Βορέω μένον νῆας ἐγρησσοῦντες.
 αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἦστο γεραῖος
 310 πείρατα ναυτιλῆς ἐνέπων ἀνυσίν τε κελεύθου
 „κλυτέ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὕμι δαῆναι
 ἀτρεκέες· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον, οὐκ ἐπικεύσα
 ἀσάμην καὶ πρόσθε Διὸς νόον ἀφραδίησιν
 χρεῖων ἐξέλης τε καὶ ἐς τέλος. ὦδε γὰρ αὐτὸς
 315 βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν

μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
 πέτρας μὲν πάμπρωτον, ἀφορηθέντες ἐμεῖο,
 Κρανέας ὄψεσθε δύω ἄλως ἐν ξυνοχῆσιν.
 τῶν οὐτινά φημι διαμπερὲς ἐξαλέασθαι.
 320 οὐ γὰρ τε δίζησιν ἐρήφονται νεάτησιν,
 ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντία ἀλλήλησιν
 εἰς ἐν, ὑπερθε δὲ πολλὸν ἄλως κορθύνεται ὕδωρ
 βρασσόμενον, στρογνὲς δὲ περὶ στρυφελῆ βρέμει ἄκτῃ.
 τῶ νῦν ἡμετέροισι παραιφασίησι πίθεσθε,
 325 εἰ ἐτεδὸν πυκινῶ τε νόφ μακάρων τ' ἀλέγοντες
 πείρετε· μὴ δ' αὐτως ἀντάγρετον οἶτον ὄλησθε
 ἀφραδέως, ἢ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
 οἶωνῶ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθαι
 νηὸς ἀποπρομεθέντες ἐφιέμεν. ἦν δὲ δι' αὐτῶν
 330 πετράων πόντον δὲ σὴ πτερόγχεσσι δῆται,
 μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου,
 ἀλλ' εὐ καρτύναντες ἑαῖς ἐνι χερσίν ἐρετμὰ
 τέμνεθ' ἄλως στενωπὸν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
 ἔσσετ' ἐν εὐχολῆσιν, ὅσον τ' ἐνι κάρτει χειρῶν.
 335 τῶ καὶ τὰλλα μεθέντες ὀνήστον πονέεσθε
 θαρσαλέως· πρὶν δ' οὔτι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
 εἰ δὲ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγνὺς ὄληται,
 ἄψορροι στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
 ἀθανάτοις. οὐ γὰρ κε κινδὸν μόρον ἐξαλείψετε
 340 πετράων, οὐδ' εἰ κε σιδηρεῖη πέλοι Ἀργῶ.
 ᾧ μέλει, μὴ τλήτε παρεξ ἑμὰ θέσφατα βῆναι,
 εἰ καὶ με τρεῖς τόσσον ὀέσθ' οὐρανόδησιν,
 ὅσσον ἀνάροσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον στρυγέσθαι·
 μὴ τλήτ' οἶωνοῖο παρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
 345 καὶ τὰ μὲν ὡς κε πέλλη, τῶς ἔσσεται. ἦν δὲ φύγητε
 σύνδρομα πετράων ἀσηθέες ἐνδοθι Πόντου,
 αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπι δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες

πλώετε ὄρημῖνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὐτε
 Ῥήβαν ἀκυρόην ποταμὸν ἄκτῃν τε Μέλαιναν
 350 γνάμψαντες νήσου Θυνηίδος ὄρομον ἴκησθε.
 κείθεν δ' οὐ μάλα πούλυ διεξ ἄλως ἀντιπέραιαν
 γῆν Μαριανδυνῶν ἐπιμέλσετε νοστήσαντες.
 ἐνθα μὲν εἰς Ἄϊδαο καταβάτις ἐστὶ κέλευθος,
 ἄκη τε προβλῆς Ἀχερουσίας ὑπόθι τείνει,
 355 δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν δια νεϊόθι τέμνων
 ἄκρον ἐν μεγάλης προχοᾷς ἴησι φάραγγος.
 ἀγγίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοῦς
 Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήσιος ἐμβασίλευσεν
 πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καὶ περ ἄφ' αἵματος εὐχετόωνται.
 360 ἐστὶ δὲ τις ἄκη Ἑλλάκης κατεναντίον ἄρκτου,
 πάντοθεν ἠλίβατος, καὶ μιν καλέουσι Κάρραμβιν,
 τῆς καὶ ὑπερ βορέαο περισχίζονται ἄελλαι·
 ᾧδε μάλ' ἀμ πέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 τὴν δὲ περιγνάμψαντι πολὺς παρακέλιται ἦδη
 365 αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πειρασίν αἰγιαλοῖο
 ἄκτῃ ἐπὶ προβλήτι φοαὶ Ἄλνος ποταμοῖο
 δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τὸν δ' ἀγγίροφος Ἴοις
 μειότερος λευκῆσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
 κείθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 ἔξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμῶδοντος
 κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρον
 μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπέροιο.
 ἐνθα δὲ Λοίαντος πεδίον, σχεδόνθεν δὲ πόλῃς
 τρισσαὶ Ἀμαζονίδων, μετὰ τε συμγερώτατοι ἀνδρῶν
 375 τροχέων Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν,
 ἐργατίαι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδηρεῖα ἔργα μέλονται.
 ἄγκι δὲ ναιετάουσι πολύρογνες Τιβαρηνοὶ
 Ζητὸς Ἐυξείνιοιο Γενηταίων ὑπερ ἄκρον.
 τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὕληεσαν

- 380 ἔξειγς ἠπειρον ὑπρωείας τε νέμονται,
 δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτῆναυτες
 κάλινα καὶ θαλάμους εὐπηγείας, οὓς καλέουσιν
 μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἐνθεν ἔασιν.
 τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσφ,
 385 μῆτι παντοίῃ μὲγ' ἀναιδείας ἐξελάσαντες
 οἰωνούς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν
 νῆσον ἐρημαίνῃ. τῇ μὲν τ' ἐνὶ νηὸν Ἄρης
 λαΐνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειαι
 Ὀτρρηγή τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότε στρατόωντο.
 390 ἐνθα γὰρ ὕμιν ὄνειρα ἀδενκέος ἐξ ἁλὸς εἰσιν
 ἀρητόν· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
 ἰσχύμεν. ἀλλὰ τί ἤ με πάλιν χρεῖα ἀλιτέσθαι
 μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντι;
 νῆσου δὲ προτέρωσε καὶ ἠπειροιο περαιῆς
 395 φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασιν
 Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φύλα Βεχίρων.
 ἐξειγς δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν·
 Βύξηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ἃν ὕπερ ἤδη
 αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήιοι. ἀλλ' ἐνὶ νηὶ
 400 πείρεθ', ἕως μυχάτη κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσση.
 ἐνθα δ' ἐπ' ἠπειροιο Κυταιίδος ἠδ' Ἀμαραντῶν
 τηλόθεν ἐξ ὄρεων πεδίοιο τε Κιρκαιοιο
 Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
 κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοῶς ποταμοῖο
 405 πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο
 ἄλσός τε σκυόειν Ἄρεος, τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος· οὐ δέ οἱ ἤμας,
 οὐ κνέφας ἠδνμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὄσσε.“
 410 ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἰδαρ ἔλεν δέος εἰσαΐοντας.
 δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίη βεβολημένοι· ὄψε δ' ἔειπεν

- ἦρας Αἰσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι
 „ὦ γέρον, ἤδη μὲν τε δίκαιο πείρατ' ἀέθλων
 ναυτιλῆς καὶ τέμαρ, ὅτῳ στρυγερὰς δια πέτρας
 415 πειθόμενοι Πόντον δὲ περήσομεν· εἰ δέ κεν αὐτίς
 τᾶσδ' ἡμῖν προφρυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
 ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρα σέο καὶ τὸ δαεῖν.
 πῶς ἔρδω, πῶς αὐτε τόσην ἁλὸς εἰμι κέλευθον,
 νῆις ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆισιν; Αἴα δὲ Κολχίς
 420 Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἔσχατιῆσιν.“
 ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „ὦ τέκος, εὐτ' ἂν πρώτα φύγης ὀλοῶς δια πέτρας,
 θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἠγεμονεύσει
 ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἴαν ἄλις πομπῆς ἔσονται.
 425 ἀλλά, φίλοι, φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἀρωγῆν
 Κύπριδος. ἐν γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κέται ἀέθλων.
 καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε παροιτέρω ἐξερέεσθε.“
 ὡς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἱέε δοιοῦ
 Θρηκίου Βορέαο κατ' αἰθέρος ἄβξαντε
 430 οὐδᾶ ἐπὶ κραιπνοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 ἐξ ἐδέων ἦρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
 Ζήτης δ' ἱεμένοιισιν, ἐτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
 ἄσθμ' ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὄσσον ἄπωθεν
 ἤλασαν, ἠδ' ὡς Ἴρις ἐρύκακε τᾶσδε δαΐξαι,
 435 ὄρκα τ' εὐμενέουσα θεᾶ πόρην, αἰ δ' ὑπέδυσαν
 δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
 γηθόσσυνοι δ' ἠπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἐταῖροι
 αὐτός τ' ἀγγελίη Φινεὺς πέλεν. ᾧκα δὲ τόνγε
 Αἰσονίδης περιπολλὸν ἐυφρονέων προσέειπεν
 440 „ἦ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεός, ὃς σέθεν ἄτης
 κήδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὐθὶ πέλασεν
 τηλόθεν, ὄφρα τοι υἱὲς ἀμύνειαν Βορέαο·
 εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φύως πόροι, ἦ τ' ἂν οἶω

γηθήσειν, ὅσον εἶπερ ὑπότροπος οἰκαδ' ἰκοίμην.⁴⁴
 445 ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφῆσας προσέειπεν
 „Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλιναἄρκετον, οὐδέ τι μῆχος
 ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμίχονται ὀπωπαί.
 ἀντὶ δὲ τοῦ θανάτον μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
 καὶ τε θανῶν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐησιν.“
 450 ὡς τῶγ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
 αὐτίκα δ' οὐ μετα δηρὸν ἀμειβομένων ἐφασάνθη
 Ἥριγενῆς· τὸν δ' ἀμφὶ περικίτται ἠγερέθοντο
 ἀνέρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κείσε θάμιζον,
 αἰὲν ὁμῶς φορέοντες ἐῆς ἀπο μοῖραν ἔδωδῆς.
 455 τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφανρὸς ἴκοιτο,
 ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπο πῆματ' ἔλυσεν
 μαντοσύνη· τῶ καὶ μιν ἐποιοχόμενοι κομῆεσκον.
 συν τοῖσιν δ' ἴκανε Παραίβιος, ὅς ῥά οἱ ἦεν
 φίλιτατος· ἀσπασίος δὲ δόμοις ἐνι τούσγ' ἐνόησεν.
 460 πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
 Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετα πτόλιν Αἰθήταιο
 πείσματ' ἀνάψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
 οἴτε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν στήσονσιν ἰούσας.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκνοῖσιν
 465 πέμφ' ὁ γέρων· οἶον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μῦμνει
 κέκλετ' ἀριστήεσσι συν ἀνδράσιν· αἴψα δὲ τόνγε
 σφωιτέρων ὀίων ὅτις ἔξοχος, εἰς ἔκομίσσαι
 ἦκεν ἐποτρύννας. τοῦ δ' ἐκ μεγάρου κίοντος
 μελιχίως ἐρέτῃσιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα
 470 „ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
 οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες. ὡς καὶ ὄδ' ἀνὴρ
 τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαεῖν.
 εὔτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσαι,
 δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσύτερη βιότοιο
 475 χρημοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἤμαρ ὀρώρει

κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
 ἀλλ' ὕγε πατρὸς εἶο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
 ἀμπλακίης. ὁ γὰρ οἶος ἐν οὖρεσι δένδρα τέμνον
 δὴ ποθ' ἀμαδρυνάδος νύμφης ἀθέρριξε λιτάων,
 480 ἢ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μελίσσετο μύθῳ,
 μὴ ταμείην πρέμνον δρυὸς ἤλικος, ἢ ἐπὶ πουλὺν
 αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 ἀφραδέως ἐτμηξεν ἀγνηροῖη νεότητος.
 τῷ δ' ἄρα νηκερδῆ νύμφη πόρην οἶτον ὀπίσσω
 485 αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. ἔργωγε μὲν, εὔτ' ἀφίκανεν,
 ἀμπλακίην ἔγνω· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 Θυνιάδος νύμφης, λωφήμα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
 ἱερά, πατροφῆν αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 ἐνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατου, οὐποτ' ἐμείο
 490 ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέρρισε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρεμμεναι ἀσχαλόωντι.“
 ὡς φάτ' Ἀγνηροίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιδῶ
 ἦλυθ' ἄγων ποίμνηθεν οἷς. ἀνα δ' ἴστατ' Ἰήσων,
 ἀν δὲ Βορῆιοι νῆες ἐφημοσύνησι γέροντος.
 495 ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήιον Ἀπόλλωνα
 ῥέξον ἐπ' ἐσχαρόφιν νέον ἤματος ἀνομένοιο.
 κουργότεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγνον.
 ἐνθ' εὐδαισάμενοι, τοὶ μὲν παρα πείσμασι νηός,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατα δάματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 500 ἦρι δ' ἐτήσται αὔραι ἐπέχραον, αἴτ' ἀνα πᾶσαν
 γαῖαν ὁμῶς τοιῆδε Διὸς πνείουσιν ἀνωγῆ.
 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος πάρα Πηνειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὔαδε γὰρ οἱ
 παρθευῆ καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 505 τήνγ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἐπι ποιμαίνουσαν
 τηλόθεν Αἰμουίης, χθονίης παρακάτθετο νύμφαις,
 αἰ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἴπης.

ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοῖβω τέκεν, ὃν καλέουσιν
 Ἀργεῖα καὶ Νόμιον πολυλλήιοι Αἰμονιῆες.
 510 τὴν μὲν γὰρ φιλότῃ θεὸς ποιήσατο νύμφην
 αὐτοῦ μακροαῶνα καὶ ἀγρότιν· νῆα δ' ἔνικεν
 νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἀντροῖσιν κομέεσθαι.
 τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
 Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
 515 καὶ μιν ἑῶν μῆλων θέσαν ἤρανον, ὅσος ἐνέμοντο
 ἄμ πεδῖον Φθίης Ἀθαμάντιον ἄμφι τ' ἐρυμνὴν
 Ὀθρὴν καὶ ποταμοῦ Ἰερόν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
 ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
 Σείριος, οὐ δ' ἐπι δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτησιν,
 520 τῆμος τόγγ' ἐκάλεσσαν ἐρημοσύνης Ἐκάτοιο
 λοιμοῦ ἀλεξητήρα. λίπεν δ' ὄγε πατρὸς ἐφετμῇ
 Φθίην, ἐν δὲ Κέφω κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
 Παρράσιον, τοῖπέγ' τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
 καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκαμῆιο,
 525 ἱερὰ τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὐρεσιν ἀστέρι κείνῳ
 Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διί. τοιοῦ δ' ἔκητι
 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσια ἐκ Διὸς αὖραι
 ἦματα τεσσαράκοντα· Κέφω δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
 ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέξουσι θυηλάς.
 530 καὶ τὰ μὲν ὡς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὐτῷ
 μίμνον ἐρυνκόμενοι· ξεινήια δ' ἄσπετα Θυνοὶ
 πᾶν δ' ἦμαρ Φινῆι χαρίζομενοι προΐαλλον.
 ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δωῶδεκα δωμήσαντες
 βωμὸν ἀλὸς φηγμῖνι πέτρην καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
 535 νῆα θοὴν εἰσβαῖνον ἐρεσέμεν, οὐ δὲ πελειῆς
 τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
 δείματι πεπτηνῆσαν ἔῃ φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος, γαίης δ' ἀπο διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 οὐ δ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρμηθέντες·

540 αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβάσα πόδεσσι
 κούφης, ἣ κε φέροι μιν ἄφαρ βριαρῆν περ' εὐῶσαν,
 σεύατ' ἴμεν πόντον δέ, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
 ὡς δ' ὅτε τις πάτρῃθεν ἀλώμενος, οἶά τε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἀνθρωποὶ τετληότες, οὐ δὲ τις αἶα
 545 τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσι κέλευθοι,
 σφωιτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
 ὑγρὴ τε τραφερὴ τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 ὄξεα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
 ὡς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα
 550 θῆκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηίδος ἀκτῆς.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στενωπὸν ἴκοντο
 τρηχέλης σπιλάδεσσι ἐεργμένον ἄμφοτέρωθεν,
 δινηεῖς δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
 555 ἣδη δὲ σφισι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
 νωλεμῆς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἀλιμυρέες ἀκταί,
 δὴ τότε· ἐπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος πρόωρος ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
 Τίφνος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
 560 εἰρεσίην, ἵν' ἔπειτα διεκ πέτρας ἐλάσειαν,
 κάρτει ᾧ πίσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
 οἰγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
 συν δὲ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' ἀΐξει πτερόγεσσι
 Εὐφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 565 ἦειραν κεφαλὰς ἐσορῶμενοι· ἣ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀνταῖ ἀλλήλησιν
 ἄμφο ὁμοῦ ξυμιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὦρτο δὲ πολλῇ
 ἄλμῃ ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὡς· αὖε δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντῃ δὲ περὶ μέγας ἔβραμεν αἰθήρ.
 570 κοίλαι δὲ σπήλυγγες ὑπο σπιλάδας τρηχέας
 κλυξούσης ἀλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑπόθι δ' ὄχθης

λευκή καχλάζοντος ανέπνευε κύματος ἄχνη.
 νῆα δ' ἔπειτα περίξ' εἶλει θόος· ἄκρα δ' ἔκοψαν
 οὐραία πτέρὰ ταίγε πελειάδος· ἢ δ' ἀπόρουσεν
 575 ἄσκηθῆς· ἐρέται δὲ μέγ' ἰαχόν· ἔβραχε δ' αὐτὸς
 Τίφους ἐρεσσέμεναι κρατερῶς· οἴγοντο γὰρ αὐτίς
 ἀνδιχα· τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, ὄφρα μιν αὐτίς
 πλημμυροῖς παλινόροσος ἀνερχομένη κατένεικεν
 εἶσω πετράων· τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 580 πάντας· ὑπερ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
 ἦδη δ' ἐνθα καὶ ἐνθα δια πλατύς εἶδετο Πόντος,
 καὶ σφισιν ἀπροφάτως ἀνέδνυ μέγα κύμα πάροιθεν
 κυρτόν, ἀποτιμῆρι σκοπιῇ ἴσον· οἳ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοξοῖσι καρῆασι· εἶσατο γὰρ ῥα
 585 νηὸς ὑπερ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
 ἀλλὰ μιν ἔφθη Τίφους ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
 ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπο τρόπιον ἐξεκυλίσθη,
 ἐκ δ' αὐτὴν πρόμυνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
 πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφόρητο.
 590 Εὐφῆμος δ' ἀνα πάντας ἰὼν βοάσασκεν ἑταίρους,
 ἐμβαλέειν κόπησιν ὅσον σθένος· οἳ δ' ἀλαλητῶ
 κόπτον ὕδωρ· ὅσων δ' ἂν ὑπέκασθε νηὺς ἐρέτησιν,
 δις τόσον ἄψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτουτο δὲ κῶπαι
 ἢ ἤτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 595 ἐνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κύμα,
 ἢ δ' ἄφαρ ὥστε κύλινδρος ἐπέτρεχε κύματι λάβρω
 προπροκαταῖγδην κοίλης ἀλός· ἐν δ' ἄρα μέσσαις
 Πληγάσι δινήεις εἶχεν θόος· αἳ δ' ἐκάτερθεν
 σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νῆα δοῦρα.
 600 καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὥσε φέρεσθαι·
 ἢ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήροσ ἐσσυτ' οἰσιτῶ.
 ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα

νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντία· αὐτὰρ Ἀθήνη
 605 οὐλύμπον δ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἄσκηθ' εἰς ὑπάλυξαν.
 πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεθὸν ἀλλήλησιν
 νωλεμὲς ἐρρίζωθεν· ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὖτ' ἂν τις ἰδὼν δια νηὶ περήσει.
 οἳ δὲ που ὄκρουόντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο
 610 ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ πέλαγός τε θαλάσσης
 τῆλ' ἀναπεπτάμενον· δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Αἴδαο
 σάεσθαι· Τίφους δὲ παροῦτατος ἤρχετο μῦθων
 „ἔλπομαι αὐτῇ νηὶ τόγ' ἐμπεδον ἐξαλέασθαι
 ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσων Ἀθήνη,
 615 ἢ οἳ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
 γόμοφισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.
 Αἰσουρίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετηνῆν,
 εὖτε διεκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὄπασσεν,
 μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
 620 εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγνηορίδης φάτο Φινεύς.“
 ἢ ῥ' ἄμα καὶ προτέρωσσε παραι Βιθυνίδα γαίαν
 νῆα διεκ πέλαγος σεῦεν μέσον· αὐτὰρ ὃ τόνγε
 μελιχλοῖς ἐπέεσσι παραβλήθην προσέειπεν
 „Τίφου, τί ἢ μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
 625 ἡμυροτον ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
 χρῆν γὰρ ἐφριμένοιο κατ' ἀντικρὺ Πελίαιο
 αὐτίκ' ἀνήρασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
 νηλειῶς μελεῖσθι κεραιόμενος θανέεσθαι·
 νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
 630 ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἀλὸς κρούοντα κέλευθα
 νηὶ διαπλάειν, στυγέων δ' ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
 βαίνωμεν· πάντη γὰρ ἀναρσίοι ἀνδρες ἔασιν.
 αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἡματι νύκτα φυλάσσω,
 ἐξότε τὸ πρῶτιστον ἐμὴν χάριν ἠγρεέεσθε,
 635 φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις

οἶον ἔης ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
 εἶο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύξομαι· ἄμφι δὲ τοῖο
 καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δεῖδι' ἐταίρων,
 εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.“
 640 ὣς φάτ' ἀριστήων πειρώμενος· οἳ δ' ὁμάδησαν
 θαρσαλέους ἐπέεσσιν· ὃ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
 κεκλομένων, καὶ ᾧ ἀνδρῶν ἐπιρρήδην μετέειπεν
 „ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος ἀέξω.
 τοῦνεκα νῦν οὐδ' εἰ κε διεξ' Αἴδαο βερέθρων
 645 στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὔτε πέλεσθε
 ἔμπεδοι ἀργαλέους ἐνὶ δεύμασιν· ἀλλ' ὅτε πέτρας
 Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὀλομαι οὐκέτ' ὀπίσσω
 ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἔτεόν γε
 φραδομοσύνη Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.“
 650 ὣς φάτο, καὶ τοίωον μὲν ἐλόφειον ἀντίκα μύθων,
 εἰρεσίῃ δ' ἀλίαστον ἔχον πόνον· αἴψα δὲ τοίγε
 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν σκόπελόν τε Κολώνης,
 ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προχοῆς Φυλληίδας, ἔνθα πάροιθεν
 655 Διψακὸς νῆ' Ἀθάμαντος εὐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
 ὀππόδ' ἄμα κριῶ φεῦγε πτόλιον Ὀρχομενοῖο·
 τίκτε δὲ μιν νύμφη λειμωνιάς· οὐ δέ οἱ ὕβρις
 ἦνδανεν, ἀλλ' ἐθελημὸς ἔφ' ὕδασι πατρὸς εἶο
 μητέρι συνναῖεσκεν ἐπάκτια πάεα φέροβον.
 660 τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἴψα καὶ εὐρείας ποταμοῖο
 ἠϊόνας πεδίον τε, βαθυρρεῖόντά τε Κάλπην
 δευρόμενοι παρὰ μείβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡματι νύκτα
 νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτησιν.
 οἶον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
 665 ἐργατῖναι μογέουσι βόες, περὶ δ' ἄσπετος ἰδρῶς
 εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματα δὲ σφιν
 λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπο ζυγοῦ· αὐτὰρ ἀντμῇ

αὐαλή στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἳ δ' ἐνὶ γαίῃ
 χηλὰς σκηρίπτουτε πανημέριοι πονέονται·
 670 τοῖς ἱκελοὶ ἦρωες ὑπέξ ἀλὸς εἶλκον ἐρετμά.
 ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' πω φάος ἄμβροτον, οὐτ' ἔτι λῆν
 ὄρφναῖη πέλεται, λεπτόν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
 φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσιν,
 τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
 675 Θυνιάδος καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
 τοῖσι δὲ Αἴητοῦς υἱός, ἀνερχόμενος Ἀνκλήθεν
 τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
 ἐξεφάνη· χρύσειοι δὲ παρειάων ἐκάτερθεν
 πλοχοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώοντο κίοντι·
 680 λαῖη δ' ἀργύρεον νόμα βιόν, ἄμφι δὲ νότοις
 ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπο ποσσὶν
 σείετο νῆσος ὄλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέροσφ.
 τοὺς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη
 ἀντίον ἀνγάσσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.
 685 στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὃ τηλοῦ
 βῆ ᾧ ἱμεναι πόντον δὲ δι' ἠέρος· ὄψε δὲ τοῖον
 Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφανύσκων
 „εἰ δ' ἄγε δὴ νῆσον μὲν Ἐοίου Ἀπόλλωνος
 τῆνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
 690 ἠῶος μετιών· τὰ δὲ ᾄεξομεν, οἷα πάρεστιν,
 βωμόν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
 γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθεῖα νόστον ὀπάσση,
 δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 νῦν δ' αὐτῶς κνίσῃ λοιβῆσί τε μειλίξασθαι
 695 κέκλωμαι· ἀλλ' ἴληθι, ἄναξ, ἴληθι φανθεῖς.“
 ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμόν τετύκοντο
 χερμάσιν· οἳ δ' ἄνα νῆσον ἐδίνεον ἐξερέοντες,
 εἰ κέ τιν' ἢ κευάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείη βόσκεται ὕλη.
 APOLLON. 5

- 700 τοῖσι δὲ Αἰητοῖδης ἄγρην πόρην· ἐκ δὲ νυ πάντων
 εὐαγέως ἰερῶ ἄνα διπλόα μηρία βωμῶ
 καῖον, ἐπικλείοντες Ἐάϊον Ἀπόλλωνα.
 ἄμφι δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαιήον· Ἰηπαιήονα Φοῖβον
- 705 μελπόμενοι· συν δὲ σφιν εὖς πάϊς Οἰάγροιο
 Βιστουῖη φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν ἀοιδῆς·
 ὡς ποτε πετραίῃ ὑπο δειράδι Παρνησοῖο
 Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν,
 κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γερηθῶς.
- 710 ἰλήκοις· αἰεὶ τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδήλητοι· τῶς γὰρ θέμις. οἴοθι δ' αὐτῇ
 Αἰητῶ Κοιογένεια φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
 πολλὰ δὲ Κωρύκῃαι νύμφαι, Πλείστοιο θυγάτρεις,
 θαρσύνεσκον ἔπεσβιν, Ἰήε κεληγυῖαι·
- 715 ἐνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἐπλετο Φοῖβῳ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῆ,
 λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπάμοσαν, ἣ μὲν ἀρήξειν
 ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνησι νόοιο,
 ἀπτόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
- 720 κείσ' Ὀμοιοῖς ἰρὸν εὐφρονος, ὃ ρρ' ἐκάμοντο
 αὐτοὶ κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
 ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότε ἔπειτα
 ἄκραϊ ζεφύρω νῆσον λίπον αἰπήεσαν.
 ἐνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαροῖο
- 725 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν
 ἠδὲ Λύκοιο ῥέεθρα καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην
 δευρόμενοι παρὰ μείβον· ὑπο πνοιῆ δὲ κάλωες
 ὄπλα τε νῆια πάντα τινάσσετο νεισομένοισιν.
 ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο δια κνέφας εὐνηθέντος
- 730 ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὄμμον ἴκοντο,
 ἣ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιβάτοισιν,

- εἰς ἄλλα δευρομένη Βιθυνίδα· τῇ δ' ὑπο πέτραι
 λισσάδες ἐρριζώνται ἀλίβροχοι· ἄμφι δὲ τῆσιν
 κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὑπερθεν
- 735 ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
 ἐκ δ' αὐτῆς εἰσω κατακέκλιται ἠπειρον δὲ
 κοίλη ὑπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Αἶδαο
 ὕλη καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἐνθεν ἀντμῆ
 πηγυλῆς, ὀκρῖόντος ἀναπνεύουσα μυχοῖο
- 740 συνεχές, ἀργινόεσσαν αἰεὶ περιτέτροφε πάχνην,
 ἥτε μεσημβριόωντος λαίναται ἠέλιοιο.
 σιγῇ δ' οὔποτε τήγχε κατα βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
 ἀλλ' ἄμυδις πόντοιο θ' ὑπο στένει ἠχῆεντος,
 φύλλων τε πνοιῆς τινασσομένων μυχίῃσιν.
- 745 ἐνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
 ὅσπερ διεξ ἄκρης ἀνερευγεται εἰς ἄλλα βάλλον
 ἠοίην· κοίλῃ δὲ φάραγξ κατάγει μιν ἄνωθεν.
 τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σοωναύτην ὀνόμηραν
 Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἐμελλον
- 750 γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γὰρ σφραγξ ἐξεσάωσεν
 αὐτῆσιν νῆεσσι, κακῇ χροίμψαντας ἀέλλη.
 τῇ δ' οἴγ' αὐτίκα νηὶ διεξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
 εἰσωποὶ ἀνέμοιο νέον λήγοντος ἔκελσαν.
 οὐ δ' ἄρα δηθὰ Λύκου, κείνης πρόμμον ἠπειροῖο,
- 755 καὶ Μαριανδυνοῦς λάθον ἀνέρας ὀρμηθέντες
 αὐθένται Ἀμύκοιο κατα κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον·
 ἀλλὰ καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετα σφίσι τοῖο ἔκητι.
 αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο
 πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπεὶ ἦ μάλα τοίγ' ἐπι δηρὸν
- 760 ἀντιβίην Βέβρονξιν ὑπερφιάλοισι πολέμιζον.
 καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἐντοσθε Λύκοιο
 κείν' ἤμαρ φιλότῃ, μετα πτολλεθρον ἰόντες,
 δαίτην ἀμφίεπον, τέροντό τε θυμὸν ἔπεσβιν.

Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὖνομ' ἐκάστου
 765 σφραιτέρων μυθεῖθ' ἐτάρων, Πελλιάο τ' ἐφετμάς,
 ἦδ' ὡς Αἰμυιάδεσσι ἐπέξινοῦντο γυναιξίν,
 ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιουίην ἐτέλεσαν,
 Μυσιδά θ' ὡς ἀφίκοντο Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἦρω
 Ἡρακλέην ἀέκοντι νόφ, Γλαυκιοί τε βάζην
 770 πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἄμυκόν τ' ἐδάϊξαν,
 καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύνη τε,
 ἦδ' ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὡς τ' ἀβόλησαν
 Αἰητοῖδῃ κατα νῆσον. ὃ δ' ἐξείης ἐνέποντος
 θέλγει ἀκουῆ θυμόν· ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλήϊ
 775 λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα
 „ὦ φίλοι, οἴου φαιτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
 πείρετ' ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὐ γὰρ ἐγὼ μιν
 Δασυλλοῦ ἐν μεγάροισι κατ' αὐτόθι πατρὸς ἐμοῖο
 οἶδ' ἐσιδῶν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἠπείροιο
 780 πεζὸς ἔβη ζωστήρα φιλοποτόλεμοιο κομίζων
 Ἴππολύτης· ἐμὲ δ' εὖθε νέον χροάοντα ἰούλους·
 ἔνθα δ' ἐπὶ Προϊόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
 ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ὄντινα λαὸς
 οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἔξετι κείνου,
 785 ἀθλεύων Τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
 καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἠιθέοισιν
 εἰδὸς τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δὲ οἱ ἦλασ' ὀδόντας.
 αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῶ ὑπο πατρὶ δάμασσαν
 καὶ Φοῦγας, οἳ ναίουσιν ὁμῶλακας ἡμῖν ἀρούρας,
 790 φῦλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσασατο γαίῃ,
 ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίον προχοῆς σκόπελόν τε Κολώνης·
 Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήιοι εἰκαθον αὐτως,
 ὅσσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
 ἀλλὰ με νῦν Βέβρυκας ὑπερβασίη τ' Ἀμύνιοιο
 795 τηλόθι ναιετάοντος ἐνόσφισαν Ἡρακλήος,

δὴν ἀποτεμνόμενοι χάλης ἄλις, ὄφρ' ἐβάλοντο
 οὔρα βαθυρρείοντος ὑφ' εἰαμεναῖς Ῥπίοιο.
 ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐ δέ ἐ φημί
 ἡματι τῶδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα,
 800 Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κείνον ἐπεφυνεν.
 τῶ νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιός εἰμι,
 τίσω προφρονέως· ἢ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
 ἀνδράσιν, εὐτ' ἀρξῶσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν·
 ξυνη μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὕμῖν ἐπεσθαί
 805 Δάσκυλον ὄτρυνέω, ἐμὸν υἷα· τοῖο δ' ἰόντος,
 ἦ τ' ἂν ἐυξείνοισι διεξ ἄλὸς ἀντιόοιτε
 ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτι στόμα Θερωμόδοντος.
 νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄρκης
 εἶσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 810 ναυτίλοι ἀμ πέλαγος θηγεύμενοι ἰλάζονται·
 καὶ κέ σφιν μετέπειτα προ ἄστεος, οἷα θεοῖσιν,
 πίονας εὐαρότοιο γῆρας πεδίοιο ταμοίμην.“
 ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ πανήμεροι ἐψιόωντο.
 ἦρι γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήσαν ἐγκονέουτες·
 815 καὶ δ' αὐτὸς στυ τοῖσι Λύκος κίε, μυρί' ὀπάσσας
 δῶρα φέρειν· ἅμα δ' νῆα δόμεν ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 ἔνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
 Ἴδυονα, μαντοσύνησι κεκασμένον· ἀλλὰ μιν οὔτι
 μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεῶ ἦγε δαμῆναι.
 820 κεῖτο γὰρ εἰαμενῆ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδῦν
 κάπριος ἀργιόδων, ὄλοδν τέρας, ὃν ἴα καὶ αὐταὶ
 νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐ δέ τις ἀνδρῶν
 ἠείδει· οἶος δὲ κατα πλατὺν βόσκετο τίφος.
 825 αὐτὰρ ὄγ' ἰλυόεντος ἀνα θρωσμοῦς ποταμοῖο
 νείσειτ' Ἀβαντιάδης· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ποθεν ἀφράστοιο
 ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν

αἰγῶν, μέσσης δὲ συν ὀστέφ' ἴνας ἔκερσεν.
 ὄξυ δ' ὄγε κλάγξας οὔδει πέσειν· οἱ δὲ τυπέυτος
 830 ἀθρόοι ἀντιάχθησαν. ὄρεξάτο δ' αἰψ' ὀλοοῖο
 Πηλεΐδης αἰγανέη φρυγὰδ' εἰς ἔλος ὀρηθέντος
 καπρίου· ἔσσυτο δ' αὐτῖς ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἴδας
 οὔτασε, βεβρυχῶς δὲ θοῶ περι κάππεσε δουρί.
 καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπιηῶτα·
 835 τὸν δ' ἔταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορραγέοντα
 ἀχνύμενοι, χεῖρεςσι δ' ἔων ἐνικάτθαν' ἐταίρων.
 ἐνθα δὲ ναυτιλῆς μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
 ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκνος μένον ἀσχαλόωτες.
 ἤματα δὲ τρία πάντα γόων· ἐτέρω δὲ μιν ἦδη
 840 τάρχον μεγαλωστί· συνεκτερέϊξε δὲ λαὸς
 αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆι Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
 ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήναι λαιμοτόμησαν.
 καὶ δὴ τοι κέχνηται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
 τύμβος· σῆμα δ' ἐπεστι καὶ ὀψιγόνοισιν ιδέσθαι,
 845 νῆιος ἐκ κοτίνιο φάλαγξ· θαλέθει δὲ τε φύλλοις
 ἄρκης τυτθὸν ἐνεροθ' Ἀχρουσίδος. εἰ δέ με καὶ τὸ
 χροῖῳ ἀπηλεγέως Μουσέων ὑπο γηρύσασθαι,
 τόνδε πολιτσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν
 Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἰλάεσθαι,
 850 ἀμφὶ δὲ τήνγε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιο
 ἄστν βαλεῖν· οἱ δ' ἀντι θεουδέος Αἰολίδαο
 Ἴθμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν.
 τίς γὰρ δὴ θάνειν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὐτῖς ἔχευαν
 ἤρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένον ἐτάροιο.
 855 δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
 Ἀγνιάδην Τίφην θανέειν φάτις· οὐ δέ οἱ ἦεν
 μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἐκαστέρω. ἀλλὰ νῦν καὶ τὸν
 αὐθι μιννυθαδίη πάτρης ἐκὰς εὔνασε νοῦσος,
 εἰσότ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερέϊξεν ὄμιλος.

860 ἄτλητον δ' ὀλοῶ ἐπὶ πῆματι κῆδος ἔλοντο.
 δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερέϊξαν
 αὐτοῦ, ἀμηχανίησιν ἀλὸς προπάροικε πεσόντες,
 ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλυμένοι οὔτε τι σίτου
 μνῶντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσιν
 865 θυμόν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἐπλετο νόστος.
 καὶ νῦν κ' ἔτι προτέρω τετιμημένοι ἰσχανόωντο,
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
 θάρσος, ὃν Ἴμβρασίοισι παρ' ὕδασι νῆασι
 870 ἰθύνειν. Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν
 „Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρκος
 ἰδρὶν ἐόντά με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
 Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπίστορα νηῶν.
 875 τῷ μὴ μοι τυτθὸν γε δέος περὶ νηὶ πελέσθω.
 ὣς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασιν,
 τῶν ὅτινα πρόμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις ἰάψει
 ναυτιλίην. ἀλλ' ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
 θαρσαλέως ὀρόθννον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.“
 880 ὣς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὄρεξάτο γηθοσύνησιν,
 αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν
 „δαιμόνιοι, τί νῦν πένθος ἐτώσιον ἰσχομεν αὐτως;
 οἱ μὲν γὰρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντο·
 ἡμῖν μὲν τ' ἄρ' ἔασι κυβερνητῆρες ὀμίλῳ
 885 καὶ πολέες. τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
 ἀλλ' ἔργεσθ' εἰς ἔργον, ἀποροίψαντες ἀνίας.“
 τὸν δ' αὐτ' Αἰσονος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν
 „Αἰακίδη, πῆ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
 οὐς μὲν γὰρ τὸ πάροικε δαήμονας εὐχόμεσθ' εἶναι,
 890 οἶδε κατηφήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσιν.
 τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσομαι ἄτην,

εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖτο μετα πτόλιον Αἰήταο
 ἔσεται, ἥε καὶ αὐτὶς ἐς Ἑλλάδα γαίαν ἰκέσθαι
 πετράων ἔκτοσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
 895 ἀκλειῶς κακὸς οἶτος, ἐτάσια γηράσκοντας. —
 ὡς ἔφατ'. Ἀργαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο
 νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρη.
 τὸν δὲ μετ' Ἑργίνος καὶ Ναύπλιος Εὐφημὸς τε
 ὤρουντ', ἰθύνειν λελημένοι. ἀλλ' ἄρα τοῖσγε
 900 ἔσχεθον. Ἀργαῖω δὲ πολεὺς ἤγησαν ἐταίρων.
 ἠῶοι δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
 ἤματι· δὴ γὰρ σφιν ζεφύρου μέγας οὖρος ἦτο.
 καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἔρετμοῖς,
 ἐκ δ' ἔχεαν πύσνοι ἀνέμῳ λίνα, πούλυ δ' ἐπιπρὸ
 905 λαιφείων πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
 ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρα προχοᾶς ποταμοῖο
 ἤλυθον, ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσηῖον νῆα,
 Ἴνδῶν ἠνίκα φῦλα λιπῶν κατενάσσατο Θήβας,
 ὄργιάσαι, στήσαι τε χοροὺς ἄντροιο πάροιδεν,
 910 ᾧ ἐν ἀμειδίτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,
 ἔξ οὔ Καλλιχόρον ποταμὸν περὶ ναιετάοντες
 ἠδὲ καὶ Αὐλίον ἄντρον ἐπαννυμῖην καλέουσιν.
 ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
 ὅς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρκέος ἐκ πολέμοιο
 915 ἄψ ἀνιῶν — δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆι —
 βλήμενος ἰῶ κείθεν ἐπ' ἀρχιάλου θάνεν ἀκτῆς.
 οὐ μὲν θην προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτῇ
 Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 λισσομένην τυτθὸν περὸ ὀμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
 920 τύμβον δὲ στεφάνης ἐπιβάς σκοπιάζετο νῆα
 τοῖος ἔων, οἷος πόλεμον δ' ἔεν· ἀμφὶ δὲ καλῇ
 τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ.
 καὶ ᾧ ὁ μὲν αὐτὶς ἔδυνε μέγαν ζόφον· οἷ δ' ἐσιδόντες

θάμβησαν· τοὺς δ' ὄρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
 925 Ἀμπυκίδης Μόψος λοιβῆσί τε μειλίξασθαι.
 οἱ δ' ἀνα μὲν κραιπνῶς λαίφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
 χύτλα τέ οἱ χεύοντο, καὶ ἤγρυσαν ἔντομα μῆλων.
 ἄνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσσόφ' Ἀπόλλωνι
 930 βωμῶν δειμιάμενοι μῆλ' ἔφλεγον· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὔνομα χῶρον.
 αὐτίκα δ' οἷγ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
 νῆ' ἐπι· καθ' ὅρα λαίφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἠ' δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 935 ἔντενές, ἠὲ τίς τε δι' ἠέρος ὑπόθι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ φέρεται ταχύς, οὐ δὲ τινάσσει
 ῥιπήν, εὐκῆλοισιν ἐνευδιῶν πετρύγεσσιν.
 καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοᾶς ἄλιμυρήεντος,
 πρηϋτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ᾧ ἐνὶ κούρη
 940 Ἀητωῖς, ἄγρηθεν ὄτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνοιη,
 ὃν δέμας ἱμεροῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.
 νυκτί τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπι προτέρωσσε θέοντες
 Σήσαμον αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ἑρυνθίνους,
 Κρωβίαλον, Κρωμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
 945 ἐνθεν δ' αὐτε Κάρραμβιν ἄμ' ἠέλιιο βολῆσιν
 γνάμψαντες παρα πούλυν ἔπειτ' ἤλαννον ἔρετμοῖς
 αἰγιαλὸν πρόπαν ἤμαρ ὁμῶς καὶ ἐπ' ἤματι νύκτα.
 αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἐνθα Σινώπην,
 θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο καὶ οἱ ὄπασσεν
 950 παρθενίην Ζεὺς αὐτός, ὑποσχεσίησι δολωθεῖς.
 δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
 δωσέμεναι, ὅ κεν ἦσι μετα φρεσὶν ἰθύσειεν.
 ἠ' δὲ ἐ παρθενίην ἠτήσατο κερδοσύνησιν.
 ὡς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν εὐνηθῆναι
 955 ἰέμενον, ποταμὸν τ' ἐπι τοῖς Ἄλυν· οὐ δὲ μὲν ἀνδρῶν

τήνγέ τις ἡμερτῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσαν.
 ἐνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δημάχοιο
 υἱες, Δηλιέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλογίος τε
 τῆμος ἔθ', Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες, ἔναιον·
 960 οἳ ῥα τόθ', ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
 σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
 οὐ δ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπειρον, ἀλλ' ἐν νηί,
 ἀργεστιάο παρᾶσσον ἐπιπνεύοντος, ἔβησαν.
 τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὖρη
 965 λείπον Ἄλυν ποταμόν, λείπον δ' ἀρχίροον Ἴριον
 ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἤματι δ' αὐτῶ
 γυνάμψαν Ἀμαζονίδων ἑκάθεν λιμενήοχον ἄκρον.
 ἐνθά ποτε προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίπην
 ἤρωσ Ἡρακλέης ἐλοχῆσατο, καὶ οἱ ἄποινα
 970 Ἰππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
 ἄμφι κασιγνήτης· ὃ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
 τῆς οἴγ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπι Θερωάδοντος,
 κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὄρινετο νεισομένοισιν.
 τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγιος, οὐ δὲ θέεθρα
 975 τόσσ' ἐπι γαῖαν ἴησι παρεξ ἔθεν ἄνδιχα βάλλων.
 τετράδος εἰς ἑκατὸν δευροτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
 πεμπάζοι· μία δ' οἴη ἐτήτυμος ἐπλετο πηγῇ.
 ἢ μὲν τ' ἐξ ὄρεων κατανεύσεται ἠπειρον δὲ
 ὑψηλῶν, ἄτε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
 980 ἐνθεν δ' αἰπυτέρον ἐπικίδναται ἐνδοθι γαῖαν
 ἀντικρῦ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοὶ εἰσι κέλευθοι·
 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσειε μάλιστα
 ἠπείρου χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἢ μὲν ἄπωθεν,
 ἢ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώννυμοι ἔασιν,
 985 ὅπη ὑπεξαφύονται· ὃ δ' ἀμφοδὸν ἄμιγα παύροις
 Πόντον ἐς Ἄξεινον κυρτήν ὑπερεύγεται ἄκρον.
 καὶ νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν

ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμωτὶ γ' ἐρίδηναν, —
 οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐ δὲ θέμιστας
 990 τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
 ἀλλ' ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρειος ἔργα μεμήλει·
 δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρειος Ἀρμονίης τε
 νύμφης, ἣτ' Ἄρηι φιλοπολέμους τέκε κούρας,
 ἄλσειος Ἀκμονίοιο κατα πτύχας εὐνηθεῖσα —
 995 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιαὶ πάλιν ἀργεστιάο
 ἤλυθον· ἢ δ' ἀνέμῳ περιηρέα κάλλιπεν ἄκρον,
 ἐνθα Θεμισκύρεια Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.
 οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἀμ πόλιν, ἀλλ' ἀνα γαῖαν
 κεκριμένοι κατα φύλα διάτριχα ναιετάσκον·
 1000 νόσφι μὲν αἰδ' αὐταί, τῆσιν τότε κοιρανέεσκεν
 Ἰππολύτη, νόσφιν δὲ Λυκάστια ἀμφενέμοντο,
 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαθήσιαι· ἤματι δ' ἄλλῳ
 νυκτί τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρα γαῖαν ἴκοντο.
 τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
 1005 φυταλιῇ καρποῖο μελίφρονος· οὐ δὲ μὲν οἴγε
 ποιίμνας ἐρσήεντι νομῶ ἐνι ποιμαίνουσιν.
 ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες
 ἄνων ἀμείβονται βιοτήσιον· οὐ δὲ ποτέ σφιν
 ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερο, ἀλλὰ κελαινῇ
 1010 λιγνυτὴ καὶ καπνῷ κάματος βαρὺν ὀτλεύουσιν.
 τοὺς δὲ μετ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρον
 γυνάμψαντες σάοντο παρεξ Τιβαρηνίδα γαῖαν.
 ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ' κετέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναικες,
 αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνι λεχέεσσι πεσόντες,
 1015 κράατα δησάμενοι· τὰ δ' εὖ κομέουσιν ἐδάδη
 ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώια τοῖσι πένονται.
 Ἴερὸν αὐτ' ἐπι τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἄμειβον,
 ἢ ἐνι Μοσσύνιοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώννυμοι ἐνθεν ἔασιν.

- 1020 ἄλλοίη δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
 ὄσσα μὲν ἀμφαδίη ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανώονται·
 ὄσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κείνα θύραζε
 ἀνεγέως μέσσησιν ἐνὶ ῥέξουσιν ἀγνιαῖς.
- 1025 οὐ δ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ σὺς ὡς
 φορβάδες, οὐδ' ἠβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
 μίσρονται χαμάδις ξυνῆ φιλότῃτι γυναικῶν.
 αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσησι θαάσσω
 ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
- 1030 σκέτιος. ἦν γὰρ που τι θεμιστευῶν ἀλίτηται,
 λιμῶ μιν κείν' ἤμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσιν.
 τοὺς παρανεϊσόμενοι καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
 νῆσον Ἀρητιάδος τέμνον πλόου εἰρεσίησιν
 ἡμάτιοι· λιαρή γὰρ ὑπο κνέφας ἔλλιπεν αὖρη.
- 1035 ἦδη καὶ τιν' ὑπερθεν Ἀρήιον αἴσσουντα
 ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἰδοντο,
 ὅς ῥα τιναζάμενος πτέρυγας κατα νῆα θέουσαν
 ἦκ' ἐπὶ οἷ πτερὸν ὄξυ· τὸ δ' ἐν λαιῶ πέσεν ἄμφ
 δίου Ὀιλήος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
- 1040 βλήμενος· οἷ δὲ τάφον πτερόεν βέλος εἰσορόαντες.
 καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριῶν Ἐριβιάτης,
 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπο σφετέρου κολοῖο
 λυσάμενος τελαμῶνα κατήρορον· ἐκ δ' ἐφάανθη
 ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μιν ἦρω
- 1045 Εὐρυτίδης Κλύτιος — πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
 ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος, εὐτ' ἄρ' ἐπέπτη —
 πληξεν· δινηθεῖς δὲ θοῆς πέσεν ἀγχόθι νηός.
 τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο
 „νήσος μὲν πέλας ἡμῖν Ἀρητιάς· ἴστε καὶ αὐτοὶ
- 1050 τοῦσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλλπομαι ἰοὺς
 τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλὰ τιν' ἄλλην

- μητιν πορσύνωμεν ἐπίρροθον, εἴ κ' ἐπικέλσαι
 μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
 οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὁπότε ἦλυθεν Ἀρκαδίην δέ,
 1055 πλωίδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθενε λίμνης
 ὄσσασθαι τόξοισι· τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
 ἀλλ' ὄγε χαλκείην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσω
 δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἰ δὲ φέβοντο
 τηλοῦ, ἀτυξηλῶ ὑπο δαίματι κεκληγνύται.
- 1060 τῷ καὶ νῦν τοίην τίν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 αὐτὸς δ' ἂν τὸ πάροιθεν ἐπιφρασθεῖς ἐνέποιμι.
 ἀνθέμενοι κεφαλῆσιν ἀερισλόφους τρυφαλείας,
 ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβαδῖς, ἡμίσεες δὲ
 δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
- 1065 αὐτὰρ πασσυδίη περιώσιον ὄρνυτ' αὐτῆν
 ἀθροοί, ὄφρα κολῶν ἀηθείη φοβέωνται
 νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπήορα δούραθ' ὑπερθεν.
 εἰ δέ κεν αὐτῆν νῆσον ἐκώμεθα, δὴ τότε ἔπειτα
 συν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον.“
- 1070 ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίρροθος ἦνδανε μῆτις.
 ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῆσιν ἔθεντο
 δεινὸν λαμπομένους, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεύοντο
 φροινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσκον,
 τοὶ δ' αὐτ' ἐγχείησι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.
- 1075 ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἐρκίον ἀνήρ,
 δώματος ἀγλαίην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλλαρ,
 ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηεν·
 ὡς οἴγ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἐρεψαν.
 οἷη δὲ κλαγγὴ δῆου πέλει ἐξ ὀμάδοιο
- 1080 ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοίη ἄρ' ὑπόθι νηὸς ἐς ἠέρα κίδνατ' αὐτή.
 οὐ δέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσῳ
 χρίψαντες σακέεσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἴγε

- μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἤρεθοντο.
 1085 ὡς δ' ὅποτε Κρονίδης πικρινὴν ἐφέμε χαλάξαν
 ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστρῳ καὶ οἰκία, τοὶ δ' ὑπο τοῖσιν
 ἔνναέται κόναβον τεγέων ὑπερ εἰσαῖοντες
 ἦνται ἀκήν, ἐπεὶ οὐ σφε κατέλλαβε χεῖματος ὦρη
 ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρον·
 1090 ὡς πυνικὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν ἀίσσοντες
 ὕψι μάλ' ἄμ πέλαγος περάτης εἰς οὐρεα γαίης.
 τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
 ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειρα ἔμελλεν ἐλδομένοισιν ἰκέσθαι;
 1095 νῆες Φοῖξιοι μετὰ πόλιν Ὀρχομενοῖο
 ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου
 Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἴν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται
 πατρός· ὃ γὰρ θνησκῶν ἐπετείλατο τῆνδε κέλευθον.
 καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
 1100 Ζεὺς δ' ἀνέμου βορέαο μένος κίνησεν ἀήναι,
 ὕδατι σημαίνων διερχὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο·
 αὐτὰρ ὄγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὐρεσι φύλλ' ἐτίνασσαν
 τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀρεμόνεσβιν·
 νυκτὶ δ' ἔβη πόντον δὲ πελώριος, ὥρσε δὲ κύμα
 1105 κεκληγρῶς πνοιῆσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀγλὺς
 ἄμπεχεν, οὐ δέ πη ἄστρα διαυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
 ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠόρηιστο.
 οἷ δ' ἄρα μυδαλέοι, στρυγερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
 νῆες Φοῖξιοι φέρονθ' ὑπο κύμασιν αὐτῶς.
 1110 ἰστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
 νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
 ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίησι θεῶν πίσυρές περ ἔόντες
 δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
 ῥαισθείσης κεκέδαστο θοοῖς συναρηγότα γόμοις.
 1115 καὶ τοὺς μὲν νήσον δέ, παρεξ ὀλίγον θανάτοιο,

- κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωντας.
 αὐτίκα δ' ἐρράγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὅτε δὲ πόντον
 καὶ νήσον καὶ πᾶσαν ὄσσην κατεναντία νήσου
 χώραν Μοσσύνοικοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
 1120 τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ὀρμῇ
 νῆας Φοῖξιοι μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου
 νύχθ' ὑπο λυγαίην· τὸ δὲ μυρῖον ἐκ Διὸς ὕδαρ
 λῆξεν ἄμ' ἠελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
 ἀλλήλοισι, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον
 1125 „ἀντόμεθα πρὸς Ζητὸς Ἐποψίου, οἵτινές ἐστε
 ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσαι χατέουσι.
 πόντῳ γὰρ τροχέϊαι ἐπιβραῖσσαι ἄλλαι
 νηὸς ἀεικέλης δια δούρατα πάντ' ἐκέδασσαν,
 ἢ ἐνὶ πείρομεν οἶμον ἐπι χροῆς ἐμβεβαῶτες.
 1130 τοῦνεκα νῦν ὑμέας γονναζόμεθ', αἶ κε πύθησθε,
 δοῦναι ὅσον θ' εἴλυμα περὶ χροῆς, ἠδὲ κομίσσαι
 ἀνέρας οἰκτεῖραντας ὀμήλικας ἐν κακότητι.
 ἀλλ' ἰκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε
 Ξεινίου Ἰκεσίου τε. Διὸς δ' ἄμφω ἰκέται τε
 1135 καὶ ξεῖνοι. ὃ δὲ πον καὶ ἐπόπιος ἄμμι τέτυκται.“
 τὸν δ' αὐτ' Αἰσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινεν,
 μαντοσύνας Φινῆος οἰσάμενος τελέεσθαι·
 „ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρεξομεν εὐμενέοντες.
 ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὀππόθι γαίης
 1140 ναίετε, καὶ χροῆς οἶον ὑπεῖο ἄλα νεῖσθαι ἀνώγει,
 αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἠδὲ γενέθλην.
 τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι
 „Αἰολίδην Φοῖξόν τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἴαν ἰκέσθαι
 ἀτρεκέως, δοκέω, που ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
 1145 Φοῖξον, ὅτις πτολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο,
 κροιοῦ ἐπεμβεβαῶς, τὸν ῥα χρύσειον ἔθημεν
 Ἑρμείας· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἰδοῖσθε

- πεπτάμενον λαίοισιν ἐπι δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἐπίειτ' ἔρρεξεν ἤης ὑποθημοσύνησιν
 1150 Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διὶ· καὶ μιν ἔδεκτο
 Αἰήτης μεγάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 Χαλκιοπην ἀνάεδρον ἐυφροσύνησι νόοιο.
 τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος· ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη
 γηραιὸς θάναε Φοῖξος ἐν Αἰήτῳ δόμοισιν·
 1155 ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφειμάων ἀλέγοντες
 νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι.
 εἰ δὲ καὶ οὖνομα δῆθ' ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
 τῷδε Κυτίσῳρος πέλει οὖνομα, τῷδ' ἐτε Φρόντις,
 τῷ δὲ Μέλας· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλειοῖτε κεν Ἄργον.“
 1160 ὣς φάτ'· ἀριστήες δὲ συνηβολή κεχάροντο,
 καὶ σφεας ἀμφίεπον περιθαμβέες· αὐτὰρ Ἰήσῳ
 ἐξαυτίς κατα μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν
 „ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώοιο ἄμμιν ἰόντες
 λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρξέσσαι κακότητα.
 1165 Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασιν.
 Κρηθῆος δ' ὕψωνος ἐγὼ συν τοισίδ' ἑταίροις
 Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήτῳ.
 ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἔσαυτίς ἐνίψομεν ἀλλήλοισιν·
 νῦν δ' ἔσασσθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίησιν ὄλω
 1170 ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἰκέσθαι.“
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκέ σφισιν εἴματα δῦναι.
 πασσυδίῃ δ' ἠπειτα κίον μετα νηὸν Ἄργος,
 μῆλ' ἰερευσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
 ἐσσυμένως, ἦτ' ἐκτὸς ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ
 1175 στιάων· εἶσω δὲ μέλας λίθος ἠρήρειστο
 ἱερός, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.
 οὐ δὲ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἴκοντο,
 μήλων τ' ἠδὲ βοῶν τῆδ' ἐσχάρῃ ἱερά καίειν·
 ἀλλ' ἵππους δαίτρενον, ἐπηετανὸν κομέουσαι.

- 1180 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πᾶσαντο,
 δὴ τότ' ἄρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἦρχέ τε μύθων
 „Ζεὺς ἐτι που τὰ ἕκαστ' ἐπιθέρεται· οὐδέ μιν ἄνδρες
 λήθομεν, ἐμπεδον οἱ τε θεοῦδέες, οὐδὲ δίκαιοι·
 ὡς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμὸν ὑπεξείρυντο φόνιοι
 1185 μητρονῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον,
 ὡς δὲ καὶ ὑμέας αὐτίς ἀπήμονας ἐξεσάωσεν
 χείματος οὐλομένοιο· πάρεστι δὲ τῆσδ' ἐπι νηὸς
 ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπῃ φίλον, εἴτε μετ' Αἴαν,
 εἴτε μετ' ἀφνειὴν θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
 1190 τὴν γάρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
 δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πέρι· συν δὲ οἱ Ἄργος
 τεύξεν· ἀτὰρ κείνην γε κακὸν δια κῦμ' ἐκέδασσεν,
 πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἴτ' ἐνὶ πόντου
 στενωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλησιν.
 1195 ἀλλ' ἄγεθ' ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισιν
 κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίροθοι ἄμμι πέλεσθε
 καὶ πλοοῦ ἠγεμονῆες, ἐπεὶ Φοῖξοιο θυηλᾶς
 στέλλομαι ἀμπλήσων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.“
 ἶσκε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστρυγον εἰσαίοντες.
 1200 οὐ γὰρ ἔφραν τεύξεσθαι ἐνηέος Αἰήτῳ
 κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας· ὧδέ τ' ἔειπεν
 Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι
 „ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὐποτ' ἀρωγῆς
 σήσεται, οὐδ' ἠβαιοῦν, ὅτε χρεῖά τις ἴκηται.
 1205 ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῆσιν ἀπηρείησιν ἄρηρεν
 Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
 στεῦται δ' Ἑλίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
 ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δὲ κεν Ἄρει
 σμερδαλέην ἐνοπήν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
 1210 οὐ μὰν οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰήτῳ
 δηλίδιον· τοῖός μιν ὄφισ περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρυνται
 APOLLON. 6

- ἀθάνατος καὶ ἄνπνος, ὃν αὐτὴ Γαί' ἀνέφυσεν
 Κανκᾶσου ἐν νημοῖσι, Τυφρονίη ὅθι πέτρῃ,
 ἐνθα Τυφρόνα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
 1215 βλήμενον, ὁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορῆξάτο χεῖρας,
 θερμὸν ἀπο κρατὸς στάζει φόνον· ἵκετο δ' αὐτως
 οὔρεα καὶ πεδίου Νυσηίου, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 κείται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.⁶⁴
 ὣς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπι χλόος εἶλε παρειαῖς
 1220 αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἴψα δὲ Πηλεὺς
 θαρσαλέοις ἐπέεσσι ἀμείψατο, φώνησέν τε
 „μὴ δ' οὕτως, ἡθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
 οὔτε γὰρ ὧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερσίους
 ἔμμεναι Αἰήταο συν ἔντεσι πειρηθῆναι·
 1225 ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἷω ἐπισταμένους πολέμοιο
 κείσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
 τῷ εἰ μὴ φιλότῃ δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
 οὐ οἱ χροαισμῆσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.“
 ὣς οἳ γ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορόωντο,
 1230 μέσφ' αὐτίς δόροιο κορρῶσάμενοι κατέδαρθεν.
 ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐνκραῆς ἕεν οὔρος·
 ἰστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπαι ριπῆς ἀνέμοιο
 τείνετο· ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.
 νυκτὶ δ' ἐπιπλομένη Φιλυρηίδα νῆσον ἄμειβον·
 1235 ἐνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὐτ' ἐν ὀλύμπῳ
 Τιτήνων ἠμασθεν, ὃ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον
 Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰθαίοισιν,
 Ρεῖην ἔξαπαφαίν, παρελέξατο· τοὺς δ' ἐν λέκτροις
 τέτμε θεὰ μεσσηγύς· ὃ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
 1240 ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγιμος Ἴππῳ·
 ἦ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἦθεα κείνα λιποῦσα
 Ὠκείανὶ Φιλύρῃ εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν
 ἔρφ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον, ἄλλα μὲν Ἴππῳ,

- ἄλλα θεῶ ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
 1245 κείθεν δ' αὖ Μάκρωνας ἀπειρεσίην τε Βεχέριων
 γαῖαν ὑπερφιάλους τε παρεξενέοντο Σάπειρας,
 Βύξηράς τ' ἐπι τοῖσιν· ἐπιρὸ γὰρ αἶεν ἔτεμνον
 ἔσσυμένως, λιαροῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
 καὶ δὴ νεισομένοισι μυχὸς διεφαίνετο πόντου·
 1250 καὶ δὴ Κανκασίων ὄρεῶν ἀνέτελλον ἐρίπναι
 ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στρυφελοῖσι πάροισιν
 ἰλλόμενος χαλκῆρσιν ἀλυκτοπέδησι Προμηθεὺς
 αἰετὸν ἦπατι φέρεβε παλιμπετῆς αἴσσοντα.
 τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἔσπερον ὄξει ῥοίῳ
 1255 νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 λαίψα πάντα ἐτίναξε, παραιθύξας πτερύγεσσι.
 οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
 ἴσα δ' ἐυξέστοις ἀκύτερα πάλλεν ἔρετμοῖς.
 1260 ἦπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ' αἰθήρ
 οἰμωγῇ, μέσφ' αὐτίς ἀπ' οὔρεος αἴσσοντα
 αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
 ἐννύμοιο δ' Ἄρηιο δαημοσύνησιν ἵκοντο
 Φᾶσιν τ' εὐρὸν θέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
 1265 αὐτίκα δ' ἰστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἐνδοθι κοίλης
 ἰστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
 ἰστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἔρετμοῖς
 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὃ πάντη
 καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 1270 Κανκασον αἰπήεντα Κυταιίδα τε πτόλιον Αἴης,
 ἐνθεν δ' αὖ πεδίου τὸ Ἀρηίου ἱερά τ' ἄλση
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφεις εἴρυτο δοκεύων
 πεπτάμενον λασίοισιν ἐπι δρυὸς ἀκρεμόνεσσι.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χροσέῳ ποταμὸν δὲ κυπέλλῳ
 1275 οἶνον ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέει λοιβὰς
 6*

Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε κἀμόντων
 ἡρώων· γούνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγοὺς
 εὐμενέως, καὶ νηὸς ἐναΐσιμα πείσματα δέχθαι.
 αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετα μῦθον ἔειπεν
 1280 „Κολχίδα μὲν δὴ γαίαν ἱκάνομεν ἠδὲ φέεθρα
 Φάσιδος· ὦρη δ' ἡμῖν ἐν σφίσι μητιάσθαι,
 εἴτ' οὖν μελιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,
 εἴτε καὶ ἄλλοιη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὁρμή.“
 ὣς ἔφατ'· Ἄργον δ' αὐτὲ παρηγορήσιν Ἰήσων
 1285 ὑψόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίησιν ἐρῦσαι
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νεισομένων, ἔνθ' οἴγε διακνέφας ἠέλλζοντο.
 ἠῶς δ' οὐ μετα θηρὸν ἐελδομένοισι φράνθη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, παρὰ θ' ἴστασο καὶ μοι ἐνίσπες,
 ἔνθεν ὅπως ἐς Ἴωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
 Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
 ἔμμορες, ἀδμήτας δὲ τοῖς μελεδήμασι θέλγεις
 5 παρθενικάς· τῶ καὶ τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνήπται.
 ὣς οἱ μὲν πνικνοῖσιν ἀνωίστως δονάκεσιν
 μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι. αἶ δ' ἐνόησαν
 Ἥρη Ἀθηναίη τε· Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
 ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμον δὲ κιοῦσαι
 10 βούλευον· πείραξε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη
 „αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διός, ἄρχεο βουλής.

τί χρέος; ἢ δόλον τινὰ μήσεαι, ᾧ κεν ἐλόντες
 χρούσειν Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο,
 ἢ καὶ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
 15 μελιχίοις; ἢ γὰρ ὄγ' ὑπερφιάλος πέλει αἰνώς.
 ἔμπης δ' οὔτινα πείραν ἀποτροπᾶσθαι ἔοικεν.“
 ὣς φάτο· τὴν δὲ παράσσον Ἀθηναίη προσέειπεν
 „καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετα φρεσὶν ὀρμαίνουσαν,
 Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξείραει. ἀλλὰ τοι οὔπω
 20 φράσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
 θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλᾶς.“
 ἢ, καὶ ἐπ' οὔθεος αἴγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἐπήξαν,
 ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐν σφίσι. αὐτίκα δ' Ἥρη
 τοῖον μητιόωσα παροϊτέρη ἔκφατο μῦθον
 25 „δεῦρ' ἴομεν μετα Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
 παιδί ἐῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἶ κε πύθηται
 κούρην Αἰήταο πολυφάρμακον οἴσι βέλεσσι
 θέλξει οἰστεύσας ἐπ' Ἰήσωνι. τὸν δ' ἂν οἴω
 κείνης ἐννεσίησιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.“
 30 ὣς ἄρ' ἔφη. πνικνὴ δὲ συνεύαθε μῆτις Ἀθήνη,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαυτὶς ἀμείβετο μελιχίοισιν
 „Ἥρη, νῆϊδα μὲν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
 οὐ δὲ τίνα χρεῖᾶ θελκτῆριον οἶδα πόθοιο.
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῇ μῦθος ἐφανθάνει, ἢ τ' ἂν ἔρωγε
 35 ἔσποίμην· σὺ δὲ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.“
 ἢ, καὶ ἀναΐξασαι ἐπι μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ ροά τέ οἱ δαίμην πόσις ἀμφιγυῆεις,
 ὁπότε μιν τὰ πρῶτα παρὰ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
 ἔρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἵν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἥφαιστοιο.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει,
 νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὸν μυχόν, ᾧ ἐνὶ πάντα
 δαίδαλα χάλκευεν ὀπιῆ πυρός· ἢ δ' ἄρα μούνη

ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνα θρόνον, ἄντα θυράων·
 45 λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιδιμήνη ὤμοις
 κόσμηι χρυσεῖη δια κερκίδι, μέλλε δὲ μακροῦς
 πλέξασθαι πλοκάμους. τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
 ἔσχεθεν, εἰσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπο θρόνου ὄρωτο,
 εἰσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ
 50 ἴξανεν, ἀφήκτους δὲ χερσὶν ἀνεδήσατο χεῖρας.
 τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν
 „ἦθεῖται, τίς δεῦρο νόος χρεῖά τε κομίζει
 θηναῖας αὐτῶς; τί δ' ἰκάνετον, οὔτι πάρος γε
 λίην φοιτίζουσαι; ἐπεὶ περίεστε θεάων.“
 55 τὴν δ' Ἥρη τοιοῖσιν ἀμειβομένη προσέειπεν
 „κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτη.
 ἦδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
 Αἰσονίδης ἠδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
 τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
 60 δείδιμεν ἐκπάργλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
 τὸν μὲν ἐρώω, εἰ καὶ περὶ ἔς Αἶδα ναυτίλληται
 λυσόμενος χαλκίων Ἰξίονα νεῖοθι δεσμῶν,
 θύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
 ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελῆης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 ὅς μ' ὑπερηγορῆθ' ἐθέων ἀγέραστον ἔθηκεν.
 καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων
 ἔξοτ' ἐπὶ προχοῆσιν ἄλις πλήθοντος Ἀναύρου
 ἀνδρῶν εὐνομῆς πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 θήρης ἔξανιάν· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
 70 οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
 χεῖμαρροι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 γρηὶ δὲ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 αὐτὸς ἔοις ὤμοισι διεκ προαλῆς φέρεν ὕδωρ.
 τῷ νῦ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐ δὲ κε λάβην
 75 τίσειεν Πελῆης, εἰ μὴ σύγε νόστον ὀπάσσοις.“

ὡς ἦδα· Κύπριον δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
 ἄζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἠγ' ἐπέεσβιν
 „πότνα θεά, μὴ τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 80 Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερῖζω
 ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργου, ὃ κεν χεῖρες αἴγε κάμοιεν
 ἠπεδαναί· καὶ μὴ τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.“
 ὡς ἔφαθ'· Ἥρη δ' αὐτὶς ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν
 „οὔτι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν οὐδέ τι χειρῶν.
 85 ἀλλ' αὐτῶς ἀκέουσα τεῶ ἐπικέκλειο παιδί
 παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πότῳ Αἰσονίδαο.
 εἰ γὰρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
 θηιδίως μιν ἐλόυτα δέρος χρύσειον ὀίω
 νοστήσειν ἐς Ἰωλκῶν· ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.“
 90 ὡς ἂρ ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔειπεν
 „Ἥρη, Ἀθηναίη τε, πῖθιτό κεν ὕμμι μάλιστα,
 ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτω περ εἴοντι
 τυτθῇ γ' αἰδῶς ἔσσειτ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
 οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδιμαίνων ἀθερῖζει.
 95 καὶ δὴ οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότητι,
 αὐτοῖσιν τόξοισι θυσηχέας ἄξει ὀιστοῦς
 ἀμφιδήην. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεῖς,
 εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 ἔξω ἐμάς, μετέπειτά γ' ἀτεμβοίμην εἰσ' αὐτῇ.“
 100 ὡς φάτο· μείδησαν δὲ θεαί, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
 ἀλλήλαις. ἢ δ' αὐτὶς ἀκηχημένη προσέειπεν
 „ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με γρη
 μνθῆισθαι πάντεσσιν· ἄλις εἰδυῖα καὶ αὐτῇ.
 νῦν δ' ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρωσιν,
 105 πειρήσω, καὶ μιν μειλίζομαι· οὐ δ' ἀπιθήσει.“
 ὡς φάτο· τὴν δ' Ἥρη θαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρὸς,
 ἦκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν

- „οὕτω νῦν, Κυθήρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
 ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χαλέπτεο, μὴ δ' ἐρίδαινε
 110 χρομένη σῶ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.“
 ἢ ῥά, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
 ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
 βῆ ῥ' ἱμεν Οὐλύμποιο κατα πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
 εὖρε δὲ τόνγ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῆ ἐν ἄλωϊ,
 115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τὸν ῥά ποτε Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐγκατένασσε ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς. ἄμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῶγε
 χουσείοις, ἄτε κούροι ὀμήθεες, ἐψιόωντο.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἦδη ἀμπαυ ἐνίπλεον ῥ' ὑπο μαζῶ
 120 μάργος Ἔρωσ λαιῆς ὑποῖσχανε χειρὸς ἀγοστόν,
 ὀρθὸς ἐφεστηῶς· γλυκερὸν δὲ οἱ ἄμφι παρειᾶς
 χροῖη θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σίγα κατηφιόων· δοιῶ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔτ' αὐτῶς
 ἄλλω ἐπιπροτεῖς· κελόλωτο δὲ καρχαλόωντι.
 125 καὶ μὴν τούσγε παράσσον ἐπι προτέροισιν ὀλέσσας
 βῆ κενεαῖς συν χερσίν ἀμήχανος, οὐ δ' ἐνόησεν
 Κύπριν ἐπιπλομένην. ἢ δ' ἀντίη ἴστατο παιδός,
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν
 „τίπτ' ἐπιμειδιάς, ἄφατον κακόν; ἢ εἴ μιν αὐτῶς
 130 ἦπαφες, οὐ δὲ δίκῃ περιέπλεο, νῆιν εόντα;
 εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅ τι κεν εἶπω·
 καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθρυμα
 κείνο, τό οἱ ποίησε φίλῃ τροφὸς Ἀδρηῆστεια
 ἄντρον ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
 135 σφαίραν ἐντροχάλον, τῆς οὐ σύγε μείλιον ἄλλο
 χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσση ἄρειον.
 χρούσεια μὲν οἱ κύκλα τετεύχεται· ἄμφι δ' ἐκάστω
 διπλοῖαι ἀψίδες περιηγέες ἐλίσσονται·
 κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις

- 140 κυανέη. ἀτὰρ εἴ μιν εἰς ἐν χερσὶ βάλιοιο,
 ἀστήρ ὡς, φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὀλκὸν ἴησιν.
 τῆν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 θέλξον ὀιστεύσας ἐπ' Ἰήσωνι· μὴ δέ τις ἔστω
 ἀμβολίη. δῆ γὰρ κεν ἀφανροτέρη χάρις εἴη.“
 145 ὡς φάτο· τῶ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαῖοντι.
 μέλια δ' ἐκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶνος
 νωλεμὲς ἐνθα καὶ ἐνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπῶς.
 λίσσεται δ' αἴψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἢ δ' ἀγανοῖσιν
 ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρύσσασα παρειᾶς,
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιώσα
 „ἴστω νῦν τόδε σείο φίλον κάρη ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς,
 ἢ μὲν τοι δῶρόν γε παρεξομαι, οὐ δ' ἀπατήσω,
 εἴ κεν ἐνισκίμψης κούρη βέλος Αἰήταο.“
 φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο, καὶ δὲ φαινεῶ
 155 μητρὸς εἴς εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
 αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσῆ περικάτθετο μίτρον
 πρόμυθον κεκλιμένην· ἀνα δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξον.
 βῆ δὲ διεκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἄλωϊν.
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν οὐλύμποιο
 160 αἰθερίας· ἐνθεν δὲ καταβιάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίη· δοιῶ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθονός, ἢ χί τ' ἀερθεῖς
 ἠέλιος πρώτῃσιν ἐρείδεται ἀκτίνεσσιν.
 νεῖοθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος ἄστεα τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνεται καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἄγκριες, ὀμφι δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.
 ἦρωες δ' ἀπάνευθεν εἴς ἐπι σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἔλος λελοχημένοι ἠγορόωντο.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουοι
 170 ἠρέμας ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριόωντες.
 „ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὁ μοι ἐπιανθάνει αὐτῷ

ἔξερέω· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κρηῆναι ἔοικεν.
 ξυνή γὰρ χροιά, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασιν
 πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σίγα νόον βουλὴν τ' ἀπερύκων
 175 ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἷος ἀπούρας.
 ἄλλοι μὲν κατα νῆα συν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκηλοι·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 νῆας ἑλὼν Φοῖξιο δῦω δ' ἐπι τοῖσιν ἑταίρους.
 πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
 180 εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρῦσειον ὀπάσσαι,
 ἦε καὶ οὐ, πίσυρος δὲ βίη μετιόντας ἀτίσσει.
 ὦδε γὰρ ἐξ αὐτοῦ πάρος κακότητα δαέντες
 φρασσόμεθ', εἴτ' Ἄρηι συννοσώμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 μῆτις ἐπλόροθος ἔσται ἐεργομένοισιν ἀντῆς.
 185 μὴ δ' αὐτῶς ἀλκῆ, πρὶν ἐπεσσί γε πειρηθῆναι,
 τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. ἀλλὰ πάροιδεν
 λωίτερον μῦθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
 πολλὰκι τοι ἑεα μῦθος, ὃ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 ἠνορέη, τόδ' ἔρεξε κατα χροῆς, ἦπερ ἐφκει
 190 προῦνας. Ὡ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φοῖξον ἔδεκτο
 μητρουῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλάς.
 πάντες ἐπεὶ πάντῃ καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
 Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἠδ' ἀλεγίξει.“
 ὣς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
 195 πασσυδίῃ, οὐ δ' ἔσκε παρῆξ ὅτις ἄλλο κελύοι.
 καὶ τότ' ἄρ' νῆας Φοῖξον Τελαμῶνά θ' ἔπεσθαι
 ἄρσε καὶ Ἀνγείην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἐρμείαιο
 σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπερ δόνακός τε καὶ
 ὕδωρ
 χέρσον δ' ἐξαπέβησαν ἐπι θρωσμοῦ πεδίω.
 200 Κιρκαιὸν τόδε πον κικλήσκειται· ἐνθα δὲ πολλὰ
 ἐξείης πρόμαλοι τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
 τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρήσι κρέμανται

δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγρος Κόλχοισιν ὄρωρεν
 ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν· οὐ δ' ἐν γαίῃ
 205 ἔστι θέμις στείλαντας ὑπερθ' ἐπι σῆμα χέεσθαι·
 ἀλλ' ἐν ἀδειψήτοισι κατειλύσαντε βοεῖαις
 δεινδρέων ἐξάπτειν ἐκάς ἄστεος. ἠέρι δ' ἴσην
 καὶ χθῶν ἐμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσιν
 θηλυτέρας· ἢ γὰρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.
 210 τοῖσι δὲ νεισομένοις Ἥρη φίλα μητιόσασα
 ἠέρα πουλὺν ἐφῆμε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
 Κόλχων μυρόλον ἔθνος ἐς Αἰήταο κιόντες·
 ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίωιο πόλιν καὶ δῶμαθ' ἴκοντο
 Αἰήταω, τότε δ' αὐτίς ἀπεσκέδασεν νέφος Ἥρη.
 215 ἔσταν δ' ἐν προμολῆσι τεθηπότες ἔρικ' ἀνακτος
 εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
 ἐξείης ἀνεχον· θριγγὸς δ' ἐφῦπερθε δόμοιο
 λαῖνεος χαλκίησιν ἐπι γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
 εὐκήλοιο δ' ὑπερ οὐδὸν ἐπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοῖο
 220 ἠμερίδες χλοεροῖσι καταστεφές πετάλοισιν
 ἴψου ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἶ δ' ὑπο τῆσιν
 ἀέναοι κρημαί πίσυρες θέον, ἄς ἐλάχηνεν
 Ἥφαιστος. καὶ ᾗ ἢ μὲν ἀναβλύσκε γάλακτι,
 ἢ δ' οἴνω, τριτάτῃ δὲ θυώδει νᾶεν ἀλοιφῆ·
 225 ἢ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέσκε, τὸ μὲν ποθι δυομένησιν
 θέμετο Πληιάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
 κρυστάλλῳ ἰκελον κοίλης ἀνεκίμει πέτρης.
 τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
 τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
 230 καὶ οἳ χαλκίποδας ταύρους κάμει, χάλκεα δὲ σφραυν
 ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον·
 πρὸς δὲ καὶ αὐτόγνου στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
 ἤλασεν, Ἥελίῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
 δέξατο, Φλεγραιῇ κευμηότα δημοτῆτι.

235 ἔνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἐπι πολλὰ
δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοί τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
δαυδαλή δ' αἰθουσα παρ᾽ ἐξ ἐκάτερθε τέτυκτο.
λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν·
τῶν ἦτοι ἄλλω μὲν, ὅτις καὶ ὑπεύροχος ἦεν,
240 κρείων Αἰήτης συν ἤναιεσκε δάμαρτι·
ἄλλω δ' Ἄψυρτος ναῖεν πάϊς Αἰήταιο·
τὸν μὲν Κανκασίη νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια
πρὶν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ὀκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν·
245 καὶ μιν Κόλχων υἴες ἐπαννυμῖν Φαέθοντα
ἔκλεον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἠιθέοισιν.
τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοι τε καὶ Αἰήταιο θυγάτρεις
ἄμφω, Χαλκιόπη, Μῆδειά τε. τέτμον ἄρ οἴγε
ἐκ θαλάμου θάλαμον δὲ κασιγνήτην μετιούσαν.
250 Ἥρη γάρ μιν ἔρυνκε δόμῳ· πρὶν δ' οὔτι θάμιζεν
ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφepουεῖτο
νηόν, ἐπεὶ οὐα θεᾶς αὐτῇ πέλεν ἀρήτειρα.
καὶ σφραγὸς ὡς ἰδεν ἄσσοι, ἀνίαχεν· ὄξυ δ' ἄκουσεν
Χαλκιόπη· δμῶα δὲ ποδῶν προπάροικε βαλοῦσαι
255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
ἔδραμον. ἦ δ' ἄμα τοῖσιν ἔοὺς νίηας ἰδοῦσα
ὑψοῦ χάσματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
μητέρα δεξιόωντο, καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυνοι. τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον
260 „ἔμπης οὐκ ἄρ ἐμέλλετ' ἀκηδείη με λιπόντες
τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἴσα.
δειλὴ ἐγώ, οἷον πόθου Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
λευγαλέης Φοῖβοιο ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
πατρός. ὁ μὲν θνήσκων στυγεράς ἐπετείλατ' ἀνίας
265 ἠμετέρη κραδίη. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
ὅστις ὄδ' Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι

μητέρ' ἔην ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἴκοισθε;“
ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὤρτο θυράζε,
ἐκ δ' αὐτῇ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταιο,
270 Χαλκιόπης αἰουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
ἔρκος ἐπεπλήθη. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφepένοντο
ταῦρον ἄλις θυῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
κόπτου· τοὶ δὲ λοετρὰ πύρρι ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς καμάτου μεθίεσκεν, ὑποδρήσων βασιλῆι.
275 τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἠέρος ἔξεν ἄφαντος,
τετροχῶς, οἷόν τε νέαις ἐπι φορβάσιν οἰστρός
τέλλεται, ὄντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
ᾧα δ' ὑπο φλίην προδόμῳ ἐνι τόξα ταυύσσας
ιοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
280 ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθῶν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν
ὄξέα δενδύλων· αὐτῷ δ' ὑπο βαιὸς ἔλυσθεις
Αἰσονίδη γλυφίδας μέσση ἐνικάτθετο νευρῇ,
ἰθύς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμησιν
ἦκ' ἐπι Μηδείη· τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
285 αὐτὸς δ' ὑπορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
καρχαλόων ἦιξε. βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρη
νέσθεν ὑπο κραδίη, φλογὶ εἴκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ἄηντο
στηθέων ἐκ πνικινὰ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
290 μνήστιν ἔχειν, γλυκερῇ δὲ κατεῖβετο θυμόν ἀνίη.
ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεια χεύατο δαλῷ
χερνήτις, τῆπερ ταλασήια ἔργα μέμηλεν,
ὡς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναίτο,
πάγχυ μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
295 δαλοῦ ἀνεργόμενον συν κάρφεια πάντ' ἀμαθύνει·
τοῖος ὑπο κραδίη εἰλυμένος αἶθετο λάθρη
οὔλος ἔρως· ἀπαλὰς δὲ μετετροπᾶτο παρειαὶς
ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.

300 δμῶες δ' ὀππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδωδήν,
 αὐτοὶ τε λαοροῖσιν ἐφαιδρύναντο λειτροῖς,
 ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτήτῃ τε θυμὸν ἄρσεσαν.
 ἐν δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
 νῆας τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν
 „παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φοῖξιοί τε, τὸν περὶ πάντων
 305 ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
 πῶς Αἴαν δὲ νέεσθε παλίσσυτοι; ἦέ τις ἄτη
 σωμαμένοις μεσσηγῆς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
 πείθεσθε προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
 ἦδειν γὰρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν Ἥελίοιο
 310 δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
 Κίρκην ἐσπερίης εἶσω χθονός, ἐκ δ' ἰκόμεσθα
 ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἰης.
 ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὑμῖν ὄρωρεν,
 315 εἶπατ' ἀριφραδέως, ἠδ' οἵτινες οἶδ' ἐφέπονται
 ἄνδρες, ὅπῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.“
 τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος ὑποδδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλίχως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 320 „Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
 ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπο δούρασι πεπτηῶτας
 νήσου Ἐνναλίιο ποτι ξερὸν ἔκβαλε κύμα
 λυγαίη ὑπο νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν.
 οὐδὲ γὰρ αἶ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατα νῆσον
 325 ἠϋλίζοντ' ὄρουθες Ἀρηΐαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 εὔρομεν. ἀλλ' οἳ γ' ἄνδρες ἀπήλασαν, ἔξαποβάντες
 νηὸς εἴης προτέρῳ ἐνὶ ἡματι· καὶ σφ' ἀπέρυκεν
 ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος, ἠέ τις αἴσα·
 αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρωσὶν ἄλις καὶ εἶματ' ἐδωκαν,
 330 οὐνομά τε Φοῖξιοιο περικλεῆς εἰσαῖοντες

ἠδ' αὐτοῖο σέθεν· μετα γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
 χρεῖά δ' ἦν ἐθέλῃς ἐξιδμεναι, οὐ σ' ἐπικεύσω.
 τόνδε τις ἴμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσει
 καὶ κτεάνων βασιλεύς, περιώσιον οὐνεκεν ἀλκῇ
 335 σφραϊτέρῃ πάντεσσι μετέπερεπεν Αἰολίδῃσιν,
 πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐ δ' ὑπαλύξειν
 στεῦται ἀμειλίχτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆριν
 καὶ γόλου, οὐ δ' ἀτλητον ἄγος Φοῖξιοί τε ποινὰς
 Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 οἰάτ' περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἕασιν,
 τῶων αἰνοτάτης ἐπευόρσαμεν· ἤλιθα γὰρ μιν
 λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν. ἦ δ' ἐν γόμοις
 ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσασιν ἄελλαι.
 345 ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θείει καὶ ὅτ' ἄνδρες αὐτοὶ
 νωλεμέως χεῖρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς.
 τῇ δ' ἐναγριζόμενος Παναχαΐδος εἶ τι φέριστον
 ἠρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἄστεα καὶ πελάγη στρυγερῆς ἁλός, εἰ οἱ ὀπάσσαις.
 350 αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδη, τῶς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄζια τίσειν
 δατίνης, αἰῶν ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπο σκήπτροισι δαμάσσει.
 εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
 355 ἴδμεναι, οἵτινές εἰσιν, ἕκαστά γε μυθήσαιμην.
 τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἄφ' Ἑλλάδος ὦλλοι ἄγερθεν,
 κλειούσ' Αἰσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθείδαο.
 εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
 οὕτω κεν γνωτὸς πατρῷος ἄμμι πέλοιτο.
 360 ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου νῆες·
 Φοῖξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἦν πάϊς Αἰολίδαο.
 τόνδε δ' ἄρ, Ἥελίου γόνον ἔμμεναι εἰ τιν' ἀκούεις,

δέομαι Ἀργείην· Τελαμών δ' ὄγε, κνδίστοιο
Αἰακοῦ ἐκγεγραῶς· Ζεὺς δ' *Αἰακὸν* αὐτὸς ἔπιπτεν.
 365 ὡς δὲ καὶ ἄλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
 ἀθανάτων υἱές τε καὶ υἴωνοι γεγάσιν.“
 τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
 εἰσαῖων· ὑψοῦ δὲ χόλω φρένες ἤερέθοντο.
 φῆ δ' ἐπαλαστήσας — μενέαινε δὲ παισὶ μάλιστα
 370 Χαλκιοῦπης· τῶν γὰρ σφε μετελθέμεν οὐνεκ' ἐώλπει·
 ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὄφρυσιν ἱεμένιοι —
 „οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
 νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,
 πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φοῖζον ἰδέσθαι;
 375 αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἄφ' Ἑλλάδος, οὐ δ' ἐπι κῶας,
 σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλιίδα δεῦρο νέεσθαι.
 εἰ δέ κε μὴ προπάρουθεν ἐμῆς ἤψασθε τραπέζης,
 ἦτ' ἂν ἀπο γλώσσας τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεῖσσας
 ἀμφοτέρας, οἴοισιν ἐπιπροέηκα πόδεςσιν,
 380 ὡς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρηθηῆναι·
 οἶα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν.“
 φῆ ἕα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
 νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἐνδοθι θυμὸς
 ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρνευεν
 385 Αἰσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν
 „Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ. οὔτι γὰρ αὐτως
 ἄστν τεὸν καὶ δῶμαθ' ἱκάνομεν, ὡς πον ἔολπας,
 οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
 τλαίῃ ἐκῶν ὀθνεῖον ἐπι κτέρας; ἀλλὰ με δαίμων
 390 καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὤρσεν ἐφετμή.
 δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
 θεσπεσίην οἶσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
 πρόφρονές εἰμεν Ἄρηι θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
 εἴτ' οὐν Σαυρομάτας γε λιλαίειαι, εἴτε τιν' ἄλλον

395 δῆμον σφαιτέροισιν ὑπο σκῆπτροῖσι δαμάσσαι.“
 ἴσκειν ὑποσσαιῖων ἀγανῆ ὀπί. τοιο δὲ θυμὸς
 διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινῆν,
 ἢ σφείας ὀρηθῆεις αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίζοι,
 ἢ ὄγε πειρηῆσαιτο βίης. τό οἱ εἶσατ' ἄρειον
 400 φραζομένῳ· καὶ δὴ μιν ὑποβλήθη προσέειπεν
 „ξείνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύοις;
 εἰ γὰρ ἐτήτυμον ἔστε θεῶν γένος, ἦε καὶ ἄλλως
 οὐδὲν ἐμεῖο χέροης ἐπ' ὀθνεῖοισιν ἔβητε,
 δῶσω τοι χρύσειον ἄρειν δέρος, ἦν κ' ἐθέλησθα,
 405 πειρηθῆεις. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,
 ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.
 πείρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
 τὸν ᾧ αὐτὸς περιέειμι χεροῖν, ὀλοὸν περ εἶοντα.
 δοῖά μοι πεδίον τὸ Ἄρηιον ἀμφινέμονται
 410 ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντες·
 τοὺς ἐλάω ξεύξας στυφελὴν κατα νεῖον Ἄρης
 τετραγνου, τὴν αἴψα ταμῶν ἐπι τέλσον ἀρότρω
 οὐ σπόρον ὀλοῖσιν Διοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτῆν,
 ἀλλ' ὄφιός δεινοῖο μεταλθήσκοντας ὀδόντας
 415 ἀνδράσι τευγηστήσι δέμας. τοὺς δ' αὐθι δαίξων
 κείρω ἐμῷ ὑπο δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
 ἠέριος ξεύγνυμι βόας, καὶ δείελον ὄρην
 παύομαι ἀμήτοιο. σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποῖσαι εἰς βασιλῆος.
 420 πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μὴ δ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰκῆς
 ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ δὲ σίγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας
 ἦστ' αὐτως ἀφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
 βουλὴν δ' ἀμφιπολὺν στρώφα χρόνον, οὐ δέ πη εἶχεν
 425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον·
 ὄψε δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν

„Αίτη, μάλα τοί με δίκη περιπολλὸν ἔεργεις.
 τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον ὑπερφιάλόν περ εἶοντα
 τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
 430 ὄριον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπιναίσειτ' ἀνάγκης·
 ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.“
 ὣς φάτ' ἀμυχανίη βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
 σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα
 „ἔρχεο νῦν μεθ' ὄμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
 435 εἰ δὲ σύγ γε ξυγὰ βουσὶν ὑποδδείσαις ἐπαίεσαι,
 ἢ καὶ οὐλομένου μεταχάσσειαι ἀμήτοιο,
 αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 ἀνὴρ ἐρρίγησιν ἀρεῖονα φῶτα μετελθεῖν.“
 ἴσκειν ἀπληγέως· ὁ δ' ἀπο θρόνου ὄρνυτ' Ἰήσων,
 440 Ἀργείης Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος
 οἶος, ἐπεὶ μεσσηγυῖς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοις. οἱ δ' ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.
 θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴδονος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρα λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρον,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα· νόος δέ οἱ ἤνιτ' ὄνειρος
 ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἰχθια νεισομένοιο.
 καὶ ῥ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
 Χαλκίοπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
 450 καρπαλίμως θάλαμον δὲ συν υἰάσιν οἴσι βεβήκει.
 αὐτῶς δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὤρμαιν', ὅσσα τ' Ἐρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
 προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς θ' οἶος ἔην, οἴοισί τε φάρεσιν ἔστο,
 455 οἶά τ' ἔειψ', ὡς θ' ἔξειτ' ἐπι θρόνου, ὡς τε θύραζε
 ἦμεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οἶσασα πορφυρούσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἶεν ὀρώρει
 αὐδῆ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσεν.

τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἦε καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἠύτε πάμπαν
 ἦδη τεθνεῖῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφι παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτω ἔλεω ῥέε κηδοσύνησιν·
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνευεῖκατο μῦθον
 „τίπτ' ἐμὲ δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἶθ' ὄγε πάντων
 465 φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερσίων,
 ἐρρέτω. ἢ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐκαλέασθαι.
 καὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηί, πέλοιτο,
 οἴκαδε νοστήσειε φρυγῶν μόρον. εἰ δέ μιν αἶσα
 δημηθῆναι ὑπο βουσί, τόδε προπάροιθε δαείη,
 470 οὔνεκεν οὔ οἱ ἐργαε κακῆ ἐπαγαίωμα ἄτη.“
 ἢ μὲν ἄρ' ὡς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
 τὴν ὁδόν, ἦν τὸ πάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίου,
 δὴ τότ' Ἰήσωνα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἐπῆσιν
 475 „Αἰσονίδη, μήτιν μὲν ὀνόσσειαι, ἦντιν' ἐνίψω·
 πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
 κούρην δὴ τίνα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμείο
 φαρμάσσειν Ἐκάτης Περσηίδος ἐννεσίησιν·
 τὴν εἴ κεν πεπύθουμεν, οἴομαι, οὐκέτι τάρβος
 480 ἔσσειτ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσταίη τόγε μήτηρ.
 ἔμψης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
 ξυγὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμιν ὄλεθρος.“
 ἴσκειν ἐνφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσιν
 485 „ὦ πέπον, εἰ νύ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὔτι μεγάρω.
 βάσκι' ἴθι καὶ πυκνιοῖσι τετὴν παρα μητέρα μύθοις
 ὄρνυθι λισσόμενος. μελέη γε μὲν ἦμιν ὄρωρεν
 ἐλπωρή, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.“
 ὡς ἔφατ'. ὅκα δ' ἔλος μετεκίαθον. αὐτὰρ ἑταῖροι
 490 γηθόσσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρειόντας ἴδουτο.

τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιμημένος ἔκφατο μῦθον
 „ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
 ἀντικρὺ κεχόλωται. ἕκαστα γὰρ οὐ νύ τι τέκμωρ
 οὔτ' ἐμοί, οὔτε κεν ὑμῖ διειρομένοισι πέλοιτο.
 495 φῆ δὲ δύω πεδίον τὸ Ἀρήιον ἀμφινέμεσθαι
 ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντας.
 τετράγνου δ' ἐπι τοῖσιν ἐφίετο νεῖον ἀρόσσαι·
 δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γενύων σπόρου, ὅς ῥ' ἀνήσιν
 Πηγευέας χαλκίοις συν τεύχεσιν· ἥματι δ' αὐτῷ
 500 χρεῖῳ τοῦργε δαΐξαι. ὃ δὴ νύ οἱ — οὔτι γὰρ ἄλλο
 βέλτερον ἢν φράσσασθαι — ἀπηλεγέως ὑποέστην.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἄεθλος,
 δῆν δ' ἄνεφ καὶ ἄναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὀρώωντο,
 ἄτη ἀμηχανίη τε κατηφέες· ὄψε δὲ Πηλεὺς
 505 θαρσαλέως μετα πάσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
 „ᾧρη μητιάσθαι ὃ κ' ἐρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
 βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπι κάρτει χειρῶν.
 εἰ μὲν νῦν τύνη ξεῦξαι βόας Αἰήταο,
 ἦρος Αἰσονίδη, φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,
 510 ἦ τ' ἂν ὑποσχέσῃην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
 εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐῆ ἐπι πάγχυ πέποιθεν
 ἦνορέη, μῆτ' αὐτὸς ἐπέιγγο, μῆτέ τιν' ἄλλον
 τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρημενος. οὐ γὰρ ἔγωγε
 σχήσομ'· ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσειται ἄλγος.“
 515 ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
 σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπι δὲ τρίτος Ἴδας
 ᾧρω μέγα φρονέων, ἐπι δ' υἷες Τυνδαρέοιο·
 σὺν δὲ καὶ Οἰνειδῆς ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
 ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας ἰούλους
 520 ἀντέλλων· τοῖφ οἱ αἰίρετο κάρτει θυμός.
 οἱ δ' ἄλλοι εἷξαντες ἀκῆν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐελδομένοισιν ἀέθλου

„ὦ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοίσθιον. ἀλλὰ τιν' οἶω
 μητρὸς ἐμῆς ἔσσεισθαι ἐναίσιμον ὑμῖν ἀρωγήν.
 525 τῷ καὶ περ μεμαῶτες, ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηὶ
 τυτθὸν ἔθ'· ὡς τὸ πάροιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
 λῶιον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
 κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,
 τὴν Ἐκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
 530 φάρμαχ', ὅς ἠπειρός τε φύει καὶ νήχυντον ὕδαρ.
 τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μελίσσειτ' ἀντημή,
 καὶ ποταμοὺς ἴστησιν ἄφαρ κελαιδιναὶ ῥέοντας,
 ἄστρά τε καὶ μήνης ἰερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
 τῆς μὲν ἀπο μεγάροιο κατα στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
 535 μνησάμεθ', εἰ κε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
 μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρηξαι ἀέθλω.
 εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφανθάνει, ἦ τ' ἂν ἰκοίμην
 ἥματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
 πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.“
 540 ὡς φάτο. τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέουτες.
 τρήρων μὲν φεύγουσα βίην κίρκιοιο πελειᾶς
 ὑπόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
 κίρκος δ' ἀφλάστῳ περικάπεσεν. ᾧκα δὲ Μόψος
 τοῖον ἔπος μετα πάσι θεοπροπέων ἀγόρευσεν
 545 „ὑμῖ, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
 οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
 παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
 μήτι παντοίῃ. δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθεορίζειν,
 εἰ ἔτεον Φινεύς γε θεῆν ἐν Κύπριδι νόστον
 550 πέφραδεν ἔσσεισθαι. κείνης δ' ὄγε μέλιχος ὄρνις
 πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δέ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
 τόνδε κατ' οἰωνὸν προτιόσσεται, ὡς δὲ πέλοιτο.
 ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν,
 ἦδη νῦν Ἄργιοι παραιφασίησι πίθεσθε.“

555 Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι, Φινῆος ἐφετμᾶς
 μνησάμενοι· μοῦνος δ' Ἀφαρήιος ἄνθορον Ἴδας,
 δεινὸν ἐπαλαστήσας μεγάλη ὀπί, φώνησέν τε
 „ὦ πόποι, ἦρα γυναιξίν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
 οἳ Κύπριν καλέουσιν ἐπίροσθον ἄμμι πέλεσθαι,
 560 οὐκὲτ' Ἐνυαλίιο μέγα σθένος; ἐς δὲ πελείας
 καὶ κίρκους λεύσοντας ἐρητύεσθε ἀέθλων;
 ἔρρετε, μὴ δ' ὕμιν πολεμῆια ἔργα μέλοιτο,
 παρθενικὰς δὲ λιτῆσιν ἀνάλκιδας ἠπεροπεύειν.“
 ὡς ἤυδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι
 565 ἦκα μάλ', οὐ δ' ἄρα τίς οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
 χωόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
 αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἔδον νόον ᾧδ' ἀγόρευεν
 „Ἄργος μὲν παρα νηός, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,
 στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
 570 ἀμφραδὸν ἦδη πείσματ' ἀνάφωμεν. ἦ γὰρ εἰκεν
 μηκέτι θῆν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας αὐτήν.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
 καρπαλίμως ἐξαυτίς ἀνα πτόλιν· οἳ δ' ἐπὶ νηὸς
 εὐναίης ἐρύσαντες ἐφετμᾶς Αἰδονίδαο
 575 τυτθὸν ὑπέξ' ἔλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.
 αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορῆν ποιήσατο Κόλχων
 νόσφιν ἔοιτο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
 ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
 στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
 580 ἄνδρα τόν, ὅς ᾧ ὑπέδεκτο βαρὺν καμῆεσθαι ἄεθλον,
 δρυμὸν ἀναρορήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
 αὐτανδρὸν φλέξειν δόρυ νήιον, ὄφρ' ἀλεγεινὴν
 ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
 οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φοῖξον μάλα περ χατέοντα
 585 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὅς περὶ πάντων
 ξείνων μειλίχῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,

εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
 Ἑρμείαν, ὡς κεν προσκηθῆος ἀντιάσειεν.
 μὴ καὶ ληιστῆρας εἴην ἐς γαῖαν ἰόντας
 590 ἔσσεσθαι δηναῖον ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
 ὀθνεῖοις ἐπὶ χεῖρα εἴην κτεάτεσσιν αἰερεῖν,
 κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν, ἠδὲ βοτήρων
 αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομίῃσι δαΐξαι.
 νόσφι δὲ οἳ αὐτῶ φάτ' εἰκότα μείλια τίσειν
 595 νίῃας Φοῖξιο, κακοροέκτῃσιν ὀπηδούς
 ἀνδράσι νοστήσαντας ὀμιλαδόν, ὄφρα ἔ τιμῆς
 καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὡς ποτε βᾶξιν
 λευγαλέην οὐ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἡελίοιο,
 χρεῖώ μιν πυκινόν τε δόλου βουλὰς τε γενέθλης
 600 σφωιτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι.
 τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιίδα γαίαν
 πατρὸς ἐφημοσύνη, δολιχὴν ὁδόν. οὐ δὲ θυγατρῶν
 εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μὴ που τινα μῆτιν
 φράσσωνται στυγερῆν, οὐ δ' υἱέος Ἀψύρτοιο·
 605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπῃς γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
 καὶ ᾧ δ' μὲν ἄσχετα ἔργα πιφάνυσκετο δημοτέροισιν
 χωόμενος· μέγα δὲ σφιν ἀπέειλε νῆά τ' ἐρύσθαι
 ἠδ' αὐτούς, ἵνα μὴ τις ὑπεκ κακότητος ἀλύξῃ.
 τόφρα δὲ μητέρ' εἴην, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
 610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσιν,
 Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἠ δὲ καὶ αὐτῇ
 πρόσθεν μητιάσκει. δέος δὲ μιν Ἴσχανε θυμὸν,
 μὴ πως ἠὲ παρ' αἴσαν ἐτώσια μειλίξαιτο
 πατρὸς ἀτυχομένην ὀλοὸν χόλον, ἠὲ λιτῆσιν
 615 ἔσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφραδὰ ἔργα πέλοιτο.
 κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
 λέκτρον ἀνακλιθῆϊσαν. ἄφαρ δὲ μιν ἠπεροπῆες,
 οἰά τ' ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθισκον ὄνειροι.

τὸν ξείνον δ' ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον,
 620 οὔτι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κροῖο κομίσσαι,
 οὐδέ τι τοῖο ἔκητι μετα πτόλιυ Αἰήτῳ
 ἔλθμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
 κουριδίην παράκοιτιν· ὀίετο δ' ἄμφι βόεσσιν
 αὐτῇ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
 625 σφωιτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
 οὔνεκεν οὐ κούρη ζευῆσαι βόας, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 προύθεσαν. ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστου
 πατρὶ τε καὶ ξείνοισ· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
 τῶς ἔμεν, ὥς κεν ἔῃσι μετα φρεσὶν ἰθύσειεν.
 630 ἢ δ' ἄφνω τὸν ξείνον, ἀφειδήσασα τοκῆων,
 εἴλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
 χωόμενοι· τὴν δ' ὑπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
 παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περὶ τ' ἄμφι τε τοίχους
 πάπτηνευ θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν
 635 ὡς πάρος ἐν στέροισ, ἀδινῆν δ' ἀνενεύκατο φωνῆν
 „δείλη ἐγών, οἶόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
 δειδία, μὴ μέγα δὴ τι φέρῃ κακὸν ἦδε κέλευθος
 ἠρώων. περὶ μοι ξείνω φρένες ἠερέθονται.
 μνάσθω ἔδν κατα δῆμον Ἀχαιίδα τηλόθι κούρη·
 640 ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοσ καὶ δῶμα τοκῆων.
 ἔμπά γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκέτ' ἀνευθεν
 αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἰ κέ μ' ἀέθλω
 χραισμεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπι σφετέροισ ἀχέουσα
 παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνι κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.“
 645 ἢ ῥα, καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ᾤξε δόμοιο,
 νηλίπος, οἰέανος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
 αὐτοκασιγνήτην δέ, καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
 δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐνι προδόμῳ θαλάμοιο,
 αἰδοῖ ἐργομένη· μετα δ' ἐτράπετ' αὐτὶς ὀπίσσω
 650 στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν, ἄψ τ' ἀλέεινεν

εἶσω· τηῦσιοι δὲ πόδες φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἦτοι ὄτ' ἰθύσειεν, ἔρκεέ μιν ἐνδοθεν αἰδῶς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασύς Ἴμερος ὀτρύνεσκεν.
 τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο· τέτρατον αὐτὶς
 655 λέκτροισι προηῆς ἐνικάππεσεν ἐλιχθεῖσα.
 ὡς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 μύρεται, ᾧ μιν ὄπασσαν ἀδελφοὶ ἠδὲ τοκῆς,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιπροσύνη τε· μυχῶ δ' ἀχέουσα θαάσσει·
 660 τὸν δὲ τις ᾤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἢ δ' ἐνδοθι δαιομένη περ
 σῖγα μάλα κλαίει χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
 μὴ μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
 τῇ ἱκέλη Μήδεια κινύρετο. τὴν δὲ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγῶς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμαῶων, ἢ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλκιόπη δ' ἠγγεῖλε παρασχεδόν· ἢ δ' ἐνι παισὶν
 ἦστ' ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέεσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπίθησεν, ὄτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώιστον· δια δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
 ἐκ θαλάμου θάλαμον δὲ διαμπερές, ᾧ ἐνι κούρη
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρύψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς·
 ὡς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν
 „ᾧ μοι ἐγώ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 675 τίπτ' ἐπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπο φρένας ἵκετο πένθος;
 ἢ νύ σε θευμοορίη περιδέδρομεν ἄψα νοῦσος,
 ἢ ἐτιν' οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπήν
 ἀμφὶ τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὄφελλέ με μήτε τοκῆων
 δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μὴ δὲ πτόλιυ, ἀλλ' ἐπι γαίης
 680 πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων.“
 ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δὲ μιν αἰδῶς
 παρθενίη κατέρουκεν ἀμείψασθαι μεμανῖαν.

μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν
 γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνερθε κατα στήθος πεπότητο.
 685 πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνα στόμα θῦιεν ἐνισπεῖν·
 φθογγῇ δ' οὐ προύβαινε παροιτέρω· ὄψ' δ' ἔειπεν
 τοῖα δόλφ· θρασέες γὰρ ἐπικλονέεσκον Ἔρωτες.
 „Χαλκίοπη, περί μοι παιδῶν σέο θυμὸς ἄηται,
 μὴ σφε πατὴρ ξείνοισι συν ἀνδράσι ἀντίκ' ὀλέσση.
 690 τοῖα κατακνώσσοισα μινυθαδίφ νεόν ὑπνω
 λεύσω ὄνειρατα λυγρὰ· τὰ τις θεὸς ἀκράαντα
 θεῖη, μὴ δ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἷάσι κῆδος ἔλοιο.“
 φῆ ἄρα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἰ κέ μιν αὐτῇ
 ἀντιάσειε πάροιθεν εἰς τεκέεσσιν ἀμύνειν.
 695 τὴν δ' αἰνῶς ἀτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνὴρ
 δειμάτι, τοῖ' ἐσάκουσέν· ἀμείβετο δ' ὄψ' ἐπέεσσιν
 „καὶ δ' αὐτῇ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
 εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγῆν.
 ἀλλ' ὄμοσον Γαίαν τε καὶ Οὐρανόν, ὅ τι τοι εἶπω
 700 σήσειν ἐν θυμῷ, σὺν τε δρηστικῶν πέλεσθαι.
 λίσσομ' ὑπερ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἠδὲ τοκήων,
 μὴ σφε κακῇ ὑπο κηρὶ διαρραισθέντας ιδέσθαι
 λευγαλέως· ἢ σοίγε φίλοις συν παισὶ θανοῦσα
 εἶην ἐξ Αἰδέω στυγερῇ μετόπισθεν Ἐρινύς.“
 705 ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπέξεχεν ἀντίκα δάκρυ·
 νειόθι δ' ἀμφοτέρωσι περισχετο γούνατα χερσίν,
 συν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν· ἐνθ' ἔλεινόν
 ἄμφω ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόον· ὦροτο δ' ἰωῆ
 λεπταλή δια δάματ' ὀδυρομένων ἀγέεσσιν.
 710 τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα
 „δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἷ' ἀγορευέεις,
 ἄρας τε στυγεράς καὶ Ἐρινύας; αἱ γὰρ ὄφελλεν
 ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοῦς υἷης ἔρυσθαι.
 ἴστω Κόλχων ὄρκιος ὑπέρβιος, ὄντιν' ὀμόσσαι

715 αὐτῇ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς ἠδ' ὑπένερθεν
 Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμείο,
 μὴ σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιώσασαι.“
 φῆ ἄρα· Χαλκίοπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν
 „οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῷ
 720 ἢ δόλον, ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλον,
 παιδῶν εἴνεκ' ἐμείο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἱκάνει
 Ἄργος, ἐποτρύνων με τεῆς πειρηῆσαι ἀρωγῆς·
 μεσηγνὺς μὲν τόνγε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα.“
 ὡς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθεν ἀνέπτατο χάσματι θυμὸς,
 725 φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χροῶα, καδ δέ μιν ἀχλὺς
 εἶλεν λαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν
 „Χαλκίοπη, ὡς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
 ὡς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαεῖνοι
 ἠῶς, μὴ δέ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἰδοιο,
 730 ἢ ἐτι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἢ ἐτι παιδῶν
 σῶν θεῖην, οἳ δὴ μοι ἀδελφείοι γεγάασιν
 κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὀμήλικες. ὡς δὲ καὶ αὐτῇ
 φημί κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
 ἴσον ἐπεὶ κείνοισ με τεῷ ἐπαείραο μαζῷ
 735 νηπυτίην, ὡς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
 ἀλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκήας
 λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
 οἴσομαι εἰς Ἐκάτης θελκτήρια φάρμακα ταύρων.“
 ὡς ἦγ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παισὶ τ' ἀρωγῆν
 740 αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δὲ μάλ' αὐτῆς
 αἰδῶς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
 τοῖα παρεξ οὐ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι.
 νύξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαίαν ἄγεν κνέφας· οἳ δ' ἐν
 πόντῳ
 ναῦται εἰς Ἐλίην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
 745 ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὑπνοιο δὲ καὶ τις ὀδίτης

ἤδη καὶ πυλαωρὸς ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐ δὲ κυνῶν ὑλακὴ ἔτ' ἀνα πτόλιν, οὐ θροός ἦεν
ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
750 ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπι γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν
δειδυῖαν ταύρων κρατερόν μένος, οἷσιν ἐμελλεν
φθίσθαι ἀεικελὴ μοῖρα κατα νεῖον Ἄρηος.
πυκνὰ δὲ οἱ κραδίη στηθέων ἐντοσθεν ἔθνιεν,
755 ἠέλιον ὡς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἰγλή
ὑδατος ἐξανυῖουσα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι,
ἠέ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἠ' δ' ἐνθα καὶ ἐνθα
ἀκείη στροφάλιγγι τινάσσεται αἴσουσα·
ὡς δὲ καὶ ἐν στηθεσσι κέαρ ἐλελίξετο κούρης.
760 δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλεψ ῥέεν· ἐνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα δια χροός, ἀμφὶ τ' ἀραιὰς
ἴνας καὶ κεφαλῆς ὑπο νεῖατον ἰνίον ἄχρως,
ἐνθ' ἀλεγρινότατον δύνει ἄχος, ὅπποτ' ἀνίας
ἀκάματοι προπίδεσσι ἐνισκίμψωσιν Ἔρωτες.
765 φῆ δὲ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτῆρια φάρμακα ταύρων
δασέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτῆ·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτῆ θανέειν, οὐ φάρμακα δάσσειν,
ἀλλ' αὐτῶς εὐνήλος ἐὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
ἐξομένη δ' ἠπειτα δασάσατο, φώνησέν τε
770 „δειλὴ ἐγὼ, νῦν ἐνθα κακῶν ἠ' ἐνθα γένωμαι;
πάντη μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐ δὲ τις ἀλκή
πήματος· ἀλλ' αὐτῶς φλέγει ἐμπεδόν. ὡς ὄφελόν γε
Ἄρτεμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
πρὶν τόνγ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκέσθαι
775 Χαλκιοῖος νίας· τοὺς μὲν θεὸς ἠ' τις Ἐρινὺς
ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἠγάγε κείθεν ἀνίας.
φθίσθω ἀεθλεύων, εἰ οἱ κατα νεῖον ὀλέσθαι

μοῖρα πέλει. πῶς γὰρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπι μῦθον ἐνίψω;
780 τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσει' ἀρωγῆς;
ἠ' μιν ἀνευθ' ἐτάρων προσπτύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἔμπης
λωφῆσειν ἀχέων. τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρρέτω αἰδώς,
785 ἐρρέτω ἀγλαίη· ὃ δ' ἐμῆ ἰότητι σωθῆεις
ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἐνθα νέοιτο.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτήμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
τεθναίνην, ἠ' λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
ἠ' καὶ πασσαμένη ραιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
790 ἀλλὰ καὶ ὡς φθιμένη μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσσω
κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
πότμον ἐμόν· καὶ κέν με δια στόματος φορέουσα
Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μομήσονται·
ἠ' τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο
795 κάτθανεν, ἠ' τις δῶμα καὶ οὐς ἤσχυνε τοκῆας,
μαροσύνην εἶξασα. τί δ' οὐκ ἐμόν ἔσσειται αἰσχος;
ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης. ἠ' τ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
τῆδ' αὐτῆ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
πότμῳ ἀνωίστρῳ, κἀκ' ἐλέγχεα πάντα φρυγῶσαν,
800 πρὶν τὰδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέεσαι.“
ἠ' καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἠ' ἐνι πολλὰ
φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ ραιστήροι' ἔκειτο.
ἐνθεμένη δ' ἐπι γούνατ' ὀδύρετο. δεῦε δὲ κόλπους
ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἔρρεεν ἀσταγῆς αὐτῶς,
805 αἶν' ὀλοφρυομένης τὸν ἐὸν μόρον. ἴετο δ' ἠ' γε
φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
ἠ' δὴ καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
ἐξελέειν μεμαυῖα, δυσάμμορος. ἀλλὰ οἱ ἄφρω
δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατα φρένας ἦλθ' Αἶδαο.

810 ἔσχετο δ' ἀμφασίη δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 θυμηθεῖς βίοτοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
 μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλουται,
 μνήσαθ' ὀμηλικῆς περιγηθείος, οἷά τε κούρη·
 καὶ τέ οἱ ἥελιος γλυκίων γένετ' εἰσοράσθαι,
 815 ἢ πάρος, εἰ ἔτεόν γε νόφ' ἐπεμαλεθ' ἕκαστα.
 καὶ τὴν μὲν ὅα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
 Ἥρης ἐννεσίησι μετάτροπος, οὐ δ' ἔτι βουλὰς
 ἄλλη δοιάξεσκεν· ἐέλδετο δ' αἴψα φανῆναι
 ἡῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
 820 φάρμακα συνθεσῆησι, καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπῆν.
 πυκνὰ δ' ἄνα κληῖδας ἔων λύεσκε θυράων,
 αἴγλην σκεπτομένην· τῇ δ' ἀσπᾶσιον βάλε φέγγος
 Ἥριγενῆς, κίνυντο δ' ἄνα πτολίεθρον ἕκαστοι.
 ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μείναι ἀνώγει
 825 Ἄργος, ἵνα φράζωιντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθεῖς.
 ἡ δ' ἔπει οὖν τὰ πρῶτα φαινομένην ἴδεν ἡῶ
 παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήφατο χερσὶν ἐθείρας,
 αἷ οἱ ἀτημελίη καταειμέναι ἠερέθοντο,
 830 ἀσταλέας δ' ἔψησε παρηίδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
 νεκταρῆι φαιδρύνετ' ἐπὶ χροᾷ· δύνε δὲ πέπλου
 καλόν, ἐννυάμποισιν ἀρηρέμενον περόνησιν·
 ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρον
 ἀργυφῆν. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνιδνεύουσα
 835 στεῖβε πέδον λήθη ἀχέων, τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
 θεσπέσι, ἄλλα τ' ἐμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισι, αἷ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ἠύλιζοντο
 ἡλικες, οὐπω λέκτρα συν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
 840 ἔσσυμένως οὐρήας ὑποξενῶσθαι ἀπήνη,
 οἷ κε μιν εἰς Ἐκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.

ἐνθ' αὐτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίξεσκον ἀπήνην·
 ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
 φάρμακον, ὃ ροᾶ τε φασὶ Προμηθεῖον καλέεσθαι.
 845 τῶ εἰ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσιν
 Κούρην μονογένηιαν ἐὼν δέμας ἱκμαίνουτο,
 ἡ τ' ἂν ὄγ' οὔτε θηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπήσιν,
 οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῆ
 λαιότερος κέν ἡμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
 850 πρωτοφυῆς τόγ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ἀμηστῶ κνημοῖς ἐνὶ Κανκασίοισιν
 αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθέος μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὑπερθεν
 χροῖῃ Κωρυκία ἱκελον κρόκῳ ἐξεφαάνθη,
 855 καυλοῖσιν διδυμοῖσιν ἐπήρορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἐπλετο ὄλιζα.
 τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγοῦ
 Κασπία ἐν κόχλῳ ἀμῆσατο φαρμάσσεσθαι,
 ἐπιτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 860 ἐπιτάκι δὲ Βριμῶ κουροτρόφον ἀγκαλέσσασα,
 Βριμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτί, συν ὄρφναίοισι φάρεσσιν.
 μυκηθμῶ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
 ὄλιζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
 865 Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνη πέρι θυμὸν ἀλύων.
 τό ρο' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει κάτθετο μίτρη,
 ἦτέ οἱ ἀμβροσίοισι περι στήθεσσιν ἔεργο.
 ἐκ δὲ θυράζε κιοῦσα θεῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
 συν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἐκάτερθεν ἔβησαν·
 870 αὐτὴ δ' ἠνί' ἔδεκτο καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
 δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἰ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι, πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν,
 τροάων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας

λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρῖς ἄειρον.
 875 οἷη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἢ καὶ Ἀμυσιόιο λοεσσαμένη ποταμοῖο
 χουσείοις Ἀητῶις ἐφ' ἄρμασιν ἐστῆνῦτα
 ἀκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολώνας,
 τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκκίσου ἐκατόμβης·
 880 τῆ δ' ἅμα νύμφαι ἔπονται ἄμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμυσιόιδος, αἱ δὲ δὴ ἀμφὶ
 ἄλσεα καὶ σκοπιάς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυξηθμῶ σαίνουσι ὑποτρομέοντες ἰούσαν·
 ὡς αἰγ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 885 εἰκόν, ἀλευάμενοι βασιληίδος ὄμματα κούρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐνδμήτους λίπ' ἀργιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διεκ πεδίλων ἐλάουσα,
 δὴ τότε ἔντροχάλοιο κατ' αὐτόθι βῆσατ' ἀπήνης
 ἱεμένη, καὶ τοῖα μετα δμῶσιν ἔειπεν
 890 „ὦ φίλοι, ἢ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
 μῆνιμ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἳτ' ἐπι γαῖαν
 ἡμετέροην στρωφῶσιν. ἀμηχανίη βεβόληται
 πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὔτις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 τᾶων, αἱ τὸ πάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέρονται.
 895 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα, καὶ οὐ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
 εἰ δ' ἄγε μολπῆ θνυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
 μελιχίη, τὰ δὲ καλὰ τερείνης ἀνθεα ποίης
 λεξάμεναι, τότε ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονεισόμεθ' ὄρην.
 καὶ δέ κε συν πολέεσσιν ὀνειάσιν οἴκαδ' ἴκοισθε
 900 ἡματι τῶ, εἰ μοι συναρέσσετε τῆνδε μενοιμήν.
 Ἄργος γὰρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
 Χαλκιοῖα — τάδε σίγα νόφ' ἔχετ' εἰσαΐουσαι
 ἔξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἴηται —
 τὸν ξεινόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη,
 905 δῶρ' ἀποδεξαμένην ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.

αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπήνεον, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 κέκλωμαι εἰς ὠπὴν ἐτάρων ἄπο μούνου ἰκέσθαι,
 ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετα σφίσι, εἰ κεν ὀπάσῃ
 δῶρα φέρων, τῶ δ' αὐτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 910 φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὐτ' ἂν
 ἴηται.“

ὡς ἠῦδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἦνδανε μήτις.
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μούνου ἐρύσσας
 Ἄργος, ὅτ' ἤδη τῆνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
 ἠερίην Ἐκάτης ἱερὸν μετα νηὸν ἰούσαν,
 915 ἦγε διεκ πεδίλων· ἅμα δὲ σφίσι εἶπετο Μόψος
 Ἀμυκκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἰωνούς, ἐσθλὸς δὲ σννευφράσασθαι ἰούσιν.
 ἐνθ' οὐπω τις τοῖος ἐπι προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 οὔθ' ὅσοι ἔξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὔθ' ὅσοι ἄλλων
 920 ἀθανάτων ἦρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσωνα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν ἠδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
 925 Ἀμυκκίδης, ἠδὴ πον οἰσάμενος τὰ ἕκαστα.
 ἔστι δὲ τις πεδίοιο κατα στίβον ἐγγύθι νηοῦ
 αἰγείρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,
 τῆ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλλίζοντο κορῶναι.
 τᾶων τις μεσσηγὺς ἀνα πτερὰ κινήσασα
 930 ὑפוῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς
 „ἀκλειῆς ὄδε μάντις, ὅς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
 οἶδε νόφ' φράσασθαι, ὀθούνεκεν οὔτε τι λαρὸν
 οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθῆσαιτο
 ἠιδέω, εὐτ' ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.
 935 ἔροισι, ὦ κακόμαντι, κακοφραδῆς· οὐδέ σε Κύπρις
 οὔτ' ἀγαυοὶ φιλέοντες ἐπιπνεῖουσιν Ἐρωτες.“

ἴσκειν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόσχος ἀκούσας
 ὄμφην οἰωνοῖο θεήλατον, ᾧ δὲ τ' ἔειπεν
 „τύνη μὲν νηὸν δὲ θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην
 940 δῆεις, Αἰσονίδῃ· μάλα δ' ἠπήλῃ ἀντιβολήσεις
 Κύπριδος ἐννεσίης, ἣ τοι συνέριδος ἀέθλων
 ἔσσειται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Ἀρηνορίδης φάτο Φινεύς.
 νῶϊ δ' ἔργων Ἄργός τε, δεδεγμένοι εὐτ' ἂν ἴκηαι,
 τῷ δ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσομένθ'· οἰόθι δ' αὐτὸς
 945 λίσσεό μιν πυκνιοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.“
 ἣ ὅα περιφραδέως, ἐπι δὲ σχεδὸν ἤνεον ἄμφω.
 οὐ δ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλο νοῆσαι,
 μελπομένης περ ὁμῶς· πᾶσαι δὲ οἱ, ἦντιν' ἀθύρου
 μολπήν, οὐκ ἐπι δηρὸν ἐφῆνδανεν ἐφιάσθαι.
 950 ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμηχανος, οὐ δέ ποτ' ὄσσε
 ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρεΐας.
 ἣ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὀππότε δοῦπον
 ἣ ποδὸς ἣ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
 955 αὐτὰρ ὄγ' οὐ μετα δηρὸν ἐελδομένη ἐφραάνθη
 ὑψόσ' ἀναθρόσκων, αἵτε Σείριος ὠκεανοῖο,
 ὃς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἰζύν·
 ὡς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 960 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὥρσε φραυθεΐς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὐτῶς
 ἠχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρυσθος.
 γούνατα δ' οὐτ' ὀπίσω, οὔτε προπάροισθεν ἀείραι
 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένεργθε πάγη πόδας. αἰ δ' ἄρα τείως
 965 ἀμφιπόλοιο μάλα πᾶσαι ἀπο σφείων ἐλίασθεν.
 τῷ δ' ἄνεργ καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἣ δρυσίν, ἣ μακροῆσιν ἐειδόμενοι ἐλάττησιν,
 αἵτε παράσσον ἐκῆλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται,

νηνεμίη· μετὰ δ' αὐτίς ὑπο δίπῃς ἀνέμοιο
 970 κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὡς ἄρα τῶγε
 μέλλον ἄλις φθέρξασθαι ὑπο πνοιῆσιν Ἐρωτος.
 γυνὴ δὲ μιν Αἰσονίδης ἄτη ἐνιπεπετηῖαν
 θευμορίη, καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον
 „τίπτέ με, παρθενική, τόσον ἄξαι, οἶον ἐόντα;
 975 οὐ τοι ἐργῶν, οἷοί τε δυσανχέες ἄλλοι ἔασιν
 ἀνέρες, οὐδ' ὅτε περ πάτρῃ ἐνὶ ναιετάσκειν,
 ἦα πάρος. τῷ μὲν με λίην ὑπεραιδεο, κούρη,
 ἣ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἦέ τι φάσθαι.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐμενέοντες
 980 χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 ἀμφιδίην ἀγόρευε καὶ εἶρεο· μὴ δέ με τερπνοῖς
 φηλώσης ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης
 αὐτοκασιγνήτη μενοεικέα φάρμακα δάσειν.
 πρὸς σ' αὐτῆς Ἐκάτης μειλίσσομαι ἠδὲ τοκήων
 985 καὶ Διός, ὃς ξείνοισι ἰκέτησί τε χεῖρ' ὑπερίσχει.
 ἀμφοτέρου, ἰκέτης ξείνός τέ τοι ἐνθάδ' ἰκάνω,
 χρεῖοι ἀναγκαίη γουνούμενος. οὐ γὰρ ἄνευθεν
 ὑμείων στονοέντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλου.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
 990 ἣ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
 ἠρώες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες
 ἠρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἶ νύ που ἦδη
 ἡμέας ἠιόνεσσιν ἐφεξόμεναι γοάουσιν·
 995 τᾶων ἀργαλέας κεν ἀποσκηδάσειας ἀνίας.
 δὴ ποτε καὶ Θησῆα κικῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
 παρθενική Μινωῖς ἐυφρονέουσ' Ἀριάδνη,
 ἦν ὅα τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἑλλοιο.
 ἀλλ' ἣ μὲν καὶ νηός, ἐπεὶ χόλον εὐνάσε Μίνως,
 1000 συν τῷ ἐφεξομένη πάτρην λίπεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 8*

ἀθάνατοι φίλαντο, μέσφ δέ οἱ αἰθέρι τέκμαρ
 ἄστερόεις στέφανος, τόντε κλείουσ' Ἀριάδνης,
 πάννυχος οὐρανόισιν ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.
 ὡς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσης
 1005 τόσσον ἀριστηῶν ἀνδρῶν στόλον. ἦ γὰρ εἰκασ
 ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείησι κενάσθαι.
 ὡς φάτο κυδαίνων· ἦ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκάρεον μείδησ'· ἐχύθη δέ οἱ ἐνδοθι θυμὸς
 αἴνω ἀειρομένης. καὶ ἀνέθρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 1010 οὐ δ' ἔχεν ὅ τι πάροιδεν ἔπος προτιμυθῆσθαιτο,
 ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορευσαί.
 προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· ἀντὰρ ὄγ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθῶς.
 καὶ νῦν κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπο στηθέων ἀρύσασα
 1015 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαιομένη χατέοντι·
 τοῖος ἀπο ξανθοῖο καρῆατος Αἰδουίδαο
 στραπτειν Ἔρωσ ἠδεῖαν ἀπο φλόγα· τῆς δ' ἄμαρυγὰς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαξεν· λαίνετο δὲ φρένας εἰσω
 τηκομένη, οἷόν τε περι ροδέησιν ἔερση
 1020 τήκεται ἠφίοισιν λαυρομένη φαέεσσιν.
 ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὐδοσ ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὐτίς ἐπι σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
 ἡμερόεν φαιδρηῶσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
 ὄψε δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη
 1025 „φράξο νῦν, ὡς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγῆν.
 εὐτ' ἂν δὴ μετιόντι πατῆρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 ἐξ ὄφιος γένυων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
 δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,
 ἀκαμάτοιο ῥοῆσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 1030 οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κνανέοισιν
 βόθρον ὀρύξασθαι περιγηέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
 ἀρνεῖον σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,

αὐτῷ πυρκαϊῆν εὖ νηήσας ἐπι βόθρῳ.
 μοννογενῆ δ' Ἐκάτην Περσηίδα μελίσσοιο,
 1035 λείβων ἐκ δέπαος σιμβλήια ἔργα μελίσσων.
 ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ἰλάσσηαι,
 ἄψ ἀπο πυρκαϊῆς ἀναχάξο· μὴ δέ σε δοῦπος
 ἦε ποδῶν ὄρσησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
 ἦε κυνῶν ὕλακῆ· μήπως τὰ ἕκαστα κολούσας
 1040 οὐδ' αὐτὸς κατα κόσμον εἰὼς ἐτάροισι πελάσσης.
 ἦρι δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἠὲ ἄλοιφῃ
 γυμνωθεῖς φαιδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἄλλη
 ἔσσει' ἀπειροσίη μέγα τε σθένος, οὐ δέ κε φαιῆς
 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
 1045 πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δοῦρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
 καὶ ξίφος. ἐνθ' οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
 γηγενέων ἀνδρῶν, οὐ δ' ἀσχετος ἀσσοῦσα
 φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖος γε μὲν οὐκ ἐπι δηρὸν
 ἔσσειαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὄμας σύγχε μήποτ' ἀέθλου
 1050 χάξο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρῆξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
 αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 χερσὶ καὶ ἡμορῆῃ στυφελῆν δια νεῖον ἀρόσσης,
 οἱ δ' ἦδη κατα ὄλλιας ἀνασταχύωσι Γίγαντες
 σπειρομένων ὄφιος θνοφερῆν ἐπι βῶλον ὀδόντων,
 1055 αἶ κεν ὀρινομένους πολέας νεοῖο δοκεύσης,
 λάθρη λαῶν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
 καρχαλέοι κύνες ὥστε περι βρώμης, ὀλέκοιεν
 ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπέγχο δημοτῆτος
 ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ' ἐκητι
 1060 οἴσειαι ἐξ Αἴης τηλοῦ πόθι. νεῖσο δ' ἐμπης,
 ἦ φίλον ἦ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
 ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σίγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα
 θεσπέσιον λιαροῖσι παρηίδα δάκρυσι δεῦεν
 μυρομένη, ὅτ' ἐμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν εἶο

- 1065 πόντον ἐπιπλάγξασθαι. ἀνηρῶ δέ μιν ἄντην
 ἑξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἰλέ τε χειρὸς
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν αἰδώς·
 „μνώεο δ', ἦν ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἴκηαι,
 οὔνομα Μηδείης· ὡς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
- 1070 μνήσομαι. εἶπε δέ μοι πρόφρων τόδε, πῆ τοι ἔασιν
 δάματα, πῆ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλα νηὶ περήσεις·
 ἢ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἴξειαι Ὀρχομενοῖο,
 ἦε καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἶπε δὲ κούρην,
 ἦντινα τῆνδ' ὀνόμηνες ἀριγνώτην γεραῖαν
- 1075 Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιός ἐστιν ἐμοῖο.“
 ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπῆγε δάκρυσι κούρης
 οὔλος ἔρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἠΐδα
 „καὶ λίην οὐ νύκτας οἴομαι, οὐ δέ ποτ' ἤμαρ
 σεῦ ἐπιλήσασθαι, προφυγῶν μόνον, εἰ ἔτεόν γε
- 1080 φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιίδα, μὴ δέ τιν' ἄλλον
 Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
 εἰ δέ τοι ἡμετέρον ἐξίδμεναι εὐαδε πάτρην,
 ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
 ἐστὶ τις αἰπεινοῖσι περιδρομος οὖρεσι γαῖα,
- 1085 πᾶμπαν εὐρρηγός τε καὶ εὐβotos, ἔνθα Προμηθεὺς
 Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
 ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
 ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
 Αἰμονίην δὴ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.
- 1090 ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι
 Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρηθέντα,
 Αἰολίδην Μινύην ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
 δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμόγνιον ἔστυ πολίσσαι.
- 1095 ἀλλὰ τί ἢ τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
 ἡμητέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδην,

- κούρην Μίνως, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 παρθευικήν καλέεσκον ἐπήρατου, ἦν μ' ἐρεείνεις;
 αἶθε γάρ, ὡς Θησῆι τότε ξυναρέσσατο Μίνως
- 1100 ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.“
 ὡς φάτο, μελιχίοισι καταψήχων ὀφροῖσιν.
 τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνῆαι,
 καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπτύξατο μύθῳ.
 „Ἐλλάδι που τάδε καλά, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
- 1105 Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἶον ἔειπας
 Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐ δ' Ἀριάδην
 ἴσοῦμαι· τῷ μῆτι φιλοξενίην ἀγόρευε.
 ἀλλ' οἶον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἴκηαι,
 μνώεο· σεῖο δ' ἐγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων
- 1110 μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
 ἠέ τις ἄγγελος ὄρεις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
 ἢ αὐτήν με ταχεῖαι ὑπερ πόντοιο φέροιεν
 ἐνθένδ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
 ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
- 1115 μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἶθε γάρ εἴην
 ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.“
 ὡς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὄγε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπεν
 „δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάξασθαι ἀέλλας,
- 1120 ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄριν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἐλλάδα γαῖαν ἴκηαι,
 τιμήσσεα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε
 ἔσσεαι· οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσανέουσιν,
 οὔνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἴκοντο
- 1125 σῆ βουλῇ, τῶν δ' αὐτὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνι κουριδίοισιν
 πορσυνέεις· οὐ δ' ἄμμι διακρινέει φιλότῃτος

- ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.“
 1130 ὡς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῆ,
 ἔμπης δ' ἔργ' αἰδέηλα κατεροίγησεν ἰδέσθαι.
 σχετλίη· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρηγήσεσθαι ἐμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. ὡς γὰρ τότε μῆδετο Ἥρη,
 ὄφρα κακὸν Περίη λερῆν ἐς Ἴωλκὸν ἵκηται
 1135 Αἰαίη Μήδεια, λιποῦσ' ἄπο πατρίδα γαίαν.
 ἤδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
 σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὤρη,
 ἄψ οἶκον δὲ νέεσθαι ἐὴν μετα μητέρα κούρην.
 ἦ δ' οὐπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γὰρ οἶ
 1140 θυμὸς ὁμῶς μορφηῖ τε καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισιν·
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰσουλίδης πεφυλαγμένος ὄψε περ ἠΰδα
 „ἄρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο
 δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
 ὀθνεῖαν· αὐθις δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.“
 1145 ὡς τῶγ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπι τόσσου ἐπεσσι
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὐτε διετμαγον· ἦτοι Ἰήσων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένους ὤρτο νέεσθαι·
 ἦ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἶ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὔτι περιπλομένας ἐνόησεν.
 1150 ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχρονίη πεπότητο.
 αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θεῆς ἐπεβήσασ' ἀπήνης,
 καὶ ῥ' ἐτέρη μὲν χειρὶ λάβ' ἠνία, τῇ δ' ἄρ' ἰμάσθλην
 δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαννέμεν· οἶ δὲ πόλιν δὲ
 θύνον ἐπαιγόμενοι ποτι δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν
 1155 Χαλκιοπὴ περι παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
 ἦ δὲ παλιτροπίησιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐθῆσαι ἀνειρομένη λελίητο.
 ἔξε δ' ἐπι χθαμαλῶ σφέλαι κλινηῆρος ἐνερθεν
 λέχρισ ἐρεισάμενη λαιῇ ἐπι χειρὶ παρειῆν·
 1160 ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα

- οἶον ἐῆ κακὸν ἔργον ἐπιξυνάσατο βουλή.
 Αἰσουλίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαυτίς ἔμικτο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τούργε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
 ὤρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφανσκόμενος τὰ ἕκαστα,
 1165 ἠρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπι νῆα πέλασσαν.
 οἶ δὲ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἐκ τ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἰόθεν οἶος ἐταίρων
 ἴδας ἦστ' ἀπάνευθε θακῶν χόλου· οἶ δὲ δὴ ἄλλοι
 1170 γηθόσυννοι τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτός,
 εὐνήλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσι. αὐτὰρ ἄμ' ἠοῖ
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἰέναι σπόρον αἰτήσοντας
 ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηίφιλον Τελαμῶνα,
 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, νία κλυτὸν Ἑρμείω.
 1175 βᾶν δ' ἴμεν, οὐ δ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δὲ σφιν ἰοῦσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεπούς ἐς ἄεθλον ὀδόντας
 Ἄουλοιο δράκοντος, ὃν Ὠγυγίη ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκαεν,
 πέφρην Ἀρητιάδι κρήνη ἐπίουρον ἰόντα·
 1180 ἐνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοός, ἦν οἱ Ἀπόλλων
 ὤπασε μαντοσύνησι προηγῆτειραν ὁδοῖο.
 τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπεκ γενύων ἐλάσασα
 Αἰήτη πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῶ τε φρονῆι.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν Ἄουλοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν
 1185 Κάδμος Ἀγνηορίδης γαιηγενῆ εἶσατο λαόν,
 Ἄρεος ἀμῶντος ὅσοι ὑπο δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τότε Αἰήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν ὄσασατο πείρατ' ἀέθλου
 ἐξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπι ζυγὰ βοῦσι βάλοιτο.
 1190 ἠέλιος μὲν ἄπωθεν ἐρμενῆν δύνετο γαίαν
 ἔσπεριος, νεάτας ὑπερ ἄκριας Αἰθιοπῆων·
 νυξ δ' ἵπποισιν ἐβαλλεν ἐπι ζυγὰ· τοὶ δὲ χαμεύνας

- έντρον ήρωες παρα πείσμασιν. αὐτὰρ Ἴησων
 αυτίκ' ἐπέε' ἔ' Ελίκης εὐφειγγέος ἀστέρης ἄρκτου
 1195 ἐκλιθεὺν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ,
 βῆ δ' ἐς ἐρημαίην, κλωπήιος ἠΰτέ τις φάος,
 συν πάσιν χρήεσσι· προ γάρ τ' ἀλέγρυνεν ἕκαστα
 ἡμάτιος· θῆλυν μὲν οἶν γάλα τ' ἔκτοθι πολίμησ
 Ἄργος ἰὼν ἤνυκε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
 1200 ἀλλ' ὅτε δὴ ἶδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενήσιν,
 ἐνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοιο
 εὐαγέως θεῖοιο τέρεν δέμας· ἀμφι δὲ φάρος
 — ἔσσατο κυάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν
 1205 Ἀρηναῖας Ἰφιπύλη, ἀδινῆς μνημήιον εὐνῆς.
 πῆχυιον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδω ἐν βόθρον οὐρύξας
 νῆησεν σχίζας, ἐπὶ δ' ἀρνείου τάμε λαμόν,
 αὐτόν τ' εὐ καθύπερθε ταυύσσατο· δαΐε δὲ φιτρούς
 πῦρ ὑπένερθεν εἰς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβάς,
 1210 Βριμῶ κικλήσκων Ἐκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἦ δ' αἰούσα
 κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινῆ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱροῖς Αἰσονίδαο· περίξ δέ μιν ἔστεφάνωντο
 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετα πτόροθοισι δρακίοντες·
 1215 στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφι δὲ τήγγε
 ὄξειη ὑλακῆ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 πίσεια δ' ἔτρεψε πάντα κατα στίβον· αἰ δ' ὀλόλυξαν
 νύμφαι ἑλειονόμοι ποταμητίδες, αἰ περι κείνην
 Φάσιδος εἰαμενήν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
 1220 Αἰσονίδην δ' ἦτοι μὲν ἔλεν θεός, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὧς
 έντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἐτάροισιν
 μίκτο κιών· ἦδη δὲ φόως υφέντος ὑπερθεν
 Καννάσου ἠριγενῆς Ἥως βόλεν ἀντέλλουσα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περι μὲν στήθεσιν ἔεστο

- 1225 θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξεναρξίας
 σφωιτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπο χερσὶ Μίμαντα·
 χρυσεῖην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
 λαμπομένην οἶόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
 ἡέλλου, ὅτε πρῶτον ἀνέροχεται ὠκεανοῖο.
 1230 ἂν δὲ πολύρρινον νόμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος
 δεινόν, ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν οὐ κέ τις ἄλλος ὑπέστη
 ἀνδρῶν ἠρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
 τῆλε παρεῖξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πολέμιξεν.
 τῶ δὲ καὶ ὠκυπόδων Ἴππων εὐπηγέα δίφρον
 1235 ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
 βῆσατο, ὄντηρας δὲ χροοῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόληος
 ἤλασεν εὐρείαν κατ' ἀμαξιτόν, ὧς κεν ἀέθλω
 παρσταίη· συν δέ σφιν ἀπειριτος ἔσσντο λαός.
 οἶος δ' Ἴσθμιον εἰσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
 1240 ἄρμασιν ἐμβεβαός, ἦ Ταίναρον, ἦ ὄγε Λέρονης
 ὕδωρ, ἦε κατ' ἄλσος Ταυτίου Ὀρχηστοῖο,
 καὶ τε Καλαύρειαν μετα δῆθ' ἄμα νείσεται Ἴπποις,
 πέτρην θ' Αἰμονίην, ἦ δενδρήεντα Γεραιστόν·
 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
 1245 τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνησιν Ἴησων
 φάρμακα μυδῆνας ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλλυνεν
 ἠδὲ δόρυ βριαρόν, περι δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 πείρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐ δὲ δύναντο
 κείνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὐτως
 1250 ἀγρὸς κρατερῆσιν ἐνεσκήμει παλάμησιν.
 αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήμος Ἴδας
 κόψε παρ' οὐρίαχον μέγαλω ξίφει· ἄλλο δ' ἀκωκῆ
 ραιστήρ ἄκμονος ὥστε, παλιντυπές· οἱ δ' ὀμάδησαν
 γηθόσσυνοι ἠρώες ἐπ' ἔλπωρῆσιν ἀέθλου.
 1255 καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δῦ δέ μιν ἀλκή
 σμερδαλέη ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἰ δ' ἐκάτερθεν

- χειρες ἐπερρώσαντο περι σθένει σφριγώσσαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
σκαρθμῶ ἐπιχευόμεθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὑπερθεν
1260 κνυδιῶν ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν ἀνχέν' αἰερεῖ·
τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτει γυῖαν.
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἶχνος ἐπαλλεν,
ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος αἰσσοῦσαν
1265 χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγνυται.
καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυνθέντες
δίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.
1270 τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
ὄσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
γίνεται, ὀππότε ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων,
1275 τοὺς μὲν Καννακίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισιν,
τὸν δ' αὐτοῦ παρα χεῖλος ἐλισσόμενον ποταμοῖο.
Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ προμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
δὴ ῥα τότε ξυν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἀέθλων,
νήος ἀποπροθορῶν· ἄμυδις δ' ἔλε παμφανώσσαν
1280 χαλκείην πῆληκα θοῶν ἐμπλειον ὀδόντων
καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
εἴκελος, ἄλλα δὲ που χρυσάορι Ἀπόλλωνι.
παπτήνας δ' ἀνα νεῖδον ἴδε ζυγὰ χάλκεια ταύρων
αὐτόγυόν τ' ἐπι τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
1285 χρίμψε δ' ἔπειτα κισῶν, παρα δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κνυέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείσας.
βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσσε συν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
ἰχνα μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο

- κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τέ σφισιν ἔσκε βόανυλα
1290 καρτερά, λιγνυόνετι πέριξ εἰλυμένα καπνῶ,
ἄμφω ὁμοῦ προγέροντο πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
ἔδδεισαν δ' ἤρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τοῖσγε,
εὖ διαβάς, ἐπιόντας, ἄτε σπιλάς εἰν ἀλλ' πέτρον
μίμνει ἀπειρεσίησι δονεῦμενα κύματ' ἀέλλαις.
1295 πρόσθε δὲ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δὲ μιν ἄμφω
μυκηθμῶ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσιν,
οὐ δ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιώωντες.
ὡς δ' ὅτ' ἐνι τρητοῖσιν ἐύρρηνοι χροάνοισιν
φῦσαι χαλκῆων ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,
1300 πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὐτὸν λήγουσιν ἀντιμῆς,
δεινὸς δ' ἐξ αὐτοῦ πέλεται βρόμος, ὀππότε ἀέξῃ
νεϊόθεν· ὡς ἄρα τάγε θοῆν φλόγα φυσιώωντες
ἐκ στομάτων ὁμάδενν, τὸν δ' ἄμφεπε δῆιον αἶθος
βάλλον ἄτε στεροπὴ· κούρης δὲ ἐ φάρμακ' ἔροντο.
1305 καὶ ῥ' ὄγε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσσας
εἴλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσση
ζεύγλη χαλκείη, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
δίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὡς δὲ καὶ ἄλλον
σφήλε γνυξ ἐπιόντα, μὴ βεβολημένον ὀρμηῇ.
1310 εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμιάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
τῆ καὶ τῆ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
γούνασιν ἐν προτέροισι, δια φλογὸς εἶδαρ ἔλυσθεῖς.
θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
Τυνδαρίδα — δὴ γὰρ σφι πάλαι προπεφραδμένον
ἦεν —
1315 ἀγγίμολον ζυγὰ οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφοις· μεσσηγὺ δ' αἰέρας
χάλκεον ἱστοβοῆα, θοῆ συνάρασσε κορώνη
ζεύγληθεν. καὶ τῶ μὲν ὑπεκ πυρὸς ἄψ ἐπι νῆα
χαξέσθην. ὁ δ' ἄρ' αὐτὶς ἑλῶν σάκος ἔνθετο νώτῳ

- 1320 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
πήληκα βριαρῆν δόρυ τ' ἄσχετον, φ' ῥ' ὑπο μέσσας
ἐργαίνης ὡς τίς τε Πελασγίδι νύσσειν ἀκαίμη
οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυίαν
τυκτῆν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκον ἐχέτην.
- 1325 οἱ δ' εἴως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
λάβρον ἐπιπνείοντε πυρὸς σέλας· ὦρο δ' ἀντιμῆ
ἤυτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὔτε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαῖφος ἀλίπλοιο ἐστείλαντο.
θηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπο δουρὶ
- 1330 ἦσαν· οἰκνύσασα δ' ἐρείκετο νεῖος ὀπίσσω,
σχιζομένη ταύρων τε βίη κρατερῶ τ' ἀροτῆρι.
δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατα ὄλκας ἀρότρου
βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθέες· εἴπετο δ' αὐτὸς
λαῖον ἐπι στιβαρῶ πιέσας ποδί· τῆλε δ' εἴοιο
- 1335 βάλλεν ἀρηγομένην αἰεὶ κατα βῶλον ὀδόντας
ἐντροπαλιζόμενος, μὴ οἱ πάρος ἀντιάσειεν
γῆγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
χαλκείης χηλῆσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
- 1340 λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργαίνοι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἰκέσθαι,
τῆμος ἀρήροτο νεῖος ὑπ' ἀκαμάτω ἀροτῆρι,
τετράγνός περ εἴοισα· βοῶν τ' ἀπελύει ἀροτρα.
καὶ τοὺς μὲν πεδίου δὲ διεπτοίησε φέβεσθαι·
- 1345 αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπι νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἔτι κεινὰς
γῆγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὔλακας· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
θάρασνον μύθοισιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῦ φοάων
αὐτῆ ἀφυσσάμενος κυνέη, σβέσειεν ὕδατι δῖψαν·
γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρά, μέγαν δ' ἔμπλήσατο
θυμὸν
- 1350 ἀλκῆς, μαιμῶων συτὶ εἰκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας

- θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἄφρός ἀπο στόματος χαμάδις ῥέει χλωμένοιο.
οἱ δ' ἤδη κατα πάσαν ἀνασταχέεσκον ἄρουραν
γῆγενέες· φρέξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσιν
- 1355 δούρασί τ' ἀμφιγύοις κορύθεσσί τε λαμπομένησιν
Ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου· ἴκετο δ' αἰγλή
νειόθεν οὐλυμπον δὲ δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.
ὡς δ' ὀπότης ἐς γαίαν πολέος νικητοῦ πεσόντος
ἄψ ἀπο χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀήται
- 1360 λυγαίη ὑπο νυκτί, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φράνθη
τείρεα λαμπετόωντα δια κνέφας· ὡς ἄρα τοῖγε
λαμπὸν ἀνακλήσκοντες ὑπερ χθονός· αὐτὰρ Ἰήσω
μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων,
λάξετο δ' ἐκ πεδίου μέγαν περιηγέα πέτρον,
- 1365 δεινὸν Ἐνναλίου σόλου Ἄρεος· οὐ κέ μιν ἄνδρες
αἰζοὶ πίσυρες γαίης ἀπο τυτθὸν ἄειραν. [σοῖς
τόν ῥ' ἀνα χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἐμβαλε μέσ-
αίξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὸν σάκος ἔξετο λάθρη
θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἰαχον, ὡς ὅτε πόντος
- 1370 ἰαχεν ὀξείησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
τόν δ' ἔλεν ἀμφασίη ῥιπῆ στιβαροῦ σόλοιο,
Αἰήτην· οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
ἀλλήλους βρυχηθὸν ἐδήιον· οἱ δ' ἐπι γαίαν
μητέρα πίπτον εἴοις ὑπο δούρασιν ἤυτε πεῦκαι
- 1375 ἠ' ὄρυες, ἄστ' ἀνέμοιο κατὰικες δονέουσιν.
οἶος δ' οὐρανόθεν πυρὸεις ἀναπάλλεται ἀστήρ
ὀλκὸν ὑπανγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἳ μιν ἴδωνται
μαρμαρυγῆ σκοτίοιο δι' ἠέρος αἰζαντα·
τοῖος ἄρ' Αἰσονος υἱὸς ἐπέσσυτο γῆγενέεσσιν·
- 1380 γυμνὸν δ' ἐκ κολοῖο φέρεν ξίφος, οὔτα δὲ μίγδην
ἀμῶων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
ἠμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἠέρα, τοὺς δὲ καὶ ἄχρῖς

- κώλων τελλομένους, τοὺς δὲ νέον ἐστηῶτας,
 τοὺς δ' ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπειρομένους ἐς ἄρηα.
 1385 ὡς δ' ὀπότ', ἀμφ' οὐροῖσιν ἐγειρομένου πολέμοιο,
 δεῖσας γειομόρος, μὴ οἱ προτάμονται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπῆ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπῶς
 ὤμον ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐ δὲ βολῆσιν
 μίμνει ἐς ὠραίην τεροσήμεναι ἠελίοιο·
 1390 ὡς τότε γηγενέων κείρεν στάχυν· αἵματι δ' ὄλκοι
 ἤντε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῆσιν.
 πίπτου δ', οἷ μὲν ὀδᾶξ τετροχότα βῶλον ὀδοῦσιν
 λαζόμενοι προηεῖς, οἷ δ' ἔμπαλι, οἷ δ' ἐπ' ἀροστῶ
 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομῆν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
 1395 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ἀπο χθονὸς ἰχνος ἀεῖραι,
 ὄσσον ἄνω προύτυψαν ἐς ἠέρα, τόσσον ἔραξε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρῆσιν ἠρήρειντο.
 ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπετον ὀμβροῆσαντος,
 φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραξε
 1400 κλασθέντα ῥίξηθεν, ἀλώηων πόνος ἀνδρῶν·
 τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἱκάνει
 κλήρου σημαντήρα φυτοτρόφον. ὡς τὸτ' ἀνακτος
 Αἰήταο βαρεῖαι ὑπο φρένας ἤλθον ἀνταί.
 ἦε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις,
 1405 πορφύρων, ἣ κέ σφι θωπότερον ἀντιόωτο.
 ἦμαρ ἔδν, καὶ τῶ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΤΤΙΚΩΝ Δ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεά, καὶ δῆνεα κούρης
 Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἣ γὰρ ἔμοιγε

- ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἐλίσσεται ὀρμαίνοντι,
 ἣ ἔμεν ἄτης πῆμα δυσιμέρου, ἣ τὸγ' ἐνίσπω
 5 φύζαν ἀεικελίην, ἣ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
 ἦτοι ὁ μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὄσσοι ἄριστοι,
 παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπι σφίσι μητιάσκειν
 οἶσιν ἐνι μεγάροις, στνγερωῶ ἐπι θυμὸν ἀέθλω
 Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐ δ' ὄγε πάμπαν
 10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἔων τελέεσθαι ἐάλπει.
 τῇ δ' ἀλεγεινότατον κραδίη φόβον ἔμβαλεν Ἥρη·
 τρέσσειν δ', ἠντέ τις κούφη κεμάς, ἦντε βαθείης
 τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κνυῶν ἐφόβησεν ὀμοκλή.
 ἀντίκα γὰρ νημερτὲς οἶσασατο, μὴ μιν ἀρωγῆν
 15 ληθέμεν, αἴψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπίστορας· ἐν δὲ οἱ ὄσσε
 πλήτο πυρός, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκοναί.
 πυκνὰ δὲ λαυκαίνης ἐπεμάσασατο, πυκνὰ δὲ κουριξ
 ἔλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρονχίσαι ἀνίη.
 20 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπερ μόρον ὄλετο κούρη,
 φάρμακα πασσαμένη, Ἥρης δ' ἀλίωσε μενοιάς,
 εἰ μὴ μιν Φοῖξιο θεᾶ συν παισὶ φέβεσθαι
 ὠρσεν ἀτυζομένην. πτερόεις δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ἰάνθη. μετὰ δ' ἦγε καλίσσυτος ἀθρόα κόλπων
 25 φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
 κύσσε δ' ἔδν τε λέχος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
 σταθμούς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο, χερσὶ τε μακρὸν
 ῥηξαμένη πλόκαμον, θαλάμῳ μνημῆια μηρὶ
 κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῆ δ' ὀλοφύρατο φωνῆ
 30 „τόνδ' ἐ τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιπούσα,
 μῆτερ ἐμή· χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούση·
 χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος. ἀλθέ σε πόντος,
 ξεῖνε, διέθραισεν, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἱκέσθαι.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
 APOLLON.
 9

35 οἷη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
 ληϊάς, ἦντε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
 οὐδέ νύ πο μογεροῖο πεπείρηται καμάτοιο,
 ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης καὶ δουλία ἔργα
 εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπο χεῖρας ἀνάσσης·
 40 τοῖη ἄρ' ἰμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
 τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὄχθης,
 ὠκείαις ἀφορροὶ ἀναθρόασκοντες αἰοδαῖς.
 γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνα στεινὰς θέεν ὀϊμοις,
 λαίῃ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφι μέτωπα
 45 στειλαμένη καὶ καλὰ παρήγια, δεξιτερῇ δὲ
 ἄκρον ὑπόθι πέξαν ἀεργάζουσα χιτῶνος.
 καρπαλίμως δ' αἰδηλον ἀνα στίβον ἔκτοθι πύργων
 ἄστεος εὐρυχόροιο φόβω ἴκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
 τῆνδε φυλακτῆρων, λάθε δὲ σφραγς ὀρηθεῖσα.
 50 ἔνθεν ἴμεν νῆον δὲ μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ αἰδοῖς
 ἦεν ὀδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκρούς,
 ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίξας χθονός, οἷα γυναῖκες
 φαρμακίδες· τρομερῶ δ' ὑπο δείματι πάλλετο θυμός.
 τὴν δὲ νέον Τιτηνὴς ἀνερχομένη περάτηθεν
 55 φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχήρατο Μῆνη
 ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετα φρεσὶν ἦσιν εἶπεν
 „οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετα Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
 οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίωμα Ἐνδυμίωνι.
 ἦ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολίαισιν αἰοδαῖς,
 60 μνησαμένη φιλότῆτος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
 φαρμάσσης εὐκῆλος, ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
 νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
 δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
 δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαδι δ' ἔμπης,
 65 καὶ πινυτὴ περ' ἐοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρου ἐγκουέουσιν.

ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
 ἀντιπέρην λεύσουσα πυρὸς σέλας, ὅρρα τ' ἀέθλου
 παννύχιοι ἦρωες ἐνφροσύνησιν ἔδαιον.
 70 ὄξειη δ' ἤπειτα δια κνέφας ὄρθια φωνῇ
 ὀπλότατον Φοῖξοιο περαιόθεν ἦπυε παίδων,
 Φρόντιν· ὃ δὲ ξυν εἰοῖσι κασιγνήτοις ὄπα κούρης
 αὐτῶ τ' Αἰσονίδῃ τεκμήρατο· σίγα δ' ἑταῖροι
 θάμβειον, εὐτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.
 75 τρὶς μὲν ἀνήυσεν, τρὶς δ' ὀτρύνοντος ὀμίλου
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἦρωες μετα τήνγε θοοῖς ἐλάσσκον ἐρετμοῖς.
 οὐπω πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαῖης
 βάλλου, ὃ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἦκεν Ἰήσων
 80 ὑψοῦ ἀπ' ἰκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 νῆε δὴ Φοῖξον, χαμάδις θόρον· ἦ δ' ἄρα τούσγε
 γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη προσέειπεν
 „ἔκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὡς δὲ καὶ αὐτοὺς
 ὑμέας Αἰήταο. προ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
 85 πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἰκάνεται. ἀλλ' ἐπι νηὶ
 φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἱππῶν.
 δάσω δὲ χούσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
 φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,
 ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπίστορας, οὓς μοι ὑπέστῃς,
 90 ποιῆσαι· μὴ δ' ἔνθεν ἐκαστέρω ὀρηθεῖσαν
 χῆτει κηδεμόνων ὀνοτήν καὶ ἀεικέα θείης.“
 ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
 γῆθεον· αἶψα δὲ μιν περι γούνασι πεπτηνίαν
 ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο, θάρσυνέν τε
 95 „δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὄρκιος ἔστω,
 Ἦση τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἦ μὲν ἐμοῖσιν
 κουριδίην σε δόμοισιν ἐμιστήσεσθαι ἀκοίτιν,
 εὐτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.“
 9*

- ὡς ἠΐδα, καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χεῖρι
 100 δεξιτερῆν· ἣ δέ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
 νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδόν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ
 κῶας ἐλόντες ἄρουντο παρεκ νόου Αἰήταο.
 ἐνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
 εἰς γὰρ μιν βήσαντες, ἀπο χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
 105 νῆα· πολὺς δ' ὀρμημαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτησιν
 ἦεν ἀριστήων· ἣ δ' ἔμπαλιν αἰσούσα
 γαίη χεῖρας ἔτεινε ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἴησων
 θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.
 ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλοντο
 110 ἀγρόται, οἷτε κύνεσσι πεποιθότες οὔποτε νύκτα
 ἀγχαυρον κνάσσουνσιν, ἀλευάμενοι φάος ἠοῦς,
 μὴ πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίβον ἠδὲ καὶ ὄδμῃν
 θηρείην λευκῆσιν ἐνισκίμψασα βολῆσιν·
 τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπο νηὸς ἔβησαν
 115 ποιήεντ' ἀνα χώρον, ἵνα Κριοῦ καλέουται
 εὐναί, ὅδι πρῶτον κεκηγότα γούνατ' ἐκαμψεν
 νώτοισιν φορέων Μινυήιον υἱ' Ἀθάμαντος.
 ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
 ὃν ῥά ποτ' Αἰολίδης Αἰὼ Φυξίῳ εἶσατο Φοῖξος,
 120 ῥέξων κείνο τέρας παγχρύσειον, ὡς οἱ ἔειπεν
 Ἐρμείας πρόφρων ξυμβλήμενος. ἐνθ' ἄρα τούσγε
 Ἄργον φραδμοσύνησιν ἀριστήες μεθέηξαν.
 τῷ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἴκοντο,
 φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένω, ἣ ἔπι κῶας
 125 βέβλητο, νεφέλην ἐναλγίον, ἣτ' ἀνιόντος
 ἡελίου φλογερῆσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
 αὐτὰρ δ' ἀντικρὺ περιμήκεια τείνετο δειρῆν
 ὀξὺς ἀύπνοισι προιδῶν ὄφρις ὀφθαλμοῖσιν
 νεῖσομένους, ῥοῖζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακροαῖ
 130 ἠιόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.

- ἔκλυον οἱ καὶ πολλὸν ἐκάς Τιτηνίδος Αἴης
 Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρα προχοῆσι Λύκιοι,
 ὅστ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
 Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμφω
 135 Κανκασίην ἄλα δ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι προχέουσιν.
 δειμάτι δ' ἐξέγγροντο λεχωίδες, ἀμφὶ δὲ παισὶν
 νηπιάχοις, οἷτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἱανου,
 ῥοῖζω παλλομένοις χεῖρας βάλον ἀσχαλόωσαι.
 ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσα
 140 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπειρίτοι εἰλίσσονται,
 ἄλλη δ' αἰψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
 νεῖοθεν εἰλίγγοισιν ἐπήρορος ἔξαντιούσα·
 ὡς τότε κείνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξεν
 ῥυμβόνας ἀξαλέησιν ἐπηροφείας φολλίδεσσιν.
 145 τοῖο δ' ἐλίσσομένοιο κατ' ὄμματα νεῖσετο κούρη,
 Ἴπνον ἀοσσητήρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
 ἠδείη ἐνοπῆ, θέλξει τέρας· αὖε δ' ἀνάσσαν
 νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμῆν.
 εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος. αὐτὰρ ὄγ' ἦδη
 150 οἴμη θελγόμενος δολιγῆν ἀνελύετ' ἄκανθαν
 γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
 οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσιν
 κύμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινε ἀείρας
 155 ἀμφοτέρους ὀλοῆσι περιπτύξαι γενέεσσιν.
 ἣ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῶ
 βάπτουσ' ἐκ κνεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰοδαῖς,
 ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περὶ τ' ἀμφὶ τε νήροτος ὄδμῃ
 φαρμάκιο ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 θῆκεν ἐρεισάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρόμοιο διεξ ὕλης τετάνυστο.
 ἐνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπο δρυὸς αἴνυτο κῶας,

κούρης κεκλομένης· ἢ δ' ἔμπεδον ἐστηνῖα
 φαρμάκῳ ἔφηχεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐὼν ἐπι νῆα παλιντροπάασθαι Ἴήσων
 ἦνωγεν, λείπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρης.
 ὡς δὲ σεληναῖην διχομήνιδα παρθένος ἀγλήνῃ
 ὑπόθεν ἔξανέχουσαν ὑπωροφίου θαλάμοιο
 λεπταλέῳ ἑανῶ ὑποῖσχεται· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δευκομένης καλὸν σέλας· ὡς τότε Ἴήσων
 γηθόσυννος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπι ξανθῆσι παρησίῃσι ἠδὲ μετώπῳ
 μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἰκελον ἴξεν ἔρευθος.
 ὄσση δὲ δινὸς βοὸς ἦνιος, ἢ ἐλάφοιο
 175 γίνεται, ἦντ' ἀγρώσται ἀχαινέην καλέουσιν,
 τοσσατῆν πάντη χρούσειον ἐφύπερθεν ἄατον
 βεβροῖθει λήνεσσι ἐπηρεφές· ἥλιθα δὲ χθῶν
 αἰὲν ὑποπρο ποδῶν ἀμαρύσσετο νεισομένοιο.
 ἦε δ' ἄλλοτε μὲν λαιῶ ἐπιειμένος ὤμφ
 180 ἀνχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὐτε
 εἴλει ἀφασσόμενος· περὶ γὰρ δίεν, ὄφρα ἔ μή τις
 ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
 ἠὼς μὲν ᾧ ἐπι γαῖαν ἐκίδνατο, τοῖ δ' ἐς ὄμιλον
 ἴξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 185 λαμπόμενον στεροπῇ ἴκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
 ψαῦσαι ἐελδόμενος δέχθαι τ' ἐνι χερσίν ἐῆσιν.
 Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπι φᾶρος
 κάββαλε νηγάτεον· προῖμνη δ' ἐνεΐσατο κούρην
 ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετα πᾶσιν ἔειπεν
 190 „μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρην δὲ νέεσθαι.
 ἦδη γὰρ χρεῖῳ, τῆς εἵνεκα τῆνδ' ἀλεγεινῆν
 ναυτιλίην ἔτλημεν οἰζυῖ μοχθίζοντες,
 εὐπαλέως κούρης ὑπο δῆνεσι κευράανται.
 τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν

195 κουνιδίην· ἀτὰρ ὕμεις Ἀχαιῖδος οἶά τε πάσης
 αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλήν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν
 σάετε. δὴ γὰρ που, μάλ' οἶομαι, εἶσιν ἐρύξων
 Αἰήτης ὁμάδῳ πόντου δ' ἴμεν ἐκ ποταμοῖο.
 ἀλλ' οἱ μὲν δια νηός, ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνήρ
 200 ἐξόμενος, πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
 ἀσπίδας ἠμίσεες, δῆων θοὸν ἔχμα βολάων,
 προσχόμενοι, νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν δ' ἐνι χερσίν
 παῖδας ἐοὺς πάτρην τε, φίλοι, γεραροῦς τε τοκῆας
 ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλάς ἐφορμῇ,
 205 ἢ ἐκατηφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.“
 ὡς φάτο, δύνε δὲ τεύχε' ἀρήια· τοὶ δ' ἰάχησαν
 θεσπέσιον μεμαῶτες. ὃ δὲ ξίφος ἐκ κολοῖο
 σπασσάμενος προμναῖα νεῶς ἀπο πείσματ' ἔκοψεν·
 ἄγχι δὲ παρθευικῆς κεκορυθμένος ἰδυνηῖρι
 210 Ἀγκαίῳ παρεβάσκειν· ἐπέλεγτο δ' εἰρεσίῃ νηῦς
 σπερχομένων ἄμοτου ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 ἦδη δ' Αἰήτη ὑπερήνορι πᾶσι τε Κόλχοις
 Μηδείης περίπυστος ἔρωσ καὶ ἔργ' ἐτέτυκτο,
 ἐς δ' ἀγορῆν ἀγέροντ' ἐνι τεύχεσιν. ὄσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
 ἢ ὄσα φύλλα χαμάζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
 φυλλοχόῳ ἐνι μηνί — τίς ἂν τάδε τεκμήραιο; —
 ὡς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
 κλαγγῇ μαιμώνωντες· ὃ δ' εὐτύκτω ἐνι δίφρῳ
 220 Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὄπασσεν
 Ἥελιος, πνοιῆσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
 σκαιῆ μὲν ᾧ ἐνι χειρὶ σάκος δινωτὸν αἰείρων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ πεύκην περιμήκεια· παρ δὲ οἱ ἔγχος
 ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον· ἠνία δ' ἵππων
 225 γέντο χεροῖν Ἄψυρος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντου ἔταμνευ
 νηῦς ἦδη κρατεροῖσιν ἐπειρομένη ἐρέτῃσιν

καὶ μεγάλου ποταμοῦ καταβλώσκοντι φεέθρῳ.
 αὐτὰρ ἀναξ ἄτη πολυπήμονι χείρας ἀείρας
 Ἥλιον καὶ Ζήνα κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων
 230 κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἦπευ λαῶ·
 εἰ μὴ οἱ κούρην αὐτάργετον, ἢ ἀνα γαίαν,
 ἢ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἄλός οἴδματι νῆα
 ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
 τίσασθαι τάδε πάντα, δαήσονται κεφαλῆσιν
 235 πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὼν ὑποδέγμενοι ἄτην.
 ὡς ἔφατ' Ἀλήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἤματι Κόλχοι
 νῆας τ' εἰρύσσαντο καὶ ἄρμενα νησιὶ βάλοιντο,
 αὐτῷ δ' ἤματι πόντον ἀνήιον· οὐδέ κε φαίης
 τόσσον νηίτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἴωνῶν
 240 ἱλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν.
 οἱ δ' ἀνέμου λαιψηρὰ θεᾶς βουλῆσιν ἀέντος
 Ἥρης, ὅφρ' ἄκιστα κακὸν Πελῖαο δόμοισιν
 Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαίαν ἴκηται,
 ἦοι ἐνὶ τριτάτῃ προμνήσια νηὸς ἔδησαν
 245 Παφλαγόνων ἀκταῖσι, πάροιθ' Ἄλνυος ποταμοῦ.
 ἢ γὰρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν
 ἠνώγει Ἐκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυηλῆ
 κούρη πορσανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
 εἶη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν ἀείδειν.
 250 ἄξομαι ἀυδῆσαι. τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κείνου,
 ὅ ρρα θεᾶ ἦρωες ἐπι δηγμῖσιν ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὄλλοι
 ἦρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
 255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώιστος δ' ἐτέτυκτο
 πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσεν
 „νεισόμεθ' Ὀρχομενὸν τῆ ἔχραεν ὕμμι περῆσαι
 νημερτῆς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.

ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆς
 260 πέφραδον, οἱ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.
 οὐπω τεύρεα πάντα, τάτ' οὐρανῷ εἰλίσονται,
 οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερόν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
 πενθομένοις· οἴοι δ' ἔσαν Ἀρκιάδες Ἀπιδανῆες,
 Ἀρκιάδες, οἱ καὶ πρόσθε σεληναίης ὑδέονται
 265 ζῶειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὐρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς
 χθῶν τότε κυθαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδησιν,
 ἦμος ὅτ' ἠερίη πολυλήμιος ἐκλήμιστο
 μήτηρ Αἴγυπτος προτεργηγνέων αἰζηῶν,
 καὶ ποταμὸς Τρίτων ἐπάρροος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 270 ἄρδεται Ἥερίη· Διόθεν δέ μιν οὐποτε δευεῖ
 ὄμβρος· ἄλις προχοαῖσι δ' ἀνασταχύνουσιν ἄρουραι.
 ἐνθεν δὴ τινα φασὶ πέριξ δια πᾶσαν ὀδεῦσαι
 Εὐρώπην Ἀσίην τε βίη καὶ κάρτεϊ λαῶν
 σφραιτέρων θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ' ἄστη
 275 νάσσατ' ἐποικόμενος, τὰ μὲν ἢ ποθι ναιετάουσιν,
 ἢ καὶ οὐ· πουλὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰῶν.
 Αἰῶν γε μὴν ἐτι νῦν μένει ἔμπεδον νίωνοί τε
 τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὅσγε καθίσσατο ναιέμεν Αἴαν,
 οἱ δὴ τοι γραπτὺς πατέρων ἔθεν εἰρύονται,
 280 κύρβιας, οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ὑγροῆς τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινεισομένοισιν.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς, ὑπατον κέρας Ὀκεανοῦ,
 εὐρύς τε προβαθῆς τε καὶ ὀλκιάδι νηὶ περῆσαι·
 Ἰστρον μιν καλέοντες ἐκὰς διετεκμήραντο·
 285 ὃς δὴ τοι τεύος μὲν ἀπείρονα τέμνεται ἄρουραν
 εἰς οἶος· πηγὰι γὰρ ὑπερ προίης βορέαιο
 Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν ἀπόπροθι μορμύρονσιν.
 ἀλλ' ὁπότ' ἂν Θορήκων Σκυθῶν τ' ἐνιβήσεται οὐρούς,
 ἐνθα διχῆ τὸ μὲν ἐνθα μετ' Ἴουίην ἄλα βάλλει
 290 τῆδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὀπισθε βαθὺν δια κόλπον ἴησιν

σχίζομενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
γαίῃ δὲ ὑμετέρῃ παρακέλιται, εἰ ἔτεόν δὲ
ὑμετέρας γαίης Ἀχελώϊος ἔξανίησιν.“

295 ὡς ἂρ ἔφη· τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
αἰσίον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες,
στέλλεσθαι τῆνδ' οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὄλκος ἐτύχθη
οὐρανής ἀκίτυος, ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ἦεν.
ρηθόσυννοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλοντο,
οὔρεα Παφλαγόνων θηεῦμενοι. οὐ δὲ Κάραμβιν
300 γνάμψαν, ἔπει πνοαί τε καὶ οὐρανόιο πυρὸς αἴγλη
μεῖνεν, ἕως Ἴστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.

Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο διεκ πέτρας ἐπέρησαν.
305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἀνασθεν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ δια στόμα πείρε λιασθεῖς.
τῷ καὶ ὑπέφθη τούργε βαλὼν ὑπερ αὐχένα γαίης
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.

Ἴστρον γάρ τις νῆσος ἐέργεται οὔνομα Πεύκη,
310 τριγλῶχιν, εὐρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
στεῖνον δ' αὐτ' ἀγκῶνα ποτι ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπο τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇ δὲ διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θωότερον ὠρηθήσαν·

315 οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. εἰαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πάεα λείπον
ποιμένες ἄγραυλοι, νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
ὀσσομένοι πόντου μερακῆτεος ἔξανιόντας.
οὐ γὰρ πα ἀλίας γε πάρος πόθι νῆας ἴδοντο,
320 οὔτ' οὖν Θρηξίν μιγάδες Σκύθαι, οὐ δὲ Σίγυννοι,
οὔτ' οὖν Γρανκένιοι, οὔθ' οἱ περὶ Λαύριον ἦδη
Σινδοὶ ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.

αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Ἄργουρον ὄρος καὶ ἄπωθεν ἔοντα
Ἄργουρου ὄρεος σκοπέλον πάρα Κανλιακοῖο,
325 ᾧ περὶ δὴ σχίζων Ἴστρος ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα
βάλλει ἄλις, πεδίον τε τὸ Λαύριον ἠμείψαντο,
δὴ ῥα τότε Κρουίην Κόλχοι ἄλα δ' ἐκπρομολόντες
πάντη, μὴ σφε λάθοιεν, ὑπερμήξαντο κελεύθους.
οἱ δ' ὀπίθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν

330 δοιὰς Ἀρτέμιδος Βρυγηίδας ἀγχόθι νήσους.
τῶν δ' ἦτοι ἐτέρῃ μὲν ἐν Ἰερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἐτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἐνδοθι νήσους
— αὐτῶς, ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
335 στεῖνόμεναι Κόλχοισι πόρους εἰρυντο θαλάσσης.
— ὡς δὲ καὶ εἰς ἀκτὰς πληθὺν λίπον ἀγχόθι νήσους
μέσφα Σαλαγγῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης.

ἐνθά κε λευγαλή Μινύαι τότε δημοτήτι
πανρότεροι πλεόνεσσιν ὑπέκασθον· ἀλλὰ πάροιθεν
340 συνθεσίῃ μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι, ἐτάμοντο·
κῶας μὲν χυρῶσιον, ἐπεὶ σφισιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κείνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὐτῶς ἀέκοντος ἀπηύρων·

345 αὐτὰρ Μήδειάν γε — τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον —
παρθέσθαι κούρη Λητωίδι νόσφιν ὀμίλου,
εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστοῦχων βασιλῆων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρεῖῳ δόμον αὐτῆς ἱκάνειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσιν ἔπεσθαι.

350 ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη,
δὴ ῥα μιν ὄξειαι κροδίην ἐλέλιξαν ἀνῆαι
νωλεμές· αἴψα δὲ νόσφιν Ἰήσονα μῶνον ἐταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄρεν ἄλλυδις, ὄφρ' ἐλάσθην
πολλὸν ἐκᾶς, στονούεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον

- 355 „Αἰσονίδη, τίνα τῆνδε συναρτύνασθε μενοιῶν
 ἄμφ' ἔμοι; ἢ σε πάγχυ λαθιφροσύναις ἐνέηκαν
 ἀρλαῖαι, τῶν δ' οὔτι μετατρέπη, ὅσ' ἀρόρευες
 χροῖοι ἐνισχύμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰουσιόιο
 ὄρκια, ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσάται βεβίασιν;
 360 ἢς ἐγὼ οὐ κατα κόσμον ἀναιδῆτῳ ἰότητι
 πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτοῦς τε τοκῆς
 νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ' οἴη
 λυγροῆσιν κατα πόντον ἄμ' ἀλκυόνεσσι φορεῦμαι,
 σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἄμφι τε βουσίην
 365 ἄμφι τε γῆγενέεσσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
 ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐπεὶ τ' ἐπαίστων ἐτύχθη,
 εἶλες ἐμῆ ματίη· κατα δ' οὐλοὸν αἰσχος ἔχεν
 θηλυτέροις. τῷ φημι τῆ κόρη τε δάμαρ τε
 αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἐπεσθαι.
 370 πάντη νῦν πρόφρων ὑπερίστασο, μὴ δέ με μοῦνην
 σεῖο λίπης ἀπάνευθεν, ἐποικόμενος βασιλῆας.
 ἀλλ' αὐτως εἴρωσο, δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
 καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σύγ' ἔπειτα
 φασγάνῳ ἀντίκα τόνδε μέσον δια λαίμων ἀμῆσαι,
 375 ὄφρ' ἐπίηρα φέρωμαι ἐοικότα μαροσύνησιν.
 σχετλίη, εἴ κεν δή με κασιγνήτοιο δικάσῃ
 ἔμμεναι οὔτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τᾶσδ' ἀλεγρινὰς
 ἄμφω συνθεσίας. πῶς ἴξομαι ὄμματα πατρός;
 ἢε μάλ' εὐκλειῆς; τίνα δ' οὐ τίσιν, ἢε βαρεῖαν
 380 ἄτην οὐ σμυγεῶς δεινῶν ὑπερ, οἷα ἔοργα,
 ὀτλήσω; σὺ δέ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιο;
 μὴ τόγε παμβασιλεία Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
 ἢ ἐπικυδιάεις. μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμεῖο,
 στρενυρόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὄνειροῖς
 385 οἰχοῖτ' εἰς ἔρεβος μεταμῶνιον. ἐκ δέ σε πάτρης
 αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἑρινύες· οἷα καὶ αὐτῆ

- σῆ πάθου ἀτροπίη. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκρόαυτα
 ἐν γαίῃ πεσεῖν. μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὄρκον,
 νηλεές· ἀλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
 390 δῆν ἔσσεσθ' εὐκῆλοι ἐκῆτὶ γε συνθεσιῶν.“
 ὡς φάτ' ἀναξείονσα βαρὺν χόλον· ἴετο δ' ἦγε
 νῆα καταφλέξει, διὰ τ' ἔμπεδα πάντα κείσσαι,
 ἐν δὲ πεσεῖν αὐτῆ μαλερῶ πυρί. τοῖα δ' Ἰήσων
 μελιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν
 395 „ἴσχεο, δαιμονίη. τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἔμοι αὐτῷ.
 ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δημοτῆτος,
 ὅσπον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδην
 εἴνεκα σεῦ. πάντες γάρ, ὅσοι χθόνα τῆνδε νέμονται,
 Ἄψυρτῳ μεμάσιν ἀμυνόμεν, ὄφρα σε πατρί,
 400 οἷά τε ληισθεῖσαν, ὑπότροπον οἰκαδ' ἄγοιντο.
 αὐτοὶ δὲ στρυγεῶ κεν ὀλοῖμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 μίξαντες δαὶ χεῖρας· ὅ τοι καὶ ὄγιον ἄλγος
 ἔσσειται, εἰ σὲ θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.
 ἦδε δὲ συνθεσίη κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην
 405 βήσομεν. οὐ δ' ἂν ὁμῶς περιναίεται ἀντιόωντες
 Κόλχοις ἦρα φέροιεν ὑπερ σέο νόσφιν ἀνακτος,
 ὅς τοι ἀσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
 οὐ δ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπεῖξω μὴ πτολεμίζειν
 ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διέξ εἰδῶσι νέεσθαι.“
 410 ἴσκεν ὑποσσαιῶν· ἢ δ' οὐλοὸν ἐκφατο μῦθου
 „φράξο νῦν. χρεῖά γὰρ ἀεικελίωσιν ἐπ' ἔργοις
 καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ἀσθῆν
 ἀμπλακίη, θεόθεν δὲ κακὰς ἦνυσσα μενοιῶς.
 τῦνη μὲν κατα μῶλον ἀλέξο δούρατα Κόλχων·
 415 αὐτὰρ ἐγὼ κείνῳ γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 μελίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξο δῶροις·
 εἰ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
 οἰόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.

ἐνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφραδάνει, οὔτι μεγάριω,
 420 κτείνε τε καὶ Κόλχοισιν αἰέρεο δημοτῆτα.
 ὡς τῶγε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἤρτύνοντο
 Ἀψυρῶν, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήια δῶρα,
 οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
 πορφύρεον. τὸν μὲν ἔα Διωνύσω κάμον αὐταὶ
 425 Δίῃ ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδί
 δῶκε Θόαντι μεταῦτις· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείη·
 ἢ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μέτα καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήνεσιν εὐεργές ξεινήιον. οὐ μιν ἀφάσσαν,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὴν ἴμερον ἐμπλήσειας.
 430 τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὀδμῇ πέλεν ἔξετι κείνου,
 ἔξ οὔ ἀναξ αὐτὸς Νυσήϊος ἐγκατέλετο
 ἀροχάλιξ οἶνον καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θησεύς
 Κνωσσόθεν ἐσπομένην Δίῃ ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ·
 435 ἢ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
 θελεγμένον, εὐτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἴκηται
 συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὡς κεν ἐλοῦσα
 χρύσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὐτὶς ὀπίσσω
 440 βαίῃ ἐς Αἰήταο δόμους· περὶ γάρ μιν ἀνάγκη
 νίῃς Φοῖξιο δόσαν ξεινοῖσιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιφαμένη, θελκτήρια φάρμακ' ἐπάσσειν
 αἰθέρι καὶ πνοιῆσι, τὰ κεν καὶ ἄπωθεν ἔοντα
 ἄργιου ἠλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἤγαγε θῆρα. [ποισιν·
 445 σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώ-
 ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες στοναχαὶ τε ρόοι τε,
 ἄλγέα τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασιν.
 δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο, δαῖμον, ἀερθεῖς,
 οἷος Μηδείης στυγερὴν φρεσὶν ἐμβαλες ἄτην.
 450 πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῶ ἐδάμασσαν ὀλέθρῳ

Ἀψυρτον; τὸ γὰρ ἡμῖν ἐπισχερῶ ἦεν αἰοιδῆς.
 ἦμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ τήνῃ ἐλίποντο
 συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ἔα διάνδιχα νηυσὶν ἐκελσαν
 σφαιτέροις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
 455 δέγμενος Ἀψυρτόν τε καὶ οὐς ἐξαυτίς ἐταίρους.
 αὐτὰρ ὄγ' αἰνοτάτησιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεῖς
 καρπαλίμως ἢ νηὶ διεξ ἄλως οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπο λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου.
 οἰόθι δ' ἀντικρὺ μετιῶν περησάτο μύθοις
 460 εἰὸ κασιγνήτης, ἀταλὸς πάϊς οἷα χαράδρης
 χειμερίης, ἦν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν·
 εἰ κε δόλον ξεινοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
 καὶ τῷ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξᾶλτο λόχοιο,
 465 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἴψα δὲ κούρη
 ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε, καλυψαμένη ὀθόνησιν,
 μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
 τὸν δ' ὄγε, βουτύπος ὥστε μέγαν κεραλκία ταῦρον,
 πληξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδόν, ὅν ποτ' ἔδειμαν
 470 Ἀρτέμιδι Βουργοὶ περὶ ναιέται ἀντιπέρηθεν.
 τοῦ ὄγ' ἐν προδόμῳ γυνῆ ἤριπε· λοίσθια δ' ἦρως
 θυμὸν ἀναπνεῖων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρησιν
 αἶμα κατ' ὠτειλὴν ὑποῖσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
 ἄργυρέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηεν.
 475 ὄξυ δὲ πανδαμάτωρ λοξῶ ἴδεν οἷον ἐρεξαν
 ὄμματι νηλειῆς ὀλοφώϊον ἔργον Ἐρινύς.
 ἦρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
 τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγρος ἔπτυσ' ὀδόντων,
 ἢ θέμις ἀνθέντησι δολοκτασίας ἰλάεσθαι.
 480 ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 κείται ὅστέα κείνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.
 οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάρουθεν ἰδόντες,

τό σφιν παρθενική τέκμαρ μειοῦσιν ἄειρεν,
 Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς εἴην παρα νῆα βάλλοντο
 485 ἦρωες· Κόλχον δ' ὄλεον στόλον, ἦύτε κίρκοι
 φύλα πελειάων, ἥε μέγα πῶν λέοντες
 ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνι σταθμοῖσι θορόντες.
 οὐ δ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὅμιλον
 πῦρ ἄτε δηϊώοντες ἐπέδραμον· ὄψε δ' Ἰήσων
 495 ἦντησεν, μεμαῶς ἐπαμνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
 δευομένοισ· ἦδη δὲ καὶ ἄμφ' αὐτότο μέλοντο.
 ἔνθα δὲ ναυτιλῆς πυκινῆν περι μητιάσκον
 ἐξόμενοι βουλήν· ἐπι δὲ σφισιν ἤλυθε κούρη
 φραζομένοισ· Πηλεὺς δὲ παροῖτατος ἔφατο μῦθον
 495 „ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
 εἰρεσίῃ περᾶν πλόον ἀντίον, ᾧ ἐπέχουσιν
 δήιοι· ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
 ἔλπομαι οὐχ ἓνα μῦθον, ὅτις προτέρωσε διεσθαι
 ἡμέας ὄτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἶα δ' ἀνακτος
 500 εὐνιδες, ἀργαλέησι διχοστασίης κεδόωνται.
 δηϊδίῃ δὲ κεν ἄμμι κερασθέντων δίχα λαῶν,
 ἢ τ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.“
 ὣς ἔφατ'· ἤνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
 ῥίμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτησιν
 505 νολεμές, ὄφρ' ἰερῆν Ἥλεκτιίδα νῆσον ἴκοντο,
 ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἡριδανοῖο.
 Κόλχοι δ' ὀππὸτ' ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἀνακτος,
 ἦτοι μὲν δίξεσθαι ἐπέχραον ἐνδοθι πάσης
 Ἄργῶ καὶ Μινύας Κρονίης ἄλός· ἀλλ' ἀπέρρυκεν
 510 Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
 ὕστατον αὐτοὶ δ' αὐτε Κυταιίδος ἦθεα γαίης
 στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄργιον Αἰήταο.
 ἐμπεδον ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἕνασθεν.
 οἱ μὲν ἐπ' αὐτάων νήσων ἔβαν, ἧσιν ἐπέσχον

515 ἦρωες, ναίουσιν δ' ἐπώνυμοι Ἀψύρτοιο·
 οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
 τύμβος ἴν' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν Ἐργχέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
 ἐνναίουσιν, ἃ πέρ τε Κεραῦνια κικλήσκονται
 520 ἐκ τόθεν, ἐξότε τούσγε Διὸς Κρονίδαο κεραννοὶ
 νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὀρηθηῆναι.
 ἦρωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰσατο νόστος ἀπήμων,
 δὴ ῥα τότε προμολόντες ἐπι χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
 Ἰλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπρούχοντο θαμειαὶ
 525 ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγῆς ἔχουσαι.
 οὐ δὲ σφιν, ὡς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μητιάσκον
 Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
 530 Αἰσονίδῃ περόωντι κατα χρέος, ὀππότε Πυθῶ
 ἰρῆν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπερ αὐτῆς
 ναυτιλῆς· πέπρωτο δ', ὄπη χθονὸς ἰδρυνθεῖεν,
 μήποτε τὴν δηϊοσιν ἀναστήσεσθαι ἰούσιν.
 τούνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὄδε κεύθεται αἶη
 535 ἄμφι πόλιν ἀγανῆν Ἰλληίδα, πολλὸν ἐνεροθεν
 οὔθεος, ὣς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπεσσι πέλοιτο.
 οὐ μὲν ἔτι ζῶοντα καταντόθι τέτμον ἀνακτα
 Ἰλλων, ὃν εὐειδῆς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆι
 δήμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο
 540 Μάκρῳ τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνῃ,
 νιψόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἐνθ' ὄγε κούρη
 Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο,
 νηιάδα Μελίτην· ἣ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ἰλλων.
 οὐ δ' ἄρ' ὄγ' ἠβήσας αὐτῇ ἐνι ἔλδετο νήσῳ
 545 ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὄφρῳσι Ναυσιθόοιο·
 βῆ δ' ἄλα δὲ Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας

Φαιήκων· συν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
 ἦρας Ναυσίδοος· τόθι δ' εἶσατο, καί μιν ἔπεφνον
 Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον περι βουσίην.
 550 ἀλλά, θεαί, πῶς τῆσδε παρεξ ἄλός ἀμφί τε γαίην
 Αὔσουίνην νήσους τε Λιγυστίδας, αἱ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργῆς περιώσια σήματα νηὸς
 νημερτὲς πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
 καὶ χρεῖά σφ' ἐκόμιζε; τίνας σφεας ἦγαγον αἶφαι;
 555 αὐτόν που μεγαλωστί δεδουπότος Ἀψύρτοιο
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἶον ἔρεξαν·
 Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 αἰμ' ἀπονιψαμένους, πρό τε μυρία πημανθέντας,
 νοστήσειν. τὸ μὲν οὔτις ἀριστήων ἐνόησεν·
 560 ἀλλ' ἔθειον γαίης Ἰλληίδος ἔξανιόντες
 τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
 ἐξείης πλήθοντο Λιβυρινίδες εἰν ἄλλ νῆσοι,
 Ἰσά τε Δυσκέλαδος τε καὶ ἱμερτῆ Πιτύεια.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῆσι παρὰ Κέρκυραν ἴκοντο,
 665 ἐνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
 ἠύκομον Κέρκυραν, ἐκάς Φλιουντίδος αἴης,
 ἀρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῆ πάντοθεν ὕλη
 δερκόμενοι Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
 570 τῆ δ' ἐπὶ καὶ Μελλίτην, λιαρῶ περιγηθῆες οὔρω,
 αἰπεινήν τε Κερωσσόν, ὑπερθε δὲ πολλὸν εὐοῦσαν
 Νυμφαίην παρὰ μίβον, ἵνα κρείουσα Καλυψῶ
 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἠεροειδέα λεύσειν
 οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια. καὶ τότε βουλάς
 575 ἀμφ' αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
 μηδομένη δ' ἄνυσιν τοιο πλόου, ὥρσειν ἀέλλας
 ἀντικρῦ, ταῖς αὐτὶς ἀναρπάγδην φορέοντο
 νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἡλεκτροίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω

ἶαχεν ἀνδρομέη ἐνοπῆ μεσσηγῶν θεόντων
 580 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρου, τό ρρ' ἀνα μέσσην
 στειραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἦροσε φηγοῦ.
 τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγῶν δέος λάβεν εἰσαίοντας
 φθογγῆν τε, Ζηνός τε βαρὺν χόλου. οὐ γὰρ ἀλύξειν
 ἐννεπεν οὔτε πόρους δολιχῆς ἄλός, οὔτε θυέλλας
 585 ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
 νηλέα νίψειν· Πολυδεύκεια δ' εὐχετάσθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἦνωγε κελεύθους
 Αὔσουίνης ἔμπροσθε πορεῖν ἄλός, ἧ ἐνὶ Κίρκην
 δήουσι, Πέρσης τε καὶ Ἡελίοιο θυγάτρα.
 590 ὥς Ἀργῶ ἰάχησεν ὑπο κνέφας· οἱ δ' ἀνύρουσαν
 Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν
 εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
 ἦρας Μινύας. ἧ δ' ἔστυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
 λαίφεσιν, ἐς δ' ἔβαλον μύχματον ῥόον Ἡριδανοῖο·
 595 ἐνθά ποτ' αἰθαλόεντι τυπέις πρὸς στέρνα κεραινωῖ
 ἠμιδαῆς Φαέθων πέσεν ἄρματος Ἡελίοιο
 λίμνης ἐς προχοῆς πολυβενθέος· ἧ δ' ἔτι νῦν περ
 τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακημίει ἀτμόν.
 οὐδέ τις ὕδαρ κείνο δια πτερά κούφα τανύσας
 600 οἰωνός δύναται βαλέειν ὑπερ· ἀλλὰ μεσσηγῶς
 φλόγμῳ ἐπιθρῶσκει πετοτημένος. ἀμφὶ δὲ κούραι
 Ἡλιάδες, ταναῆσιν ἐελμέναι αἰγείροισιν
 μύρονται κινυρὸν μέλαι γόον· ἐκ δὲ φαινας
 ἠλέκτρον λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε,
 605 αἶ μὲν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις ἐπὶ τερσαίνονται·
 εὐτ' ἂν δὲ κλύξῃσι κελαινῆς οἰδματα λίμνης
 ἠμόνας πνοιῆ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
 δὴ τότε ἐς Ἡριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
 κυμαίνοντι ῥόω. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάζιν ἔθεντο,
 610 ὥς ἄρ' Ἀπόλλωνος τὰδε δάκρυα Αἰητοῖδαο
 10*

ἐμφέρεται δίναις, ἅτε μυρία χεῦδε πάροιθεν,
 ἤμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
 οὐρανὸν ἀγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
 χυόμενος περὶ παιδί, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερσίῃ
 615 δία Κορωνὸς ἔτικτεν ἐπιπροχοῆς Ἀμύροιο.
 καὶ τὰ μὲν ὡς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήσται.
 τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἤρει πόθος, οὐδὲ ποτοῖο,
 οὔτ' ἐπιγηθοσύνας τράπετο νόος. ἀλλ' ἄρα τοίγε
 ἤματα μὲν στρεύγοντο περιβληχρὸν βαρύθοντες
 620 ὀδυμῆ λευγαλέῃ, τὴν δ' ἄσχετον ἐξανέσκειον
 τυφόμενου Φαίδοντος ἐπιρροαὶ Ἑριδανοῖο·
 νύκτας δ' αὖ γόον ὄξυν ὀδυρομένων ἐσάκουν
 Ἠλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν
 οἶον ἐλαιηραὶ στάγες ὕδασιν ἐμφορέοντο.
 625 ἐν δὲ τότεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
 ὅστ' εἰς Ἑριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
 ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὃ γαίης
 ἐκ μυκάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτός,
 ἐνθεν ἀπορνύμενος τῇ μὲν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 630 ὠκεανῷ, τῇ δ' αὐτε μετ' Ἰουίην ἄλα βάλλει,
 τῇ δ' ἐπι Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
 ἑπτὰ δια στομάτων ἴει ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο
 λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵτ' ἀνα Κελτῶν
 ἠπειρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἐνθά κεν οἴγε
 635 ἄτη ἀεικελίη πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορρῶξ
 κόλπον ἐς ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἐμελλον
 εἰσβαλέειν, τότεν οὐ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθεν.
 ἀλλ' Ἥρη σκοπέλοιο καθ' Ἐρκυνίου ἰάχησεν
 οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
 640 πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 ἄψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καὶ δ' ἐνόησαν
 τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσιν.

δηναῖοι δ' ἀκτὰς ἀλιμυρέας εἰσαφίκοντο
 Ἥρης ἐννεσίησι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 645 καὶ Ἀγύων περόωντες ἀδήιοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνῆν
 ἤερα χεῦδε θεὰ πάντ' ἤματα νεισομένοισιν.
 μεσσότατον δ' ἄρα τοίγε δια στόμα νηὶ βαλόντες
 Στοιαδάς εἰσαπέβαν νήσους σόοι εἵνεκα κούρων
 Ζηρός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 650 ἔμπεδον· οὐ δ' οἶον κείνης ἐπίκουροι ἔποντο
 ναυτιλίας, Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοιαδάς αὐτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
 νῆσον, ἵνα ψηφίσιν ἀπαμόρξαντο καμόντες
 ἰδρῶ ἄλις· χροίῃ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 655 εἴκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τρύχεια θέσκελα κείων,
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐπαννυμῖην πεφάτισται.
 καρπαλίμως δ' ἐνθένδε διεξ ἄλῳσ οἶδμα νέοντο
 Ἀύσονίης ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες·
 ἴξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
 660 πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλλον. ἐνθα δὲ Κίρκην
 εὔρον ἄλῳσ νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
 τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὄνειραςιν ἐπτοίητο.
 αἵματι οἱ θάλαμοι τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 665 οἷσιν πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἴκοιτο·
 τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι παμφανόωσαν,
 χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἠοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἴματα φαιδρύνεσκεν.
 670 θῆρες δ' οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ἀμηστῆσιν,
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀνδρεσσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλων
 συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἥυτε μῆλα
 ἐκ σταθμῶν ἄλις εἴσιν ὀπηδεύοντα νομῆι.
 τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλῦος ἐβλάστησεν

- 675 χθῶν αὐτῇ μικτοῖσιν ἀρηρημένους μελέεσσιν,
οὐπω διψαλέω μάλ' ὑπ' ἡέρι πιληθείσα,
οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἡέλιοιο
ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπι σίχας ἤγαγεν αἰῶν
συγκρίνας· τὼς οἴγε φυὴν αἰδηλοὶ ἔποντο.
- 680 ἦρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἴψα δ' ἕκαστος
Κίρκης εἰς τε φυὴν εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες
ῥεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταιο.
ἦ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπο δείματα πέμψεν ὄνειρων,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄψορρον ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἄμ' ἔπεσθαι,
- 685 χεῖρὶ καταρρέξασα, δολοφροσύνησιν ἄνωγεν.
ἔνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
μίμνεν ἀπηλεγέως· ὃ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρη.
ἄμφω δ' ἐσπέσθην αὐτὴν ὁδόν, ἐστ' ἀφίοντο
Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
- 690 ἦγε θρόνοις ἔξεσθαι, ἀμηχανέουσα κίοντων.
τῷ δ' ἄνεφ' καὶ ἄνευδοὶ ἐφ' ἐστίῃ αἰζαντε
ἴξανου, ἦτε δίκην λυγροῖς ἰκέτησι τέτυκται,
ἦ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεσσι μέτωπα,
αὐτὰρ ὃ κωπήεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πήξας,
- 695 ᾧ πέρ τ' Αἰήταιο πᾶν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὄσσε
ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
Κίρκη φύξιον οἶτον ἀλιτροσύνας τε φόνιοιο.
τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἰκεσίλοιο,
ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
- 700 ῥέξε θυηπολίην, οἷῃ τ' ἀπολυμαίνονται
νηληεῖς ἰκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσιν.
πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἦγε φόνιοιο
τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ
πλήμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
- 705 τέγγεν, ἐπιτμήγουσα δέσρην· αὐτίς δὲ καὶ ἄλλοις
μείλισσεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα

- Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον Ἰκεσιάων.
καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
νηιάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυννον ἕκαστα.
- 710 ἦ δ' εἶσω πελανοὺς μελίκτρα τέ νηφαλίησιν
καλεν ἐπ' εὐχολῆσι παρῆστιος, ὄφρα χόλοιο
σμερδαλέας παύσειεν ἐρινύας, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
εὐμειδῆς τε πέλοιτο καὶ ἦπιος ἀμφοτέροισιν,
εἴτ' οὖν ὄθνεῖω μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
- 715 εἴτε καὶ ἐμφύλω προσκηδέες ἀντιόωσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μάλ' ἀπάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα
εἶσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἴξεν ἐνωπαδῖς. αἴψα δὲ μύθῳ
χρεῖα νηυτιλίην τε διακριδὸν ἐξερέεινεν,
- 720 ἠδ' ὀπόθεν μετα γαῖαν ἐὴν καὶ δώματ' ἰόντες
αὐτῶς ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ ὄνειρων
μνηστῖς ἀεικέλη δύνεν φρένας ὀρμαίνουσας·
ἴετο δ' αὐτὴ κούρης ἐμφύλιον ἰδμεναι ὀμφήν,
αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὐδέος ὄσσε βαλοῦσαν.
- 725 πᾶσα γὰρ Ἑλλέου γενεῇ ἀριδὴλος ἰδέσθαι
ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῆσιν
οἶόν τε χρυσέην ἀντάπιον ἴεσαν αἰγλήν.
ἦ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένη κατέλεξεν,
Κολχίδα γῆρυν λείσα, βαρύφρονος Αἰήταιο
- 730 κούρη μελιχίως, ἡμὲν στόλον ἠδὲ κελεύθους
ἠρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοισι,
ὣς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἤλιτε βουλαῖς,
ὣς τ' ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς
συνπαισὶν Φοῖβιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνισπεῖν
- 735 Ἀψύρτου. τὴν δ' οὐτὶ νόφ' λάθην· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
μυρομένην ἐλέαιρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον εἶπεν
„σχετλίη, ἦρα κενὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταιο

ἐκφυγείν· τάχα δ' εἴσι καὶ Ἑλλάδος ἦθεα γαίης
 740 τισόμενος φόνου υἱός, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλεν ἐμεῖο,
 ἄλλο μὲν οὔτι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' Ἰούσῃ·
 ἔρχο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς εὐῶσα,
 ὄντινα τοῦτου αἴστον ἀείραο πατρὸς ἀνευθεν·
 745 μὴ δέ με γουνάσσει ἐφέστιος· οὐ γὰρ ἔγωγε
 αἰνήσω βουλὰς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν·“

ὡς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἔχως λάβεν· ἀμφὶ δὲ
 πέπλον

ὄφθαλμοῖσι βалоῦσα γόον χέεν, ὄφρα μιν ἦρας
 χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
 750 δείματι παλλομένην· λείπον δ' ἀπο δάματα Κίρκης.
 οὐ δ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπο μεγάρωιο κίοντας.
 αὐτὴ γὰρ μιν ἀνωγε δοκενέμεν, ὀππότε νῆα
 στείχοιεν· τὸ καὶ αὐτὶς ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν
 755 „Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετιμάς,
 εἰ δ' ἄγε λαιψηρῆσι μετοιχομένη πτερούγεσσι
 δεῦρο Θέτιν μοι ἀνωχθὶ μολεῖν ἄλδος ἐξανουῶσαν.
 κείνης γὰρ χρεῖά με κιχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔλθειν εἰς ἀκτάς, ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστιο
 760 χάλκιοι στιβαρῆσιν ἀράσσονται τυπίδεσσι·
 εἰπέ δὲ κοιμήσαι φύσας πυρός, εἰσόκεν Ἄργῳ
 τάσγε παρεξέλασθαι. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἔλθειν,
 Αἰόλον, ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
 καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὡς κεν ἀήτας
 765 πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἠέρι, μὴ δέ τις αὖρη
 τρηχύνοι πέλαγος· ζεφύρου γε μὲν οὔρος ἀήτω,
 ὄφρ' οἴγ' Ἀλκινόου Φαιηκίδα νῆσον ἴκωνται.“
 ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμπιοι θοροῦσα
 τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα πτερά. δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ

770 Αἰγαίῳ, τόθι πὲρ τε δόμοι Νηρηῶς ἔασιν.
 πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
 Ἥρης ἐννεσίης, ὠρσέν τε μιν εἰς ἔνεσθαι.
 δεύτερα δ' εἰς Ἡφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τόνγε
 δῖμα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' αὐτμῆς
 775 αἰθαλέοι προσητῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανε
 Αἰόλον Ἰππότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
 ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
 τόφρα Θέτις Νηρηῶ κασιγνήτας τε λιποῦσα
 ἐξ ἄλδος οὐλύμπου δὲ θεῶν μετεκίαθεν Ἥρη·
 780 ἣ δὲ μιν ἄσσον ἔοῖο παρεῖσε τε, φαῖνέ τε μῦθον
 „κέκλυθι νῦν, Θέτι δια, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐνισπεῖν.
 οἷσθα μὲν, ὅσσον ἐμῆσιν ἐνι φρεσὶ τίεται ἦρας
 Αἰσονίδης οἱ δ' ἄλλοι ἀοσητῆρες ἀέθλου,
 οἷη τέ σφ' ἐσάωσα δια πλαγκτὰς περόωντας
 785 πέτρας, ἐνθα πάρος δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
 κύματά τε σκληρῆσι περιβλύει σπιλάδεσσι.
 νῦν δὲ παρα Σκύλλης σκόπελον μέγαν ἠδὲ Χάρυβδιν
 δεινὸν ἐρευρομένην δέχεται ὁδός. ἀλλὰ σε γὰρ δὴ
 ἐξέτι νηπιυτῆς αὐτὴ τρέφον ἠδ' ἀγάπησα
 790 ἔξοχον ἀλλῶν, αἵτ' ἐν ἄλλ ναιετάουσι,
 οὔνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνή Διὸς ἱεμένιο
 λέξεσθαι. κείνῳ γὰρ αἰεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν,
 ἦε συν ἀθανάταις ἠὲ θνητῆσιν ἰαυεῖν.
 ἀλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνι φρεσὶ δειμαίνουσα
 795 ἠλεύω· ὃ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρκον ὁμοσσειν,
 μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
 ἐμπης δ' οὐ μεθίσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαι,
 εἰσότε οἱ πρόσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 ὡς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἔοῖο
 800 παῖδα τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαίόμενος μεθέηκεν,
 δείματι, μὴ τις εὖ ἀντάξις ἄλλος ἀνάσσοι

ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἐὼν κράτος εἰρύοιτο.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας,
 805 τέκνά τε φιλύσαιο· θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
 πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχοι
 νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
 ἀλλ' ἄγε καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνὶ ψῶ.
 εὐτ' ἂν ἐς Ἥλύσιον πεδίον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
 810 ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύροιο
 νηιάδες κομέουσι, τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
 χρεῖώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυφῶ ἐκνή περ ἐοῦσα,
 ἢ δ' αὐτῷ Πηλῆϊ. τί τοι χόλος ἐστήρικται;
 815 ἀάσθη. καὶ γὰρ τε θεοὺς ἐπινείσεται ἄτη.
 ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἥφαιστον οἶω
 λαφύσειν πρήσουτα πυρὸς μένος, Ἴπποτάδην δὲ
 Αἴολον ὠκείας ἀνέμων ἄικας ἐρύξειν,
 νόσφιν ἐνσταθῆος ξεφύρου, τείως κεν ἴκωνται
 820 Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μῆδεο νόστον.
 δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασιν
 μῦνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι συν ἄλλαις.
 μὴ δὲ σύγ' ἠὲ Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἐάσης
 ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβροῖα φέρῃσιν,
 825 ἢ ἐ παρα Σκύλλης στρυγερὸν κενθμῶνα νέεσθαι,
 Σκύλλης Ἀύσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκω
 νυκτιπόλος Ἐκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιν,
 μήπως σμερδαλέησιν ἐπαῖξασα γένυσσιν
 λεκτοὺς ἠρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 830 κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραιβάσις ἔσσειτ' ὀλέθρου.
 ὣς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοῖω προσελέξατο μῦθον
 „εἰ μὲν δὴ μαλεροῦτο πυρὸς μένος ἠδὲ θυέλλαι
 ξαρηγεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἢ τ' ἂν ἐργωγε

θαρσαλέῃ φαίην καὶ κύματος ἀντιόωντος
 835 νῆα σαωσέμεναι, ξεφύρου λίγα κινυμένιοι.
 ἀλλ' ὦρη δολιχὴν τε καὶ ἄσπετου οἶμον ὀδεύειν,
 ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἶ μοι ἄρωγοι
 ἔσσονται, καὶ νηὸς ὄθι προμνήσι' ἀνήπται,
 ὣς κεν ὑπήῳι μνησαίατο νόστον ἐλέσθαι.“
 840 ἢ καὶ ἀναῖξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμνέμεν ἄλλας
 αὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἶ δ' αἰούσαι
 ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
 Ἥρης· αἶψα δ' ἱαλλε μετ' Ἀύσονίην ἄλα πάσας.
 845 αὐτὴ δ' ὠκντέρη ἀμαρύγματος ἠὲ βολάων
 ἠελίου, ὅτ' ἄνεισι περαιῆς ὑψόθι γαίης,
 σεύατ' ἴμεν λαιψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
 ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
 τοὺς δ' εὗρεν παρα νηὶ σόλω ριπήσι τ' οἰστῶν
 850 τεροπομένους· ἢ δ' ἄσσον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηλῆος· ὃ γὰρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης —
 οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῶγε
 οἶω ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἴεσατο, φώνησέν τε
 „μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσις ἦσθε μένοντες·
 855 ἠῶθεν δὲ θοῆς προμνήσια λύετε νηὸς,
 Ἥρη πειθόμενοι ἐπαρηγόι. τῆς γὰρ ἐφετμῆς
 πασθυδίη κοῦραι Νηρηίδες ἀντιόωσιν
 νῆα διεκ πέτρας, αἶτε Πλαγκταὶ καλέονται,
 ὄυσόμεναι. κείνη γὰρ ἐναΐσιμος ὕμμι κέλευθος.
 860 ἀλλὰ σὺ μήτω ἐμὸν δείξης δέμας, εὐτ' ἂν ἴθῃαι
 ἀντομένην συν τῆσι· νόφ δ' ἔχε, μὴ με χολώσης
 πλεῖον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν ἀπληγέως ἐχόλωσας.“
 ἢ, καὶ ἔπειτ' αἰδήλος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
 τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰούσαν
 865 ἔδρακεν, ἔξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνήν

χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγανού νηπιάρχουτος.
 ἢ μὲν γὰρ βροτιάς αἰὲλ περι σάρκας ἔδειεν
 νύκτα δια μέσσην φλογμῷ πυρός· ἤματα δ' αὐτε
 ἀμβροσίη χρίσκε τερεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
 870 ἀθάνατος, καὶ οἱ στυγερόν χροῖ γῆρας ἀλάλκοι.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐξ εὐνής ἀναπάλμενος εἰσενόησεν
 παῖδα φίλον σπείροντα δια φλογός, ἦκε δ' αὐτήν
 σμερδαλέην ἐσιδών, μέγα νῆπιος· ἦ δ' αἴουσα
 τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα,
 875 αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας, ἠὺτ' ὄνειρος,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
 χωσαμένη· μετὰ δ' οὔτι παλίσσντος ἴκετ' ὀπίσσω.
 τῷ μὲν ἀμηχανίη δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 πάσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
 880 οἷ δ' ἄρα μεσσηγυῖς λῆξαν καὶ ἐπαυσαν ἀέθλους
 ἔσσυμένως, δόρπον τε χαμένους τ' ἀμφεπένοιντο,
 τῆς ἐνὶ δαιδάμενοι νύκτ' ἄεσαν, ὡς τὸ πάροιθεν.
 ἤμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν Ἥως,
 δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίη ξεφύροιο
 885 βαῖνον ἐπι κληῖδας ἀπο χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
 εὐναίας εἶλκον περιγηθέες, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρύοντο κατα χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
 εἶρουσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
 νῆα δ' ἐνκραῖς ἄνεμος φέρεν. αἴψα δὲ νῆσον
 890 καλήν ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἐνθα λίγεια
 Σειρήνες σίνοντ' Ἀχελωίδες, ἠδείησιν
 θέλγουνσαι μολπῆσιν, ὅτις παρα πείσμα βάλοιτο.
 τὰς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀχελωίῳ εὐνηθεῖσα
 γείνατο Τερψιχόρη, Μουσέων μία· καὶ ποτε Διοῦς
 895 θυγατέρ' Ἰφθίμην ἀδμητ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 ἄλλο δ' παρθενικῆς ἐναλίγκαι ἔσκον ιδέσθαι.

αἰὲλ δ' εὐόρομον δεδοκημένοι ἐκ περιωπῆς
 ἢ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἔλοντο,
 900 τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἴεσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. οἷ δ' ἀπο νηός
 ἤδη πείσματ' ἐμελλεν ἐπ' ἠμόνεσσι βαλέσθαι,
 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο πάις Θρηάκιος Ὀρφεὺς
 Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσσας
 905 κραιπνὸν ἐντροχάλιοι μέλος κανάχρησεν ἀοιδῆς,
 ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
 κρογμῷ· παρθενίην δ' ἐνοπήν ἐβήσατο φόρμιγγε.
 νῆα δ' ὁμοῦ ξεφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κύμα
 προμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἴεσαν αὐδήν.
 910 ἀλλὰ καὶ ὡς Τελέοντος ἐὺς πάις, οἷος ἑταίρων
 προφθάμενος, ξεστοῖο κατα ζυγοῦ ἐνθορε πόντω
 Βούτης, Σειρήνων λιγυρῆ ὀπί θυμὸν ἰανθείς·
 νῆγε δὲ πορφυρέοιο δι' οἰδματος, ὄφρ' ἐπιβαίη,
 σχέτλιος· ἦ τέ οἱ αἴψα κατ' αὐτόθι νόστον ἀπηύρων.
 915 ἀλλὰ μιν οἰκτεῖρασα θεὰ Ἐρως μεδέουσα
 Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερέψατο, καὶ δ' ἐσάωσεν
 πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηίδα ναιέμεν ἄκρον.
 οἷ δ' ἄχει σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον
 κύντερα μιξοδίησιν ἀλὸς φαιστήρια νηῶν.
 920 τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισῆ προουφαίετο πέτρη·
 τῇ δ' ἄμοτον βοάσκειν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 ἄλλοθι δὲ Πλαγκταὶ μέγαλω ὑπο κύματι πέτραι
 ὄρχθρον, ἠῆχι πάροιθεν ἀπέπτυνεν αἰθομένη φλόξ
 ἄκρων ἐκ σκοπέλων, πυριθαλπέος ὑπόθι πέτρης.
 925 καπνῷ δ' ἀγλυόεις αἰθῆρ πέλεν· οὐδέ κεν ἀνγὰς
 ἔδρακες ἠελίοιο. τότε αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἥφαιστον θερμῆν ἔτι κήκιε πόντος ἀντιμήν.
 ἐνθά σφιν κοῦραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντεον· ἦ δ' ὄπιθεν περὺργος θίγε πηδαλίοιο

930 δῖα Θέτις, πλαγκτῆσιν ἐνι σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
 ὡς δ' ὀπότ' ἂν δελφῖνες ὑπέξ ἄλως εὐδιόωντες
 σπεροχομένην ἀγελήδον ἐλίσσωνται περὶ νῆα,
 ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὀρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπισθεν,
 ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάσμα τέτυκται.
 935 ὡς αἰ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι ἐλίσσοντο
 Ἀργῶν περὶ νηί, Θέτις δ' Ἴθυνε κέλευθον.
 καὶ ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἐμελλον,
 αὐτῆκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπι γούνασι πέξας,
 ὑψοῦ ἐπ' αὐτῶν σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
 940 ῥῶοντ' ἐνθα καὶ ἐνθα διασταδὸν ἀλλήλησιν.
 τῆν δὲ παρηγορίην κόπτεν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
 λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
 αἰ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκται ἤερι κῦρον,
 ἄλλοτε δὲ βρύχια νεάτω ὑπο πνυθμένι πόντου
 945 ἠρήρευι, τὸ δὲ πολλὸν ὑπέριεχεν ἄγριον οἶδμα.
 αἰ δ', ὥστ' ἠμαθόθεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
 παρθευικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξῦας ἐλλίξασαι,
 σφαίρη ἀθύρουσιν περιηγεί· ἢ μὲν ἔπειτα
 ἄλλη ὑπέξ ἄλλης δέχεται, καὶ ἐς ἠέρα πέμπει
 950 ὕψι μεταχρονίην· ἢ δ' οὐποτε πύλναται οὐδεῖ·
 ὡς αἰ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
 πέμπε διηερίην ἐπι κύμασιν, αἶεν ἄπωθεν
 πετράων· περὶ δὲ σφιν ἐρευρόμενον ζέεν ὕδωρ.
 τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπι λισσάδος ἀκρῆς
 955 ὀρθὸς ἐπι στελεῇ τυπίδος βαρῶν ὄμων ἐρείσας
 Ἥφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὑπερθεῖν
 οὐρανοῦ ἐστηνῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 βάλλε χέρας· τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
 ὅσση δ' εἰαρινοῦ μῆκύνεται ἤματος αἶσα,
 960 τοσσάτιον μογέεσκον ἐπι χρόνον, ὀχλίξουσαι
 νῆα διεκ πέτρας πολυηχέας· οἳ δ' ἀνέμοιο

αὐτὶς ἐπαυρόμενοι προτέρω θεόν· ὦκα δ' ἄμειβον
 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἥελίοιο.
 ἐνθ' αἰ μὲν κατα βένθος ἀλίγκται ἀθύρησιν
 965 δῦνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρφυρον ἐφετμάς.
 τοὺς δ' ἄμυδις βληχὴ τε δι' ἠέρος ἔκετο μῆλων,
 μυκηθμὸς τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὐατ' ἔβαλλεν.
 καὶ τὰ μὲν ἐρσήεντα κατα θρία ποιμαίνεσκεν
 ὀπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἥελίοιο,
 970 ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνι πηγύνουσα·
 Λαμπετή δ' ἐπι βοῦσιν ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ
 πάλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
 βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωντο
 ἄμ πεδίον καὶ ἔλος λειμῶμιον· οὐ δέ τις ἦεν
 975 κνανή μετα τῆσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
 εἰδόμεναι χρυσείοισι κερᾶσι κυδιάσκον.
 καὶ μὲν τὰς παρᾶμειβον ἐπ' ἤματι· νυκτὶ δ' ἰούση
 πείρον ἄλως μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτὶς
 Ἥως ἠριγενῆς φέγγος βάλε νεισομένοισιν.
 980 ἔστι δὲ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἴονίοιο
 ἀμφιλαφῆς πείρα Κεραυνίη εἰν ἀλλὴ νῆσος,
 ἢ ὑπο δὴ κείσθαι θρέπανον φάτις — Ἴλατε Μοῦσαι,
 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος — ᾧ ἀπο πατρὸς
 μῆδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος· οἳ δὲ ἐ Ἀηοῦς
 985 κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἐμμεναι ἄρπην.
 Διὸ γὰρ κείνη ἐνὶ δὴ ποτε νάσσατο γαίη,
 Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπιον ἀμήσασθαι,
 Μάκριδα φιλαμένη. Δρεπάνη τόθεν ἐκλήσται
 οὐνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
 990 αἵματος Οὐρανόιο γένος Φαίηκες ἔασιν.
 τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμάτοισιν
 Θρινακίης αὔρης ἔκετ' ἐξ ἄλως· οἳ δ' ἀρανῆσιν
 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολίησιν ἰόντας

- δειδέχαι ἀσπασίως· ἐπι δὲ σφισι καρχαλάσκειν
 995 πᾶσα πόλις· φαίης κεν εἰς ἐπι παισὶ γάνυσθαι.
 καὶ δ' αὐτοὶ ἦρωες ἄνα πληθὺν κεχάροντο,
 τῷ ἔκειλοι, οἷόν τε μεσαιτάτη ἐμβεβαῶτες
 Αἰμονίη· μέλλον δὲ βοῆ ἐνὶ θωρήξεσθαι·
 ὦδε μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἀσπετος ἐξεφαάνθη
 1000 Κόλχων, οἳ Πόντοιο κατα στόμα καὶ δια πέτρας
 Κυνέας μαστήρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μήδειαν δ' ἔξαιτον εὐὸ ἐς πατρὸς ἄγρεσθαι
 ἵεντ' ἀπροφάτως, ἥε στονόεσσαν αὐτὴν
 νωμήσειν χαλεπήσειν ὁμόκλειον ἀτροπίησιν
 1005 αὐτὴ τε καὶ μετέπειτα συν Αἰήταο κελεύθῳ.
 ἀλλὰ σφρας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
 κρείων Ἀλκίνοος· λείλητο γὰρ ἀμφοτέροισιν
 δηιοτήτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
 κούρη δ' οὐλομένη ὑπο δαίματι πολλὰ μὲν αὐτὸς
 1010 Αἰσονίδεω ἑτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
 Ἀρήτης γούνων ἀλόχον θίγην Ἀλκινόοιο
 „γουνούμαι, βασίλεια· σὺ δ' ἴλαθι, μὴ δέ με Κόλχοις
 ἐκδώης ἢ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νῦν καὶ αὐτὴ
 ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβει, οἷσιν ἐς ἄτην
 1015 ἀνύτατος κούφαισι θέει νόος ἀμπλαυήσιν.
 ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκινὰ ἔπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκρητι
 μαργοσύνης· ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἥελιοιο,
 ἴστω νυκτιπόλου Περσηίδος ὄργια κούρης·
 μὴ μὲν ἐργὸν ἐθέλουσα συν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν
 1020 κείθεν ἀφωρηθήην· στυγερόν δέ με τάρος ἐπεισεν
 τῆσγε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐ δέ τις ἄλλη
 μῆτις ἔην· ἔτι μοι μίση μένει, ὡς ἐνὶ πατρὸς
 δάμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος· ἀλλ' ἐλέαιρε,
 πότνα, τεόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
 1025 ἀθάνατοι βιοτόν τε τελεσφόρον ἀργαίην τε

- καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόληος.“
 τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δάκρυ χέουσα·
 τοῖα δ' ἀριστήων ἐναμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον
 „ὑμέων, ὦ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφὶ τ' ἀέθλοισ
 1030 ὦν κάμον ὑμετέροισιν, ἀτύξομαι· ἥς ἰότητι
 ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοῦν ἀνδρῶν
 κείρετε γηγενέων· ἥς εὔνεκεν Αἰμονίην δὲ
 χρούσειον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες.
 ἦδ' ἐγώ, ἢ πάτρην τε καὶ οὐς ὄλεσσα τοκῆας,
 1035 ἢ δόμον, ἢ σύμπασαν ἐνφροσύνην βιότοιο·
 ὕμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δάματα ναιέμεν αὐτίς
 ἤνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἐτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
 ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπο δὴ βαρὺς εἴλετο δαίμων
 ἀργαίας· στυγερὴ δὲ συν ὀθνείοις ἀλάλημαι.
 1040 δεῖσατε συνθεσίας τε καὶ ὄργια, δεῖσατ' Ἐρινὺν
 Ἰκασίην, νέμεσίν τε θεῶν, εἰς χεῖρας ἰοῦσαν
 Αἰήτεω λάβη πολυπήμονι δηωθήναι.
 οὐ νηούς, οὐ πύργον ἐπίροσθου, οὐκ ἀλεωρὴν
 ἄλλην, οἷοθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.
 1045 σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλές· οὐ δ' ἐνὶ θυμῷ
 αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπι γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
 δερκόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλὰ κε πᾶσιν,
 κῶας ἐλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις
 αὐτῷ τ' Αἰήτη ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε
 1050 ἠνορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.“
 ὡς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γουνάζοιτο,
 ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
 σεῖον δ' ἐργείας εὐήκειας ἐν παλάμησιν,
 φάσγανὰ τ' ἐκ κολεῶν· οὐ δὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
 1055 ἐννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειαν.
 στρενγομένοις δ' ἀν' ὄμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
 Νυξ ἔργων ἀνδρεσσι, κατευκήλησε δὲ πᾶσαν
 ΑΡΟΛΛΟΝ.

- γαίαν ὁμῶς· τὴν δ' οὔτι μίνυνθά περ εὔνασεν ὕπνος
 ἀλλὰ οἱ ἐν στέροισι ἀχέων εἰλίσσετο θυμός.
 1060 οἶον ὅτε κλαστήρα γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίσσει
 ἐννυχίη· τῇ δ' ἄμφι κινύρεται ὄρφανὰ τέκνα
 χηροσύνη πόσιος· σταλάει δ' ὑπο δάκρυ παρειαῖς
 μυρομένης, οἷη μιν ἐπι σμυγερῇ λάβει αἶσα·
 ὡς τῆς ἰκμαίνοντο παρηγίδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 1065 ὀξεύης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἄμφ' ὀδύνησιν.
 τῷ δ' ἐντοσθε δόμοιο κατα πτόλιν, ὡς τὸ πάροισθεν,
 κρείων Ἀλκίνοος πολυπότνια τ' Ἀλκινόοιο
 Ἀρήτη ἄλοχος, κούρης πέρι μητιάσκον
 οἴσιν ἐνι λεχέεσσι δια κνέφας· οἶα δ' ἀκοίτην
 1070 κουριδίον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις
 „ναί φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα φύεο Κόλχων
 παρθευικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθι δ' Ἄργος
 ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἰμονιῆες·
 Αἰήτης δ' οὔτ' ἄρ' ναίει σχεδόν, οὐδέ τι ἰδμεν
 1075 Αἰήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν· ἦδε δὲ κούρη
 αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιώσασα.
 μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρὸς ἄγεσθαι.
 ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτῆρια δῶκεν
 φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακόν, οἶά τε πολλὰ
 1080 ῥέζομεν ἀμπλακίησιν, ἀκραιομένη ὑπάλυξεν
 πατρὸς ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλου. αὐτὰρ Ἴησων,
 ὡς αἶω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἕξ ἔθεν ὄροικς,
 κουριδίην θήσεσθαι ἐνι μεγάροισιν ἄκοιτιν.
 τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἐκὼν ἐπίορκον ὀμύσσαι
 1085 θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἔκητι
 παῖδα πατῆρ' ἄνυμῳ κεκοτηότι δηλήσαιτο.
 λίην γὰρ δύσζηλοι εἰαῖς ἐπι παισὶ τοκήες·
 οἶα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μῆσατο Νυκτεύς·
 οἶα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἐνι πῆματ' ἀνέτλη,

- 1090 πατρὸς ἀτασθαλίησι· νέον γε μὲν, οὐδ' ἀπο τηλοῦ,
 ὕβριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐνι χάλκεα κέντρα
 πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στουόεντι δὲ κάρφεται οἴτω
 ὄρφναίη ἐνι χαλκῶν ἀλετρεύουσα καλιῆ·
 ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες λαίοντο
 1095 ἧς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον εἶπεν
 „Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
 Κόλχους, ἠρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
 ἀλλὰ Διὸς δεῖδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι.
 οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
 1100 λῶιον· οὐ γὰρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο.
 καὶ κ' ἐθέλων, ἕκαθὲν περ, ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
 τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἦτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.
 παρθευικὴν μὲν εἴουσαν, ἐφ' ἀπο πατρὶ κομίσσαι
 1105 ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 οὐ μιν εἴου πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδέ, γενέθλην
 εἴ τιν' ὑπο σπλάγγχοισι φέρει, δῆροισιν ὀπάσσω·
 ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὔνασεν ὕπνος.
 ἦ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὤρτο
 1110 ἐκ λεχέων ἄνα δῶμα· συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι, δέσποιναν ἔην μεταποιπνύουσαι.
 σίγα δ' εἶον κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
 ἦσιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι
 Αἰσονίδην κούρη, μὴ δ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 1115 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
 παρθευικὴν μὲν εἴουσαν, εἴου ποτι δῶματα πατρὸς
 ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτιμήξειν φιλότητος.
 ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρων ἐκ μεγάροιο,
 1120 ὡς κεν Ἴησου μῦθον ἐναίσιμον ἀγγείλπειν
 Ἀρήτης, βουλὰς τε θεουδέος Ἀλκινόοιο.

- τοὺς δ' εὖρεν παρα νηὶ συν ἔντεσιν ἐγρήσσοντας
 Ἰλλικῶ ἐν λιμένι, σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
 πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 1125 ἠρώων· μάλα γάρ σφιν ἑαδὸτα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασδόμενοι μακάρεσδιν
 ἢ θέμις, εὐαγέως ἐπιβάμια μῆλ' ἐρούσαντες,
 αὐτονυχὶ κούρη θαλαμηγίου ἔντυον εὐνήν
 ἄντρον ἐν ἠγαθέω, τόθι δὴ ποτε Μάκρις ἔναιεν,
 1130 κούρη Ἀρισταίοιο μελίφρονος, ὅς ῥα μελισσέων
 ἔργα πολυκημητοῖο τ' ἀνεύρατο πῖαρ ἐλαίης.
 κελύη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νυσήϊον νία
 Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
 δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
 1135 εὐτέ μιν Ἐρμείας φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἔχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
 ἢ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῶ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρον
 νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἔνναέτησιν.
 ἔνθα τότ' ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοιοῦτο δ' ὑπερθεῖν
 1140 χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλον, ὄφρα πέλοιτο
 τιμήεις τε γάμος καὶ αἰοίδιμος· ἄνθα δὲ σφιν
 νύμφαι ἀμερογόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
 ἐσφύροεν· πάσας δὲ πυρὸς ὡς ἄμφεπεν αἰγλή·
 τοιον ἀπο χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.
 1145 δαίε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ'
 ἐκάστην
 αἰδῶς ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
 αἰ μὲν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρος·
 αἰ δ' ὄρεος κορυφᾶς Μελιτηγίου ἀμφενέμοντο·
 αἰ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηίδες· ὥρσε γὰρ αὐτῇ
 1150 Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις, Ἰήσωνα κυδαίνουσα.
 κείνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληίζεται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τούσγε συν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν

- τεινάμεναι ἑανὸς εὐάδεας· οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δοῦρατα νωμήσαντες ἀρήια, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
 1155 δυσμενέων αἰδήλος ἐπιβροῦσιεν ὄμιλος,
 κρᾶατα δ' εὐφύλλοις ἔστεμμένοι ἀκρομέουσσιν,
 ἐμμελέως, Ὀροφῆς ὑπαι λίγα φορμίζοντος
 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν ἄειδον.
 οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέεσσαι
 1160 ἦρως Αἰσονίδης, μεγάρους δ' ἐνὶ πατρὸς εἰδοῖο,
 νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὡς δὲ καὶ αὐτῇ
 Μήδεια φρονέεσκε· τότ' αὖ χρεῶ ἦγε μιγῆναι.
 ἀλλὰ γὰρ οὐποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
 τερωπλῆς ἐπέβημεν ὄλῳ ποδί· σὺν δὲ τις αἰεὶ
 1165 πικρῇ παρομέμβλωκεν ἐνφροσύνησιν ἀνίη.
 τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἰαινομένους φιλότητι
 δεῖμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διακρισις Ἀλκινόοιο.
 Ἦὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσιν
 λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἠέρος· αἰ δ' ἐγέλασαν
 1170 ἠιόνες νήσοιο καὶ ἐρσήεσσαι ἄπωθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγριαῖς·
 κίνυντ' ἔνναέται μὲν ἀνα πτόλιν, οἱ δ' ἀπο τηλοῦ
 Κόλχοι Μακρυδίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
 αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίησιν
 1175 ὄν' νόον ἐξερέων κούρης ὑπερ· ἐν δ' ὄγε χεῖρὶ
 σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὑπο λαοὶ
 ἰθείας ἀνα ἄστν διεκρίνοντο θέμιστας.
 τῷ δὲ καὶ ἐξέλης πολεμῆια τεύχεα δύντες
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὀμιλαδὸν ἐστιχόαντο.
 1180 ἦρως δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
 βαῖνον ἐποφόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροιαῖται
 ἦντεον εἰσαῖοντες, ἐπεὶ νημερτέα βάζειν
 Ἥρη ἐπιπροέηκεν· ἄγε δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων
 ἀρνεῖον μῆλων, ὃ δ' ἀεργηλῆν ἔτι πύργτιν·

- 1185 ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἴστασαν οἴνου
κίρνασθαι· θυέων δ' ἀπο τηλόθι κήκιε λιγνύς.
αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανοὺς φέρον, οἷα γυναικες,
μειλιά τε χρυσοῖο, καὶ ἀλλοίην ἐπι τοῖσιν
ἀγλαίην, οἷν τε νεοζυγές ἐντύνονται·
- 1190 θάμβενν δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἠρώων
εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφισιν Οἰάργοιο
υἶόν ὑπαι φόρμιγγος ἐνκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλω.
νύμφαι δ' ἄμμια πάσαι, ὅτε μνήσαιο γάμοιο,
- 1195 ἰμερόενθ' Ἰμέναιον ἀνήπουν· ἄλλοτε δ' αὐτε
οἶόθεν οἶαι ἄειδον ἐμισσόμεναι περὶ κύκλον,
Ἥρη, σεῖο ἔκρητι· σὺ γὰρ καὶ ἐπι φρεσὶ θήκας
Ἀρήτης, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκίνοον δέ.
αὐτὰρ ὄγ' ὥς τὰ πρῶτα δίκης ἀνα πείρατ' εἶπεν
- 1200 ἰθείης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήιστο,
ἔμπεδον ὡς ἀλέγνυε διαμπερές· οὐ δὲ ἔτάρβος
οὐλοῦν, οὐ δὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταιο
μήνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιζεύξας ἔχεν ὄρκους.
τῷ καὶ ὅτ' ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιδῶντες,
- 1205 καὶ σφραγὴς ἠὲ θέμιστας εἰς εἰρυσθαι ἄνωγεν,
ἢ λιμένων γαίης τ' ἀπο τηλόθι νῆας ἐέθρην,
δὴ τότε δὴ βασιλῆος ἐοῦ τρομέοντες ἐνιπᾶς
δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας· αὐθι δὲ νῆσφ
δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον,
- 1210 εἰδότε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἔοντες
ἄνδρες, ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαίην
νῆσον ἔβαν· κείθεν δὲ Κεραῦνια μέλλον Ἀβάντων
οὔφρα Νεσταίους τε καὶ Ὠρικὸν εἰσάφικέσθαι·
ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
- 1215 Μοιράων δ' ἔτι κείσε θυῆ ἐπέτεια δέχονται
καὶ Νυμφέων Νομίοιο καθ' ἰερὸν Ἀπόλλωνος

- βαμοί, τοὺς Μῆδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰούσιν
Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήια, πολλὰ δ' ὄπασσεν
Ἀρήτη· μετὰ δ' αὐτε δυώδεκα δῶκέν ἐπεσθαι
- 1220 Μηδείῃ δμωᾶς Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
ἤματι δ' ἑβδομάτφ Δρεπάνην λίπον· ἦλυθε δ' οὔφος
ἀκραῆς ἠῶθεν ὑπεκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θεῶν. ἀλλὰ γὰρ οὔπω
αἰσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιῶδες ἠρώεσσιν,
- 1225 ὄφρ' ἔτι καὶ Διβύης ἐπι πείρασιν ὀτλήσειαν.
ἥδη μὲν ποθι κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακίῃων,
ἥδη Κουρήτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοιισιν
λαίφεσι καὶ στεινὰς αὐταῖς συν Ἐχινάσι νήσους
ἐξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
- 1230 καὶ τότε ἀναρπάγδην ὀλοῇ βορέαιο θυέλλα
μεσσηγὺς πέλαγος δὲ Διβυστικὸν ἐννέα πάσας
νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρις ἴκοντο
προπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
νησὶ πέλει, ὅτε τόνγε βίφατο κόλπον ἰκέσθαι.
- 1235 πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μυιόεντα βυθοῖο
τάρφεα· κωφῆ δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
ἠερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐ δὲ τι κείσε
ἐρπετόν, οὐ δὲ ποτητὸν αἰρείεται. ἐνθ' ἄρα τούςγε
πλήμυρίς — καὶ γὰρ τ' ἀναχάζεται ἠπειροιο
- 1240 ἢ θαμὰ δὴ τότε χεῦμα, καὶ ἄψ ἐπεφεύγεται ἀκτὰς
λάβρον ἐποιχόμενον — μυχάτη ἐνέωσε τάχιστα
ἠῖόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
οἱ δ' ἀπο νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰσορόωντας
ἠέρα καὶ μεγάλης νῶτα χθονός, ἠέρι δ' ἴσα
- 1245 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηγεκές· οὐ δὲ τιν' ἄρδμόν,
οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε κατηγιάσσαντο βοτήρων
αὔλιον, εὐκήλω δὲ κατείχετο πάντα γαλήνη.
ἄλλος δ' αὐτ' ἄλλον τετιμημένος ἐξεφείνειν

- „τίς χθών εὔχεται ἦδε; πόθι ξυνέωσαν ἄλλαι
 1250 ἡμέας; αἰθ' ἐτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερές ὀρηθηῖναι
 πετράων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπερ Διὸς αἶσαν ἰούσιν
 βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μενοινώοντας ὀλέσθαι.
 1255 αὐθι μένειν τυτθόν περ ἐπι χρόνον; οἷον ἐρήμη
 πέξα διωλυγίης ἀναπέπταται ἠπίροιο.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίη κακότητος
 ἰθύντηρ Ἀργαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευσεν
 „ἄλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐ δ' ὑπάλυξις
 1260 ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθήναι
 τῆδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἰ καὶ ἄηται
 χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώθαια λεύσω
 τῆλε περισκοπέων ἄλα πάντοθεν· ἦλιθα δ' ὕδωρ
 ξαινόμενον πολιῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
 1265 καὶ κεν ἐπισμυγεῶς δια δὴ πάλαι ἦδε κεάσθη
 νηῦς ἰερῆ χέρσον πολλὸν πρόσω· ἀλλὰ μιν αὐτῆ
 πλημυροῖς ἐκ πόντοιο μεταχροσίην ἐκόμισσεν.
 νῦν δ' ἦ μὲν πέλαγος δὲ μετέσσεται, οἴοθι δ' ἄλμη
 ἄπλοος εἰλεῖται, γαίης ὑπερ ὄσσον ἔχουσα.
 1270 τούνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημι κεκόφθαι
 ναυτιλίης νόστον τε· δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
 φαίνοιεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἰήγεσσι θαάσσειν
 μαιομένω κοιιδῆς· ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.“
 1275 ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλώωντι
 ὄσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχνώθη κραδίη, χύτο δέ χλόος ἀμφι παρειάς·
 οἷον δ' ἀψύχοισιν εἰκότες εἰδώλοισιν
 ἀνέρες εἰλίσσονται ἀνα πτόλιν, ἢ πολέμοιο
 1280 ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἢέ τιν' ὄμβρον

- ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατα μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
 ἢ ὅτ' ἂν αὐτόματα ξόανα ῥέη ἰδρωόντα
 αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἐνι φαντάζωνται,
 ἦε καὶ ἥλιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάργησιν
 1285 οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἠέρος ἄστρα φαείνοι·
 ὡς τότ' ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἦλουν ἐρπύζοντες· ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνῆ
 ἔσπερος· οἱ δ' ἔλεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἴν' ἀνδιχα δῆθεν ἕκαστος
 1290 θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνι ψαμάθοισι πεσόντες.
 βᾶν δ' ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἕκαστέρῳ αὐλιν ἐλέσθαι·
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
 ἀκμηνοὶ καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύκτ' ἐπι πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἐπι· νόσφι δὲ κοῦραι
 1295 ἀθροῖαι Αἰήταο παρεστενάχοντο θυγατρί.
 ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
 ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ' ὄφρουσι Πανκτωλοῖο
 κύννοι κινήσουσιν ἐδὸν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 1300 ἐρσῆεις βρέμεται, ποταμοῖο τε καλὰ ῥέεθρα·
 ὡς αἰ' ἐπι ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐθείρας
 παννύχια ἔλεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.
 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπο ζωῆς ἐλίασθεν
 νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι
 1305 ἠρώων οἱ ἄριστοι ἀνηνύστῳ ἐπ' ἀέθλω·
 ἀλλὰ σφεας ἐλέησαν ἀμηχανίη μινύθοντας
 ἠρῶσσαι, Λιβύης τιμήσοι, αἰ' ποτ' Ἀθήνην,
 ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
 ἀντόμεναι Τροίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
 1310 ἐνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον ἀνγαί
 ἠελίου Λιβύην· αἰ' δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
 ἔσταν, ἔλον δ' ἀπο χερσὶ καρήατος ἠρέμα πέπλον.

- αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἐτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἐνεικεν,
 δαίμονας αἰδεσθεῖς. αὐτὸν δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
 1315 *μελιχίους ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον*
 „κάμμορε, τίπ' ἐπι τόσσον ἀμηχανίη βεβόλησαι;
 ἴδμεν ἐποιοχόμενους χρύσειον δέρος· ἴδμεν ἕκαστα
 ὑμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπι χθονός, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγρην
 πλαζόμενοι κατα πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.
 1320 οἰοπόλοιο δ' εἰμὲν χθόνια θεῶν ἀυδήσσαι,
 ἠρώσσαι, Λιβύης τιμήροιο ἠδὲ θύγατρες.
 ἀλλ' ἀνα· μὴ δ' ἔτι τοῖον οἰζύων ἀκάχησον·
 ἄνστησον δ' ἐτάρους. εὐτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτροίτη
 ἄρμα Ποσειδάωνος ἐντροχον ἀντίκα λύσῃ,
 1325 δὴ ἕα τότε σφετέρῃ ἀπο μητέρι τίνετ' ἀμοιβὴν
 ὧν ἔκαμεν δηρὸν κατα νηδύος ὕμμε φέρουσα·
 καὶ κεν ἔτ' ἠγαθέην ἐς Ἀχαιίδα νοστήσαιτε.“
 ὡς ἄρ' ἔφην, καὶ ἄφαντοι ἴν' ἔσταθεν, ἐνθ' ἄρα ταίγε
 φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
 1330 παπτήνας ἂν' ἄρ' ἔξετ' ἐπι χθονός, ὧδέ τ' ἔειπεν
 „ἴλατ' ἐρημονόμοιοι κνυραὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
 οὔτι μάλ' ἀντικρὺ νοέω φάτιν. ἦ μὲν ἐταίρους
 εἰς ἔν' ἀγειράμενος μνηθήσομαι, εἰ νύ τι τέκνωρ
 δῆοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.“
 1335 ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐτάρους ἐπι μακρὸν αὐτεῖ,
 αὐσταλέος κονίησι, λέων ὣς, ὅς ῥά τ' ἂν' ὕλην
 σύννομον ἦν μεθέπων ὠρούεται· αἱ δὲ βαρεῖη
 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἂν' οὔρεα τηλόθι βῆσαι·
 δαίματι δ' ἄρραυλοι τε βόες μέγα πεφρίκασιν
 1340 βουπελάται τε βοῶν. τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρους ἐτύχθη
 ῥιγεθανῆ ἐτάροιο φίλοις ἐπικεκλωμένοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφέες· αὐτὰρ ὁ τοῦσγε
 ἀχρυσμένους ὄρμοιο πέλας μέγα θηλυτέρῃσιν
 ἰδούσας, μνθεῖτο πιφανσκόμενος τὰ ἕκαστα

- 1345 „κλυτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
 στέρφουσιν αἰρείοις ἐξωσμένοι ἐξ ὑπάτοιο
 ἀνχένος ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἠύτε κούραι,
 ἔσταν ὑπερ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἂν δ' ἐκάλυψαν
 πέπλον ἐρουσάμεναι κούφῃ χερσί, καὶ μ' ἐκέλοντο
 1350 αὐτὸν τ' ἔργεσθαι, ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα·
 μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τίσαι ἀμοιβὴν
 ὧν ἔκαμεν δηρὸν κατα νηδύος ἄμμε φέρουσα,
 ὀπότε κεν λύσῃσιν ἐντροχον Ἀμφιτροίτη
 ἄρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
 1355 τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φάν γε μὲν εἶναι
 ἠρώσσαι, Λιβύης τιμήροιο ἠδὲ θύγατρες.
 καὶ δ' ὀπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπι χθονός ἠδ' ὅσ' ἐφ'
 ὕγρην
 ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διδόμεναι εὐχετόωντο.
 οὐ δ' ἔτι τὰσδ' ἀνα χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀχλὺς
 1360 ἦε νέφος μεσσηγνὸν φαινομένης ἐκάλυψεν.“
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαίοντες.
 ἐνθα τὸ μῆμιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
 ἐξ ἄλδος ἠπειρον δὲ πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
 ἀμφιλαφῆς, χρυσέησι μετήροος ἀνχένα χαίταις·
 1365 ῥόμφο δὲ σεισάμενος γυῖων ἀπο νήχυτον ἄλμην
 ὦρτο θεῖεν, πνοιῇ ἰκελος πόδας. αἴψα δὲ Πηλεὺς
 γηθήσας ἐτάροισιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα
 „ἄρματα μὲν δὴ φημι Ποσειδάωνος ἔργω
 ἦδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπο χερσὶ λελύσθαι·
 1370 μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι, ἠέ περ αὐτὴν
 νῆα πέλειν· ἦ γὰρ κατα νηδύος ἄμμε φέρουσα
 ἠνεκὲς ἀργαλείοισιν οἰζύει καμάτοισιν.
 ἀλλὰ μιν ἀστεμφεῖ τε βίη καὶ ἀτειρέσιν ὦμοις
 ὑπόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἐνδοθι γαίης
 1375 οἴσομεν, ἦ προτέρωσθε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.

οὐ γὰρ ὄγε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἰχθια δ' ἤμιν
σημανέειν τίν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης·“
ὡς ἠΐδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἦνδανε μήτης.
Μουσάων ὄδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω
1380 Πιερίδων, καὶ τῆνδε πανατρειὰς ἔκλυον ὄμφην,
ὑμέας, ὃ περὶ δὴ μέγα φέροτατο νῆες ἀνάκτων,
ἢ βίη, ἢ τ' ἀρετῇ Λιβύης ἀνα θῖνας ἐρήμους
νῆα μεταχρονίην ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἀγασθε,
ἀνθεμένους ὅμοιοι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
1385 ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύνῃ γε μὲν ἦ καὶ οἰζὺν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κείνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
ἔργον, ἀναγκαίη βεβημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
1390 ὡς φέρον, ὡς εἰσβάντες ἀπο στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
Λυσσαλέοις δ' ἤπειτ' ἱκελοὶ κυσὶν αἰσσοῦντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπι ξηρῇ γὰρ ἔκειτο
δίψα δυηπαθίη τε καὶ ἄλγεσιν. οὐ δ' ἐμάτησαν
πλαζόμενοι· ἔξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἔνι Λάδων
1395 εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεια ὄυετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος ὄφις· ἀμφὶ δὲ νύμφαι
Ἑσπερίδες ποίπνυον, ἐφίμερον ἀείδουσαι.
δὴ τότε δ' ἦτοι, τῆμος ὑφ' Ἡρακλῆι δαίχθαις,
μῆλειον βέβλητο ποτι στύπος· οἴσθι δ' ἄκρη
1400 οὐρῇ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπο κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄχρῳ ἐπ' ἄκνηστιν κέτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὑδρῆς Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἰστῶν
μνῆαι πυθνομένοισιν ἐφ' ἔλκεσι πορσαίνοντο.
ἀργοῦ δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπι χεῖρας ἔχουσαι
1405 ἀργυρέας ξανθῆσι λίγ' ἔστενον· οἱ δ' ἐπέλασσαν
ἄφρω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα, κίοντων
ἔσσυμένους, ἐγένοντο κατ' αὐτόθι. νόσατο δ' Ὀρφεὺς

θεῖα τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσιν
„δαίμονες ὃ καλαὶ καὶ εὐφρονες, ἴλατ', ἀνασσαί,
1410 εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναορίθμοι ἐστὲ θεῆσιν,
εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
νύμφαι· ἴτ' ὃ νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῦ,
δεῖξάτ' ἐελδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανείσαι
ἢ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινα γαίης
1415 ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, ῥόον, ᾧ ἀπο δίψαν
αἰθρομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτίς
δὴ ποτ' Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυτιλήσιν,
δὴ τότε μυρία δῶρα μετα πρώτῃσι θεάων
λοιβάς τ' εἰλαπίνας τε παρῆξομεν εὐμενέοντες.“
1420 ὡς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί· ταὶ δ' ἐλάειρον
ἐγγύθεν ἀχρυνμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
βλάστεον ὄρηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
πολλὸν ὑπερ γαίης ὄρθοσταδὸν ἠέξοντο.
1425 Ἑσπέρη αἰγίερος, πτελέη δ' Ἑρυνθῆς ἐγέντο·
Αἶγλη δ' ἰτείης ἱερὸν στύπος. ἐκ δὲ νυ κείνων
δενδρῶν, οἶαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτως
ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον· ἐκφατο δ' Αἶγλη
μειλιχίους ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας
1430 „ἢ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
δεῦρ' ἐμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
φρουρὸν ὄφιν ζωῆς παγχρύσεια μῆλα θεάων
οἴχετ' ἀειράμενος· στυγερὸν δ' ἄχος ἄμμι λείπεται.
ἦλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνήρ ὀλοώτατος ὕβριν
1435 καὶ δέμας· ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῶ ὑπέλαμπε μετώπῳ·
νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέσμα πελωρίου ἔστο λέοντος
ἰμόν, ἀδέψητον· στιβαρὸν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης
τόξά τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
ἦλυθε δ' οὖν κἀκείνος, αἶτε χθόνια πεζὸς ὀδεύων,

- 1440 δῖψη καρχαλέος· παίφασσε δὲ τόνδ' ἄνα χῶρον,
 ὕδωρ ἔξερέων, τὸ μὲν οὐ ποδι μέλλεν ιδέσθαι.
 ἦδε δέ τις πέτρον Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης·
 τὴν ὄγ' ἐπιφρασθεῖς, ἢ καὶ θεοῦ ἐννεσίησιν
 λάξ ποδὶ τύψεν ἐνεσθε· τὸ δ' ἀθρόον ἐβλυσεν ὕδωρ.
- 1445 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέφρονι ἑρείσας
 ῥωγάδος ἐκ πέτρης πίεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
 νηδύν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπεσῶν, ἐκορέσθη.
 ὡς φάτο· τοὶ δ' ἀσπαστόν, ἵνά σφισι πέφραδεν
 Αἴγλη
 πίδακα, τῇ θεῶν αἴψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκυρσαν.
- 1450 ὡς δ' ὅποτε στενὴν περὶ χηραμῶν εἰλίσσουνται
 γειομόροι μύρμηκες ὀμιλαδόν, ἢ ὅτε μυῖαι
 ἄμφ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηυῖαι
 ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὡς τότ' ἀολλεῖς
 πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.
- 1455 καὶ πού τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν ἰανθεῖς
 „ὦ πόποι, ἢ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἐταίρους
 Ἡρακλῆς δῖψη κεκηγότας. ἀλλὰ μιν εἴ πως
 δήοιμεν στείχοντα δι' ἠπείροιο κίοντες.“
 ἢ, καὶ ἀμειβομένων, οἷθ' ἄρμενοι ἐς τότε ἔργον,
- 1460 ἔκριθεν ἄλλυδις ἄλλος ἐπαῖξας ἑρεείνειν.
 ἶχνια γὰρ νυχλοῖσιν ἐπηλίνδητ' ἀνέμοισιν
 κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὠρηθήσαν
 νῆε δὺω, πτερυγέσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις
 Εὐφημος πύσσνος, Λυγκεύς γε μὲν ὄξέα τηλοῦ
- 1465 ὅσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετα σφίσι βῆσαντο Κάνθος.
 τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κέλῃην ὁδὸν ἠνορήε τε
 ὤρσεν, ἵν' Ἡρακλῆος ἀπληγέως πεπύθοιτο,
 Ἑλλάτιδην Πολύφημον ὅπῃ λίπε· μέμβλετο γὰρ οἱ
 οὐ ἔθεν ἀμφ' ἐτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
- 1470 ἀλλ' ὃ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστν πολίσσας

- νόστου κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενος Ἀργῶ
 τῆλε δι' ἠπείροιο· τέως δ' ἐξέκετο γαῖαν
 ἀγγιάλων Χαλύβων· τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἐδάμασσαν.
 καὶ οἱ ὑπο βλωθρῆν ἀχερωίδα σῆμα τέτυκται
- 1475 τυτθὸν ἄλως προπάροιδεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
 μῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶσατο Λυγκεύς
 τῶς ιδέειν, ὡς τίς τε νέω ἐνὶ ἡματι μῆνην
 ἦ ἴδεν, ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ιδέσθαι.
 ἐς δ' ἐτάρους ἀνίων μυθήσατο, μὴ μιν ἔτ' ἄλλον
- 1480 μαστήρα στείχοντα κηρησέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἦλυθον, Εὐφημός τε πόδας ταχὺς νῆε τε δοῖω
 Θρηακίου Βορέω, μεταμῶνια μοχθήσαντε.
 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἐνὶ Κῆρες ἔλοντο.
 πάσει φερβομένοισι συνήντεες· εἶπετο δ' ἀνήρ
- 1485 αὐλείτης, ὃ σ' ἐὼν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισιν
 δενομένοισι κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνευ
 λαῖ βαλών· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφανροτέρος γ' ἐτέτυκτο
 νῆωνος Φοίβοιο Λυκαρκεῖοιο Κάφανρος
 κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτε Μίνως
- 1490 ἐς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῆμα φέρουσαν,
 θρυγατέρα σφετέρῃν· ἢ δ' ἀγλαὸν νῆα Φοῖβῳ
 τίπτειν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.
 Ἀμφίθεμης δ' ἄρ' ἔπειτα μίγη Τριτωνίδι νύμφῃ·
 ἢ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκε κρατερόν τε Κάφανρον,
- 1495 ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνευ ἐπὶ ῥήνεσσι ἐοῖσιν.
 οὐ δ' ὄγ' ἀριστήων χαλεπᾶς ἠλεύατο χεῖρας,
 ὡς μάθον οἶον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
 πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνὶ ταρχύσαντο·
 μυρόμενοι δὲ τὰ μῆλα μετα σφέας οἷγ' ἐκόμισσαν.
- 1500 ἐνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῶ ἐνὶ ἡματι Μόφον
 νηλειῆς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
 μαντοσύναις. οὐ γὰρ τις ἀποτροπὴ θανάτοιο.

κεῖτο δ' ἐπι ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἤμαρ ἀλύσκων
 δεινὸς ὄφης, νωθῆς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλέψαι,
 1505 οὐδ' ἄν ὑποτρέσαντος ἐνωπαδὸς ἀξείειν.
 ἀλλ' ὧ̄ κεν τὰ πρῶτα μελάγχμιον ἰὸν ἐνεῖη
 ζώντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἐμπνοα βόσκει,
 οὐδ' ὀπόσον πήχχιον ἐς Ἄϊδα γίνεται οἶμος,
 οὐδ' εἰ Παιήων, εἰ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 1510 φαρμάσσοι, ὅτε μῦνον ἐνιχρίμψῃσιν ὁδοῦσιν.
 εὔτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεύς
 Εὐρύμεδων — καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὖνομα μή-

τηρ —

Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆι κομίζων,
 ὅσσαι κνανέου στάγες αἵματος οὐδὰς ἵκοντο,
 1515 αἰ̄ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
 τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκωνθαν ἐνεστηριζέτο Μόψος
 λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
 κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνησιν ἐλιχθεῖς,
 σάρακα δακῶν ἐχάραξεν. ἀτὰρ Μῆδεια καὶ ἄλλαι
 1520 ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοῖνιον ἔλκος ἄφασσεν
 θαρσαλέως, ἐνεκ' οὗ μιν ὑπέροβιον ἔλκος ἔτειρεν,
 σχέτλιος· ἢ τέ οἱ ἤδη ὑπο χροῦ δύετο κῶμα
 λυσιμελές, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέει ἀχλὺς.
 αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γνῖα
 1525 ψύχετ' ἀμυχανίη· ἔταροι δὲ μιν ἀμφαγέροντο,
 ἦρος τ' Αἰσονίδης, ἀδινῆ περιθαμβέες ἄτη.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπι τντθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλεν
 κεῖσθαι ὑπ' ἡελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἐνδοθι σάρακα
 ἰὸς ἄφαρ, μυδόωσα δ' ἀπο χροῦς ἔρρεε λάχνη.
 1530 αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον
 ἐσσυμένως μακέλησιν· ἐμοιρῆσαντο δὲ χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραὶ τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
 μυρόμενοι· τρεῖς δ' ἀμφι συν ἔντεσι δινηθέντες

εὔ κτερέων ἰσχυόντα, χυτὴν ἐπι γαῖαν ἔθεντο.
 1535 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπι νηὸς ἔβαν, πρήσσοντος ἀήτεω
 ἀμ πέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήσαντο
 λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτανίδος, οὔτινα μῆτιν
 δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
 ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένους ἔρχεται οἶμον,
 1540 εὔτε μιν ὀξύτατον θάλαπαι σέλας ἡελίοιο·
 ῥοῖζῳ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 σπινθαρόγχεσσι πυρὸς ἐναλλήγκια μαιμῶντι
 λάμπεται, ὄφρα μυχὸν δὲ δια ὄρωμοῖο δύηται·
 ὡς Ἀργῶ λίμνης στόμα ναῦπορον ἐξερέουσα
 1545 ἀμπεπόλει δηναῖον ἐπι χρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
 κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἐκτοθι νηὸς
 δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἐπι μείλια θέσθαι.
 καὶ τοὶ μὲν Φοῖβου κτέρας ἴδρουν ἐν χθονὶ βάντες·
 τοῖσιν δ' αἰζήῳ ἐναλλήγκιος ἀντεβόλησεν
 1550 Τριτων εὐρυβίης, γαίης δ' ἀνα βῶλον ἀείρας
 ξείνι ἀριστήεσσι προῖσχετο, φάνησέν τε
 „δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περσιώσιον ἐγγυαλίξει
 ἐνθάδε νῦν πάρ' ἐμοὶ ξεινήιον ἀντομένοισιν.
 εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἀλός, οἶά τε πολλὰ
 1555 ἀνθρωποὶ χατέουσιν ἐπ' ἄλλοδαπῇ περὶ ὄντες,
 ἔξερέω. δὴ γὰρ με πατήρ ἐπίστορα πόντου
 θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
 παρραλῆς, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες
 Εὐρύπυλον Λιβύη θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.“
 1560 ὡς ἠΰδα· πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βῶλακι χείρας
 Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήθην προσέειπεν
 „Ἀπίδα καὶ πέλαγος Μινώϊον εἰ νύ που, ἦρος,
 ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἐνίσπες.
 δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις
 1565 χρίμψαντες γαίης ἐπι πείρασι τῆσδε θνέλλαις

- νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν ἐς τόδε λίμνης
 χεῦμα δι' ἠπίερον βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἰδυεν,
 πῆ πλόος ἐξανέχει Πελοπηίδα γαίαν ἰκέσθαι.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ δὲ χεῖρα ταυύσσατο, δεῖξε δ' ἄπωθεν
- 1570 φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθῆς στόμα λίμνης
 „κείνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἐνθα μάλιστα
 βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκάτερθε δὲ λευκαὶ
 ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἢ δὲ μεσηγνὴ
 ῥηγμῖνων στεινὴ τελέθει ὁδὸς ἐπὶ τὸς ἐλάσσαι.
- 1575 κείνο δ' ὑπήριον θείην Πελοπηίδα γαίαν
 εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
 δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἀλὸς οἶδμα βάλητε,
 τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
 ἔστ' ἂν ἄνω τεύησι· περιρῳήδην δ' ἐτέρωσε
- 1580 κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
 ἀγκῶνος τέτατ' ἰδυὺς ἀπο προύχοντος ἰούσιν.
 ἀλλ' ἴτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μὴ τις ἀνὴ
 γινέσθω νεότητι κεκασμένα γνῖα μογήσαι.“
 ἴσκειν ἐυφροπέων· οἳ δ' αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
- 1585 λίμνης ἐκπρομολεῖν λελιημένοι εἰρεσίησιν.
 καὶ δὴ ἐπιπροπέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὃ τείως
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν, εἶσατο λίμνην
 εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὔτις ἐσέδρακεν, οἶον ἄφαντος
 αὐτῷ συν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
- 1590 θυμός, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμος ἀντεβόλησεν.
 καὶ ῥά οἱ Αἰσονίδην μῆλων ὃ τι φέρετατον ἄλλων
 ἦνωρον ῥέξει καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.
 αἴψα δ' ὄγ' ἐσσυμένως ἐκκρίνατο, καὶ μιν ἀείρας
 σφάξε κατα προύμνης, ἐπὶ δ' ἐννεπεν εὐχολήσιν
- 1595 „δαῖμον, ὅτις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδ' ἐφαάνθης,
 εἶτ' οὖν σε Τρίτων', ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν,
 ἢ Νηρηῆα θύγατρεις ἐπικλείουσ' ἀλοσύδναι,

- Ἰλαθι, καὶ νόστοιο τέλος θυμηδῆς ὄπαξε.“
 ἢ ῥ', αἶμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας
- 1600 ἦκε κατα προύμνης· ὃ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη
 τοῖος ἐών, οἴος περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνῆρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
 στέλλη, ὄρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαιτῆς,
 εἶθαρ ἐπιτροχάων· ὃ δ' ἐπ' ἀνέμῳ γαῦρος ἀερόθεις
- 1605 ἔσπεται, ἀργινύοντα δ' ἐπὶ στομάτεσσι χαλινὰ
 ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
 ὡς ὄγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκίῳ Ἀργοῦς
 ἦγ' ἄλλα δὲ προτέρωσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
 κροάτος, ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰζύας ἔστ' ἐπὶ νηδὺν
- 1610 ἀντικρὺ μακάρεσσι φνὴν ἐκπαγλον εἶκτο·
 αὐτὰρ ὑπὸ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἐνθα καὶ ἐνθα
 κήτεος ὀλκαίη μηκύνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
 ἄκρον ὕδωρ, αἶτε σκολιοῖς ἐπὶ νεοῖθι κέντροις
 μῆνης ὡς κεράεσσιν εἰδόμεναι διχόωντο.
- 1615 τόφρα δ' ἄγειν, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσση
 νεισομένην· δῦ δ' αἴψα μέγαν βυθόν· οἳ δ' ὀμά-
 δησαν
 ἦρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
 ἐνθα μὲν Ἀργῆός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
 ἦδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασιν
- 1620 βωμοί· ἐπεὶ κείν' ἦμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἐς ἠῶ
 λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξι' ἔχοντες
 γαίαν ἐρημαίην, πνοιῆ ζεφύροιο θέεσκον.
 ἦρι δ' ἐπειτ' ἀγκῶνά θ' ὀμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
 κεκλιμένην ἀγκῶνος ὕπερ προύχοντος ἰδουτο.
- 1625 αὐτίκα δὲ ζέφυρος μὲν ἐλώφειν, ἦλυθε δ' αὔρη
 ἀργέσταο νότον· χήραντο δὲ θυμὸν ἰωῆ.
 ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἔδν, ἀνα δ' ἦλυθεν ἀστήρ
 αὔλιος, ὅστ' ἀνέπαυσεν ὀϊζυροῦς ἀροτῆρας,
 12*

- δὴ τότε ἔπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος
 1630 Ἰστία λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες
 Ἰστόν, ἐυξέστησιν ἐπερρώοντ' ἐλάττησιν
 παννύχοι καὶ ἐπ' ἡμαρ, ἐπ' ἡματι δ' αὐτίς ἰούσαν
 νύχθ' ἑτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
 Κάρπαθος· ἐνθεν δ' οἶγε περαιώσεσθαι ἔμελλον
 1635 Κρήτην, ἣτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἄλλ' νήσων.
 τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος, ἀπο στιβαροῦ σκοπέλοιο
 ὄγγνύμενος πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
 Δικταίην ὄρμοιο κατερχομένους ἐπιωγῆν.
 τὸν μὲν χάλκειός μελιγενέων ἀνθρώπων
 1640 ὄψεως λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
 Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσον πόρην ἔμμεναι ὄφρον,
 τοῖς περὶ χάλκειοῖς Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.
 ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυναικὶ τέτυκτο
 χάλκειος ἠδ' ἄρρηκτος· ὑπαι δέ οἱ ἔσκε τένοντος
 1645 σύριγγ' αἱματόεσσα κατα σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τήνγρε
 λεπτὸς ὑμῆν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
 οὐδέ, δὴ μάλα περ δεδημημένοι αἰψ' ἀπο χέρσου
 νῆα περιδδείσαντες ἀνακρούεσκον ἔρετμοῖς.
 καὶ νύ κ' ἐπισμυγερωῶς Κρήτης ἐκὰς ἤερόθησαν,
 1650 ἀμφοτέρου δῖψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
 εἰ μὴ σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσεν
 „κέκλυτέ μεν. μούνη γὰρ οἶομαι ὑμῖν δαμάσσειν
 ἄνδρα τόν, ὅστις ὄθ' ἐστὶ, καὶ εἰ παργάλκειον ἴσχει
 ὄν δέμας· ὁππότε μὴ οἱ ἐπ' ἀνάματος πέλοι αἰών.
 1655 ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἐρωῆς
 πετρώων, εἰως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.“
 ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπεκ βελέων ἐρύσαντο
 νῆ' ἐπ' ἔρετμοῖσιν, δεδοκμημένοι ἦντινα ῥέξει
 μῆτιν ἀνωίστως· ἣ δὲ πύχα πορφυροῖο
 1660 προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἐνάτερθεν

- βῆσαι ἐπ' ἰκρίοφιν· χερσὸς δὲ ἑ χειρὶ μεμαρπῶς
 Αἴθουίδης ἐκόμιζε δια κληῖδος ἰούσαν.
 ἐνθα δ' αἰοιδῆσιν μελιόσσετο, μέλλε δὲ Κῆρας
 θυμοβόρους, Αἶδαο θεῶς κύνας, αἰ περὶ πάσαν
 1665 ἤερα δινεύουσαι ἐπι ζωοῖσιν ἄγονται.
 τὰς γουναζομένη τρεῖς μὲν παρακέλετ' αἰοδαῖς,
 τρεῖς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόου, ἐχθοδαποῖσιν
 ὄμμασι χάλκειοιο Τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπᾶς·
 λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρῖεν χόλου, ἐκ δ' αἰδηλα
 1670 δείκῃλα προτάλλεν, ἐπιζαφελὸν κοτεύουσα.
 Ζεῦ πάτερ, ἣ μέγα δὴ μοι ἐνι φρεσὶ θάμβος ἄηται,
 εἰ δὴ μὴ νοῦσοισι τυπήσῃ τε μούνου ὄλεθρος
 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χελέπτει
 ὡς ὄγε χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι
 1675 Μηδείης βρομίῃ πολυφαρμάκου· ἂν δὲ βαρείας
 ὀχλίξων λάιγγας, ἐρουκέμεν ὄρμον ἰκίσθαι,
 πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχῶρ
 τηκομένῳ ἰκελος μολίβῳ ῥέεν· οὐ δ' ἔτι δηρὸν
 εἰστήκει προβλήτος ἐπεμβεβαῶς σκοπέλοιο.
 1680 ἀλλ' ὡς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελωροῖν ὑψόθι πεύκη,
 τήντε θεοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπλήγα λιπόντες
 ὑλοτόμοι θρυμοιο κατήλυθον· ἣ δ' ὑπο νυκτὶ
 ῥιπήσιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὐτὲ
 πρυμνόθεν ἐξαγεῖσα κατήριπεν· ὡς ὄγε ποσσὶν
 1685 ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἠωρεῖτο,
 ὕστερον αὐτ' ἀμενηνὸς ἀπείρουσι κάππεσε δοῦπφ.
 κείνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνι δὴ κνέφας ἠύλιζοντο
 ἦρωες· μετὰ δ' οἶγε νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ
 ἱρὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
 1690 ὕδωρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὡς κεν ἔρετμοῖς
 παμπρωτίστα βάλοιεν ὑπερ Σαλμωνίδος ἄκρης.
 αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπερ μέγα λαίτμα θέουτας

- νύξ ἐφόβει, τὴν πέο τε κατουλάδα κικλήσκουσιν.
 νύκτ' ὄλοην οὐκ ἄστρα διόσχανεν, οὐκ ἄμαρυγαί
 1695 μῆνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἥε τις οὐλλή
 ὠρώρει σκοτιή μυχάτων ἀνιοῦσα βερόθρων.
 αὐτοὶ δ', εἰτ' Ἀΐδη, εἰθ' ὕδασι ἐμφορέοντο,
 ἡεΐδειν οὐδ' ὄσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
 νόστον, ἀμυχανέοντες, ὅπη φέροι. αὐτὰρ Ἴησων
 1700 χεΐρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὀπί Φοῖβον αὐτεῖ
 θύσασθαι ἀλέων· κατα δ' ἔρρεεν ἀσχαλώοντι
 δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπίσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύ-
 κλαις,
 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
 Αἰητοῖδη, τῦνη δὲ κατ' οὐρανοῦ ἴκεο πέτρας
 1705 ὄλιφα Μελαντίους ἀρηήκοος, αἴτ' ἐν πόντῳ
 ἦνται· δοιῶν δὲ μίης ἐφύπερθεν ὀρούσας,
 δεξιτερῇ χρούσειον ἀνέσχεθες ὑπόθι τόξον·
 μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἰγλήν.
 τοῖσι δὲ τις Σποράδων βαιή ἀνα τόφῳ' ἐφαάνθη
 1710 νῆσος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἰαπουρίδος ἀντία νήσου,
 ἐνθ' εὐνάς ἐβάλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' ἠὼς
 φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
 ἄλσει ἐν σκιερῷ τέμενος σκιδεντά τε βωμόν
 ποίεον, Αἰγλήτην μὲν εὐσκόπον εἵνεκεν αἰγλῆς
 1715 Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δὲ τε λισσάδα νῆσον
 ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀνυξομένοις ἀνέφηγεν.
 ῥέξον δ' ὄσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐν ῥέξειν
 ἀκτῇ ἐφοπλίσειαν· ὃ δὴ σφειας ὀππότε θαλοῖς
 ὕδωρ αἰδομένοισιν ἐπιλλείβοντας ἴδοντο
 1720 Μηδείης θυγατρὶ Φαιηκίδες, οὐκέτ' ἐπειτα
 ἴσκειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον, οἷα θαμειῶς
 αἶεν ἐν Ἀκκινόοιο βοοκτασίας ὀρώσασαι.
 τὰς δ' αἰσχροῖς ἤρωες ἐπιστοβέεσκον ἐπεσσειν

- χλεῦη γηθόσουνοι· γλυκερῇ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
 1725 κερτομῆ καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δὲ νυ κείνης
 μολπῆς ἠρώων νήσῳ ἐνι τοῖα γυναικες
 ἀνδράσι δηοῖονται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
 Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήροον ἰλάσκωνται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἀκείθειν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
 1730 μνήσατ' ἐπειτ' Εὐφημος ὀνειράτος ἐννυχίοιο,
 ἀξόμενος Μαΐης νία κλυτόν. εἶδατο γάρ οἱ
 δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ
 ἄρδεσθαι λευκήσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος,
 ἐκ δὲ γυνῆ βῶλοιο πέλειν ὀλίγης περ εὐόσης
 1735 παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δὲ οἱ ἐν φιλότῃ
 ἄσχετον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἠύτε κούρη
 ξενξάμενος, τήντ' αὐτὸς ἐφ' ἀτίταλλε γάλακτι·
 ἢ δὲ ἔμειλιχοῖσι παρηγορέεσκεν ἐπεσσειν
 „Τρίτωνος γένος εἰμί, τεῶν τροφός, ᾧ φίλε, παίδων,
 1740 οὐ κούρη· Τρίτων γάρ ἐμοὶ Αἰβύη τε τοκῆς.
 ἀλλὰ με Νηρηῶς παρακάτθεο παρθενικῆσιν
 ἀμ πέλαγος ναεῖν Ἀνάφης σχεδόν· εἰμι δ' ἐς αὐγὰς
 ἡελίου μετόπισθε, τεοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμη.“
 τῶν ἄρ' ἐπι μνήστῃν κραδίη βάλεν· ἐκ τ' ὀνόμηνει
 1745 Αἰσονίδῃ· ὃ δ' ἐπειτα θεοπροπίας Ἐκάτοιο
 θυμῷ πεμπάξων ἀνενεῖκατο φώνησέν τε
 „ᾧ πόποι, ἢ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμογε κῦδος.
 βῶλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ πόντον δὲ βαλόντι
 νῆσον, ἵν' ὀπλότεροι παίδων σέθεν ἐννάσθονται
 1750 παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήμιον ἐγγυάλιξεν
 τῆνδ' ἐτοὶ ἠπειροῖο Αἰβυστίδος· οὐ νύ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, ἢ κείνος, ὃ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.“
 ὡς ἔφατ'· οὐ δ' ἄλλωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 · Εὐφημος· βῶλον δὲ, θεοπροπίησιν ἰανθεῖς,
 1755 ἦκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέροθη

- Καλλίστη, παίδων ἰερὴ τροφὸς Εὐφήμοιο,
 οἳ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντηίδα Λήμνον ἔναιον,
 Λήμνου τ' ἔξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας*
 1760 *Σπάρτην Ἀντεσίωνος εἰς πάϊς ἤγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὔνομα Θήρας
 ἔξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιον γένετ' Εὐφήμοιο.
 κείθεν δ' ἀπτερέως δια μυρίου οἶδμα λιπόντες
 Αἰγίνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἴψα δὲ τοίγε*
 1765 *ὑδρείης πέρι δῆριον ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίη μετα νῆα δ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρειῶ τε καὶ ἄσπετος οὔρος ἐπειγεν.
 ἐνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαθὸν ἀμφιφορῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσι*
 1770 *κούροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.
 ἴλατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοῖδαι
 εἰς ἔτος ἔξ ἔτος γλυκερώτεραι εἶεν αἰεῖν
 ἀνθρώποις· ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμῖν ἄεθλος*
 1775 *αὐτίς ἀπ' Αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριωλαὶ ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἐκηλοὶ
 γαῖαν Κεκροπίην παρὰ τ' Αὐλῖδα μετρούσαντες
 Εὐβοίης ἐντοσθεν Ὀπούντιά τ' ἄστεα Λοκρῶν
 ἀσπασίως ἀκτὰς Παρασηίδας εἰσαπέβητε.*